

Nr. 6 – 2003
Side 845 – 1021

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 6
Utgitt 26. mai 2003

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
April 25. Lov nr. 24 om endr. i rettergangslovgivningen mv. (elektronisk kommunikasjon med domstolene mv.).....	845
April 25. Lov nr. 25 om endr. i aksjelovgivningen m.m.	846
April 25. Lov nr. 26 om endr. i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.) ..	848
April 30. Lov nr. 27 om endr. i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og eltilsynsloven.....	853
April 7. Deleg. av myndighet til Statens innkrevingssentral etter straffeloven § 79 fjerde ledd (Nr. 457)	854
April 14. Ikrafttr. av lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak (Nr. 463)	857
Mars 24. Deleg. av myndighet til Kredittilsynet etter lov om e-pengeforetak § 4–2 annet ledd og § 5–1 annet ledd, regnskapsloven § 10–1 tredje ledd og lov om finansieringsvirksomhet og finansieringsinstitusjoner § 2–17 (Nr. 464)	857
April 25. Ikrafttr. av lov av 25. april 2003 nr. 25 om endringer i aksjelovgivningen m.m. (Nr. 487).....	952
April 25. Ikrafttr. av lov av 25. april 2003 nr. 26 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.) (Nr. 488)	952
April 30. Ikrafttr. av lov av 30. april 2003 nr. 27 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og eltilsynsloven (Nr. 517)	1021
April 30. Deleg. av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter lov om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 3 (Nr. 518).....	1021
Forskrifter	
April 11. Forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (Nr. 461)	856
April 11. Forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for barnemat på glass (Nr. 462).....	857
April 15. Forskrift om e-pengeforetak (Nr. 465).....	858
April 11. Forskrift om sveiseutstyr mv. for sveisegassene acetylen og oksygen på flyttbare innretninger (Nr. 480)	927
April 25. Forskrift om miljørettet helsevern (Nr. 486).....	943
April 11. Forskrift om dykkesystemer på flyttbare innretninger (Nr. 491)	953
April 11. Forskrift om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger (Nr. 492)	956
April 3. Forskrift til rammeplan for allmennlærerutdanningen (Nr. 504)	994
April 10. Forskrift om felles klagenemnd for opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler gjennom samordna opptak (Nr. 505).....	995
April 14. Forskrift om rapportering og registrering av luftfartshindre (BSL E 2–1) (Nr. 514).....	1019
Endringsforskrifter	
April 10. Endr. i forskrift om regulering av garnfisket etter breiflabb i 2003 (Nr. 459)	854
April 10. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike og Hellas (Nr. 460).....	855
Mars 31. Endr. i forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, punkt 12 c (rådsforordning (EØF) nr. 2455/92 og kommisjonsforordningene (EØF) nr. 41/94 og (EØF) nr. 3135/94) (Nr. 475)	860
April 11. Endr. i forskrift om nærmere bestemmelser om registrering mv av varemerker og fellesmerker (varemerkebestemmelsene) (Nr. 476)	911
April 11. Endr. i forskrift om förvarer (Nr. 477).....	914
April 11. Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien (Nr. 478).....	925
April 11. Endr. i forskrift om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og i indre norsk farvann (Nr. 481)	932
April 11. Endr. i forskrift om hindring av forurensning fra den maritime drift av flyttbare innretninger (Nr. 482).....	933

April	11.	Endr. i forskrift for bruk av radioaktive kilder om bord på norske boreplattformer og andre flyttbare borefartøy (Nr. 483)	934
April	11.	Endr. i forskrift om forflytning og sleping av flyttbare innretninger samt slepearrangement og fortøyning av forsyningsskip på slike innretninger (Nr. 484)	936
April	14.	Endr. i forskrift om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) (Nr. 485)	937
April	3.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 489).....	953
April	10.	Endr. i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (Nr. 490)	953
April	11.	Endr. i forskrift om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger (Nr. 493)	962
April	11.	Endr. i forskrift om dekkskraner m.v. på flyttbare innretninger (Nr. 494).....	971
April	11.	Endr. i forskrift om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger (Nr. 495)	975
April	11.	Endr. i forskrift om bygging av flyttbare innretninger (Nr. 496).....	977
April	11.	Endr. i forskrift om verne-, miljø- og sikkerhetstiltak på flyttbare innretninger (Nr. 497).....	983
April	11.	Endr. i forskrift om drikkevannsanlegg og drikkevannsforsyning på flyttbare innretninger (Nr. 498)	986
April	11.	Endr. i forskrift om ballastsystemer på flyttbare innretninger (Nr. 499).....	988
April	11.	Endr. i forskrift om installasjon og bruk av radioutstyr på flyttbare innretninger (Nr. 500)....	990
April	11.	Endr. i forskrift om risikoanalyse for flyttbare innretninger (Nr. 501)	992
April	11.	Endr. i forskrift om ankring-/posisjoneringssystemer på flyttbare innretninger (Nr. 506)	996
April	11.	Endr. i forskrift om drift av flyttbare innretninger (Nr. 507)	999
April	11.	Endr. i forskrift om helikopterdekk på flyttbare innretninger (Nr. 508)	1002
April	11.	Endr. i forskrift om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum (Nr. 509).....	1004
April	11.	Endr. i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 (Nr. 511).....	1005
April	11.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe (Nr. 512)	1005
April	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 (Nr. 515).....	1020
April	30.	Endr. i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (Nr. 516).....	1020

Diverse

April	7.	Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren etter forskrift om sone for å forebygge spredning av furunkulose § 3 (Nr. 458)	854
April	11.	Opph. av forskrift om bestemmelser om lemping i veterinærenes taushetsplikt (Nr. 479).....	927
April	14.	Opph. av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia (Nr. 502)	993
Mars	31.	Instruks til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren om tilsyn og kontroll i fjørfebesetninger (Nr. 503)	994
April	11.	Kunngjøring av rentesats for inntektsåret 2002 til bruk ved fremføring av underskudd og overskytende friinntekt i henhold til forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum (Nr. 510).....	1005
April	11.	Vedtak om fullmakter i henhold til bevilgningsreglementet (Nr. 513)	1016

Rettelser

Nr. 4/2003 s. 492 (i forskrift av 3. desember 2002 nr. 1868 om endring i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften))

1021

Nr. 4/2003 s. 676 (i forskrift av 21. mars 2003 nr. 413 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS))

1021

Oversikt over rettelser

3. omslagsside

Bestillinger, adresseendringer m.v.

4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 26. mai 2003

Nr. 6

25. april. Lov nr. 24 2003

Lov om endringer i rettergangslovgivningen mv. (elektronisk kommunikasjon med domstolene mv.).

Ot.prp. nr. 8, Innst.O. nr. 57 og Besl.O. nr. 68 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. og 27. februar 2003. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 25. april 2003.

Endringer i følgende lover:

1. Lov av 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
2. Lov av 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing.
3. Lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse (tvangsfullbyrdelsesloven).

I

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 146 skal lyde:

Skal en forkynnelse foregå i løpet av en frist, kreves at skriftet før utløpet av fristen er avgitt til den offentlige tjenestemann som skal utføre forkynnelsen, eller til postoperatør eller den telegraf- eller telefonstasjon som skal utføre forkynnelsen eller bringe skriftet fram til vedkommende tjenestemann. Ved bruk av elektronisk kommunikasjon, avbrytes fristen ved avsendelse til riktig elektronisk adresse.

Skal en meddelelse, begjæring eller erklæring i en sak avgis i løpet av en frist, er det, når ikke annet er bestemt, nok at skriftet før utløpet av fristen er avgitt til postoperatør eller den telegraf- eller telefonstasjon eller offentlige tjenestemann som skal bringe skriftet fram. Det samme gjelder når en frist skal avbrytes ved saksanlegg eller tilsvarende skritt eller ved prosessvarsel til tredjemann. Ved bruk av elektronisk kommunikasjon, avbrytes fristen ved avsendelse til riktig elektronisk adresse.

Kommer ikke skriftet fram, eller blir forkynnelsen ikke utført, må de nevnte rettergangskritt gjentas innen 1 uke etter at vedkommende har fått vite om dette eller burde ha forstått det, eller om den opprinnelige frist er kortere, innen en frist av samme lengde som denne. Ble rettergangskrittet ikke foretatt ved rekommandert brev eller telegram, må det dog i alle slike tilfelle senest være gjentatt innen 1 måned etter det tidspunkt da skrittet opprinnelig skulle vært foretatt, enten ved elektronisk oversendelse som er bekreftet mottatt, ved rekommandert brev eller telegram eller ved bevislig overlevering av skriftet til rette vedkommende på bestemmelsesstedet. Ved bruk av elektronisk kommunikasjon er fristene i første og annet punktum henholdsvis 1 dag og 1 uke.

Kongen kan gi nærmere regler om at avgivelse med virkning etter denne paragraf skal kunne skje også til tjenestemann, postoperatør eller telegraf- eller telefonstasjon i fremmed stat.

Overskriften til kapittel 9 skal lyde:

Kapittel 9. Forkynnelser, meddelelser og elektronisk kommunikasjon

Ny § 197 a skal lyde:

Kongen kan ved forskrift bestemme at kommunikasjon med domstolene som etter loven skal skje skriftlig, også kan skje elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra lovbestemte krav til skriftlig kommunikasjon med domstolene når kommunikasjonen skjer elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om elektronisk kommunikasjon med domstolene, herunder regler om signering, autentisering, integritet og konfidensialitet og regler som stiller krav til produkter, tjenester og standarder som er nødvendige for slik kommunikasjon.

II

I lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing gjøres følgende endring:

Ny § 4 a skal lyde:

Kongen kan ved forskrift bestemme at kommunikasjon ved tinglysing som etter loven skal skje skriftlig, også kan skje elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra lovbestemte krav til skriftlig kommunikasjon ved tinglysing når kommunikasjonen skjer elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om elektronisk kommunikasjon ved tinglysing, herunder regler om signering, autentisering, integritet og konfidensialitet og regler som stiller krav til produkter, tjenester og standarder som er nødvendige for slik kommunikasjon.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra saksbehandlingsregler fastsatt i eller i medhold av tinglysningsloven ved prøveordninger for tinglysing av elektroniske dokumenter.

III

I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endring:

Ny § 2–13 skal lyde:

§ 2–13. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Ved elektronisk kommunikasjon med namsmyndighetene gjelder domstolloven § 197 a tilsvarende.

*IV**Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

25. april. Lov nr. 25 2003**Lov om endringer i aksjelovgivningen m.m.**

Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 71 og Besl.O. nr. 76 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 27. mars og 1. april 2003. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 25. april 2003.

Endringer i følgende lover:

1. Lov av 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
2. Lov av 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven).
3. Lov av 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven).

I

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant skal § 1–6 annet ledd første punktum lyde:

Den som har pant i verdipapirer, finansielle instrumenter registrert i et verdipapirregister, innløsningspapirer, aksjer eller enkle pengekrav, kan kreve og motta renter, utbytte og avdrag som forfaller mens panteretten består.

II

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–4 annet ledd første punktum skal lyde:

Følgende regler om datterselskap gjelder også for datterselskap med utenlandsk morselskap: § 4–26, § 6–16 første ledd, § 8–7 første, annet og fjerde ledd, §§ 8–8 til 8–10, § 9–1 første ledd og § 9–8.

§ 4–8 første ledd annet punktum skal lyde:

Avtalen kan bestemme at utbytte skal utbetales til panthaveren uten de begrensninger som følger av § 8–3 annet ledd.

§ 8–7 nytt fjerde ledd skal lyde:

Forbudet i første og annet ledd er ikke til hinder for at et datterselskap deltar i en konsernkontoordning sammen med andre selskaper i konsernet (jf. § 1–4 annet ledd første punktum), dersom midlene på kontiene bare brukes i konsernets virksomhet. Kongen kan i forskrift gi regler om hva som skal anses som en konsernkontoordning.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 12–2 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Før det er fastsatt balanse for siste regnskapsår skal beregningen skje på grunnlag av en mellombalanse, som er utarbeidet og revidert etter reglene for årsregnskap, og med en balansedag som ikke ligger lenger tilbake i tid enn seks måneder før dagen for generalforsamlingens beslutning.

Nåværende tredje og fjerde punktum blir nye fjerde og femte punktum.

§ 13–1 annet ledd oppheves.

§ 13–9 annet punktum skal lyde:

Rapporten skal redegjøre for begrunnelsen for forslaget om fusjon og den betydning fusjonen kan få for de ansatte i selskapet.

§ 13–10 skal lyde:

§ 13–10. Redegjørelse for fusjonsplanen

(1) Styret i hvert selskap skal sørge for at det utarbeides en redegjørelse for fusjonsplanen. Bestemmelsene i § 2–6 annet ledd gjelder tilsvarende.

(2) Redegjørelsen skal minst angi:

1. hvilke fremgangsmåter som er brukt ved fastsettelsen av vederlaget til aksjeeierne i det overdragende selskapet og om fremgangsmåtene har vært hensiktsmessige. Er flere fremgangsmåter brukt, skal aksjeverdien ved hver beregningsmåte og hvilken betydning hver av dem har hatt for vederlaget opplyses;
2. en omtale av særlige vanskeligheter ved fastsettelsen av vederlaget;
3. om vederlaget til aksjeeierne er rimelig og saklig begrunnet.

(3) Redegjørelsen for det overtakende selskapet skal også fylle kravene som følger av § 2–6 første ledd eller § 10–2 tredje ledd, likevel slik at revisors påtegning, jf. § 10–2 tredje ledd annet punktum, tidligst skal være datert åtte uker før generalforsamlingens beslutning.

§ 13–23 annet ledd nr. 3 skal lyde:

3. Senest en måned før styrets beslutning i morselskapet skal hver aksjeeier i dette selskapet sendes fusjonsplanen, jf. nr. 1. Det samme gjelder siste årsregnskap, årsberetning og revisjonsberetning for de selskapene som deltar i fusjonen. Dokumenter som nevnt i annet punktum kan i stedet legges ut til ettersyn for aksjeeierne på morselskapets forretningskontor. Aksjeeierne skal i så fall innen fristen etter første punktum underrettes om at dokumentene er tilgjengelige på denne måten ved skriftlig henvendelse til hver enkelt aksjeeier. I underretningen skal aksjeeierne gjøres oppmerksom på at de kan kreve å få tilsendt dokumentene vederlagsfritt.

III

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–4 annet ledd første punktum skal lyde:

Følgende regler om datterselskap gjelder også for datterselskap med utenlandsk morselskap: § 4–25, § 6–16 første ledd, § 8–7 første, annet og fjerde ledd, §§ 8–8 til 8–10, § 9–1 første ledd og § 9–8.

§ 4–4 annet ledd nr. 7 skal lyde:

7. om retten til å omsette eller pantsette aksjer er innskrenket ved vedtektsbestemmelse;

§ 4–13 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Begrensning i retten til å omsette eller pantsette aksjer som ikke er registrert, kan likevel bare gjøres gjeldende mot erververen dersom:

1. erververen kjente eller burde ha kjent til begrensningen da ervervet ble registrert, eller
2. unnlatt registrering skyldes feil i et verdipapirregister.

Overskriften til avsnitt V i kapittel 4 skal lyde:

V. Adgangen til å omsette og pantsette aksjer

Ny § 4–15 a skal lyde:

§ 4–15 a. Pantsettelse av aksjer

Aksjer kan pantsettes når annet ikke er fastsatt i vedtektene. Pant i aksjer får rettsvern etter reglene i verdipapirregisterloven. Avtalen kan bestemme at utbytte skal utbetales til panthaveren uten de begrensninger som følger av § 8–3 annet ledd.

§ 8–7 nytt fjerde ledd skal lyde:

Forbudet i første og annet ledd er ikke til hinder for at et datterselskap deltar i en konsernkontoordning sammen med andre selskaper i konsernet (jf. § 1–4 annet ledd første punktum), dersom midlene på kontiene bare brukes i konsernets virksomhet. Kongen kan i forskrift gi regler om hva som skal anses som en konsernkontoordning.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 12–2 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Før det er fastsatt balanse for siste regnskapsår skal beregningen skje på grunnlag av en mellombalanse, som er utarbeidet og revidert etter reglene for årsregnskap, og med en balansedag som ikke ligger lenger tilbake i tid enn seks måneder før dagen for generalforsamlingens beslutning.

Nåværende tredje og fjerde punktum blir nye fjerde og femte punktum.

§ 13–1 annet ledd oppheves.

§ 13–8 første ledd nr. 3 første punktum skal lyde:

3. mellombalanser for de deltakende selskaper, dersom planen undertegnes mer enn seks måneder etter balansedagen for det senest fastsatte årsregnskapet.

§ 13–24 annet ledd nr. 3 nytt annet til fjerde punktum skal lyde:

Dokumenter som nevnt i bokstavene b og c kan i stedet legges ut til ettersyn for aksjeeierne på morselskapets forretningskontor. Aksjeeierne skal i så fall innen fristen etter første punktum underrettes om at dokumentene er tilgjengelige på denne måten ved skriftlig henvendelse til hver enkelt aksjeeier. I underretningen skal aksjeeierne gjøres oppmerksom på at de kan kreve å få tilsendt dokumentene vederlagsfritt.

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.

En fusjon som er besluttet i ett av de selskaper som deltar i fusjonen før endringen av aksjeloven §§ 13–9 og 13–10 trer i kraft, kan gjennomføres etter de regler som gjaldt tidligere.

25. april. Lov nr. 26 2003

Lov om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.).

Ot.prp. nr. 112 (2001-2002), Innst.O. nr. 38 og Besl.O. nr. 55 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 28. januar 2003. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 25. april 2003.

I

I lov 14. juni 1985 nr. 77 plan- og bygningslov gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i lovens kapitler I, II, VI, VII, VII-a, X, XVI, XVIII, XIX, XX og XXI kan likevel ikke fravikes ved vedtekt, med mindre det er særskilt sagt i vedkommende bestemmelse.

§ 4 skal lyde:

Vedtekt gis av kommunestyret selv. Endring i eller oppheving av vedtekt skjer på samme måte.

§ 6 skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i denne loven, herunder om tidsfrister for de enkelte deler av saksforberedelsen og behandlingen av plan- og byggesaker, om klagebehandling og om virkninger av fristoverskridelse. Departementet kan i forskrift også fastsette unntak fra reglene om tidsfrister.

§ 33 fjerde ledd siste punktum skal lyde:

Det faste utvalget for plansaker selv kan i tilfelle fastsette tomtegrenser og bebyggelsens beliggenhet, høyde og areal.

§ 38 første ledd første punktum skal lyde:

Hvor det i henhold til § 67 er bestemt at deling eller bebyggelse ikke må skje med mindre veg eller hovedavløpsanlegg er lagt, kan grunneieren (festeren) med samtykke av kommunestyret foreta ekspropriasjon til disse formål.

§ 50 nr. 1 første ledd første punktum skal lyde:

De utgifter som kan kreves refundert fordeles mellom de refusjonspliktige areal med en halvpart på hver av faktorene tomteareal og tillatt utnyttning.

§ 63 første punktum skal lyde:

Eiendom må ikke deles eller enheter opprettes for bortfeste som nevnt i § 93 bokstav h, på en slik måte at det oppstår forhold som strider mot denne lov, forskrift, vedtekt eller plan.

§ 66 nr. 1 første ledd siste punktum skal lyde:

Avkjørsel fra offentlig veg må være godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegloven av 21. juni 1963 §§ 40–43.

§ 66 a skal lyde:

Etter at konsesjon etter lov om produksjon, omforming, overføring og fordeling av energi m.m. (energiloven) er gitt, kan det ved vedtekt bestemmes at bygninger som oppføres innenfor konsesjonsområdet, må tilknyttes fjernvarmeanlegget.

§ 69 nr. 4 første punktum skal lyde:

Ved vedtekt kan bestemmes at kommunen kan samtykke i at det i stedet for parkeringsplass på egen grunn eller på fellesareal blir innbetalt et beløp pr. manglende plass til kommunen for bygging av parkeringsanlegg.

§ 70 nr. 1 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

For plassering av tiltak som faller inn under § 93 første ledd, gjelder reglene i kap. XVI tilsvarende.

§ 70 nr. 2 annet ledd bokstav b skal lyde:

b) ved oppføring av garasje, uthus og lignende mindre bygning.

§ 70 nr. 3 skal lyde:

3. Nærmere bestemmelser, herunder regler om brannteknisk sikring, beregningsmåten for høyde, avstand fra nabogrense og areal på bygning som nevnt i nr. 2 annet ledd bokstav b, gis ved forskrift.

§ 81 annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

Tiltaket trenger ikke tillatelse etter § 93 dersom det er sendt melding til kommunen om tiltaket og om at dette vil bli utført i samsvar med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av paragrafen her. Meldingen skal være skriftlig og gi opplysninger om de planer som er lagt til grunn for arbeidet.

Før melding sendes inn, skal naboer og gjenboere varsles hvis ikke disse skriftlig har sagt fra at de ikke har noe å bemerke. I varslet skal gis melding om at mulige merknader må være kommet til kommunen innen 2 uker etter at varslet er sendt og grunnlagsmaterialet for meldingen er gjort tilgjengelig. Oppgave over vedkommende eiendommer og deres eiere eller festere skal gis i meldingen. Med meldingen skal følge gjenparter av varselbrevene og kvittering for at brevene er sendt. Reglene i § 94 nr. 3 annet til femte ledd får tilsvarende anvendelse.

Tiltaket kan utføres 3 uker etter at meldingen ble mottatt av kommunen. Når særlige grunner foreligger kan kommunen forlenge fristen med ytterligere 3 uker.

§ 81 nåværende tredje til femte ledd blir femte til sjuende ledd.

§ 85 skal ha slik ny overskrift:

Midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg

§ 85 annet ledd annet punktum skal lyde:

Midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg må ikke plasseres for et lengre tidsrom enn 4 måneder uten at kommunen på forhånd har gitt samtykke, og skal straks fjernes når tiden er utløpt, eller, hvis samtykke er gitt på ubestemt tid, når kommunen krever det.

§ 85 tredje ledd skal lyde:

Ved vedtekt kan bestemmes at midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg ikke kan plasseres innenfor bestemte deler av kommunens område, eller at de bare skal kunne plasseres på nærmere fastsatte vilkår.

§ 85 nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan ved forskrift bestemme at annet og tredje ledd ikke skal gjelde for nærmere angitte midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg.

§ 86 a skal lyde:

§ 86 a. Mindre tiltak på bebygd eiendom

Mindre tiltak på bebygd eiendom kan utføres uten tillatelse etter § 93 dersom

- naboer og gjenboere er varslet, jf. § 81 tredje ledd som får tilsvarende anvendelse, og deretter ikke krever at planene legges frem for kommunen som søknad om tillatelse etter § 94. Krav om slik saksbehandling må være kommet til kommunen innen 2 uker etter at varsel er sendt, og
- melding om tiltaket er sendt kommunen og denne ikke innen 3 uker etter at den har mottatt slik melding, krever at tiltaket legges fram for kommunen som søknad om tillatelse etter § 94, og
- tiltaket ellers utføres i samsvar med gjeldende bestemmelser i eller i medhold av lov.

For tiltak som utføres i samsvar med reglene i første ledd gjelder ikke lovens kapittel XVI med unntak av § 93 a. Er tiltaket ikke satt i gang senest 3 år etter at melding er sendt kommunen, eller innstilles arbeidet i lengre tid enn 3 måneder, gjelder bestemmelsene i § 96 tilsvarende.

Departementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser.

§ 86 b første ledd tredje punktum skal lyde:

Før departementet treffer vedtak, skal kommunen ha hatt høve til å uttale seg.

§ 89 skal lyde:

§ 89. Vedlikehold og utbedring

Eier skal sørge for at byggverk og installasjoner som omfattes av denne loven holdes i slik stand at fare eller vesentlig ulempe ikke oppstår for person eller eiendom, og slik at det ikke virker skjemmende i seg selv eller i forhold til omgivelsene. Plan- og bygningsmyndighetene kan gi de pålegg som finnes nødvendig for å forebygge eller få brakt i orden forhold som rammes av denne bestemmelse.

Departementet kan i forskrift gi regler for plan- og bygningsmyndighetenes adgang til å gi pålegg om utbedring av bestående byggverk og installasjoner innenfor rammen av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven når tungtveiende hensyn til helse, miljø, sikkerhet eller tilgjengelighet gjør det nødvendig. Pålegg kan bare gis til bestemte typer byggverk der utbedring vil gi en vesentlig forbedring av de bygningsmessige funksjoner. I vurderingen skal det også legges vekt på kostnadene ved pålegget, antall brukere, hvilke farer eller ulemper de utsettes for og avstanden mellom den aktuelle tilstanden og de gjeldende krav.

Eieren skal gis rimelig tid til å etterkomme pålegg etter denne paragraf.

§ 91 tredje ledd skal lyde:

Kommunen kan avslå søknad om riving etter § 93 første ledd bokstav d inntil det foreligger regulerings- eller bebyggelsesplan for eiendommen. Det kan i tillegg også kreves igangsettingstillatelse. Bestemmelsene i første og annet punktum gjelder ikke forsvarets områder.

§ 91a første ledd skal lyde:

Kommunestyret kan ved vedtekt bestemme at det må foreligge tillatelse fra kommunen for:

- a) å omdanne eller ta i bruk bolig til forretningslokale, herunder hotell eller annet herberge,
- b) å rive bygning som inneholder bolig, unntatt når bygningen
 1. er ekspropriert av det offentlige
 2. ligger innenfor område som er regulert til fornyelse (§ 25 nr. 8) og er ervervet av kommunen eller andre som med kommunestyrets samtykke skal stå for fornyelsen,
- c) å slå sammen boliger eller dele opp leiligheter til hybler,
- d) annen ombygging av bolig enn den som omfattes av bokstav a eller c når ombyggingen fører til at leilighet må fravikes.

§ 93 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Oppføring, tilbygging, påbygging, underbygging eller plassering av bygning, konstruksjon eller anlegg.

§ 93 første ledd bokstav h skal lyde:

- h) Deling av eiendom eller opprettelse av enhet som kan festes bort i mer enn 10 år. Slik tillatelse er ikke nødvendig for deling som skjer som ledd i jordskifte i samsvar med rettslig bindende plan.

§ 93 a nytt femte punktum skal lyde:

Forhåndskonferanse skal avholdes senest 2 uker etter den dato tiltakshaver har fremmet krav om at det avholdes forhåndskonferanse.

§ 93 b skal lyde:

§ 93 b. Ansvarlig søker og prosjekterende

1. Søknad for ethvert tiltak etter § 93 skal forestås av en ansvarlig søker som skal være et bindeledd mellom de ansvarlig prosjekterende, ansvarlig utførende, ansvarlig kontrollerende, tiltakshaver og kommunen. Ansvarlig søker skal sørge for at det er dokumentert i søknaden hvorledes alle relevante krav i bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov skal oppfylles, hvis ikke annet fremkommer uttrykkelig i søknaden. Søknaden skal undertegnes både av tiltakshaver og ansvarlig søker.

2. Der ansvaret for prosjekteringen, utførelsen eller kontrollen er oppdelt, skal ansvarlig søker samordne søknaden og påse at alle oppgaver er dekket med ansvar og bekrefte dette skriftlig i søknaden. Hver enkelt har da ansvaret for innholdet av sin del. Ansvarsoppdelingen må gå tydelig frem av søknaden.

3. Ansvarlig søker og ansvarlige prosjekterende foretak skal godkjennes av kommunen i hver enkelt sak. Foretaket må dokumentere tilstrekkelige kvalifikasjoner innenfor det enkelte byggeoppdrag. Ansvarsområdet skal fremgå av søknaden. Krever arbeidet særlig innsikt, skal det tas hensyn til dette ved avgjørelsen om godkjenning skal gis. Kommunen kan pålegge ansvarlig utførende å benytte særlig kvalifiserte utøvere for de deler av byggeoppdraget som de selv ikke utfører.

Personlig ansvarsrett kan gis i særlige tilfelle.

Kommunen kan når som helst trekke tilbake godkjenningen når den finner at ansvarlig foretak ikke fyller de krav som må stilles til pålitelighet og dugelighet eller dersom vedkommende i angjeldende sak, eller tidligere, har vist seg ikke faglig kvalifisert til oppgaven. Før dette skjer, skal vedkommende ha fått anledning til å uttale seg. Når kommunen finner det nødvendig, kan den straks sette godkjenningen ut av kraft inntil saken er endelig avgjort.

§ 94 nr. 3 første ledd skal lyde:

Før søknad sendes inn, skal naboer og gjenboere varsles hvis ikke disse skriftlig har sagt fra at de ikke har noe å merke til søknaden. I varslet skal gis melding om at mulige merknader må være kommet til ansvarlig søker innen 2 uker etter at varslet er sendt og grunnlagsmaterialet for søknaden er gjort tilgjengelig. Gjenpart av varselbrevene skal sendes kommunen samtidig med at naboer og gjenboere varsles, sammen med en oppgave over vedkommende eiendommer og deres eiere eller festere. Med søknaden skal følge kvittering for at varselbrevene er sendt, eventuelle merknader fra naboer eller gjenboere samt en kort redegjørelse fra ansvarlig søker eller tiltakshaver for hva som eventuelt er gjort for å imøtekomme disse. Før kommunen tar stilling til søknaden, skal den vurdere om det er grunn til å kreve ny varsling av naboer og gjenboere.

§ 94 nr. 3 annet ledd skal lyde:

Kommunen kan frita søkeren for å varsle naboer og gjenboere når deres interesser ikke berøres av arbeidet. Kommunen kan kreve at også andre eiere eller festere enn de som er nevnt i foregående ledd, skal varsles.

§ 94 nr. 3 nytt femte ledd skal lyde:

Departementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser.

§ 95 nr. 1 første ledd skal lyde:

Når søknaden er fullstendig skal den snarest mulig og senest innen 12 uker behandles og avgjøres av kommunen.

§ 95 nr. 2 til 4 skal lyde:

2. Før tillatelse etter § 93 blir gitt, skal kommunen, ut fra de opplysninger som blir gitt i søknaden, påse at nødvendig kontroll blir utført for at tiltaket ikke vil stride mot bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven. Der opplysninger ikke foreligger, kan kommunen kreve slike. Kommunen kan i nødvendig grad pålegge tiltakshaver at deler av prosjekteringsdokumentasjonen undergis uavhengig kontroll.

3. Når tiltak etter denne loven eller andre lover krever tillatelse eller samtykke fra helsemyndighet, brannvernmyndighet, arbeidstilsynet, vegmyndighet, havnemyndighet, forurensningsmyndighet, Sivilforsvaret, jordlovmyndighet, friluftsmyndighet og fredningsmyndighet, eller planer for tiltaket skal legges frem for myndighet som nevnt, skal kommunen forelegge saken for vedkommende myndighet, hvis avgjerd eller uttalelse ikke er innhentet på forhånd. Ved forskrift kan denne bestemmelse utvides til også å gjelde overfor andre myndigheter.

Andre myndigheter må innen 4 uker fra oversendelse fatte avgjørelse eller avgi uttalelse. Kommunen kan i særlige tilfelle, på anmodning, forlenge fristen før denne er utløpt. Når tiltaket ikke er betinget av tillatelse eller samtykke fra andre myndigheter, medfører fristoversittelse at bygningsmyndighetene kan avgjøre saken uten å ta hensyn til uttalelse som kommer inn senere.

4. Vil annet tiltak på byggverk enn nevnt i § 87 nr. 1 første ledd etter kommunens skjønn føre til at byggverkets verdi blir vesentlig øket, kan kommunen forby at tiltaket blir utført før kommunen har avgjort om den vil gå til ekspropriasjon. Har kommunen ikke gjort vedtak senest 3 måneder etter at søknad om tillatelse er mottatt, må tillatelse gis, dersom vilkårene for dette ellers er til stede.

§ 95 nåværende nr. 3 blir nr. 5, nåværende nr. 4 blir ny nr. 6 og nåværende nr. 5 blir ny nr. 7.

§ 95 a nr. 2 annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder godkjenning av ansvarlig utførende og kontrollform etter § 97.

§ 95 b skal lyde:

§ 95 b. Enkle tiltak

Søknad om tillatelse til enkle tiltak skal avgjøres innen 3 uker, dersom tiltaket er i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov, samt at det ikke foreligger protester fra naboer eller gjenboere, og ytterligere tillatelse, samtykke eller uttalelse fra annen myndighet ikke er nødvendig. Hvis kommunen ikke har truffet vedtak innen fristens utløp, regnes tillatelse for gitt ved oversittelse av fristen. Klagefrist løper fra dette tidspunkt. Kommunens avgjørelse om sakstype kan ikke påklages.

Departementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser.

§ 96 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Foregående bestemmelser gjelder tilsvarende for dispensasjon.

Overskriften i § 97 skal lyde:

Kontroll med tiltak. Ansvarlig kontrollerende for prosjektering og utførelse

§ 97 nr. 1 skal lyde:

1. Kommunen skal påse at det blir foretatt nødvendig kontroll for å sikre at tiltak blir utført i samsvar med tillatelsen og bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven.

Kontrollen kan utføres ved dokumentert egenkontroll eller av uavhengig kontrollforetak. Tiltakshaver, ansvarlig søker, ansvarlig prosjekterende og ansvarlig utførende har plikt til å gi de opplysninger som er nødvendig for utførelse av kontrollen.

Ansvarlig søker skal påse at det blir utarbeidet kontrollplan. Slik plan skal fremgå av søknaden eller sendes inn senest ved behandlingen av søknaden om igangsettelse. Kontrollen skal utføres helhetlig og planlagt etter en kontrollform godkjent av kommunen. Kommunen kan gjennom hele byggesaksprosessen kreve tilleggsopplysninger om kontrollen. Etter at tillatelse er gitt, kan kommunen ved særskilt vedtak kreve endring av kontrollplan. Det skal foreligge dokumentasjon for at kontrollen er gjennomført som planlagt.

Reglene om ansvarsrett i § 93 b nr. 3 gjelder tilsvarende for ansvarlig kontrollerende foretak.

§ 98 skal lyde:

§ 98. Ansvarlig utførende

1. Utførelsen av ethvert tiltak som går inn under § 93 skal forestås av en eller flere ansvarlig utførende foretak som påtar seg ansvaret for at tiltaket blir utført i samsvar med gitt tillatelse og bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven. Ansvarlig utførende er ansvarlig for at bestemmelsen i § 100 blir overholdt og at det blir sendt melding til ansvarlig søker ved avsluttet arbeid, jf. § 99. Det samme gjelder gjennomføringen av kontrollform og kontrollplan, jf. § 97.

2. Reglene om ansvarsrett i § 93 b nr. 3 gjelder tilsvarende for ansvarlig utførende foretak. Foretakets representant på byggeplassen skal oppgis.

§ 98 a annet ledd skal lyde:

Godkjenning skal trekkes tilbake ved alvorlige eller gjentatte overtredelser av bestemmelser eller tillatelser gitt i eller i medhold av denne lov, eller dersom godkjent foretak ikke lenger innehar de nødvendige kvalifikasjoner. Tilbaketrekking kan skje for bestemte tidsrom eller inntil foretaket ved ny søknad kan dokumentere at det forhold som forårsaket tilbaketrekking er rettet og vilkårene for godkjenning for øvrig er tilstede. Når særlig formildende hensyn gjør seg gjeldende, kan tilbaketrekking av godkjenning likevel utelates. Ved mindre alvorlige overtredelser kan det gis advarsel.

§ 98 a tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved lokal godkjenning av ansvarsrett skal sentral godkjenning normalt legges til grunn uten ytterligere vurdering, såfremt godkjenningen er dekkende for det aktuelle oppdraget.

§ 107 første ledd skal lyde:

Skilt, reklameinnretninger o.l. skal godkjennes av kommunen før de settes opp, med mindre de kan meldes etter § 86 a. Ved avgjørelse av om godkjenning skal gis eller om melding som nevnt skal kreves lagt fram for kommunen som søknad etter § 94, jf. § 86 a første ledd bokstav a, tas hensyn til bl.a. om skilt eller reklameinnretning o.l. vil virke skjæmmende eller sjenerende i seg selv, i forhold til omgivelsene eller for trafikken.

§ 110 ny nr. 7 skal lyde:

7. gir uriktige eller villedende opplysninger til plan- og bygningsmyndighetene eller den sentrale godkjenningsordningen.

§ 115 annet ledd siste punktum skal lyde:

Det samme gjelder når midlertidig dispensasjon etter § 7 er tatt tilbake, eller når påbudt arbeid som vilkår for midlertidig brukstillatelse etter § 99 nr. 2 ikke er utført, eller pålegg om å fjerne eller rette skilt m.v. etter §§ 86 a og 107 ikke er etterkommet innen fastsatt frist.

II

1. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelser kan tre i kraft til ulik tid.
2. Reglene om tidsfrister i saksbehandlingen får virkning for saker som kommer inn til kommunen og er klare til behandling etter at loven er trådt i kraft. I tillegg til frist for rammetillatelse og frist for behandling av enkle tiltak etter § 95 b, gjelder dette også frist for uttalelser fra andre myndigheter, frist for utstedelse av midlertidig brukstillatelse eller ferdigattest, og frist for kommunenes oversendelse av saker til fylkesmannen. Frist for avholdelse av forhåndskonferanse gjelder for anmodninger som er tilstrekkelig grunnlag for forberedelse til forhåndskonferanse og som kommer til kommunen etter at loven er trådt i kraft. Frist for fylkesmannens behandling av klager, der det er gitt utsettende virkning, gjelder klager som er klare til å kunne tas under behandling og som er kommet inn etter lovens ikrafttreden, uansett når saken har kommet inn til kommunen.
3. Regelen om 3 års varighet for dispensasjoner gjelder søknader om dispensasjoner som er klare til behandling og kommer inn til kommunen etter lovens ikrafttreden. Eldre dispensasjoner får varighet på 3 år fra lovens ikrafttreden. Fristen avbrytes ved at melding, søknad om rammetillatelse, ett-trinns søknad eller søknad om delingstillatelse som er klare til behandling kommer inn til kommunen.

For tiltak som er unntatt fra saksbehandling etter forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker (SAK) av 22. januar 1997 nr. 34 §§ 5–7, avbrytes fristen ved igangsetting av tiltaket. Fristavbrytelsen forutsetter i alle tilfelle at dispensasjonen har vært grunnlag for tiltaket.

4. Regelen om plikt til å trekke tilbake sentral godkjenning gjelder fra lovens ikrafttreden, uten hensyn til når godkjenningen ble gitt eller når grunnlaget for tilbaketrekking forelå.

5. Øvrige regler gjelder – i likhet med tidsfristreglene – for søknader som er klare til behandling og kommer inn til kommunen etter lovens ikrafttreden.

30. april. Lov nr. 27 2003

Lov om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og etilsynsloven.

Ot.prp. nr. 18, Innst.O. nr. 68 og Besl.O. nr. 72 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. mars og 1. april 2003. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 30. april 2003.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
2. Lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven).
3. Lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

I

I lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. gjøres følgende endringer:

§ 13 skal lyde:

Særlig om arbeidstakere med redusert arbeidsevne

1. Atkomstveier, sanitæranlegg, tekniske innretninger og utstyr mv., skal, så langt det er mulig og rimelig, være utformet og innrettet på en slik måte at arbeidstakere med midlertidig eller varig redusert arbeidsevne kan arbeide i virksomheten.
2. Hvis en arbeidstaker har fått midlertidig eller varig redusert arbeidsevne som følge av ulykke, sykdom, slitasje e.l., skal arbeidsgiveren, så langt det er mulig, iverksette de nødvendige tiltak for at arbeidstakeren skal kunne få eller beholde et høvelig arbeid. Arbeidstakeren skal fortrinnsvis gis anledning til å fortsette i sitt vanlige arbeid, eventuelt etter særskilt tilrettelegging av arbeidet, arbeidstiden, endringer i tekniske innretninger, gjennomgått attføring e.l.
3. Dersom det i medhold av reglene i nr. 2 er aktuelt å overføre en arbeidstaker til annet arbeid, skal arbeidstakeren og vedkommende tillitsvalgte tas med på råd for saken avgjøres.
4. Arbeidsgiver skal i samråd med arbeidstaker utarbeide oppfølgingsplan for tilbakeføring til arbeid i forbindelse med ulykke, sykdom, slitasje eller lignende, unntatt hvis det anses åpenbart unødvendig. Arbeidet med oppfølgingsplan skal senest påbegynnes når arbeidstaker har vært helt eller delvis borte fra arbeidet i åtte uker. Oppfølgingsplanen skal inneholde en vurdering av arbeidstakers arbeidsoppgaver og restarbeidsevne. Planen skal videre inneholde aktuelle tiltak i arbeidsgivers regi, aktuelle tiltak med bistand fra myndighetene samt videre plan for oppfølging.
5. Departementet gir nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 14 annet ledd ny bokstav j skal lyde:

- j. sørge for gjennomføring av systematisk, forebyggende arbeidsmiljø- og tilretteleggingsarbeid, herunder systematisk arbeid med sykefravær.

§ 16 nr. 1 nytt sjettede ledd skal lyde:

Arbeidstakere som er helt eller delvis borte fra arbeidet på grunn av ulykke, sykdom, slitasje e.l. skal medvirke ved utarbeiding og gjennomføring av oppfølgingsplaner, jf. § 13 nr. 4.

§ 64 nr. 1 første punktum skal lyde:

Arbeidstaker som må være helt eller delvis borte fra arbeidet på grunn av ulykke eller sykdom kan ikke av den grunn sies opp i de første seks måneder etter at arbeidsuførheten inntrådte.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 25–2 skal lyde:

Arbeidsgiverens plikt til å føre statistikk over sykefravær og å utlevere oppfølgingsplan

En arbeidsgiver plikter å føre statistikk over sykefravær og fravær ved barns sykdom.

En arbeidsgiver plikter etter krav fra trygdekontoret å utlevere oppfølgingsplanen som skal utarbeides etter arbeidsmiljøloven § 13 nr. 4.

III

I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endring:

§ 28 skal lyde:

Gebyr m.m.

Departementet kan gi forskrifter om avgifter og gebyr til dekning av utgiftene forbundet med gjennomføringen av tilsynsmyndighetenes oppgaver etter denne loven.

Kommunestyret selv kan fastsette lokal forskrift om gebyr for gjennomføring av feiing og tilsyn med fyringsanlegg. Om renteplikt ved for sen betaling av gebyr fastsatt i medhold av forskrift etter første punktum, gjelder lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane § 26 tilsvarende.

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av skatteoppkreveren etter reglene for innkreving av skatt.

IV

I lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Kongen anordner i den utstrekning det finnes nødvendig offentlig tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr. Kongen kan bestemme hvem som på sentralt nivå skal føre tilsyn med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne lov blir overholdt. Dette sentrale tilsyn er tilsynsmyndighet etter denne lov.

§ 9 annet punktum skal lyde:

Dette lokale elektrisitetstilsyn er underlagt tilsynsmyndighetens kontroll.

V

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

7. april Nr. 457 2003

Delegering av myndighet til Statens innkrevingsentral etter straffeloven § 79 fjerde ledd.

Fastsatt av Finansdepartementet 7. april 2003 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 79 fjerde ledd. Kunngjort 15. april 2003.

I

Finansdepartementets myndighet etter Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 79 fjerde ledd delegeres til Statens innkrevingsentral for så vidt gjelder påtale etter straffeloven § 343 andre ledd. Delegeringen gjelder i saker der trekk er pålagt av Statens innkrevingsentral og staten er fornærmet.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

7. april Nr. 458 2003

Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren etter forskrift om sone for å forebygge spredning av furunkulose § 3.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 7. april 2003 med hjemmel i lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiske dyr (fiskesykdomsloven) § 26. Kunngjort 15. april 2003.

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren gis herved myndighet til å delegere sin myndighet etter forskrift av 14. november 1991 nr. 735 om sone for å forebygge spredning av furunkulose § 3 til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

10. april Nr. 459 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av garnfisket etter breiflabb i 2003.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 10. april 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 15. april 2003.

I

I forskrift av 18. desember 2002 nr. 1713 om regulering av garnfisket etter breiflabb i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Det er forbudt å drive fiske med garn etter breiflabb i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 31. mai.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Bifangst

I tidsrommet fra og med 1. mars til og med 31. mai er det ved fiske etter andre fiskeslag tillatt å ha inntil 10% bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Nåværende § 5, § 6 og § 7 blir § 6, § 7 og ny § 8.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. april Nr. 460 2003

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike og Hellas.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 10. april 2003 med hjemmel i lov av 8.juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/218/EF). Kunngjort 15. april 2003.

I

I forskrift av 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike og Hellas gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:

(vedtak 2003/218/EF).

§ 2 skal lyde:

Det er forbudt å innføre levende drøvtyggere, sæd, ova og embryo av drøvtyggere fra områdene listet opp i vedlegget til denne forskrift.

Det er forbudt å transittere levende drøvtyggere gjennom områdene listet opp i vedlegget til denne forskrift.

§ 3 første ledd nr. 2, nytt annet ledd og nytt tredje ledd skal lyde:

- 2) Innførsel av levende drøvtyggere fra områdene tilhørende seksjon 1 i vedlegget til denne forskrift, såfremt overvåkingsprogrammet bekrefter at bluetongue-viruset ikke er aktivt begynnende i et epidemiologisk relevant opprinnelsesområde, og
 - a) når det gjelder områdene under seksjon 1 i Italia og Frankrike må dyrene ha blitt vaksinert for mer enn 30 dager og mindre enn 6 måneder siden, eller
 - b) når det gjelder områdene under seksjon 1 i Hellas må dyrene ha blitt serologisk testet (BT ELISA eller AGID) med negativt resultat innen 72 timer før forsendelse og sprayet da prøvetaking ble gjort med insektmiddel med en varighetseffekt på mer enn 4 dager.

Innførsel som omfattes av denne paragraf første ledd nr. 2 er bare tillatt etter avtale med Statens dyrehelsetilsyn.

Unntatt fra forbudet i § 2, annet ledd er:

- 1) Transitt av levende drøvtyggere dersom dyrene og kjøretøyet er insekticidbehandlet ved lasting eller uansett før ankomst til områdene listet opp i denne forskrift. Dyr som under transitt oppholder seg på hvilestasjoner beliggende i nevnte områder, skal insekticidbehandles under oppholdet.

§ 6 skal lyde:

Ved innførsel av levende drøvtyggere og sæd, ova og embryo av drøvtyggere som kommer fra, eller som har vært transittert gjennom områdene listet opp i vedlegget til denne forskrift, skal det på medfølgende helsesertifikat bekreftes at forsendelsen oppfyller kravene stilt i denne forskrift, jf. vedtak 2003/218/EF.

Ved innførsel av dyr som har vært transittert gjennom områder listet opp i vedlegget til denne forskrift, skal det på det medfølgende helsesertifikat bekreftes at dyrene er insekticidbehandlet i samsvar med kravene stilt i denne forskrift, jf. vedtak 2003/218/EF. Insekticidbehandlingsproduktets navn samt dato og klokkeslett for behandling skal påføres i helsesertifikatet.

Vedlegget skal lyde:

Områder i Italia:

Seksjon 1:

Sicilia: Catania, Enna og Messina
Basilicata: Matera og Potenza
Puglia: Brindisi og Foggia
Sardinia: Cagliari, Nuoro, Sassari og Oristano
Lazio: Viterbo og Roma

Toscana: Grosseto, Livorno, Pisa og Massa-Carrara
Molise: Isernia
Abruzzo: l'Aquila.

Seksjon 2:

Sicilia: Agrigento, Caltanissetta, Palermo, Ragusa, Siracusa og Trapani
Calabria: Catanzaro, Cosenza, Crotona, Reggio Calabria og Vibo Valentia
Puglia: Bari, Lecce og Taranto
Campania: Avellino, Benevento, Caserta, Napoli og Salerno
Lazio: Latina og Frosinone

Områder i Frankrike:

Seksjon 1:

Corse du sud og Haute Corse

Områder i Hellas:

Seksjon 1:

Hele Hellas bortsett fra øyene nevnt under seksjon 2

Seksjon 2:

Dodekanisi, Samos, Chios og Lesbos.

II

Endringene trer i kraft 18. april 2003.

11. april Nr. 461 2003

Forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen.

Fastsatt ved kgl.res. 11. april 2003 med hjemmel i lov av 13. juni 1975 nr. 46 om regulering av ervervsmessig husdyrhold § 2 annet ledd og § 10 og lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 første ledd. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 15. april 2003.

§ 1. Konsesjonsgrenser

Grensene for svine- og fjørfehold som kan drives uten departementets tillatelse er;

1. slaktekyllingproduksjon med inntil 120.000 omsatte og slaktede kyllinger pr. år eller
2. kalkunproduksjon med inntil 30.000 omsatte og slaktede kalkuner pr. år eller
3. eggproduksjon med maksimalt 7.500 innsatte høner på ethvert tidspunkt eller
4. svineproduksjon med inntil 2.100 omsatte og slaktede slaktegriser pr. år, eller maksimalt 105 innsatte avlspurker på ethvert tidspunkt eller
5. satellitt i purkering med inntil 53 avlspurker på ethvert tidspunkt, eller maksimalt 2.100 omsatte og slaktede slaktegriser pr. år.

For nav i purkeringer kan det innvilges konsesjon for inntil 450 innsatte avlspurker, inkludert rekruttering regnet i antall konsesjonsenheter.

§ 2. Produksjon over to år

Det er tillatt å overstige konsesjonsgrensen eller innvilget dyretall med inntil 15% ett år, mot tilsvarende reduksjon i produksjonen det påfølgende året. Det er alltid de to siste årene som vurderes i sammenheng.

§ 3. Forholdstall

En slaktegris regnes som en konsesjonsenhet, en avlspurke som 20 konsesjonsenheter, en avlspurke i purkering som 40 konsesjonsenheter, en slaktekylling som 0,0175 konsesjonsenheter, en kalkun som 0,07 konsesjonsenheter og en verpehøne som 0,28 konsesjonsenheter.

§ 4. Definisjoner

1. Som slaktekylling regnes slaktekylling fra en ukes alder.
2. Som kalkun regnes kalkun fra en ukes alder.
3. Som høne regnes høne fra 20 ukers alder som produserer egg til konsum eller rugeeggproduksjon.
4. Som slaktegris regnes gris fra 50 kg levende vekt.
5. Som avlspurke regnes gris som har født minst ett kull.
6. Med purkering menes driftsopplegg der en produsent med større besetning av avlspurker (nav) leier ut høydrektige avlspurker til flere mindre produsenter (satellitter) for smågris eller slaktegrisproduksjon.

§ 5. Omlegging av produksjonen innenfor innvilget antall konsesjonsenheter

Det kan gis tillatelse til omlegging av produksjonen innenfor innvilget antall konsesjonsenheter. Med omlegging menes overgang fra produksjon av et konsesjonsregulert dyreslag, til et annet. Ved omlegging betraktes alle former for svineproduksjon som én produksjon.

§ 6. *Vilkår for purkeringer*

Avlspurkene skal eies av navet, og smågrisene skal eies av satellittene. Etter avvenning skal avlspurkene tilbake til navet. Det skal ikke foregå grising ved navet. Det skal ikke produseres slaktegris i navet ut over det som er nødvendig til rekruttering.

Den enkelte produsent i en purkering må ha et selvstendig ansvar for det økonomiske resultatet fra svineholdet.

Navet plikter å rapportere til fylkesmannen hvilke besetninger som inngår som satellitter i purkeringer, og hvor mange avlspurker den enkelte satellitt skal leie fra navet.

§ 7. *Endring av tildelte konsesjoner*

Produsenter med konsesjon til å produsere et bestemt antall innsatte slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år, skal gis konsesjon til å produsere det tilsvarende antall omsatte og slaktede slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år. For 2003 kan produsenter med konsesjonspliktig produksjon velge om de vil produsere et bestemt antall innsatte slaktedyr, eller et bestemt antall omsatte og slaktede slaktedyr.

§ 8. *Søknadsprosedyre*

Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning, og sendes kommunen. Kommunen forbereder saken og avgir innstilling til fylkesmannen. Vedtak fattes av fylkesmannen.

§ 9. *Delegering*

Departementets myndighet etter lov om regulering av ervervsmessig husdyrhold § 2 første ledd, § 3, § 5, § 6, § 7 og § 8 delegeres til fylkesmannen.

§ 10. *Klage*

Vedtak fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

§ 11. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser*

Forskriften gjelder fra 11. april 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 26. mai 1994 nr. 370 om regulering av ervervsmessig husdyrhold. Forskrift av 26. mai 1994 nr. 370 om regulering av ervervsmessig husdyrhold § 1 skal likevel gjelde parallelt med forskrift av 11. april 2003 nr. 461 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen frem til 31. desember 2003. Produsenter uten konsesjonspliktig produksjon kan i overgangsperioden 11. april til 31. desember 2003 velge hvilket regelsett de vil produsere etter.

11. april Nr. 462 2003**Forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for barnemat på glass.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 11. april 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd jf. § 4 åttende ledd, jf. delegeringsvedtak av 29. april 1988 nr. 312. Kunngjort 15. april 2003.

§ 1. Det er forbudt, inntil videre, å fremby barnemat på glass av typen «Spaghetti med kjøttsaus – 8 mnd.» netto 195 g merket med lotnummer UORDP, produktet er merket «best før 01.01 2004». Produktet er produsert av Nestlé Norge A/S, 2317 Hamar.

§ 2. Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. til anvendelse.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

14. april Nr. 463 2003**Ikrafttredelse av lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak.**

Fastsatt av Finansdepartementet 14. april 2003 med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 9–1, jf. delegeringsvedtak av 13. desember 2002 nr. 1501. Kunngjort 15. april 2003.

Finansdepartementet har i dag besluttet at lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak skal tre i kraft 15. april 2003, jf. kgl.res. av 13. desember 2002 nr. 1501.

24. mars Nr. 464 2003**Delegering av myndighet til Kredittilsynet etter lov om e-pengeforetak § 4–2 annet ledd og § 5–1 annet ledd, regnskapsloven § 10–1 tredje ledd og lov om finansieringsvirksomhet og finansieringsinstitusjoner § 2–17.**

Fastsatt av Finansdepartementet 24. mars 2003 med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 4–2 annet ledd og § 5–1 annet ledd, lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak av 17. juli 1998 nr. 1555 og lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–17, jf. delegeringsvedtak av 4. desember 1992 nr. 882. Kunngjort 16. april 2003.

Med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 4–2 annet ledd og § 5–1 annet ledd, lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd og lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–17, delegeres departementets myndighet til å fastsette forskrift om e-pengeforetak til Kredittilsynet.

15. april Nr. 465 2003

Forskrift om e-pengeforetak.

Fastsatt av Kredittilsynet 15. april 2003 med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 4–2 annet ledd og § 5–1 annet ledd, lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd, lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–1, jf. § 2–17, lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og 3 og delegeringsvedtak av 24. mars 2003 nr. 464. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2000/12/EF endret ved direktiv 2000/28/EF) og nr. 15 (direktiv 2000/46/EF). Kunngjort 16. april 2003.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder for e-pengeforetak som nevnt i lov av 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 1–1 første og annet ledd. Forskriften gjelder så langt den passer for e-pengeforetak som i medhold av lovens § 1–2 er unntatt fra enkelte bestemmelser i loven. Forskriften gjelder ikke for e-pengeforetak som i medhold av loven § 1–2 er unntatt fra samtlige bestemmelser i loven.

Kapittel 2. Solvens

§ 2–1. Ansvarlig kapital

Ansvarlig kapital etter lovens § 4–2 første ledd beregnes som summen av aksjekapital og overkursfond. Ansvarlig lånekapital skal ikke regnes med, og det gjøres fradrag for goodwill og andre immaterielle eiendeler, beholdning av egne aksjer og akkumulert underskudd i regnskapsåret.

§ 2–2. Solvenskrav for foretak som har vært i drift i mindre enn seks måneder

En utsteder av elektroniske penger som har vært i drift i mindre enn seks måneder, medregnet dagen da driften startet, skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som er lik eller større enn 2 prosent av det høyeste av følgende to beløp:

1. verdien av foretakets finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger,
2. målverdien etter seks måneder av foretakets finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger som angitt i driftsplanen i henhold til lovens § 2–1 annet ledd. Kredittilsynet kan kreve at foretaket dokumenterer forutsetningene for målverdien angitt i driftsplanen og at målverdien settes til et høyere beløp enn angitt i driftsplanen.

Kapittel 3. Plasseringsregler

§ 3–1. Begrensning til visse eiendeler

De investeringer et e-pengeforetak skal ha etter lovens § 5–1 første ledd, skal være tilstrekkelig likvide og kan bare plasseres i følgende eiendeler:

1. kassebeholdning og tilsvarende eiendeler,
2. fordringer på og fordringer garantert av stater og sentralbanker innen OECD-området med unntak av stater som har reforhandlet sin utenlandske statsgjeld de siste 5 år (sone A),
3. fordringer på og fordringer garantert av De europeiske fellesskap,
4. disponible innskudd i banker og andre kredittinstitusjoner innen sone A.

§ 3–2. Risikospredning

Investeringer omfattet av § 3–1 nr. 4 kan ikke overstige 20 ganger den ansvarlige kapital til e-pengeforetaket.

§ 3–3. Bruk av derivater

For å gardere seg mot markedsrisiko knyttet til utstedelse av elektroniske penger og investeringene omfattet av § 3–1, kan e-pengeforetak bruke:

1. tilstrekkelig likvide rente- og valutakursrelaterte finansielle derivater som omsettes på en børs eller regulert markedsplass (ikke OTC-derivater) og som er underlagt krav til daglig margin [med finansielt oppgjør] eller
2. valutakontrakter med opprinnelig løpetid på maksimalt 14 kalenderdager.

Bruk av finansielle derivater og valutakontrakter etter første ledd er bare tillatt i den utstrekning:

1. hensikten er å fjerne hele markedsrisikoen på den delen av porteføljen derivatet skal sikre og, i den grad det er mulig, dette faktisk skjer og
2. foretaket kan dokumenterer at det har rutiner, systemer og kompetanse blant sine ansatte som kan sikre forsvarlig håndtering av den risikoen som følger med å bruke finansielle derivater.

§ 3–4. Begrensning av markedsrisiko

E-pengeforetak skal begrense markedsrisiko knyttet til investeringene omfattet av § 3–1 i samsvar med annet ledd (renterisiko) og tredje ledd (valutakursrisiko).

Gjennomsnittlig gjenstående løpetid på investeringer plassert i eiendeler nevnt i § 3–1 nr. 2 og 3 kan ikke overstige 12 måneder. Det kan tas hensyn til sikring gjennom bruk av finansielle derivater i samsvar med § 3–3. Ved beregningen skal de enkelte eiendeler vektet ut fra størrelsen på investeringen vurdert i samsvar med § 3–5. Det kan ikke investeres i eiendeler nevnt i § 3–1 nr. 2 og 3 med mer enn 5 års gjenstående løpetid.

Investeringer omfattet av § 3–1 skal plasseres i eiendeler som lyder på samme valuta som foretakets finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger. Investeringene kan plasseres i eiendeler som lyder på annen valuta dersom:

1. investeringene er sikret mot valutakursrisiko gjennom bruk av finansielle derivater eller valutakontrakter i samsvar med § 3–3 og
2. den samlede verdi av de investeringene som ikke er sikret etter nr. 1, ikke på noe tidspunkt overstiger 20 prosent av den ansvarlige kapitalen til foretaket.

§ 3–5. Verdivurdering av plasseringer

Ved anvendelsen av lovens § 5–1 første ledd, skal eiendeler nevnt i § 3–1 vurderes til den laveste verdi av anskaffelseskost og markedsverdi.

Kapittel 4. Regnskapsregler**§ 4–1. Vurderingsregler**

Eiendeler omfattet av § 3–1 skal klassifiseres som omløpsmidler.

Regnskapsloven § 5–8 om markedsbaserte finansielle omløpsmidler gjelder ikke.

§ 4–2. Opplysninger i balansen og noter til årsregnskapet

Eiendeler omfattet av § 3–1 og finansiell gjeld knyttet til utestående elektroniske penger skal spesifiseres på egne linjer i balansen.

Alle e-pengeforetak skal gi noteopplysninger som nevnt i regnskapsloven § 7–5 om finansiell markedsrisiko.

Det skal gis noteopplysninger om oppfyllelsen av solvenskravet i lovens § 4–2.

§ 4–3. Delårsregnskap

E-pengeforetak skal utarbeide delårsregnskap for hvert halvår som skal omfatte resultatregnskap, balanse og noteopplysninger som nevnt i tredje ledd. Opplysningene i delårsregnskap for annet halvår av regnskapsåret kan gis i årsregnskapet.

Det skal gis resultattall for den regnskapsperioden det rapporteres for og sammenligningstall for de to foregående halvårsperiodene. Det skal gis balansetall fra utløpet av den regnskapsperioden det rapporteres for og sammenligningstall fra utløpet av de to foregående halvårsperiodene.

Det skal gis noteopplysninger som nevnt i § 4–3 annet ledd og regnskapsloven § 7–1 annet og tredje ledd, § 7–2, § 7–3 og § 7–35.

Delårsregnskapet skal vedtas av e-pengeforetakets styre innen to måneder etter regnskapsperiodens slutt, og holdes offentlig tilgjengelig på e-pengeforetakets kontor. Det skal gis opplysninger om hvilke deler av delårsregnskapet som er revidert.

Kapittel 5. Rapportering**§ 5–1. Innsending av regnskaper til Kredittilsynet**

E-pengeforetak skal sende inn årsregnskap, årsberetning og revisjonsberetning til Kredittilsynet innen tre måneder etter regnskapsårets slutt.

E-pengeforetak skal sende inn delårsregnskap til Kredittilsynet innen tre måneder etter regnskapsperiodens slutt.

§ 5–2. Solvensoppgave og plasseringsoppgave

E-pengeforetak skal ved utløpet av hvert regnskapsår og hvert halve regnskapsår fylle ut:

1. en oppgave over foretakets ansvarlige kapital og oppfyllelse av solvenskrav i lovens § 4–2 (solvensoppgave) og
2. en oppgave over plasseringen av de investeringer foretaket skal ha etter lovens § 5–1 første ledd (plasseringsoppgave).

Solvensoppgaven og plasseringsoppgaven fylles ut på skjema fastsatt av Kredittilsynet.

Solvensoppgaven og plasseringsoppgaven skal sendes inn til Kredittilsynet innen tre måneder etter utløpet av rapporteringsperioden.

§ 5–3. Elektronisk rapportering

Kredittilsynet kan akseptere eller kreve elektronisk rapportering av regnskaper og oppgaver som nevnt i dette kapittel.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og endringer i andre forskrifter

§ 6-1. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

§ 6-2. Endringer i andre forskrifter

Fra den tid forskriften trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre forskrifter:

1. I forskrift av 16. desember 1992 nr. 1157 om bruk av informasjonsteknologi (IT) skal innledningen lyde:
Denne forskrift gjelder for norske forretningsbanker, sparebanker, livs-/skadeforsikringsselskaper, e-pengeforetak, Bankenes BetalingsSentral, Verdipapirsentralen, oppgjørssentral iht. verdipapirhandelloven kap. 6, og børser og autoriserte markedsplasser iht. børsloven § 3-4 første ledd annet punktum.
2. Forskrift av 7. februar 1994 nr. 118 om legitimasjonskontroll og tiltak mot hvitvasking av penger § 1 første ledd nytt nr. 7 skal lyde:
7. e-pengeforetak.
3. Forskrift av 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll § 1-1 nytt nr. 12 skal lyde:
12. E-pengeforetak.

31. mars Nr. 475 2003

Forskrift om endring i forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, punkt 12 c (rådsforordning (EØF) nr. 2455/92 og kommisjonsforordningene (EØF) nr. 41/94 og (EØF) nr. 3135/94).

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet 31. mars 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 6a, jf. forskrifter av 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester, lov av 5. april 1963 nr. 9 om plantevernmidler m.v. § 7 og § 9, jf. delegeringsvedtak av 19. mai 1995 nr. 479. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12c (forordning (EØF) 2455/92 endret ved forordning (EF) 41/94, forordning (EF) 3135/94, forordning (EF) 1492/96, forordning (EF) 1237/97, forordning (EF) 2247/98 og forordning (EF) 300/2002). Kunngjort 25. april 2003.

I

I forskrift av 24. oktober 1995 nr. 865 om eksport og import av visse farlige kjemikalier, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, punkt 12 c (rådsforordning (EØF) nr. 2455/92 og kommisjonsforordningene (EØF) nr. 41/94 og (EØF) nr. 3135/94) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet 24. oktober 1995 med hjemmel i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 6a, jf. forskrifter av 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester, lov av 5. april 1963 nr. 9 om plantevernmidler m.v. § 7 og § 9, jf. delegeringsvedtak av 19. mai 1995 nr. 479. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12c (forordning (EØF) 2455/92 endret ved forordning (EF) 41/94, forordning (EF) 3135/94, forordning (EF) 1492/96, forordning (EF) 1237/97, forordning (EF) 2247/98 og forordning (EF) 300/2002).

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12c (forordning (EØF) 2455/92 endret ved forordning (EF) 41/94, forordning (EF) 3135/94, forordning (EF) 1492/96, forordning (EF) 1237/97, forordning (EF) 2247/98 og forordning (EF) 300/2002) om eksport og import av visse farlige kjemikalier gjelder som forskrift med de endringer og tilpasninger som følger av EØS-avtalen vedlegg II og protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

Innledningen og overskriften til gjengivelsen av EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12c skal lyde:

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12c (forordning (EØF) 2455/92 endret ved forordning (EF) 41/94, forordning (EF) 3135/94, forordning (EF) 1492/96, forordning (EF) 1237/97, forordning (EF) 2247/98 og forordning (EF) 300/2002) om eksport og import av visse farlige kjemikalier slik Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer som følger av avtalens vedlegg II og protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12c (rådsforordning (EØF) nr. 2455/92 endret ved kommisjonsforordning (EF) 41/94, rådsforordning (EF) 3135/94, kommisjonsforordning (EF) 1492/96, kommisjonsforordning (EF)

1237/97, kommisjonsforordning (EF) 2247/98 og kommisjonsforordning (EF) 300/2002) om eksport og import av visse farlige kjemikalier.

Vedlegg II skal lyde:

Opplysningene i dette vedlegg er basert på PIC-rundskriv XIII av juni 2001

1. Liste over kjemikalier som er omfattet av den internasjonale PIC-framgangsmåten

Følgende kjemikalier er blitt innført i PIC-framgangsmåten etter meldinger om kontrolltiltak fra deltakerstatene.

Det er blitt utarbeidet veiledningsdokumenter («Decision Guidance Documents», DGD) for å hjelpe statene med å treffe importbeslutninger i forbindelse med disse kjemikaliene. DGD er imidlertid ikke de eneste opplysninger som statene tar i betraktning når de treffer importbeslutninger.

Importbeslutningen viser derfor ikke nødvendigvis til bruksområdene nevnt i DGD.

For noen kjemikalier får PIC-framgangsmåten bare anvendelse på visse formuleringer. Disse kjemikaliene er merket med symbolet (*). Ytterligere opplysninger finnes i listen over importbeslutninger i avsnitt 3.

Plantevernmidler (herunder særdeles farlige plantevernformuleringer)

2,4,5-T	CAS-nr. 93-76-5	EF-nr. 202-273-3
Aldrin	CAS-nr. 309-00-2	EF-nr. 206-215-8
Binapakryl	CAS-nr. 485-31-4	EF-nr. 207-612-9
Captafol	CAS-nr. 2425-06-1	EF-nr. 219-363-3
DDT	CAS-nr. 50-29-3	EF-nr. 200-024-3
Dieldrin	CAS-nr. 60-57-1	EF-nr. 200-484-5
Dinoseb og dinosebosalter	CAS-nr. 88-85-7	EF-nr. 201-861-7
EDB (1,2-dibrometan)	CAS-nr. 106-93-4	EF-nr. 203-444-5
Etylendiklorid	CAS-nr. 107-06-2	EF-nr. 203-458-1
Etylenoksid	CAS-nr. 75-21-8	EF-nr. 200-849-9
Fluoracetamid	CAS-nr. 640-19-7	EF-nr. 211-363-1
Fosfamidon	CAS-nr. 13171-21-6/ 23783-98-4/297-99-4	EF-nr. 236-116-5
HCH (blandede isomerer)	CAS-nr. 608-73-1	EF-nr. 210-168-9
Heksaklorbenzen	CAS-nr. 118-74-1	EF-nr. 204-273-9
Heptaklor	CAS-nr. 76-44-8	EF-nr. 200-962-3
Kamfeklor	CAS-nr. 8001-35-24	EF-nr. 232-283-3
Klorbenzilal	CAS-nr. 510-15-6	EF-nr. 208-110-2
Klordan	CAS-nr. 57-74-9	EF-nr. 200-349-0
Klordimeform	CAS-nr. 6164-98-3	EF-nr. 228-200-5
Kvikksølvforbindelser som f.eks.:		
– Kvikksølv(II)oksid	CAS-nr. 21908-53-2	EF-nr. 244-654-7
– Kvikksølvklorid (kalmel)	CAS-nr. 10112-91-1	EF-nr. 233-307-5
– Andre uorganiske kvikksølvforbindelser		
– Alkylkvikksølvforbindelser		
– Alkoksyalanyl- og arylkvikksølvforbindelser		
Lindan	CAS-nr. 58-89-9	EF-nr. 200-401-2
Metamidofos*	CAS-nr. 10265-92-6	EF-nr. 233-606-0
Monokrotofos*	CAS-nr. 6923-22-4	EF-nr. 230-042-7
Paration*	CAS-nr. 56-38-2	EF-nr. 200-271-7
Parationmetyl*	CAS-nr. 298-00-0	EF-nr. 206-050-1
Pentaklorfenol	CAS-nr. 87-86-5	EF-nr. 201-778-6

Industrikjemikalier

Krokidolitt	CAS-nr. 12001-28-4	EF-nr. 310-127-6
Polybromerte bifenyler (PBB)	CAS-nr. 36355-01-8, 27858- 07-7, 13654-09-6	EF-nr. 252-994-2, 248-696-7, 237-137-2
Polyklorerte bifenyler (PCB)	CAS-nr. 1336-36-3	EF-nr. 215-648-1
Polyklorerte terfenyler (PCT)	CAS-nr. 61788-33-8	EF-nr. 262-968-2
Tris(2,3-dibrompropyl)fosfat	CAS-nr. 126-72-7	EF-nr. 204-799-9

* Bare bestemte formuleringer. Se avsnitt 3.

2. Liste over stater som deltar i PIC-ordningen

Afghanistan*
Albania
Algerie
Andorra*
Angola
Antigua og Barbuda
Argentina
Armenia
Aserbajdsjan*
Australia
Bahamas
Bahrain
Bangladesh
Barbados
Belize
Benin
Bhutan
Bolivia
Bosnia-Hercegovina
Botswana
Brasil
Brunei Darussalam*
Bulgaria
Burkina Faso
Burundi
Canada
Chile
Colombia
Cookøyene
Costa Rica
Cuba
De forente stater
De forente arabiske emirater
Den demokratiske folkerepublikk Korea
Den demokratiske folkerepublikk Laos
Den demokratiske republikk Kongo
Den dominikanske republikk
Den europeiske union (dens medlemsstater og parter i EØS-avtalen)²
Den islamske republikken Iran
Den russiske føderasjon
Den sentralafrikanske republikk
Den tsjekkiske republikk
Djibouti*
Dominica
Ecuador
Egypt
Ekvatorial-Guinea*
Elfenbenskysten
El Salvador
Eritrea*
Estland
Etiopia
Fiji
Filippinene
Gabon
Gambia
Georgia
Ghana
Grenada
Guatemala
Guinea

Guinea-Bissau
Guyana*
Haiti
Honduras
Hviterussland*
India
Indonesia
Irak
Israel
Jamaica
Japan
Jemen
Jordan
Jugoslavia*
Kambodsja
Kamerun
Kapp Verde
Kasakhstan
Kenya
Kina
Kirgisistan*
Kiribati*
Komorene
Kroatia*
Kuwait
Kypros
Latvia
Lesotho
Libanon
Liberia
Libya
Litauen
Madagaskar
Makedonia*
Malawi
Malaysia
Maldivene*
Mali
Malta
Marokko
Marshalløyene*
Mauretania
Mauritius
Mexico
Mikronesiaføderasjonen*
Moldova
Monaco*
Mongolia
Mosambik
Myanmar
Namibia
Nauru*
Nepal
New Zealand
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oman
Pakistan
Panama
Papua Ny-Guinea
Paraguay

Peru
 Polen*
 Qatar
 Republikken Kongo
 Republikken Korea
 Romania
 Rwanda
 Saint Kitts og Nevis
 Saint Lucia
 Saint Vincent og Grenadinene
 Salomonøyene
 Samoa
 San Marino*
 São Tomé og Príncipe
 Saudi-Arabia
 Senegal
 Seychellene*
 Sierra Leone
 Singapore*
 Slovakia
 Slovenia
 Somalia*
 Sri Lanka
 Sudan
 Surinam
 Sveits
 Swaziland
 Syria
 Sør-Afrika
 Tadsjikistan
 Tanzania
 Thailand
 Togo
 Tonga
 Trinidad og Tobago
 Tsjad
 Tunisia
 Turkmenistan*
 Tuvalu*
 Tyrkia
 Uganda
 Ukraina¹
 Ungarn
 Uruguay
 Usbekistan
 Vanuatu
 Vatikanstaten
 Venezuela
 Vietnam
 Zambia
 Zimbabwe

* Disse statene har ennå ikke utpekt en ansvarlig myndighet (DNA).

1 Bare kontaktpunkt.

2 Medlemsstatene i Den europeiske union: Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland, Portugal, Spania, Storbritannia, Sverige, Tyskland, Østerrike. Parter i EØS-avtalen: Den europeiske union, Island, Liechtenstein, Norge.

3. Deltakerstatenes beslutninger

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
2,4,5-T	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bosnia-Hercegovina	Midlertidig forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Registrering hos Landbruksdepartementet kreves.
	Burundi	Forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Estland	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud: Belgia, Danmark, Finland, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland, Spania, Sverige, Tyskland, Østerrike og parter i EØS-avtalen (Island og Liechtenstein). Tillatelse (for import kreves skriftlig forhåndstillatelse): Frankrike, Hellas, Portugal og Storbritannia
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikken Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Midlertidig tillatelse. Registrering som importør hos Helse- og velferdsdepartementet eller hos prefektorets guvernør kreves. For annen bruk enn til landbruksformål kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikk	Forbud
	Laos	
	Latvia	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Midlertidig forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Midlertidig forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Aldrin	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig tillatelse
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse. Bare til total ugressbekjempelse langs veier
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Forbud
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Benin	Forbud
	Bhutan	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Utelukkende tillatt som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Kamerun	Forbud
Canada	Forbud	
Kapp Verde	Forbud	
Den sentralafrikanske republikk	Forbud	
Tsjad	Forbud	
Chile	Forbud	
Kina	Forbud	
Colombia	Forbud	
Den demokratiske republikk Kongo	Forbud	
Republikken Kongo	Midlertidig tillatelse	
Cookøyene	Forbud	
Costa Rica	Forbud	
Cuba	Forbud	
Kypros	Forbud	
Dominica	Forbud	
Den dominikanske republikk	Forbud	
Ecuador	Forbud	
El Salvador	Forbud	
Etiopia	Midlertidig tillatelse. Tillatelse fra Landbruksdepartementet kreves. Bare til bekjempelse av termitter	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island), forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikken Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør kreves. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk.
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Forbud
	Malaysia	Forbud
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Midlertidig tillatelse
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Sri Lanka	Tillatelse. Skriftlig tillatelse fra registreringsmyndigheten kreves. I landbruket tillatt brukt bare til bekjempelse i kokosnøttplantasjer
	Sudan	Tillatelse. Begrenset til bekjempelse av termitter
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Tillatelse. For begrensede mengder til nødstilfeller
	Thailand	Forbud
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Venezuela	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra Helse- eller Landbruksdepartementet. Bekjempelse av smittebærere i folkehelseøyemed; begrenset bruk etter tillatelse fra Landbruksdepartementet
	Vietnam	Forbud
	Zambia	Midlertidig tillatelse. Begrenset bruk
	Zimbabwe	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter. Import til landbruksformål er forbudt
Binapakryl	Chile	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Midlertidig forbud
	Den europeiske union	Forbud. Parter i EØS-avtalen (Island, Liechtenstein, Norge): forbud
	Gambia	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Midlertidig tillatelse. Registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør kreves. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd.
	Den demokratiske folkerepublikk	Forbud
	Laos	
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Peru	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Sri Lanka	Midlertidig forbud
	Sudan	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Captafol	Thailand	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bosnia-Hercegovina	Midlertidig forbud
	Burundi	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare tillatt som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt
	Canada	Forbud
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Midlertidig forbud
	El Salvador	Forbud
	Estland	Forbud
	Den europeiske union	Forbud. Parter i EØS-avtalen (Island, Liechtenstein): forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Captafol skal brukes bare til frøbeising. Sprøyting på bladverk er forbudt
	Indonesia	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Midlertidig forbud
	Japan	Tillatelse. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
Den demokratiske folkerepublikk	Forbud	
Laos		
Latvia	Forbud	
Madagaskar	Midlertidig forbud	
Malaysia	Forbud	
Malta	Forbud	
Mauritius	Forbud	
Mexico	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder	
New Zealand	Forbud	
Niger	Midlertidig forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
DDT	Nigeria	Midlertidig tillatelse. Strengt begrenset til beising av frø. For import kreves tillatelse fra FEPA og NAFDAC i påvente av avvikling
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Midlertidig forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Bruk som plantevernmiddel forbudt
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse. Til vitenskapelige forsøk
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Forbud
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Benin	Forbud
Bhutan	Midlertidig tillatelse	
Bolivia	Tillatelse. Bare med attest fra Helsedepartementet til bruk innen offentlig helsetjeneste. Til bekjempelse av malariasmittebærere. Forbud mot bruk innen landbruket	
Brasil	Tillatelse. Bare tillatt som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt	
Bulgaria	Forbud	
Burkina Faso	Midlertidig forbud	
Burundi	Midlertidig forbud	
Kamerun	Forbud	
Canada	Forbud	
Kapp Verde	Forbud	
Den sentralafrikanske republikk	Forbud	
Tsjad	Forbud	
Chile	Forbud	
Kina	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Forbud
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet. Bare som nødtiltak for malariabekjempelse
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Forbud mot all bruk (Tyskland). Forbud (Østerrike, Finland, Sverige). Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island), forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig tillatelse (bare til folkehelsebruk)
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig tillatelse. Tillatt i folkehelseprogram. Under visse omstendigheter er bruk til landbruksformål forbudt
	Indonesia	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. For annen bruk enn som jordbrukskjemikalie kreves tillatelse fra statsråden for internasjonal handel og industri. Salg til jordbruksformål er forbudt
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Midlertidig tillatelse. Bare importert av Helsedepartementet til folkehelsebruk
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Tillatelse. Bare til bekjempelse av malariasmittbærere under overvåking av Helsedepartementets kontorer

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Malaysia	Forbud unntatt til forsknings- eller utdanningsformål, hvor visse vilkår gjelder
	Malta	Forbud
	Mauritius	Tillatelse. Begrenset til bruk i forbindelse med folkehelsen
	Mexico	Midlertidig tillatelse. Direkteimport ved helsesekretariatet for folkehelsekampanjer
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Midlertidig tillatelse
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Tillatelse. Krav om særskilt tillatelse fra Helsedepartementet i forbindelse med bekjempelse av malariasmittebærere
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Tillatelse. Bare til bruk i forbindelse med folkehelsen
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Tillatelse (i nødsfall i begrensede mengder)
	Thailand	Tillatelse (fra Helsedepartementet, bare til bruk mot malaria)
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Venezuela	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra Helsedepartementet eller Landbruksdepartementet. Bare til bruk mot malaria ved Folkehelsedepartementet
	Vietnam	Tillatelse. Importert av Helsedepartementet til bruk i forbindelse med folkehelsen
	Zambia	Forbud
	Zimbabwe	Tillatelse. Bare i begrensede mengder til bruk mot malaria. Import til bruk i landbruket er ikke tillatt

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Dieldrin	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Midlertidig tillatelse
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Benin	Forbud
	Bhutan	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Midlertidig tillatelse. Bare tillatt som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Kamerun	Forbud
	Canada	Forbud
	Kapp Verde	Forbud
	Den sentralafrikanske republikk	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Midlertidig tillatelse
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Den dominikanske republikk	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet. Bare til bekjempelse av termitter
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island), forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
Guatemala	Forbud	
Guinea	Midlertidig forbud	
Honduras	Forbud	
Ungarn	Forbud	
India	Tillatelse. Bare til bekjempelse av gresshopper	
Indonesia	Forbud	
Den islamske republikk Iran	Forbud. For nødstilfeller kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør kreves. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Forbud
	Malaysia	Forbud unntatt til forsknings- eller utdanningsformål, hvor visse vilkår gjelder
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Midlertidig tillatelse
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Tillatelse. Skriftlig tillatelse fra registreringsmyndigheten kreves. Ikke til bruk på avlinger. Til bekjempelse av termitter og beskyttelse av tømmer
	Sudan	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Tillatelse. Begrensede mengder til bruk i nødstilfeller
	Thailand	Forbud
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Midlertidig tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Dinoseb og dinosebsalter	Venezuela	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra Helse- eller Landbruksdepartementet. Bekjempelse av smittebærere i folkehelseøyemed; granulater (med aldrin og klordan) til begrenset bruk tillatt av Landbruksdepartementet
	Vietnam	Forbud
	Zambia	Midlertidig tillatelse. Begrenset bruk
	Zimbabwe	Tillatelse. Forbud mot import til landbruksformål
	Angola	Midlertidig tillatelse
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud. Det kreves godkjenning når produktet periodevis importeres til Australia for bruk som inhibitor i framstilling av styren
	Bahrain	Forbud
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Benin	Forbud
	Bhutan	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Forbud
	Kamerun	Forbud
	Canada	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Kapp Verde	Forbud
	Den sentralafrikanske republikk	Midlertidig forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Midlertidig tillatelse
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
Ecuador	Forbud	
El Salvador	Forbud	
Etiopia	Midlertidig forbud	
Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Italia, Nederland og Spania. Forbud: Finland, Sverige. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island, Liechtenstein). For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
		tillatelse for import til Liechtenstein.
		Forbud (Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. For alkanolammonium-2-4-dinitro-6-(1-metylpropyl)-fenolat kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Midlertidig forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Libanon	Midlertidig forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud unntatt til forskning ved tillatelse
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Tillatelse. Til ugressbekjempelse i forbindelse med grønnsakdyrking; mengde begrenset til 500 – 1.000 kg/år
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Midlertidig forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Midlertidig forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
EDB (1,2-dibrometan)	Sveits	Tillatelse
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse. Det kreves forhåndsgodkjenning og/eller avtale fra plantevern tjenesten og/eller Utviklingsdepartementet
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig forbud
	Vanuatu	Forbud
	Venezuela	Tillatelse. Egenskaper, toksikologiske data og kvalitetskontrollattest må foreligge
	Vietnam	Forbud
	Zambia	Forbud
	Zimbabwe	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Barbados	Midlertidig tillatelse. Begrenset bruk til utgassing innen visse yrker. Bruk til landbruksformål forbudt
	Belize	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevern middel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. Ved bruk som treimpregneringsmiddel kreves registrering hos IBAMA
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Forbud
	Cookøyene	Midlertidig tillatelse. Bare med tillatelse fra Landbruksdepartementet til behandling mot bananflue
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
Kypros	Forbud	
Dominica	Forbud	
Ecuador	Forbud	
El Salvador	Forbud	
Etiopia	Midlertidig forbud	
Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevern middel. For annen bruk enn som plantevern middel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Finland, Italia, Nederland og Spania. Forbud (Sverige). Parter i	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
		EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island). Forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Tillatelse. Det kreves godkjenning fra gift- og farmasistyret. Skal brukes bare av utdannede fagfolk. Bare til utgassing foretatt av karantenepersonale til behandling mot bananflue av frukt for eksport
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Tillatelse. Bruk begrenset til utgassing av matkorn foretatt av offentlige organer og godkjente skadedyrbekjempere
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud, unntatt små mengder til forskning eller utdanning etter importtillatelse
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Tillatelse. Til utgassing foretatt av karantenepersonale
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Oman	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>	
Etylendiklorid	Saint Lucia	Forbud	
	Samoa	Forbud	
	Slovakia	Forbud	
	Sri Lanka	Forbud	
	Sudan	Forbud	
	Surinam	Midlertidig forbud	
	Sveits	Tillatelse. Bare dersom det ikke skal brukes som plantevernmiddel	
	Syria	Forbud	
	Tanzania	Midlertidig tillatelse. For begrenset og nøye overvåket bruk i jord	
	Thailand	Forbud	
	Togo	Midlertidig forbud	
	Trinidad og Tobago	Forbud	
	Tyrkia	Forbud	
	Uganda	Forbud	
	De forente arabiske emirater	Forbud	
	Uruguay	Forbud	
	Vanuatu	Midlertidig forbud	
	Vietnam	Forbud	
	Jamaica	Forbud	
	Malaysia	Forbud	
	Salomonøyene	Forbud	
	Tanzania	Forbud	
	Thailand	Tillatelse. Registrering og importtillatelse kreves. Forbud mot bruk som plantevernmiddel i landbruket	
	Etylenoksid	Trinidad og Tobago	Forbud
		Vietnam	Forbud
		Jamaica	Forbud
Malaysia		Forbud	
Salomonøyene		Forbud	
Tanzania		Forbud	
Fluoracetamid	Thailand	Tillatelse. Registrering og importtillatelse kreves	
	Trinidad og Tobago	Forbud	
	Vietnam	Forbud	
	Angola	Forbud	
	Armenia	Midlertidig forbud	
	Australia	Forbud	
	Bahrain	Forbud	
	Belize	Forbud	
	Benin	Forbud	
	Bhutan	Forbud	
	Bolivia	Forbud	
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet	
	Bulgaria	Forbud	
	Burundi	Forbud	
	Kamerun	Forbud	
	Canada	Forbud	
	Kapp Verde	Forbud	
	Den sentralafrikanske republikk	Midlertidig forbud	
	Tsjad	Forbud	
	Chile	Forbud	
Kina	Forbud		
Colombia	Forbud		
Den demokratiske republikk Kongo	Forbud		

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Republikken Kongo	Midlertidig tillatelse
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet
	Den europeiske union	Forbud: Nederland. Forbud mot bruk som plantevernmiddel: Portugal. Forbud mot bruk som plantevernmiddel (for annen bruk kreves skriftlig tillatelse): Østerrike, Tyskland, Italia. Tillatelse (skriftlig tillatelse kreves): Belgia, Danmark, Finland, Irland, Spania, Sverige, Storbritannia. Tillatelse (til bruk som plantevernmiddel, skriftlig tillatelse kreves): Frankrike. Tillatelse (som bestanddel i rottegift, skriftlig tillatelse kreves): Hellas. Svar tok ikke stilling til import: Luxembourg. Parter i EØS-avtalen: tillatelse (skriftlig tillatelse kreves): Island. Forbud: Norge
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos Helse- og velferdsdepartementet eller hos prefektorets guvernør. (Begrensninger på salg, bruk og besittelse.) For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos departementet for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud unntatt til forskning etter tillatelse
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Midlertidig forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse. Det kreves godkjenning fra planteverntjenesten
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig forbud
	Vanuatu	Forbud
	Venezuela	Tillatelse. Attest på egenskaper, toksikologiske data og kvalitetskontroll må foreligge
	Vietnam	Forbud
	Zambia	Forbud
	Zimbabwe	Forbud
Fosfamidon (løselige formuleringer i flytende form med over 1.000 g virksomt stoff/l)	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Registrering hos Landbruksdepartementet kreves. Ved trebehandling kreves registrering hos IBAMA
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Tillatelse. Må registreres i plantevernregisteret
	Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Forbud mot bruk på frukt, grønnsaker, urter og tobakk
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Ecuador	Midlertidig forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	El Salvador	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud: Belgia, Danmark, Irland, Luxembourg, Nederland og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse (for import kreves skriftlig forhåndsgodkjenning): Østerrike, Finland, Frankrike, Tyskland, Hellas, Italia, Spania, Portugal, Sverige og Storbritannia
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos Helse- og velferdsdepartementet eller hos prefektorets guvernør. (Begrensninger på salg og besittelse. Forbud mot all bruk.) For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos departementet for jordbruk, skogbruk og fiskeri
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Myanmar	Midlertidig forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Tillatelse. Strengt begrenset. Det kreves tillatelse fra FEPA
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Sri Lanka	Midlertidig forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Forbud
	Syria	Tillatelse
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Registreringssertifikat/importtillatelse kreves
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Vietnam	Forbud
HCH (blandede isomerer)	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Barbados	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Belize	Midlertidig tillatelse. Bare formuleringer med mindre enn 1% virksomt stoff til veterinærbruk og medisinsk bruk
	Benin	Forbud
	Bhutan	Midlertidig tillatelse
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare til bruk som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål er forbudt
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Kamerun	Forbud
	Canada	Forbud
	Kapp Verde	Forbud
	Den sentralafrikanske republikk	Midlertidig forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Midlertidig tillatelse
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Forbud: Østerrike, Finland, Sverige. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island), forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig tillatelse. Enkelte bruksmåter forbudt
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
		guvernør. Forbud mot salg som landbrukskjemikalie
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Forbud
	Malaysia	Forbud, unntatt for forskning etter tillatelse
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Midlertidig tillatelse
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud. Forbudt til landbruksformål. Tillatt i medisinske formuleringer til behandling av skabb hos mennesker
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud. Bare gammaisomeren er registrert for begrenset bruk til bekjempelse av kokosnøttbiller på kokosplantasjer, eller ved nødtilfeller til bekjempelse av gresshopper
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Tillatelse
	Thailand	Forbud
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Midlertidig tillatelse
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Venezuela	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra Helse- eller Landbruksdepartementet. Begrenset bruk til bekjempelse av smittebærere i folkehelseøyemed tillatt av Landbruksdepartementet
	Vietnam	Forbud
	Zambia	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Heksaklorbenzen	Zimbabwe	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bosnia-Hercegovina	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare til bruk som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål er forbudt
	Burundi	Forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Estland	Forbud
	Den europeiske union	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Midlertidig forbud
	Japan	Tillatelse. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves tillatelse fra statsråden for internasjonal handel og industri. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Latvia	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud
	Malta	Forbud
Mauritius	Forbud	
Mexico	Forbud	
New Zealand	Forbud	
Niger	Midlertidig forbud	
Nigeria	Midlertidig tillatelse. Underlagt strenge begrensninger, med tillatelse bare for forskningsformål. Import bare etter godkjenning fra FEPA/NAFDAC/Landbruksdepartem entet	
Norge	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Heptaklor	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Midlertidig forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Det kreves godkjenning fra Landbruksdepartementet
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Det kreves import- og produksjonsregistrering samt importtillatelse
	Togo	Midlertidig tillatelse. Til vitenskapelige forsøk
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Midlertidig forbud. Registrert for begrenset bruk til bekjempelse av termitter
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare til bruk som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål er forbudt
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig tillatelse
	Burundi	Midlertidig forbud
	Kamerun	Forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
Republikken Kongo	Forbud	
Cookøyene	Forbud	
Costa Rica	Tillatelse. Begrenset til yrkesmessig bruk på prydplanter og furutrær	
Cuba	Forbud	
Kypros	Forbud	
Dominica	Forbud	
Den dominikanske republikk	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet. Bare til bekjempelse av termitter
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Forbud: Sverige. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island); forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves tillatelse fra statsråden for internasjonal handel og industri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken Laos	Forbud
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Bare til frøbehandling
	Malaysia	Forbud, unntatt små mengder til forskning eller utdanning etter importtillatelse
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Tillatelse
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Pakistan	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter i jord og tre
	Panama	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Kamfeklor	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse. For generell bruk under tilsyn
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
	Zimbabwe	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare til treimpregnering. Registrering kreves. Forbud mot bruk til landbruksformål
	Chile	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Den europeiske union	Forbud. Parter i EØS-avtalen (Liechtenstein og Island): forbud
	Gambia	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Midlertidig tillatelse. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri og statsråden for helse og velferd. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for jordbruk, skogbruk og fiskeri
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Malaysia	Forbud unntatt for bruk i forsknings- eller utdanningsøyemed, hvor visse vilkår gjelder
	Mauritius	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
Peru	Forbud	
Samoa	Forbud	
Slovakia	Forbud	
Sri Lanka	Midlertidig forbud	
Sudan	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Klorbenzilal	Sveits	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse
	Thailand	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bosnia-Hercegovina	Midlertidig forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare tillatt som treimpregneringsmiddel. Det kreves registrering hos IBAMA. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt
	Burundi	Forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Estland	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud: Belgia, Danmark, Finland, Hellas, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland, Spania, Sverige og partene i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse (for import kreves skriftlig forhåndstillatelse): Østerrike, Frankrike, Tyskland, Portugal og Storbritannia
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig tillatelse. Det er forbudt å bruke klorbenzilal i landbruket. Alminnelige importvilkår gjelder. Kjemikaliet kan importeres av statlige eller delvis statlige organisasjoner for bruk på Folbex-striper til bekjempelse av midd på honningbier
	Indonesia	Forbud
Irak	Forbud	
Jamaica	Midlertidig forbud	
Japan	Tillatelse. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri	
Kasakhstan	Forbud	
Kenya	Forbud	
Republikken Korea	Forbud	
Kuwait	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Latvia	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Midlertidig forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud. Tillatt bare i nødtilfeller som fastsatt av FPA
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Krever import- og produksjonsregistrering samt importtillatelse
	Togo	Midlertidig tillatelse. Til vitenskapelige forsøk
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
Klordan	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Midlertidig tillatelse. Begrenset bruk på sukkerrør
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare til bruk som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Kamerun	Forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Forbud
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Tillatelse. Gjelder små mengder på under ett tonn per år av sprøytepulver 75% eller annet teknisk materiale til formulering i landet av stoffer til bekjempelse av maur med mindre enn 0,75% virksomt stoff
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Den dominikanske republikk	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet. Bare til bekjempelse av termitter
	Den europeiske union	Forbud mot bruk som plantevernmiddel. For annen bruk enn som plantevernmiddel kreves skriftlig tillatelse for import til Belgia, Danmark, Frankrike, Italia, Nederland og Spania. Forbud: Finland og Sverige. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmiddel (Island), forbud (Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Forbud
	Malaysia	Forbud unntatt for bruk i forskning og utdanning, hvor visse vilkår gjelder

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Midlertidig tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Oman	Midlertidig tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Midlertidig forbud
	Qatar	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse. For begrenset og overvåket bruk i jord til bekjempelse av larver, termitter, maur og gresshopper
	Thailand	Tillatelse. Bare til bekjempelse av termitter i forbindelse med produksjon av sukkerrør, ananas, parakautsjuk og palmeolje
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
	Zimbabwe	Forbud
Klordimeform	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bahrain	Forbud
	Bangladesh	Tillatelse
	Barbados	Forbud
	Belize	Midlertidig forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. Ved bruk som treimpregneringsmiddel kreves registrering hos IBAMA

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Midlertidig forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Forbud
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Forbud
	Den dominikanske republikk	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Etiopia	Midlertidig forbud
	Den europeiske union	Forbud: Hellas, Italia, Nederland. Forbud mot bruk som plantevernmiddel: Østerrike, Tyskland Tillatelse: Spania. Tillatelse (skriftlig tillatelse kreves): Belgia, Finland, Irland, Sverige, Storbritannia. Tillatelse til bruk som plantevernmiddel (skriftlig tillatelse kreves): Frankrike, Portugal. Svar tok ikke stilling til import: Danmark, Luxembourg. Parter i EØS-avtalen: tillatelse (skriftlig tillatelse kreves): Island; forbud: Liechtenstein, Norge
	Fiji	Forbud
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud
	Guinea	Midlertidig forbud, unntatt for små mengder til forskning etter importtillatelse
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Midlertidig forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikk Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Forbud
	Laos	
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud, unntatt for små mengder til forskning eller utdanning etter importtillatelse

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud
	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Nicaragua	Forbud
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Oman	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Rwanda	Tillatelse
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Midlertidig forbud
	Zimbabwe	Forbud
Krokidolitt	Albania	Forbud
	Algerie	Midlertidig tillatelse. Forbudt til framstilling av varer til konsum
	Armenia	Midlertidig forbud
	Bahrain	Forbud
	Brasil	Forbud
	Canada	Tillatelse. Bare produkter som består av eller inneholder krokidolitt-asbestfibrer og som importeres for framstilling av membraner for kloralkaliproduksjon eller syre- og temperaturbestandige tetningsringer, pakninger, bokspakninger og bøyelige muffe, er tillatt på visse vilkår
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Midlertidig forbud
	Kina	Forbud
	Cuba	Tillatelse
	Kypros	Tillatelse. Tillatelse fra Arbeids- og sosialdepartementet kreves, i unntakstilfeller til særskilt bruk
	Ecuador	Midlertidig tillatelse

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Kvikksølvforbindelser	Den europeiske union	Forbud. Parter i EØS-avtalen: forbud (Island, Liechtenstein, Norge)
	Gambia	Midlertidig tillatelse. Strengt begrenset til anleggsvirksomhet
	Guinea	Midlertidig tillatelse. Til industribruk med forhåndstillatelse fra Miljøverndepartementet
	Ungarn	Forbud
	India	Tillatelse. Importtillatelse kreves
	Japan	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Filippinene	Midlertidig tillatelse. Det kreves midlertidig importtillatelse fra departementet for miljø og naturressurser
	Saint Lucia	Midlertidig tillatelse
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Tillatelse. På visse vilkår
	Sveits	Tillatelse dersom planlagt bruk fortsatt er tillatt i henhold til bestemmelsene i vedlegg 3.3 til forordningen om miljøfarlige stoffer
	Thailand	Forbud
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Tillatelse. Bruken er begrenset til sukkerrør dyrking
	Bahrain	Forbud
	Barbados	Forbud
	Belize	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Brasil	Midlertidig tillatelse. Ikke tillatt til offentlige og nasjonale helsekampanjer eller behandling av trevirke. Bruk av formuleringer med kvikksølvforbindelser til landbruksformål er forbudt
	Bulgaria	Forbud
	Burkina Faso	Forbud
	Burundi	Midlertidig forbud
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Forbud
	Colombia	Forbud
	Den demokratiske republikk Kongo	Forbud
	Republikken Kongo	Forbud
	Cookøyene	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Dominica	Midlertidig tillatelse. Importtillatelse gis bare til offentlige laboratorier og apoteker
Ecuador	Forbud	
El Salvador	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Etiopia	Midlertidig tillatelse. 1. Etylkvikksølvklorid. 2. Fenylkvikksølvacetat. Det kreves tillatelse fra Landbruksdepartementet
	Den europeiske union	Forbud. Forbud mot bruk som plantevernmidler, grohemmende midler, treimpregneringsmidler og slimmidler. For annen bruk kreves skriftlig tillatelse for import til Nederland. Parter i EØS-avtalen: forbud mot bruk som plantevernmidler, grohemmende midler, treimpregneringsmidler og slimmidler (Island, Liechtenstein, Norge)
	Fiji	Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Guatemala	Forbud (gjelder bare for metoksyetylkvikksølvklorid)
	Guinea	Midlertidig forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Forbud (gjelder bare for bruk innen landbruket)
	India	Midlertidig: 1. Etylkvikksølvklorid: midlertidig beslutning – importtillatelse (i påvente av endelig beslutning). 2. Fenylkvikksølvacetat: Endelig beslutning – importforbud. 3. Metoksyetylkvikksølvklorid: endelig beslutning – importtillatelse
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikken Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør kreves. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Jordan	Forbud
	Kasakhstan	Forbud (gjelder etylkvikksølv)
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken Laos	Midlertidig forbud
	Libanon	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Forbud (unntatt små mengder til forskning eller utdanning etter importtillatelse)
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Forbud
	Mongolia	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Lindan (gamma-HCH)	Marokko	Forbud
	Mosambik	Forbud
	Nepal	Forbud
	New Zealand	Forbud (gjelder bare bruk som plantevernmiddel)
	Nicaragua	Forbud (gjelder bare bruk i plantevernmidler)
	Niger	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Oman	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Qatar	Forbud
	Saint Lucia	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Midlertidig forbud
	Sveits	Tillatelse. Forbudt som plantevernmiddel og på de fleste andre bruksområder
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud (gjelder bare bruk som plantevernmiddel)
	Thailand	Forbud (gjelder 2-metoksyetylkvikksølvklorid)
	Togo	Forbud
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse
	Tyrkia	Forbud
	Uganda	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
Zimbabwe	Forbud	
Angola	Forbud	
Armenia	Midlertidig forbud	
Australia	Tillatelse. Særskilt importtillatelse kreves for hver sending. For hver sending kreves eksportmelding fra den utpekte myndighet (DNA) i eksportstaten	
Bosnia-Hercegovina	Midlertidig forbud	
Burundi	Midlertidig tillatelse. Begrenset til bekjempelse av kaffevedborere (coffee trunk borer)	
Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt	
Canada	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder	
Tsjad	Midlertidig forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Chile	Forbud
	Kina	Tillatelse. Særskilt importtillatelse kreves. Import begrenset til bestemte organer. Strengt begrenset til bruk på hvete/gresshopper på udyrket mark og i skoger
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Tillatelse. Begrenset til bruk til skadedyrbekjempelse under karantene og til sprøyting i anlegg for kyllingoppdrett
	Kypros	Tillatelse. Plantevernmidler underlagt strenge begrensninger
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud; for bruk i plantevernmidler Forbud. For annen plantevernbruk: Danmark, Finland, Irland, Sverige og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse: For annen plantevernbruk (for import kreves skriftlig forhåndsgodkjenning): Østerrike, Belgia, Frankrike, Tyskland, Hellas, Irland, Italia, Luxembourg, Spania, Portugal og Storbritannia
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Honduras	Forbud
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	India	Tillatelse. Bare etter registrering av lindan for import. Lindan-formuleringer til innendørs bruk er ikke tillatt. Bruk på frilandsavlinger til insektbekjempelse er tillatt
	Indonesia	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Tillatelse. Bare til bekjempelse av skruemarklarver (screw worm larvae) hos storfe
	Japan	Tillatelse. Registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør kreves. Forbud mot salg til landbruksformål
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Midlertidig forbud. Alminnelige importvilkår gjelder
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Latvia	Forbud
	Madagaskar	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Bare til frøbehandling
	Malaysia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Mauritius	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Mexico	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Midlertidig tillatelse. Strengt begrenset til bruk på kakao. Import bare med tillatelse fra FEPA og NAFDAC i påvente av avvikling
	Norge	Forbud
	Pakistan	Midlertidig forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Midlertidig tillatelse. Begrenset bruk på ananasbeplantninger
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Midlertidig tillatelse. Bare for produkt med 99,5% teknisk renhet
	Surinam	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Import forbudt
	Syria	Forbud
	Tanzania	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Det kreves import- og produksjonsregistrering samt importtillatelse
	Togo	Midlertidig tillatelse. Alminnelige vilkår gjelder
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse. Bare for bruk i veterinærprodukter (legemidler). Registrering kreves
	Tyrkia	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Forbud
Metamidofos (løselige formuleringer i Armenia flytende form med over 600 g virksomt stoff/l)		Midlertidig forbud
	Australia	Midlertidig tillatelse
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. For bruk til treimpregnering kreves registrering hos IBAMA
	Canada	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Tsjad	Forbud
	Chile	Tillatelse. Forutsetter registrering i plantevernmiddelregisteret
	Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Ikke tillatt til bruk på frukt, grønnsaker, urter eller tobakk. Ingen formuleringer med over 600 g/l

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Ecuador	Midlertidig forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud: Danmark, Irland, Sverige og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein Tillatelse (for import kreves skriftlig forhåndsgodkjenning): Østerrike, Belgia, Finland, Frankrike, Tyskland, Hellas, Italia, Luxembourg, Nederland, Portugal, Spania og Storbritannia
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Midlertidig tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves det melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Malaysia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Registrert bare til innsprøyting i stammen på kokos- og oljepalme. Brukere må få tillatelse fra plantevernrådet
	Mauritius	Tillatelse. Bruk begrenset til personer med tillatelse
	Myanmar	Midlertidig forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Peru	Tillatelse. Tillatelsen gjelder bare flytende formuleringer med dietylenglykol og etylenglykol. Registreringskravene må oppfylles (emballasje, bruksanvisning og merking)
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Forbud
	Syria	Tillatelse
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Registreringssertifikat/importtillatelse kreves
	Trinidad og Tobago	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Monokrotofos (løselige formuleringer i flytende form med over 600 g virksomt stoff/l)	Tyrkia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Vietnam	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. For bruk til treimpregning kreves registrering hos IBAMA
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Tillatelse. Forutsetter registrering i plantevernmiddelregisteret
	Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Ikke tillatt for bruk på frukt, grønnsaker, urter og tobakk. Ingen formuleringer med over 600 g/l
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Ecuador	Midlertidig forbud
	El Salvador	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud: Belgia, Danmark, Irland, Luxembourg, Nederland, Sverige og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse: Østerrike, Finland, Frankrike, Tyskland, Hellas, Italia, Spania, Portugal og Storbritannia
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Forbud
	Irak	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Jamaica	Forbud
	Japan	Midlertidig tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For annen bruk enn som landbrukskjemikalie kreves det melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd
	Kenya	Forbud
Republikken Korea	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder	
Malaysia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Registrert bare til innsprøyting i stammen på kokos- og oljepalme. Brukere må innhente tillatelse fra plantevernrådet	
Mauritius	Forbud	
Myanmar	Forbud	
New Zealand	Forbud	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Midlertidig forbud. Strengt begrenset bruk. Det kreves tillatelse fra FEPA
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Tillatelse. Bare til bekjempelse av bønnefluer på grønnsaker
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Sri Lanka	Midlertidig tillatelse. Ikke tillatt å importere, bearbeide eller ompakke for detaljsalg. Det er innført en importbegrensning på 600 liter per år. Stoffet skal utelukkende brukes til bekjempelse av insekter i kokosnøtter ved en direkte forsyningsordning som administreres av Sri Lankas utviklingsråd for kokosnøttdyrking
	Sudan	Tillatelse. Strengt begrenset til bruk på bomull
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Registreringssertifikat/importtillatelse kreves
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Vanuatu	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Bruk begrenset til CIRAD-forskningsstasjonen
	Vietnam	Forbud
Paration (alle formuleringer – aerosoler, støvpulver (DP), emulgerbart konsentrat (EC), granulater (GR) og sprøytepulver (WP) – av dette stoffet, unntatt kapseloppblemninger (CS))	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Forbud
	Bolivia	Forbud
	Bosnia og Hercegovina	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. For bruk til treimpregnering kreves registrering hos IBAMA. Ikke tillatt for bruk i offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter
	Canada	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud unntatt for oppslemming i kapsler.

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Ikke tillatt for bruk på frukt, grønnsaker, urter og tobakk
	Costa Rica	Forbud
	Kypros	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud. Gjelder bruk i plantevernmidler. Forbud. For annen plantevernbruk: Belgia, Finland, Irland, Nederland, Sverige. Tillatelse. Gjelder annen plantevernbruk (for import kreves skriftlig forhåndsgodkjenning): Østerrike, Belgia, Frankrike, Tyskland, Hellas, Italia, Luxembourg, Spania, Portugal og Storbritannia
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Forbud
	Indonesia	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos Helse- og velferdsdepartementet eller hos prefektorens guvernør. (Begrensninger på salg og besittelse. Forbud mot all bruk.) For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos departementet for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Myanmar	Forbud
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Slovenia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Forbud
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Tillatelse. Bare tillatt for registrerte bruksformål som spesifisert i tilhørende godkjenning.

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Parationmetyl (emulgerbart konsentrat (EC) med 19,5%, 40%, 50%, 60% virksomt stoff og støvpulver (DP) som inneholder 1,5%, 2% og 3% virksomt stoff)		Plantevernmidler kan importeres bare dersom de er i samsvar med sveitsiske bestemmelser om forsyning og bruk, og til bearbeiding og ompakking for eksport
	Syria	Forbud
	Thailand	Forbud
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Midlertidig tillatelse
	Brasil	Tillatelse. Bare for bruk som plantevernmiddel. Det kreves registrering hos Landbruksdepartementet. For bruk til treimpregnering kreves registrering hos IBAMA
	Canada	Forbud
	Tsjad	Forbud
	Chile	Forbud
	Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Ikke tillatt for bruk på frukt, grønnsaker, urter og tobakk
	Costa Rica	Tillatelse. Begrenset bruk
	Kypros	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Ecuador	Forbud
	Den europeiske union	Midlertidig forbud. Belgia, Danmark, Finland, Irland, Sverige og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse: Østerrike, Frankrike, Tyskland, Hellas, Italia, Luxembourg, Nederland, Spania, Portugal og Storbritannia (for import kreves skriftlig forhåndstillatelse)
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	India	Tillatelse. Bruken av formuleringer med 50% emulgerbart konsentrat (EC) og 2% støvpulver (DP) gis tillatelse for tre år
	Irak	Forbud
	Jamaica	Forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos Helse- og velferdsdepartementet eller hos prefektets guvernør. (Begrensninger på salg, bruk og besittelse.) For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos departementet for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Kenya	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Pentaklorfenol	Republikken Korea	Forbud
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Myanmar	Forbud
	New Zealand	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder. Import, salg og bruk er tillatt ved egnede forhåndsregler for merking
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Sudan	Tillatelse. Bare når blandet med andre formuleringer
	Surinam	Tillatelse. Godkjenning fra Landbruksdepartementet kreves
	Sveits	Tillatelse. Bare for mikroinnkapslede produkter. Bare tillatt for registrerte bruksformål som spesifisert i tilhørende godkjenning. Tillatelsen gjelder bare en bestemt kapseloppslemming og ellers ingen andre parationmetylprodukter eller -formuleringer
	Thailand	Midlertidig tillatelse. Registreringssertifikat/importtillatelse kreves
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Vanuatu	Forbud
	Vietnam	Forbud
	Angola	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Bosnia-Hercegovina	Midlertidig forbud
Brasil	Tillatelse. Bare tillatt som treimpregneringsmiddel. Registrering kreves. Ikke tillatt til offentlige helsekampanjer eller i innenlandske produkter. Bruk til landbruksformål forbudt	
Burundi	Forbud	
Canada	Tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder	
Tsjad	Midlertidig forbud	
Chile	Forbud	
Kina	Tillatelse. Særskilte tillatelsesdokumenter kreves. Import begrenset til bestemte organer. Tillatelsen gjelder kun bruk som treimpregneringsmiddel og som røykemiddel mot nåletap hos bartrær	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Colombia	Forbud
	Costa Rica	Forbud
	Cuba	Forbud
	Kypros	Forbud
	Ecuador	Forbud
	El Salvador	Forbud
	Estland	Forbud
	Den europeiske union	Forbud: Østerrike, Belgia, Danmark, Finland, Tyskland, Hellas, Italia, Luxembourg, Nederland, Sverige og parter i EØS-avtalen: Island og Liechtenstein. Tillatelse for begrenset bruk ved unntak og underlagt særlige vilkår: Spania (fram til 1. januar 2004) og Frankrike, Irland, Portugal og Storbritannia (fram til 31. desember 2008)
	Gabon	Midlertidig forbud
	Gambia	Forbud
	Ungarn	Forbud
	India	Forbud
	Indonesia	Forbud
	Den islamske republikken Iran	Forbud
	Irak	Forbud
	Jamaica	Midlertidig forbud
	Japan	Tillatelse. Det kreves registrering som importør hos statsråden for helse og velferd eller hos prefektorets guvernør. For salg som landbrukskjemikalie kreves registrering hos statsråden for landbruk, skogbruk og fiskeri
	Kasakhstan	Forbud
	Kenya	Forbud
	Republikken Korea	Forbud
	Kuwait	Forbud
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Latvia	Forbud
	Madagaskar	Midlertidig forbud
	Malaysia	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Malta	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Mexico	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	New Zealand	Forbud
	Niger	Midlertidig forbud
	Nigeria	Forbud
	Norge	Forbud
	Pakistan	Midlertidig forbud
	Panama	Forbud
	Paraguay	Forbud
	Peru	Forbud
	Filippinene	Forbud. Tillatt bare til trebehandling utført av FPA-godkjente trebehandlingsanlegg og -institusjoner
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Slovenia	Tillatelse. Forbud mot bruk som plantevernmiddel
	Sudan	Forbud
	Sri Lanka	Forbud
	Surinam	Midlertidig tillatelse. Alminnelige importvilkår gjelder
	Sveits	Forbud
	Syria	Forbud
	Tanzania	Forbud
	Thailand	Forbud
	Togo	Midlertidig tillatelse. Bare til vitenskapelige forsøk
	Trinidad og Tobago	Forbud
	Tyrkia	Forbud
	De forente arabiske emirater	Forbud
	Uruguay	Midlertidig forbud
	Vanuatu	Midlertidig forbud
	Vietnam	Tillatelse. Årlige importmengder må godkjennes og spesifiseres av Landbruksdepartementet
Polybromerte bifenyl (PBB)	Albania	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Brasil	Midlertidig tillatelse
	Canada	Forbud unntatt for bruk i laboratorier til vitenskapelige forskningsformål eller som analysestandard for laboratorier
	Tsjad	Midlertidig forbud (beslutningen gjelder bare heksabrombifenyl)
	Chile	Tillatelse. Det kreves importtillatelse
	Kina	Tillatelse. Tillatelse må innhentes fra Kinas nasjonale miljøvernbyrå (NEPA)
	Cuba	Tillatelse. Kan bare importeres med tillatelse fra den utpekte nasjonale myndighet (DNA). Import er ikke tillatt dersom stoffet er planlagt brukt i tekstilproduksjon
	Kypros	Midlertidig forbud
	Ecuador	Midlertidig tillatelse
	Den europeiske union	Tillatelse, unntatt til bruk i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden (f.eks. klær, undertøy, sengetøy). Parter i EØS-avtalen: Tillatelse, unntatt til bruk i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden (f.eks. klær, undertøy, sengetøy) (Island, Liechtenstein, Norge)
	Gambia	Midlertidig forbud
	Guinea	Midlertidig tillatelse. Til industribruk med forhåndstillatelse fra Miljøverndepartementet
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra den nasjonale tjeneste for folkehelse og sykepleie. PBB er forbudt til bruk i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden (klær, sengetøy osv.)
	India	Tillatelse. Importtillatelse kreves

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Polyklorerte bifenyler (PCB)	Japan	Midlertidig tillatelse (gjelder heksabromobifenyl og oktabromobifenyl). Det kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd
	Den demokratiske folkerepublikken Laos	Midlertidig tillatelse
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Nigeria	Midlertidig tillatelse. Krever godkjenning fra det nasjonale miljøvernbyrå. Underlagt strenge restriksjoner
	Saint Lucia	Midlertidig tillatelse
	Samoa	Forbud
	Sveits	Forbud
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse
	Albania	Forbud
	Algerie	Forbud
	Australia	Tillatelse. Tillatelse må innhentes fra Handelsdepartementet. En slik tillatelse omfatter vilkår
	Bahrain	Forbud
	Brasil	Tillatelse. Praktisk talt all bruk av produktet, f.eks. som væske til elektriske transformatorer, hjelpestoff i fargestoffer, plaststoffer og andre mindre viktige formål, er forbudt, men det er ikke noe lovfestet forbud mot import
	Canada	Forbud. Bruk av klorbifenyler (PCB) er begrenset til eksisterende elektrisk utstyr som følge av forbud mot import og framstilling av PCB-holdig utstyr, mot drift av PCB-holdige elektromagneter for håndtering av matvarer og fôrstoffer, og mot bruken av PCB som fyllvæske eller etterfyllingsvæske i utstyr. Høyeste tillatte konsentrasjon er 50 ppm/vekt for PCB som importeres, framstilles eller tilbys for salg. Utslipp i miljøet i forbindelse med handel, framstilling og bearbeiding av bestemt utstyr må ikke overskride 1 g per dag, med 50 ppm/vekt som alminnelig utslippsgrense, unntatt for flytende bindemidler, hvor grensen er 5 ppm
	Tsjad	Midlertidig tillatelse
	Chile	Midlertidig tillatelse. Forbud mot bruk av PCB som dielektrisk væske i transformatorer, kondensere eller andre typer elektrisk utstyr innenfor det nasjonale territoriet
	Kina	Tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra Kinas nasjonale miljøvernbyrå (herunder for import av elektrisk utstyr som inneholder PCB)
	Cuba	Forbud
	Kypros	Midlertidig forbud

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Polyklorerte terfenyler (PCT)	Ecuador	Midlertidig tillatelse
	Den europeiske union	Forbud. I særtilfeller kan det fra sak til sak gis unntak for råvarer og halvfabrikata. Som følge av et generelt forbud mot PCB er import av enhver formulering med et PCB-innhold på over 0,005% forbudt. Parter i EØS-avtalen: forbud. I særtilfeller kan det fra sak til sak gis unntak for råvarer og halvfabrikata. Som følge av et generelt forbud mot PCB er import av enhver formulering med et PCB-innhold på over 0,005% forbudt (Island, Liechtenstein, Norge)
	Gambia	Midlertidig tillatelse
	Guinea	Midlertidig tillatelse. Til industribruk etter forhåndstillatelse fra det nasjonale Miljøverndepartementet
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra den nasjonale tjeneste for folkehelse og sykepleie. PCB kan ikke brukes i formuleringer med et PCB-innhold på over 0,01 vektprosent
	India	Tillatelse. Det kreves importtillatelse
	Japan	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra statsråden for internasjonal handel og industri
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig tillatelse
	Laos	
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Nigeria	Midlertidig tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra FEPA (det nasjonale miljøvernbyrå). Streng begrenset til bruk i lukkede transformatorer
	Filippinene	Midlertidig tillatelse. Midlertidig importtillatelse fra departementet for miljø og naturressurser
	Saint Lucia	Midlertidig tillatelse
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Forbud
	Sveits	Forbud
	Thailand	Forbud
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse
	Albania	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Australia	Tillatelse. Det kreves tillatelse fra Handelsdepartementet. En slik tillatelse vil omfatte visse vilkår
	Brasil	Midlertidig tillatelse
	Canada	Forbud unntatt for bruk i laboratorium for vitenskapelige forskningsformål eller som analysestandard i laboratorier
	Tsjad	Midlertidig forbud
	Chile	Tillatelse. Importtillatelse kreves
	Kina	Tillatelse. Tillatelse må innhentes fra Kinas nasjonale miljøvernbyrå (NEPA)

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
Tris(2,3-dibrompropyl)fosfat	Cuba	Forbud
	Kypros	Midlertidig forbud
	Ecuador	Midlertidig tillatelse
	Den europeiske union	Forbud. I særtilfeller kan det fra sak til sak gis unntak for råvarer og halvfabrikata. Som følge av et generelt forbud mot PCT er import av enhver formulering med et PCT-innhold på over 0,005% forbudt. Parter i EØS-avtalen: forbud. I særtilfeller kan det fra sak til sak gis unntak for råvarer og halvfabrikata. Som følge av et generelt forbud mot PCT er import av enhver formulering med et PCT-innhold på over 0,005% forbudt (Island, Liechtenstein, Norge)
	Gambia	Midlertidig tillatelse
	Guinea	Midlertidig tillatelse. Til industribruk etter forhåndstillatelse fra det nasjonale Miljøverndepartementet
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Krever tillatelse fra den nasjonale tjeneste for folkehelse og sykepleie. PCT kan ikke brukes i formuleringer med et PCT-innhold på over 0,01 vektprosent
	India	Tillatelse. Importtillatelse kreves
	Japan	Midlertidig tillatelse. Det kreves melding til statsråden for internasjonal handel og industri og til statsråden for helse og velferd
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Nigeria	Midlertidig tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra FEPA (det nasjonale miljøvernbyrå). Underlagt strenge begrensninger
	Filippinene	Midlertidig tillatelse. Midlertidig importtillatelse fra departementet for miljø og naturressurser må innhentes
	Samoa	Forbud
	Sveits	Forbud
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse
	Albania	Forbud
	Armenia	Midlertidig forbud
	Brasil	Midlertidig tillatelse
	Canada	Tillatelse. Det kreves melding før import
Tsjad	Midlertidig forbud	
Chile	Tillatelse. Importtillatelse kreves	
Kina	Tillatelse. Det må innhentes tillatelse fra Kinas nasjonale miljøvernbyrå (NEPA)	
Cuba	Tillatelse. Kan bare importeres med tillatelse fra den utpekte nasjonale myndighet. Import er ikke tillatt dersom stoffet er planlagt brukt i tekstilproduksjon	
Kypros	Midlertidig forbud	
Ecuador	Midlertidig tillatelse	

<i>Kjemikalie</i>	<i>Stat</i>	<i>Importbeslutning</i>
	Den europeiske union	Tillatelse (unntatt til bruk i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden, f.eks. klær, undertøy, sengetøy). Parter i EØS-avtalen (unntatt til bruk i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden, f.eks. klær, undertøy, sengetøy) (Island, Liechtenstein, Norge)
	Gambia	Midlertidig forbud
	Guinea	Midlertidig tillatelse. Til industribruk etter forhåndstillatelse fra det nasjonale Miljøverndepartementet
	Ungarn	Midlertidig tillatelse. Det kreves tillatelse fra den nasjonale tjeneste for folkehelse og sykepleie. Tris kan ikke brukes i tekstilvarer beregnet på å komme i kontakt med huden
	India	Tillatelse. Importtillatelse kreves
	Japan	Tillatelse
	Den demokratiske folkerepublikken	Midlertidig forbud
	Laos	
	Malaysia	Forbud
	Mauritius	Forbud
	Nigeria	Forbud
	Filippinene	Midlertidig tillatelse. Midlertidig importtillatelse fra departementet for miljø og naturressurser må innhentes
	Samoa	Forbud
	Slovakia	Midlertidig forbud
	Sveits	Midlertidig tillatelse
	Trinidad og Tobago	Midlertidig tillatelse»

II

Endringene trer i kraft straks.

11. april Nr. 476 2003

Forskrift om endring i forskrift om nærmere bestemmelser om registrering mv av varemerker og fellesmerker (varemerkebestemmelsene).

Fastsatt av Patentstyret 11. april 2003 med hjemmel i lov av 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker § 17, § 18, § 29, § 30, § 31, § 47, § 50, § 52, § 59 og § 62 og forskrift av 29. mars 1996 nr. 309 til varemerkeloven og fellesmerkeloven (varemerkeforskriften) § 8, § 17, § 20, § 28, § 56 og § 57. Kunngjort 25. april 2003.

I

I forskrift av 29. mars 1996 nr. 315 om nærmere bestemmelser om registrering mv av varemerker og fellesmerker (varmerkebestemmelsene) gjøres følgende endringer:

§ 2–1 og § 2–2 skal lyde:

§ 2–1. Varemerkesøknaden skrives på Patentstyrets særskilte søknadsskjema og inngis i ett eksemplar. Varemerkeforskriften § 2 gjelder tilsvarende. Søknaden skal inneholde følgende, så langt det passer:

1. Søkerens firma eller navn samt faste forretningssted, eventuelt også fullmektigens navn og faste forretningssted eller bopel. For fellesmerke angis det sted hvor søkerens styre har sitt sete. Adresse for korrespondanse må oppgis, såfremt denne ikke er kjent for Patentstyret.

Hvis det er to eller flere søkere som ikke har samme adresse, skal en av adressene oppgis for korrespondanse. Hvis denne adresse ikke oppgis, skal adressen for korrespondanse være adressen til den søker som er nevnt først.

2. Hvis søkeren representeres av en fullmektig, skal det foreligge fullmakt i original, med mindre det foreligger en generalfullmakt i Patentstyret. En kopi av innsendt originalfullmakt som angir flere varemerker godtas også, hvis fullmakten gjelder samme søker og fullmektig.

Det skal fremgå av fullmakten at fullmektigen er bemyndiget til å representere søkeren i alt som angår søknaden. Tilsvarende gjelder etter registrering, med mindre fullmakten er begrenset i henhold til varemerkeloven § 31 annet ledd.

Søkere som har bopel her i riket, kan bruke fullmektig som bestemt for dem som ikke har bopel her i riket, jf. varemerkeloven § 31, eller begrense fullmakten etter eget ønske.

3. Prioritet, jf. varemerkeloven § 18 eller § 30 og varemerkeforskriften § 9 – § 12b.
4. Varefortegnelse, jf. kapittel 3.
5. Varemerket:

Det skal angis i søknaden hvilken type merke som søkes registrert, eksempelvis om det er et ordmerke, figurmerke, kombinert merke, tredimensjonalt merke eller annet varemerke som kan søkes registrert etter varemerkeloven § 1. Det skal også angis om merket er i farger.

Søkes et figurmerke eller et kombinert merke, skal det vedlegges tre tydelige bilder av merket som ikke overstiger 8,0 x 8,0 cm.

Søkes et tredimensjonalt merke, skal det vedlegges det antall bilder, hvert i tre eksemplarer, som er nødvendige for å vise hele utformingen av merket. Hvis det anses nødvendig kan Patentstyret kreve at søker innleverer en modell.

Med bilder menes fotografi, tegning eller annen grafisk fremstilling, egnet til elektronisk optak, lagring og gjengivelse.

Søkes andre merker, så som lydmerker, luktmerker, eller merker bestående av farger eller fargekombinasjoner, kan Patentstyret be om en beskrivelse av merket og eventuelt en prøve av merket lagret på et egnet medium. Patentstyret gir nærmere retningslinjer om oversendelsesmåter, lagringsformater, mv.

Innleverte merker, modeller av tredimensjonale merker, lydprøver, mv. oppbevares i Patentstyret i original i hele søknads- og registreringsperioden, og inntil fem år etter opphør av registreringen.

Innleverte merker, modeller, lydprøver mv., er å betrakte som dokumenter i saken, og enhver har rett til å få besiktige eller lytte til disse hos Patentstyret, og så sant det er praktisk mulig, få rekvirert kopier eller avbildninger av disse på egnet medium.

Innlevert dokumentasjon i en sak, herunder innleverte modeller, kan bare kreves tilbakelevert såfremt denne ikke er av betydning for merkets registrerbarhet eller for enerettens utstrekning.

6. Fellesmerker:

Angivelse av bestemmelser som er fastsatt for bruken av merket, jf. fellesmerkeloven § 3.

Bestemmelsene skal inneholde:

- a) hvem som har rett til å bruke merket og på hvilke betingelser,
- b) hvilke følger uberettiget eller ureglementert bruk kan medføre for brukeren,
- c) merkehaverens rettigheter og forpliktelser overfor brukerne, så som rett til kontroll, eventuelt ved bestemte kontrollorgan og
- d) merkehaverens forpliktelser til å gjøre ansvar gjeldende mot den som bruker merket uten å overholde bestemmelsene for bruken.

7. Hjemlandsbevis:

Dersom søker ikke driver virksomhet her i riket, skal han i vedlegg til søknaden, i form av utskrift av varemerkeregisteret i søkerens hjemland, godtgjøre at merket er registrert for ham i hjemlandet for de varer søknaden omfatter. Dette gjelder likevel ikke hvis registreringsmyndigheten i søkerens hjemland gjør tilsvarende innrømmelser for merker som søkes registrert der av innehaver av virksomhet i Norge.

§ 2–2. Det kan kun søkes om registrering av ett varemerke i en og samme søknad. Hvis det søkes registrert flere merker i samme søknad, skal Patentstyret gi søker en passende frist til å angi hvilket merke som skal videreføres i søknaden.

Hvis den innsendte søknaden inneholder mer enn ett merke, kan søker innen fristen som nevnt i første ledd kreve at hvert merke som ikke videreføres i den opprinnelige søknaden skilles ut til en ny selvstendig søknad med nytt søknadsnummer, og med den samme innleveringsdato som merket i den videreførte søknaden.

§ 2–3 nr. 3 skal lyde:

3. Fellesmerkene føres inn i Varemerkeregisteret. Reglene i nr. 1 og 2 gjelder tilsvarende.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Dokumenter innleverte i den opprinnelige søknaden frem til og med gjennomføringen av delingen gjelder automatisk som dokumenter i den nye søknaden.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. Kunngjøring i henhold til varemerkeloven § 21 fjerde ledd skal inneholde opplysning om:

1. registreringsnummer,
2. i hvilket nummer av Norsk Varemerketidende registreringen ble kunngjort,
3. innehaverens navn og faste forretningssted,
4. innsigerens navn og faste forretningssted, og

5. en fortegnelse over hvilke varer innsigelsen gjelder, alternativt hvilke varer som er uberørt av innsigelsen, hvis registreringen bare kreves delvis opphevet.

§ 7–1 første ledd skal lyde:

§ 7–1. Endring av varemerket:

Søknad om endring i registrert varemerke i henhold til varemerkeloven § 24 og varemerkeforskriften § 24 skal inneholde tre bilder av merket i den endrede form, jf. § 2–1 nr. 5.

§ 8–1 og § 8–2 skal lyde:

§ 8–1. Begjæring om fornyelse skal inngis uavhengig av begjæring om endringer, overdragelser, lisenser, m.m. i henhold til bestemmelsene i kapittel 7. Begjæringen skal angi varemerkets registreringsnummer, være ledsaget av fastsatt fornyelsesavgift og eventuelt respittavgift, jf. varemerkeloven § 23a annet ledd.

Vilkårene for fornyelse anses oppfylt ved betaling av fastsatt avgift for et bestemt registrert varemerke.

En fornyelsesbegjæring kan ikke gjøres avhengig av at Patentstyret foretar endringer m.m. som omhandlet i kapittel 7.

Hvis begjæring om fornyelse, jf. varemerkeloven § 23a, ikke er innkommet til Patentstyret ved registreringsperiodens utløp, skal Patentstyret snarest gi innehaveren melding om fristen til å kreve registreringen fornyet.

Respittfristen på seks måneder som er fastsatt i varemerkeloven § 23 annet ledd, utløper på den dag i måneden som ved sitt tall svarer til registreringsdagen, eller hvis tilsvarende tall ikke finnes i vedkommende måned, på dens siste dag.

Fornyelsen kunngjøres i Norsk Varemerketidende med angivelse av varemerkets registreringsnummer og dato for utløpet av den nye fornyelsesperioden.

§ 8–2. Fornyelsesbrevet skal inneholde:

1. merkets registreringsnummer,
2. registreringsdagen og dato for utløpet av den nye fornyelsesperioden, og
3. de i § 2–1 nr. 1 første og annet punktum nevnte opplysninger.

Fornyelsesbrevet sendes innehaveren eller dennes fullmektig.

Hvis det er oppført mer enn en innehaver til det registrerte merket, skal det sendes et fornyelsesbrev til samtlige av disse.

§ 10–1 skal lyde:

§ 10–1. Kunngjøring i henhold til varemerkeloven § 20 annet ledd skal inneholde:

1. registreringsnummer,
2. registreringsdagen,
3. dagen da varemerkesøknaden innkam til Patentstyret (innkomstdagen),
4. angivelse av varemerket, eller bilde av det.

Kunngjøringen skal angi om det er et tredimensjonalt merke (vareutstyr o.l.) som registreres. Hvis det foreligger eksemplarer eller modell av det tredimensjonale merket i Patentstyret, skal dette angis i kunngjøringen.

Hvis det er et lydmerke, luktmerke, merke bestående av farge eller fargekombinasjoner, eller annet type merke, kunngjøres beskrivelsen av merket hvis Patentstyret har bedt om dette.

Hvis det er et ordmerke vil dette kunngjøres med den skrifttype Patentstyret har bestemt for slik kunngjøring og gjengivelse.

Er merket i farger skal det angis,

5. unntaksanmerkningens ordlyd, hvis merket er registrert med dette i henhold til varemerkeloven § 15 annet ledd,
6. de i § 2–1 nr. 1 første ledd første og annet punktum, 2, 3, 4 og 6, nevnte opplysninger, og
7. prioritetsopplysninger, herunder informasjon om datoer, referanser til saker eller hendelser prioritetskravet baseres på og opprinnelsesland.

§ 11–1 nytt tredje ledd skal lyde:

I tillegg til den ordinære skriftlige saksbehandling, slik den er foreskrevet i varemerkeloven § 19, kan søker, eller dennes fullmektig, skriftlig be om muntlig forhandling med en saksbehandler med avgjørelsesmyndighet utpekt av Patentstyret, med det formål å få en endelig avklaring av tvistespørsmål som er oppstått under eller i forbindelse med behandlingen av en eller flere bestemte saker i Patentstyret. Nærmere retningslinjer for når og hvor slike forhandlinger kan avholdes, i hvilke former de skal avholdes, samt retningslinjer for protokollføring av nye opplysninger som legges frem av partene samt de beslutninger som treffes under slike møter, fastsettes av Patentstyret.

§ 11–2 og § 11–3 skal lyde:

§ 11–2. Det kreves ikke bekreftelse av underskrift på erklæring om overdragelse eller lisens med mindre det er rimelig tvil om at underskriften er ekte. Tilsvarende gjelder for andre dokumenter som krever underskrift.

Foreligger dokument som nevnt i første ledd som kopi, kan Patentstyret kreve riktigheten av kopien bekreftet. Patentstyret kan kreve slik bekreftelse av kopi også for andre dokumenter.

Bekreftelse skal i tilfelle gis av en notarius, lensmann, autorisert lensmannsfullmektig, forliksmann, advokat, autorisert advokatfullmektig eller av to vitterlighetsvitner. Er dokumentet opprettet i utlandet, kreves bekreftelse av norsk ambassade, legasjon eller konsulat eller den fremmede myndighet som har rett til å meddele slik bekreftelse.

For kopi som er opprettet i stat som tilhører Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, godtas også bekreftelse av advokat med sete i vedkommende stat.

§ 11–3. Svarfrister løper normalt fra den dagen melding er sendt fra Patentstyret, og utløper på den dagen i måneden som ved sitt tall svarer til dagen for fristens begynnelse. Finnes ikke tilsvarende tall i vedkommende måned, regnes månedens siste dag som fristens utløpsdag.

Alternativt vil utløpet av svarfristen kunne være direkte angitt i meldingen som er sendt fra Patentstyret. Svar må da være innkommet til Patentstyret innen utløpet av den dato som er angitt i meldingen.

Fristene er som følger, med mindre annet er angitt i varemerkeloven eller forskriften her:

1. én måned når brevet gjelder formalia så som manglende varefortegnelse og manglende avgift i henhold til varemerkeloven § 20,
2. tre måneder når brevet gjelder mangler ved varefortegnelsen, anførte registreringshindringer, andre feil og mangler som måtte hefte ved søknaden og frister for svar og tilsvare som gjelder innsigelser og administrative slettelser.

Patentstyrets avgiftsforskrift § 1 og § 3 gjelder tilsvarende.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2003.

Samtidig oppheves forskrift av 17. desember 2001 nr. 1487 om nærmere bestemmelser om klassifikasjon av varer og tjenester ved registrering av varemerker.

11. april Nr. 477 2003

Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer.

Fastsatt av Landbruksdepartementet og Fiskeridepartementet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer. Kunngjort 25. april 2003.

I

I forskrift av 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen oppheves følgende:

direktiv 91/357/EØF (endret ved direktiv 97/47/EF og direktiv 98/67/EF)

§ 32 første ledd skal lyde:

Virksomheter som omfattes av forskriften skal til enhver tid kunne gi tilsynsmyndigheten alle relevante opplysninger som er nødvendige for tilsynet, inkludert opplysninger om sammensetning, tilvirking, innførsel og omsetning av fôrvarer.

Vedlegg 8 med unntak av tabell under pkt. 4.2 som forblir uforandret skal lyde:

A. Generelt om merking

- 1.0 Avsnittene C, D og E beskriver hvilke vareopplysninger en fôrblending skal (obligatoriske) eller kan (supplerende) merkes med.
- 2.0 Deklarasjon av analytiske bestanddeler i henhold til avsnitt E pkt. 2.0 og av proteinholdige gjæringsprodukter, aminosyrer, proteinerstatninger (NPN) mv. i henhold til vedlegg 4 del A kolonne 7, skal tilsvare det innhold som kan påvises ved etterkontroll med godkjente analysemetoder, i henhold til vedlegg 11.

B. Unntak fra merkebestemmelsene

- 1.0 Ved omsetning av fôrblandinger i små partier til den endelige forbruker, kan opplysningene om produktet gis ved skilting eller oppslag på omsetningsstedet.
- 2.0 Vareopplysningene under E pkt. 1.0 om:
 - dyreart eller dyregruppe (nr. 2)
 - bruksanvisning (nr. 3)er ikke påbudt dersom fôrblendingen består av maks 3 fôrmidler og at opplysningene fremgår klart av navnet på fôrblendingen.

3.0 Vareopplysningene under E pkt. 1.0 om:

- vanninnhold (nr. 10)
- innhold av aske som er uløselig i saltsyre (nr. 11)
- analytiske bestanddeler (nr. 12)

er ikke påbudt for blandinger av hele korn. De kan imidlertid angis.

4.0 Vareopplysningene under E pkt. 1.0 om

- nettomengde (nr. 4)
- holdbarhet (nr. 13)
- referansenummer (nr. 14)
- godkjenningsnummer eller registreringsnummer (nr. 16)

kan angis utenfor det innrammede feltet dersom det i dette feltet henvises til hvor opplysningene er angitt.

5.0 Uansett bestemmelsene om fôrblandingens betegnelse, (vareopplysning nr. 1) kan fullfôr eller tilskuddsfôr til andre selskapsdyr enn hund og katt betegnes som «Fôrblanding». Dersom denne betegnelsen benyttes, skal de analytiske bestanddelene (vareopplysning nr. 12) angis som for fullfôr.

C. Spesielle krav til diettfôr (diettfôrblanding)

1.0 Betegnelsen diettfôr må kun brukes på de blandinger som tilfredsstiller kravene, jf. vedlegg 5 del C.

2.0 Dersom det er vesentlig for å beskrive diettfôrets ernæringsegenskaper kan forekomst og lavt eller høgt innhold av en eller flere analytiske bestanddeler fremheves. Dette gjelder også ved kategoriangivelse av fôrmidlene. Innholdet av den analytiske bestanddelen som fremheves må deklarerer i vektprosent av fôrvaren.

3.0 Det kan angis en mer nøyaktig bruksperiode innenfor det som står oppført i vedlegg 5 del C, pkt. 3.0, kolonne 5.

4.0 Hvis ikke annet står anført i vedlegg 5 del C, pkt. 3.0, kolonne 6, skal det i bruksanvisningen fremgå at: «Fôr fôret tas i bruk anbefales det å innhente uttalelse fra fagfolk».

5.0 For diettfôr i form av tilskuddsfôr skal det gis en veiledning om sammensetningen av dagsrasjonen.

D. Merking av fôrblandinger som inneholder proteinholdige produkter av pattedyrvev

1.0 Alle fôrblandinger som inneholder proteinholdige produkter av pattedyrvev, og som er beregnet til andre dyr enn selskapsdyr, merkes med følgende tekst:

«Det er forbudt å bruke denne fôrblandingen, som inneholder proteinholdige produkter av pattedyrvev (ev. navn på produktet/fôrmiddelet), til drøvtyggere».

Merkingen må være lett synlig og leselig.

Kravet til merking gjelder ikke for følgende produkter:

- melk og melkeprodukter
- gelatin
- hydrolyserte proteiner med en molekylvekt under 10.000 daltons som:
 - i) er fremstilt av huder og skinn fra dyr som er blitt slaktet i et slakteri, og hvor dyret er blitt undersøkt av en offentlig veterinær før slakting i henhold til kapittel VI i bilag I i direktiv 64/433/EØF og på grunnlag av denne undersøkelsen er erklært egnet til slakting etter nevnte direktiv, og
 - ii) er produsert i en produksjonsprosess som omfatter relevante tiltak for å redusere forurensingen av huder og skinn, preparering av huder og skinn ved salting, kalking og intensiv skylling hvoretter materialet utsettes for en pH på > 11 i > 3 timer ved en temperatur på > 80 °C, etterfulgt av varmebehandling ved 140 °C i 30 minutter ved > 3,6 bar eller en tilsvarende produksjonsprosess, som er godkjent av EU-kommisjonen i samråd med den relevante vitenskapelige komité, og
 - iii) kommer fra virksomheter som gjennomfører egenkontroll (HACCP)
- dikalsiumfosfat utvunnet av avfettet bein
- tørket plasma og andre blodprodukter.

E. Vareopplysninger som en fôrblanding skal merkes med

1.0 Obligatoriske og supplerende opplysninger

Vareopplysninger med **uthevet skrift** eller «+» er obligatoriske og skal angis i det innrammede feltet.

Vareopplysninger med vanlig skrift eller «0» er supplerende og kan angis i det innrammede feltet

Nr	Vareopplysninger i innrammet felt:	Dyr til konsum og pelsdyr	Hund og katt	Andre selskapsdyr enn hund og katt
1	<u>Fôrblandingens betegnelse:</u> "Fullfôr", "Tilskuddsfôr", "Diетtfôr", "Melassefôr", "Melkeerstatning som fullfôr" eller "Melkeerstatning som tilskuddsfôr"	+	+	+
2	<u>Dyreart eller dyregruppe</u> som fôrblendingen er beregnet til	+	+	+
3	<u>Bruksanvisning</u> med opplysninger om hvordan fôrblendingen skal brukes (Vedrører alle typer blandinger, jf vedlegg 8 D)	+	+	+
		Vedr. diетtfôr jf vedlegg 5 C pkt 3.0 kolonne 1, 3, 5 og 6 og vedlegg 8 C	Vedr. diетtfôr jf vedlegg 5 C pkt 3.0 kolonne 1, 3, 5 og 6 og vedlegg 8 C	Vedr. diетtfôr jf vedlegg 5 C pkt 3.0 kolonne 1, 3, 5 og 6 og vedlegg 8 C
4	<u>Nettomengde</u> angis i vektenheter for faste produkter og i volum eller vektenheter for flytende produkter	+	+	+
5A	<u>Sammensetningen (komposisjonen) - innhold av fôrmidler</u> Deklarasjonen av den %-vise sammensetningen av en fôrblending til produksjonsdyr skal inneholde følgende tekst: - "Toleranse for avvik fra angitt innhold av hvert enkelt fôrmiddel er +/- 15%. - Det eksakte %-vise innholdet av hvert enkelt fôrmiddel som inngår i denne blandingen kan fås ved henvendelse til " (navn eller firmanavn, adresse, tlf. nr, E-postadresse til den som er ansvarlig for blandingen). I fôr til selskapsdyr kan en velge mellom tre alternativer for deklarasjon av de fôrmidlene som inngår. NB! Det er frivillig å angi innholdet av fôrmidler i blandinger til andre selskapsdyr enn hund og katt. Dersom innholdet deklarerer skal samtlige fôrmidler angis.	Alle fôrmidler angis med fôrmiddeInavn i henhold til vedlegg 2 D. Fôrmidler som ikke er nevnt i vedlegget skal angis i henhold til vedlegg 2A pkt 1.0. Fôrmidlene angis i vekt% og i rekkefølge etter fallende vekt.	1) Alle fôrmidler angis med fôrmiddeInavn i henhold til vedlegg 2 D. Fôrmidler som ikke er nevnt i vedlegget skal angis i henhold til vedlegg 2 A pkt 1.0. Fôrmidlene angis i rekkefølge etter fallende vekt. 2) Mengdeangivelse av fôrmidlene. FôrmiddeInavn må være i henhold til vedlegg 2 D. Fôrmidler som ikke er nevnt i vedlegget skal angis i henhold til vedlegg 2 A pkt 1.0 Forts. neste side	1) Alle fôrmidler angis med fôrmiddeInavn i henhold til vedlegg 2 D. Fôrmidler som ikke er nevnt i vedlegget skal angis i henhold til vedlegg 2 A pkt 1.0. Fôrmidlene angis i rekkefølge etter fallende vekt. 2) Mengdeangivelse av fôrmidlene. FôrmiddeInavn og beskrivelse må være i henhold til vedlegg 2 D. Fôrmidler som ikke er nevnt i vedlegget skal angis med navn som ikke villeder kjøper. 3) Angivelse av fôrmiddel-kategorier i henhold til vedlegg 8 E pkt .3.1 etter fallende vekt. Fôrmidler som det ikke er kategoribetegnelse for skal angis med fôrmiddeInavn og i rekkefølge etter fallende vekt sammen med kategoriene.

Nr	Vareopplysninger i innrammet felt:	Dyr til konsum og pelsdyr	Hund og katt	Andre selskapsdyr enn hund og katt
			3) Angivelse av fôrmiddelkategorier i henhold til vedlegg 8 E pkt 3.1 etter fallende vekt. Fôrmidler som det ikke er kategoribetegnelse for skal kun angis med fôrmiddelnavn og i rekkefølge etter fallende vekt sammen med kategoriene.	
5B	<u>Genmodifisert fôrmiddel</u> Hvis den genmodifiserte andelen av et fôrmiddel utgjør mer enn 2 %, merkes denne med : (fôrmiddelnavn), genmodifisert Fôr til selskapsdyr kan dersom fôrmiddelkategorier benyttes merkes med: (fôrmiddelkategori), et eller flere fôrmiddel (-dler) er genmodifisert(e)	+	+	+
6	<u>Proteinholdige gjæringsprodukter, aminosyrer, proteinerstatninger (NPN) mv</u>	Produktets navn skal angis i henhold til vedlegg 4, tabellens kolonne 2, hvis ikke annet er anført i kolonne 7. Innhold av produktet i fôrbl. skal oppgis.	Produktets navn skal angis i henhold til vedlegg 4, tabellens kolonne 2, hvis ikke annet er anført i kolonne 7. Innhold av produktet i fôrbl. skal oppgis.	Produktets navn skal angis i henhold til vedlegg 4, tabellens kolonne 2, hvis ikke annet er anført i kolonne 7. Innhold av produktet i fôrbl. skal oppgis.
7	<u>Tilsetningsstoffer:</u> Innholdet av tilsetningsstoffer, tilsatt, skal angis under overskriften "Tilsetningsstoffer", klart adskilt fra øvrige vareopplysninger	Tilsetningsstoffer som skal eller kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 4.0	Tilsetningsstoffer som skal eller kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 4.0	Tilsetningsstoffer som skal eller kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 4.0

Nr	Vareopplysninger i innrammet felt:	Dyr til konsum og pelsdyr	Hund og katt	Andre selskapsdyr enn hund og katt
8	<p><u>Innhold av visse fôrmidler</u> eller et lavt innhold av en eller flere fôrmidler som er av betydning for fôrets egenskaper kan framheves.</p> <p><i>Blandinger generelt:</i></p> <p><i>Diетtfôr:</i></p>	<p>Jf vedlegg 8 C pkt 2.0</p>	<p>Min- eller maksinnholdet av disse fôrmidlene, uttrykt i vektenheter, angis sammen med angivelsen av fôrmidlene i blandingen, eller ved angivelse av fôrmiddelet i vektenheter under tilsvarende fôrmiddelkategori.</p> <p>Jf vedlegg 8 C pkt 2.0</p>	<p>Min- eller maksinnholdet av disse fôrmidlene, uttrykt i vektenheter, angis sammen med angivelsen av fôrmidlene i blandingen, eller ved angivelse av fôrmiddelet i vektenheter under tilsvarende fôrmiddelkategori</p> <p>Jf vedlegg 8 C pkt 2.0</p>
9	<p>Blandingens ernæringssegenskaper (gjelder diettfôr)</p>	<p>Diетtfôr Jf vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 2</p>	<p>Diетtfôr Jf vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 2</p>	<p>Diетtfôr Jf vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 2</p>
10	<p><u>Vanninnhold i:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - melkeerstatninger og andre fôrblandinger som inneholder mer enn 40 % melk - mineralfôr uten organiske bestanddeler - mineralfôr med organiske bestanddeler - andre fôrblandinger 	<p>Over 7 % + Opp til 7 % 0</p> <p>Over 5 % + Opp til 5 % 0</p> <p>Over 10 % + Opp til 10 % 0</p> <p>Over 14 % + Opp til 14 % 0</p>	<p>Over 7 % + Opp til 7 % 0</p> <p>Over 5 % + Opp til 5 % 0</p> <p>Over 10 % + Opp til 10 % 0</p> <p>Over 14 % + Opp til 14 % 0</p>	<p>Over 7 % + Opp til 7 % 0</p> <p>Over 5 % + Opp til 5 % 0</p> <p>Over 10 % + Opp til 10 % 0</p> <p>Over 14 % + Opp til 14 % 0</p>
11	<p><u>Innhold av aske uløselig i saltsyre (% av TS)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Fôrblandinger som inneholder godkjente mineralske bindemidler - Mineralfôrblandinger - Fôrblandinger som inneholder mer enn 50 % snitter eller pulp av sukkerbeter - Fôrblandinger som vesentlig består av biprodukter av ris - Øvrige fôrblandinger 	<p>Innholdet angis i % av fôret:</p> <p>Over 2,2 % + Opp til 2,2 % 0</p> <p>Opp til 3,3 % 0 Opp til 2,2 % 0</p>	<p>Innholdet angis i % av fôret:</p> <p>Over 2,2 % + Opp til 2,2 % 0</p> <p>Opp til 3,3 % 0 Opp til 2,2 % 0</p>	<p>Innholdet angis i % av fôret:</p> <p>Over 2,2 % + Opp til 2,2 % 0</p> <p>Opp til 3,3 % 0 Opp til 2,2 % 0</p>

Nr	Vareopplysninger i innrammet felt:	Dyr til konsum og pelsdyr	Hund og katt	Andre selskapsdyr enn hund og katt
12	<u>Analytiske bestanddeler:</u> Dersom de angitte opplysninger ikke refererer til vekten av blandingen, skal dette anmerkes særskilt og tydelig <i>Blandinger generelt:</i> <i>Diettfôr:</i>	Analytiske bestanddeler som skal og kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 2.0 Angivelse i henhold til vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 4	Analytiske bestanddeler som skal og kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 2.0 Angivelse i henhold til vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 4	Analytiske bestanddeler som skal og kan angis framgår av vedlegg 8 E pkt 2.0 Angivelse i henhold til vedlegg 5 C pkt 3.0, kolonne 4
13	<u>Holdbarhet¹⁾</u> - mikrobiologisk meget lett bederelig fôr: "Skal brukes innen " etterfulgt av datoen (dag, måned og år) - øvrig fôr: "Skal helst brukes innen", etterfulgt av datoen (måned og år)	+	+	+
14	<u>Varepartiets referansenummer</u> <u>Framstillingsdato</u> For fôrblandinger til selskapsdyr kan det velges mellom følgende muligheter for angivelse ²⁾ 1. } 2. } Framstillingsdato angis som følger: "Framstilt " (dag, måned og år)	Referansenummer Framstillingsdato	Framstillingsdato Referansenummer ----- - Referansenummer Framstillingsdato	Framstillingsdato Referansenummer ----- - Referansenummer Framstillingsdato

1. Dersom innhold av andre bestanddeler, f eks tilsetningsstoffer, krever angivelse av minste holdbarhet, skal bare datoen for den bestanddelen som har kortest holdbarhetstid angis.
2. Dersom blandingen er tilsatt enzymer og/eller mikroorganismer skal både referansenummer og tilvirkningsdato angis.

Nr	Vareopplysninger i innrammet felt:	Dyr til konsum og pelsdyr	Hund og katt	Andre selskapsdyr enn hund og katt
15	<u>Navn og adresse på den som er ansvarlig</u> for de angitte opplysningene	+	+	+
16	<u>Godkjenningsnummer</u> <u>Registreringsnummer</u>	Produsenter av förblandinger i henhold til vedlegg 13 C Produsenter av förblandinger i henhold til vedlegg 13 D		
17	<u>Identifikasjonsmerke (logo) eller varemerke</u> for den som er ansvarlig for de angitte opplysningene	0	0	0
18	<u>Produsentens navn og adresse</u> dersom vedkommende ikke er ansvarlig for de opplysningene som er angitt	0	0	0
19	<u>Produksjons- eller framstillingsland</u>	0	0	0
20	<u>Produktets pris</u>	0	0	0
21	<u>Produktets navn eller varemerke</u> (handelsnavn)	0	0	0
22	<u>Fôrets fysiske tilstand</u> eller den spesielle behandling det har gjennomgått	0	0	0

2.0 *Obligatoriske og supplerende vareopplysninger om analytiske bestanddeler.*

Uthevet skrift eller «+» angir at analytisk(e) bestanddel(er) skal angis i innrammet felt. Når kravet gjelder alle dyrearter er dette angitt med bare «+».

Vanlig skrift eller «0» angir at analytisk(e) bestanddel(er) kan angis i innrammet felt. Når denne muligheten gjelder alle dyrearter er dette angitt med «0».

Dersom angitte opplysninger ikke refererer til vekten av blandingen, skal dette anmerkes særskilt og tydelig.

Analytiske bestanddeler og innhold	Fullfôr	Tilskuddsfôr; mineralforblandinger	Tilskuddsfôr; melasseforblandinger	Annet tilskuddsfôr
Råprotein ¹⁾ Trevler Råaske	Dyr med unntak av andre selskapsdyr enn hund og katt Andre selskapsdyr enn hund og katt.	0	+	Dyr med unntak av andre selskapsdyr enn hund og katt Andre selskapsdyr enn hund og katt.
Råfett	Dyr med unntak av andre selskapsdyr enn hund og katt Andre selskapsdyr enn hund og katt.	0	0	Dyr med unntak av andre selskapsdyr enn hund og katt Andre selskapsdyr enn hund og katt.
Lysin	Svin Andre dyr enn svin			Svin Andre dyr enn svin
Metionin	Fjørfe Andre dyr enn fjørfe	0		Fjørfe Andre dyr enn fjørfe
Cystin	0	0		0
Treonin	0	0		0

1) AAT (Aminosyrer absorbert i tarm) og PBV (Proteinbalanse i vom) kan deklarerer utenfor ramma.

Analytiske bestanddeler og innhold	Fullfôr	Tilskuddsfôr; Mineralfôrblandinger	Tilskuddsfôr; melassefôrblandinger	Annet tilskuddsfôr
Tryptofan	0	0		0
Energiverdi	Fjørfe ¹⁾ Svin, drøvtyggere ²⁾ Fisk ³⁾			Fjørfe ¹⁾ Svin, drøvtyggere ²⁾ Diettfôr til hund og katt ⁴⁾
Stivelse	0			0
Total sukker (sakkarose)	0		+	0
Total sukker + stivelse	0			0
Kalsium	0	+	0	>5 %: Andre dyrearter enn selskapsdyr Selskapsdyr <5 %: 0
Natrium	0	+	0	0
Fosfor	Fisk til konsum Akvariefisk 0	+	0	>2 %: Andre dyrearter enn selskapsdyr Selskapsdyr <2 %: 0
Magnesium	0	Drøvtyggere Andre dyr enn drøvtyggere	>0,5 %: Drøvtyggere Andre dyr enn drøvtyggere <0,5 %: 0	>0,5 %: Drøvtyggere Andre dyr enn drøvtyggere <0,5 %: 0
Kalium	0	0	0	0

1) Angis i henhold til EU-metode, direktiv 86/174

2) Svin: Angis i henhold til Fôrtabell til gris av 07.11.96

Drøvtyggere: Angis i henhold til Fôrtabell av 11.03.92

3) Bruttoenergi: Den energien som blir frigitt som varme når en organisk substans er fullstendig oksidert (forbrent) til CO₂ og vann.

4) Energiverdien angis som omsettelig energi i megajoule pr kg fôrblanding (MJ OE/kg) og beregnes i henhold til formel i vedlegg 12 A pkt 3.0

3.0 *Kategoribetegnelser for fôrmidler*

3.1 Kategoribetegnelser for fôrmidler (råvarer) brukt i fôrblandinger til selskapsdyr og akvariefisk

<i>Kategoribetegnelse</i>	<i>Beskrivelse</i>
1. Kjøtt og animalske biprodukter	Alle kjøttfulle deler av slaktede, varmblodige landdyr, ferske eller konserverte ved egnet behandling, samt alle produkter og biprodukter fra bearbeiding av slakt eller deler av slakt av varmblodige landdyr.
2. Melk og melkeprodukter	Alle melkeprodukter, ferske eller konserverte ved egnet behandling og biprodukter fra slik bearbeiding.
3. Egg og eggprodukter	Alle eggprodukter, ferske eller konserverte ved egnet behandling og biprodukter fra slik bearbeiding.
4. Olje og fett	All animalsk og vegetabilsk olje og alt fett.
5. Gjær	All gjær der gjærcellene er drept og tørket.
6. Fisk og biprodukter av fisk	Fisk eller deler av fisk, fersk eller konserverte ved egnet behandling og biprodukter fra slik bearbeiding.
7. Korn	Alle kornarter, uansett presentasjonsform, eller produkter framstilt ved bearbeiding av kornets stivelsesholdige frøhvite.
8. Grønnsaker	Alle grønnsaker og belgvekster, ferske eller konserverte ved egnet behandling.
9. Biprodukter av vegetabilsk opprinnelse	Biprodukter fra behandling av vegetabilske produkter, særlig korn, grønnsaker, belgfrukter og oljeholdige frø.
10. Vegetabilske proteinekstrakter	Alle produkter av vegetabilsk opprinnelse der proteinene er blitt konsentrert ved egnet behandling og eventuelt restrukturert. Råproteinet skal utgjøre minst 50% av tørrstoffet.
11. Mineraler	Alle uorganiske stoffer som egner seg som fôrvarer.
12. Sukker	Alle typer sukker.
13. Frukt	Alle sorter frukt, ferske eller konserverte ved egnet behandling.
14. Nøtter	Alle kjerner av nøtter.
15. Frø	Alle typer frø, hele eller grovknust.
16. Alger	Alle algearter, ferske eller konserverte ved egnet behandling.
17. Bløtdyr og skalldyr	Alle bløtdyr, krepsdyr og muslinger, ferske eller konserverte ved egnet behandling og biprodukter fra slik bearbeiding.
18. Insekter	Alle insektarter på alle utviklingstrinn.
19. Bakervarer	Alle bakervarer: Brød, kaker, kjeks, deigvarer mv.

4.0 *Vareopplysninger om tilsetningsstoffer i fôrblandinger og fôrmidler*

4.1 Generelt

4.1.1 Stoffene skal angis under overskriften «Tilsetningsstoffer», tilsatt, i det innrammede feltet, adskilt fra øvrige vareopplysninger.

4.1.2 Tilsetningsstoffer skal deklarerer som tilsatt mengde. Stoffer som i liste over bruksområder for diettfôr, vedlegg 5 del C pkt 3.0 står oppført med «total», skal angis med summen av naturlig forekommende og eventuelt tilsatt mengde.

4.1.3 I fôrvarer, unntatt fôrvarer til selskapsdyr, skal innholdet av tilsetningsstoffer, aktivt stoff, deklarerer i mg per kg (ppm). Innholdet av vitamin A og D skal deklarerer i IE per gram. Enzymer skal deklarerer i aktivitetseenheter, dvs. mikromol frigjort produkt per min. I fôrblandinger angis aktivitetseenhetene per kg fôr. Mikroorganismer deklarerer som kolonidannende enheter (KDE) per gram.

4.1.4 For fôrvarer som inneholder flere tilsetningsstoffer skal holdbarhet knyttes til det tilsetningstoff som har kortest holdbarhet.

4.1.5 Ved omsetning av tilskuddsfôr som har et større innhold av tilsetningsstoffer enn det som er fastsatt for fullfôr, skal det i bruksanvisningen gis følgende opplysninger:

«Dette fôret må bare anvendes til (dyreart og aldersgruppe) med inntil gram eller kg per dag».

Opplysningene må være i henhold til bestemmelsene i vedlegg 3.

Mineralfôrblandinger som inneholder selen skal også merkes med:

- innholdet av selen
- «feil bruk av mineralfôrblandinger med selen kan føre til forgiftning».

- 4.1.6 Ved omsetning av fôrvarer som
- er beregnet til selskapsdyr
 - inneholder fargestoffer, konserveringsmidler eller antioksidanter
 - er pakket i emballasje med nettoinnhold opp til 10 kg
- er det tilstrekkelig å angi på emballasjen: «tilsatt fargestoff», «farget med», «konservert med» eller «tilsatt antioksidant» med tilføyelse av stoffets EØF-nummer.
- Betingelsene for en slik deklarasjon er:
- at det på emballasje, beholder eller etikett er angitt referansenummer som gjør det mulig å identifisere fôrvaren, og
 - at tilvirker på forespørsel opplyser om de spesifikke navn på det eller de tilsetningsstoffer som er brukt.
- 4.2 Obligatoriske og supplerende vareopplysninger ved merking av tilsetningsstoffer som inngår i fôrvarer
- Vareopplysninger som for de ulike stoffgrupper står med **uthevet** skrift eller «+» er obligatoriske og **skal** angis.
- Vareopplysninger som for de ulike stoffgrupper står med vanlig skrift eller «0» er supplerende og kan angis.

II

Endringene trer i kraft 6. november 2003.

11. april Nr. 478 2003

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien.

Fastsatt ved kgl.res. 11. april 2003 med hjemmel i lov av 27. november 1992 nr. 117 om offentlig støtte § 1 og § 2. Jf. EØS-avtalen vedlegg XV nr. 1ca (forordning (EF) nr. 1177/2002). Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 25. april 2003.

I

I forskrift av 19. mars 1999 nr. 246 om gjennomføring av EØS-avtalens bestemmelser om offentlig støtte til skipsbyggingsindustrien gjøres følgende endring:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1ca (forordning (EF) nr. 1177/2002) om en midlertidig støtteordning for skipsbyggingsindustrien gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Denne paragrafen gjelder til og med 31. mars 2004.

Nåværende § 2 og § 3 blir § 3 og § 4.

Forordning (EF) nr. 1177/2002 skal tilføyes:

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1177/2002 av 27. juni 2002 om en midlertidig støtteordning for skipsbyggingsindustrien¹

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 87 nr. 3 bokstav e), artikkel 89 og artikkel 133,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,²

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet³ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europakommisjonen og Republikken Koreas regjering, heretter kalt «Sør-Korea», undertegnet 22. juni 2000 den godkjente protokollen om verdensmarkedet for skipsbygging, heretter kalt «den godkjente protokollen», med sikte på å gjenopprette rettferdige og gjennomsiktige konkurransevilkår. Forpliktelsene etter den godkjente protokollen, særlig forpliktelsen til å sikre et effektivt prisovervåkingssystem, er ikke oppfylt på en effektiv måte fra Koreas side, og en tilfredsstillende løsning er derfor ikke oppnådd.
- 2) Driftsstøtte har ikke vært et effektivt middel for å sikre at den europeiske skipsbyggingsindustrien ikke svekkes av konkurranse som ikke overholder normale konkurransevilkår i markedet for skipsbygging. Etter artikkel 3 i rådsforordning (EF) nr. 1540/98 av 29. juni 1998 om nye regler for støtte til skipsbyggingsindustrien⁴ kan det ikke gis kontraktbetinget driftsstøtte til bygging av skip i forbindelse med kontrakter inngått fra og med 1. januar 2001.
- 3) Som et ekstraordinært og midlertidig tiltak og for å hjelpe Fellesskapets skipsverft innenfor de markedssegmenter som har blitt ugunstig påvirket av illojal konkurranse fra Sør-Korea, bør en midlertidig støtteordning tillates for begrensede markedssegmenter og i et kort og begrenset tidsrom. Forordning (EF) nr. 1540/98 bør gjelde tilsvarende.

- 4) Situasjonen for skipsbyggingsindustrien i Fellesskapets varierer. I henhold til Kommisjonens fjerde og femte rapport om situasjonen for verdens skipsbyggingsindustri tilhører omtrent halvparten av den kompenserte bruttotonnasje som produseres på skipsverft i Fellesskapet, de markedssegmenter der Fellesskapets skipsverft har en sterk stilling i det internasjonale markedet. I andre markedssegmenter er det derimot tydelig at skipsverftene i Fellesskapet har blitt ugunstig påvirket av illojal konkurranse fra Sør-Korea. Under visse omstendigheter bør kontraktsbetinget støtte kunne tillates innenfor disse segmentene, særlig når det gjelder containerskip, produkttankskip og kjemikalietankskip.
- 5) Med tanke på den spesielle utviklingen i sektoren for LNG-tankskip vil Kommisjonen fortsette å overvåke det markedet. Kontraktsbetinget midlertidig støtte kan tillates i denne sektoren dersom Kommisjonen på grunnlag av undersøkelser som omfatter 2002 bekrefter at Fellesskapets industri har blitt ugunstig påvirket av illojal konkurranse fra Sør-Korea i samme grad som er tilfelle for containerskip, produkttankskip og kjemikalietankskip.
- 6) Støtte på opptil 6% av kontraktsverdien kan tillates for at skipsverftene i Fellesskapet på en effektiv måte skal kunne stå imot illojal konkurranse fra Sør-Korea.
- 7) Den midlertidige støtteordningen skal tillates bare etter at Fellesskapet har innledet framgangsmåter for tvisteløsning mot Sør-Korea ved å be om samråd med Sør-Korea i samsvar med Verdens handelsorganisasjons overenskomst om regler og framgangsmåter for tvisteløsning, og kan ikke tillates lenger dersom disse framgangsmåtene for tvisteløsning har ført til en løsning eller har blitt suspendert fordi Fellesskapet anser den godkjente protokollen som gjennomført fullt ut –
 - 1 Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg XV nr. 1ca (forordning nr. 1177/2002) slik Nærings- og handelsdepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av vedkommende rettsakt i henhold til avtalens protokoll 1, samt EØS-komiteens beslutning mv.
Fotnotene nedenfor refererer seg til den opprinnelige forordningsteksten.
 - 2 EFT C 304 E av 30.10.2001, s. 208.
 - 3 EFT C 140 E av 13.6.2002, s. 380.
 - 4 EFT L 202 av 18.7.1998, s. 1.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I denne forordning skal de relevante definisjoner som er oppført i artikkel 1 i forordning (EF) nr. 1540/98, gjelde. I tillegg menes med

- a) «containerskip»: skip med et enkelt dekk og med lasterom til transport av containere (standardiserte eller ikke-standardiserte; med eller uten kjøleanlegg), der lasterommene og eventuelt deler av lasteområdet på dekk er utstyrt med fotoceller for å lette plasseringen av containerne. Andre skip som kombinerer lastekapasitet for containere og annen last, anses som containerskip dersom en større del av lastekapasiteten er tilpasset containere,
- b) «kjemikalietankskip»: skip med et enkelt dekk og med innebygde og/eller frittstående tanker beregnet på transport av kjemikalier i flytende form. Typisk for kjemikalietankere er at de kan transportere og håndtere flere ulike stoffer samtidig, og at tankene er utstyrt med spesielle overflatebelegg som er tilpasset lastens egenskaper og den risiko den medfører,
- c) «produkttankskip»: skip med et enkelt dekk og innebygde og/eller frittstående tanker beregnet på transport av raffinerte petroleumsprodukter i flytende form,
- d) «tankskip for flytende naturgass» (LNG-tankskip): skip med et enkelt dekk og innebygde og/eller frittstående tanker beregnet på transport av flytende naturgass.

Artikkel 2

1. Med forbehold for nr. 2 til 6 skal direkte støtte til kontrakter om bygging av containerskip, produkttankskip og kjemikalietankskip samt LNG-tankskip anses som forenlig med det felles markedet når det har forekommet konkurranse om kontrakten fra et sør-koreansk skipsverft med tilbud om en lavere pris.

2. Direkte støtte til kontrakter om bygging av LNG-tankskip kan tillates bare i samsvar med denne artikkel for endelige kontrakter som undertegnes etter at Kommisjonen i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* har meddelt at den på grunnlag av undersøkelser som omfatter 2002, kan bekrefte at Fellesskapets industri på grunn av illojal konkurranse fra Sør-Korea har blitt ugunstig påvirket innenfor dette markedssegment.

3. Støtte i henhold til denne artikkel kan tillates for skipsbyggingskontrakter med et høyeste støttenivå på 6% av kontrakten.

4. Denne forordning gjelder ikke skip som leveres senere enn tre år etter datoen for undertegning av den endelige kontrakten. Det kompetente overvåkingsorgan som definert i EØS-avtalens artikkel 62 kan likevel forlenge leveringsfristen på tre år dersom den er berettiget på grunn av det berørte skipsbyggingsprosjektets teknisk kompliserte karakter eller på grunn av forsinkelser som skyldes uventede og betydelige og berettigede avbrudd som påvirker et skipsverfts arbeidsprogram på grunn av ekstraordinære omstendigheter som skipsverftet ikke har kunnet forutse.

5. Kommisjonen vil jevnlig gjennomgå de markedssegmenter som har krav på støtte i henhold til nr. 1 for å finne tydelige bevis på at et bestemt markedssegment i Fellesskapet har blitt direkte skadelidende på grunn av illojale og ugjenomsiktige konkurransevilkår.

6. Forordning (EF) nr. 1540/98 skal gjelde tilsvarende.

Artikkel 3

Støtte i henhold til artikkel 2 skal omfattes av bestemmelsene i EØS-avtalens artikkel 62.¹ EFTAs overvåkingsorgan skal gjøre vedtak i henhold til protokoll 3 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et Overvåkingsorgan og en Domstol.²

1 Nummereringen av artikler i traktaten om opprettelse av De europeiske Fellesskap ble endret ved Amsterdam-traktaten.

2 EFT L 83 av 27.3.1999, s. 1.

Artikkel 4

Forordningen får anvendelse på endelige kontrakter som inngås i tidsrommet fra forordningens ikrafttredelse til dens opphør, med unntak av endelige kontrakter undertegnet før Fellesskapet i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* har meddelt at det har innledet framgangsmåter for tvisteløsning mot Sør-Korea ved å be om samråd med Sør-Korea i samsvar med Verdens handelsorganisasjons overenskomst om regler og framgangsmåter for tvisteløsning, og på endelige kontrakter som inngås en måned eller senere etter at Kommisjonen i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* har meddelt at framgangsmåten har ført til en løsning eller har blitt suspendert fordi Fellesskapet anser den godkjente protokollen som gjennomført fullt ut.

Artikkel 5

Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* og opphører 31. mars 2004.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Luxembourg, 27. juni 2002.

For Rådet

M. ARIAS CAÑETE

Formann

II

Endringene trer i kraft straks.

11. april Nr. 479 2003**Forskrift om opphevelse av forskrift om bestemmelser om lemping i veterinærenes taushetsplikt.**

Fastsatt ved kgl.res. 11. april 2003 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 39 første ledd. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 25. april 2003.

Forskrift av 17. april 1953 nr. 6 om bestemmelser om lemping i veterinærenes taushetsplikt oppheves.

11. april Nr. 480 2003**Forskrift om sveisestyr mv. for sveisegassene acetylen og oksygen på flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd nr. 2, § 41, § 42 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 29. april 2003.

§ 1. Virkeområde

- (1) Denne forskriften gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
- (2) Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Acetylen*: C₂ H₂ for lagring på spesialflasker (15 – 19 bar ved 15 °C).
- b) *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV).
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS).
 - Bureau Veritas (BV).
 - Germanischer Lloyd (GL).
 - American Bureau of Shipping (ABS).

- c) *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/API/DIN/NFPA/ISO/CEN/IEC eller andre standarder, ev. regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i hvert enkelt tilfelle kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.
- d) *Flyttbar innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
- e) *Kvalifisert person*: Person med kvalifikasjoner til å foreta installasjon, prøving og kontroll av sentralanlegg, samt utstedelse av installasjonsbevis, jf. § 7.
- f) *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.
- g) *Oksygen*: O₂ for lagring på spesialgassflasker (150 eller 200 bar ved 15 °C).

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Gjensidig aksept

(1) Når denne forskriften stiller krav om at en bestemt utrustning, materiale, utstyr eller innretning, eller om type utstyr o.l., skal anskaffes eller forefinnes i et fartøy, eller at det skal treffes en bestemt foranstaltning, eller det stilles bestemte krav til bygning eller design, skal Sjøfartsdirektoratet tillate at det anbringes eller forefinnes annet tilbehør, materialer, anordninger eller apparater, eller typer av disse, eller at det treffes en annen foranstaltning i fartøyet, eller at fartøyet er bygget eller designet på annen måte.

(2) Forutsetningen for at Sjøfartsdirektoratet skal akseptere dette er følgende: Det må være dokumentert gjennom testing eller på annen måte, at tilbehøret, materiellet, utstyret eller innretningen, eller type av slik, eller arrangement, bygning eller konstruksjon, er minst like effektiv som det som kreves i forskriftene.

(3) Sjøfartsdirektoratet skal akseptere resultater av tester som er utført ved anerkjente testinstitusjoner, inkludert testinstitusjoner i øvrige EØS-land. Forutsetningen er at testene gir passende og tilfredsstillende garanti av teknisk, fagmessig og uavhengig art.

§ 5. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 6. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonens innholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 7. Kvalifisert person

Kvalifisert person skal oppfylle følgende krav:

- a) ha alle nødvendige kvalifikasjoner for å kunne foreta rør- og utstyrmontasje på flyttbare innretninger
- b) ha spesielle kunnskaper om de problemer og sikkerhetsforanstaltninger som knytter seg til installasjon, utprøving, kontroll og bruk av sentralanlegg og som har praktisk erfaring på dette området, og
- c) under installasjon benytte utstyrsleverandørens armatur, tegninger og anvisninger.

§ 8. Sentralanlegg

(1) Sentralanlegg skal installeres når antallet gassflasker om bord med acetylen og/eller oksygen er flere enn 4. Kravet gjelder uansett flaskestørrelse.

(2) Sentralanlegg skal bestå av en gassflaskesentral med tilbakeslagsventil tilknyttet hver enkelt gassflaske, høytrykkslanger, samlør, avstengningsventiler, regulatorer, samt rørdninger med uttaksposter. Alle deler av anlegget skal tilfredsstillende bestemmelsene i denne forskrift.

(3) Ethvert anlegg med fast installerte rør for acetylen og oksygen er å oppfatte som et sentralanlegg, selv om antallet gassflasker er 4 eller færre. Alle deler av slike anlegg skal også tilfredsstillende bestemmelsene i denne forskrift.

§ 9. Gassflaskesentral

(1) Ved plassering og beskyttelse av gassflaskesentraler skal det tas hensyn til mulig brann- og eksplosjonsfare i tilstøtende områder. Det skal vurderes hvilke konsekvenser en eksplosjon i selve gassflaskesentralen vil ha for innretningens hovedstyrke og områder der personer vanligvis oppholder seg.

(2) Gassflaskesentralen skal være et eget rom for oppbevaring og tilkøpling av acetylen- og oksygenflasker.

Rommet skal ha skott, dekk og tak av stål og være gasstett atskilt fra tilstøtende rom. Gassflaskesentralen skal ha direkte atkomst fra åpent dekk.

(3) Gassflaskesentralen skal isoleres, ventileres og arrangeres slik at temperaturen normalt ikke overstiger 40 °C. Hvor rommets plassering og temperaturforhold tilsier det, kan naturlig ventilasjon anvendes. Materialer som benyttes i forbindelse med isolasjon mv., skal være av ubrennbar type. Ventilasjonsarrangementet skal ikke være tilknyttet andre ventilasjonsanlegg om bord. Videre skal rommet ventileres slik at det ikke er fare for gassansamling. Sikkerhetsventiler o.l. avledes til forsvarlig sted på åpent dekk, se § 11 første ledd bokstav c.

(4) Rommet skal ikke benyttes til annet enn oppbevaring av gassflasker. Rørledninger for brennbare væsker og gasser skal ikke føres gjennom gassflaskesentralen.

(5) Når det totale antall acetylen- og oksygenflasker (uansett størrelse) inklusive reserveflasker ikke overstiger 8, kan begge gassarter oppbevares i samme rom.

(6) Når det totale antall acetylen- og oksygenflasker (uansett størrelse) inklusive reserveflasker overstiger 8, skal gassflaskesentralen bestå av to gasstette atskilte rom – ett for acetylen og ett for oksygen.

(7) Gassflaskesentral skal være tydelig merket med skilt som angir at oksygen- og acetylenflasker er lagret i sentralen. Skiltet skal ha tekst som forlangt i § 16 første ledd.

(8) Elektriske anlegg skal tilfredsstillende de til enhver tid gjeldende regler for installasjon av elektriske komponenter i eksplosjonsfarlige områder.

(9) På flyttbare innretninger som ikke benyttes til undersøkelse etter, utnyttelse (produksjon) eller lagring av petroleumprodukter, kan det aksepteres at gassflaskesentralen er åpen dersom det foreligger en formålstjenlig og rimelig begrunnelse for en slik løsning. For slike anlegg gjelder følgende spesielle bestemmelser:

- a) Gassflaskene i sentralen skal være plassert i egne solide stativer innenfor et avmerket felt på åpent dekk. Gassflaskene, armatur og rørledninger mv. skal være effektivt beskyttet mot mekaniske skader, direkte solvarme, vær og vind. Over sentralen skal det være et tett og solid tak eller deksel av stål, solid netting/gitter e.l. som lett kan åpnes eller fjernes.
- b) Det skal være et markert skille mellom acetylen- og oksygenflaskene i gassflaskesentralen.
- c) Rørledninger på åpent dekk skal ha en godstykkelse på minst 2,5 mm.

§ 10. Gassflasker, armatur mv.

(1) Gassflasker for acetylen og oksygen skal være av typer sertifisert av anerkjent klasseinstitusjon eller offentlig myndighet. Det tillates ikke flasker med større volum enn 50 liter.

(2) Gassflasker, innbefattet reserveflasker, skal være anbrakt i oppreist stilling og skal være forsvarlig festet. Festearrangementet skal være utført slik at hurtig framontering av flasker kan foretas.

(3) Acetylen- og oksygenflasker tillates ikke oppbevart i maskinrom.

(4) Brennere, avstengningsventiler, regulatorer, tilbakeslagssikringer, høytrykksrør og annen armatur i tilknytning til sveiseutstyret skal være av fabrikater som tilfredsstiller anerkjent standard, jf. § 12.

(5) Når sentralanlegget ikke er i bruk, skal gassflaskeventilene og øvrige ventiler være stengt.

§ 11. Rørinstallasjoner mv.

(1) Høytrykkside. Rør og armatur mellom gassflasker og regulator.

a) Rør for acetylen.

1. Rør skal være rustfrie stålrør. Alle rør skal være sømløse. Rør og armatur skal være sertifisert for 300 bar.
2. Kopper eller kopperlegeringer med mer enn 65% kopper skal ikke benyttes i forbindelse med acetylen.
3. I sentralanlegg hvor to eller flere flasker acetylen er forbundet med samlerør, skal tilførselsrørene mellom flasker og samlerør være utstyrt med tilbakeslagsventil som tilfredsstiller relevante standarder, jf. § 12.

b) Rør for oksygen.

1. Rør skal være rustfrie stålrør eller kopperrør. Alle rør skal være sømløse. Rør og armatur skal være sertifisert for 300 bar.
2. I sentralanlegg hvor to eller flere flasker oksygen er forbundet med samlerør, skal tilførselsrørene mellom flasker og samlerør være utstyrt med tilbakeslagsventil som tilfredsstiller relevante standarder, jf. § 12.

c) Sikkerhetsventiler o.l.

Sikkerhetsventiler o.l. som er plassert i gassflaskesentral skal ha avlufting til åpent dekk. Utløpet skal legges til et sikkert sted og i en høyde av minst 3 m over dekk. Avluftingsstedet skal være merket som forlangt i § 16 fjerde ledd.

Se også § 9 tredje ledd.

(2) Lavtrykkside.

- a) Rør skal være sømløse med materiale ST 35 eller tilsvarende materiale med minimum godstykkelse 2,0 mm og/eller etter anerkjent klasseinstitusjons krav. Rørledninger på åpent dekk skal ha en godstykkelse på minst 2,5 mm.
- b) Rørledninger skal legges fritt og slik at de er beskyttet mot skader. Rørledninger skal ikke trekkes gjennom uventilerte rom, skap mv. eller legges i innredning.

- c) Ekspansjonssløyfer skal legges hvor det er nødvendig, og ved føring gjennom dekk eller skott skal rørledningen legges i beskyttelsesrør av hard plast eller fibermateriale. Alle rør skal festes forsvarlig slik at de er beskyttet mot skader. Avstanden mellom festeklemmer bør ikke overskride 2,5 m.
- d) Rørledninger skal legges med færrest mulig skjøter. Skjøter skal være fagmessig sveiset med TIG- eller acetylen/oksygenapparat. Skjøter skal anbringes på steder som er lett tilgjengelig for inspeksjon.
- e) Demonterbare koblinger kan ikke benyttes som erstatning for sveising.
- (3) Uttaksposter.
 - a) Uttakspost er brakett med avstengningsventiler, regulatorer, manometer, og tilbakeslagssikringer for acetylen og oksygen plassert i skap eller beskyttet på annen tilfredsstillende måte.
 - b) Uttaksposter skal være plassert på et sikkert og godt ventilert sted, og slik at de er beskyttet mot mekanisk belastning.
 - c) Avstengningsventiler på uttaksposter skal være stengt når anlegget ikke er i bruk.

§ 12. *Krav til utstyr og installasjoner*

Utstyr og installasjoner skal være i samsvar med de nedenfor nevnte standarder eller tilsvarende:

- a) NS-EN 730 Utstyr for gassveising. Utstyr benyttet for gassveising, skjæring og tilhørende metoder, sikkerhetsinnretninger for brenngasser og oksygen eller komprimert luft. Generelle spesifikasjoner, krav og prøving.
- b) NS-EN 961 Gassveiseutstyr. Forgreningsrørregulator brukt for sveising, skjæring og tilhørende metoder opptil 200 bar.
- c) NS-EN ISO 14113 Gas welding equipment. Rubber and plastic hoses assembled for compressed or liquefied gases up to a maximum design pressure of 450 bar (ISO 14113:1997).
- d) NS-EN ISO 2503 Utstyr for gass-sveisning. Trykkregulatorer for gassflasker benyttet ved sveising, skjæring og tilhørende metoder opptil 300 bar (ISO 2503:1998).
- e) NS-ISO 9090 Gasstetthet for utstyr til gassveising og lignende metoder (=29090:1992).
- f) NS-ISO 9539 Materialer for utstyr benyttet til gassveising, kutting og lignende metoder (= EN 29539:1992).
- g) NS-EN ISO 14114 Gas welding equipment – Acetylene manifold systems for welding, cutting and allied processes – General requirements (ISO 14114:1999).

§ 13. *Installasjon, prøving og kontroll av sentralanlegg*

- (1) Installasjon av sentralanlegg.

Før rørledninger for acetylen og oksygen monteres skal alle rørledninger og kopliger nøye skylles rene for fett, olje og andre brennbare stoffer. Til avfettingen skal ikke brennbare eller organiske løsemidler benyttes. Rørledninger og kopliger renblåses deretter med fettfritt nitrogen, både før og etter montering. Trykkluft fra oljesmurt kompressor eller oksygen skal ikke benyttes.

- (2) Gjennomblåsning og tetthetsprøving etter installasjon mv.

- a) Etter endt installasjon eller reparasjon av sentralanlegg og ellers med 5 års mellomrom, jf. § 14, skal det foretas en gjennomblåsning og tetthetsprøving av alle rørledninger. Prøvingen skal foretas av kvalifisert person.
- b) Gjennomblåsning av rørledninger for acetylen og oksygen skal foretas med fettfritt nitrogen. Nitrogenen skal blåses inn etter høytrykksiden og ledes ut ved uttakspost. Uttaksposten(e) skal være fjernet mens gjennomblåsningen pågår. Ved gjennomblåsningen økes trykket gradvis til ca. 12 bar og gjennomblåsningen skal pågå til det ikke lenger kommer smuss ut av røret. Høytrykksrør gjennomblåses separat.

1. Lavtrykksiden.

Rørledninger for acetylen og oksygen på lavtrykksiden skal tetthetsprøves med fettfritt nitrogen, og prøvetrykket skal være 12 bar. Etter 8 timer skal trykkfallet ikke overstige 0,4 bar.

2. Høytrykksiden.

Rørledninger for acetylen skal tetthetsprøves med fettfritt nitrogen ved 25 bar. Rørledninger for oksygen skal tetthetsprøves med 200 bar oksygen eller fettfritt nitrogen.

3. Fellesbestemmelse.

Alle ventiler, skjøter og andre forbindelser skal under tetthetsprøvingen kontrolleres for lekkasje ved hjelp av egnede midler.

- (3) Årlig kontroll.

Tetthetskontroll av rørledninger skal foretas minst en gang hvert år med vanlig driftstrykk for henholdsvis oksygen og acetylen. Gasstilførselen til ledningene stoppes ved at sentralregulatoren stenges, og trykket i ledningene skal da kunne holde seg konstant i minst 8 timer. Forekommer det trykkfall i ledninger for oksygen og/eller acetylen skal sentralanlegget kontrolleres og utbedres av kvalifisert person, og nytt installasjonsbevis utstedes. Den årlige kontroll skal påføres installasjonsbeviset i gassflaskesentralen.

§ 14. *Installasjonsbevis*

- (1) Når sentralanlegg er ferdig installert, prøvet og kontrollert, skal det utstedes et installasjonsbevis av kvalifisert person. Den som utsteder installasjonsbeviset, skal attestere ved sin underskrift at anlegget er kontrollert og prøvet som foreskrevet, samt at øvrige bestemmelser i denne forskrift er oppfylt.

(2) Installasjonsbeviset skal utstedes for et tidsrom av høyst 5 år. Bevisets gyldighet opphører dersom anlegget forandres eller er blitt påført slike skader som kan være av betydning for anleggets brukbarhet eller sikkerhet.

(3) Før utløpet av 5-års perioden skal anlegget på ny prøves og kontrolleres av kvalifisert person, og nytt installasjonsbevis utstedes. MOU-klasseinstitusjon kan utstede beviset etter at rederiet og klasseinstitusjonen i fellesskap har kontrollert anlegget. Installasjonsbeviset merkes tydelig: «Fornyelse av installasjonsbevis».

(4) Etter skader, forandringer eller fornyelser av viktige deler av anlegget skal anlegget på ny prøves og kontrolleres av kvalifisert person, og nytt installasjonsbevis utstedes. Installasjonsbeviset merkes tydelig: «Fornyelse av installasjonsbevis».

(5) Installasjonsbeviset (originalen) skal være slått opp i gassflaskesentralen, og innrammet slik at det kan tas ut ved påføring av årlige kontroller.

(6) Kopi av installasjonsbeviset oppbevares av utstederen og rederiet i minst 6 år.

§ 15. *Transportabelt sveiseutstyr*

(1) Transportabelt sveiseutstyr består av 1 flaske for henholdsvis oksygen og acetylen, regulatorer, tilbakeslagssikringer, slanger, brennere mv., plassert i dertil egnet transportabel innretning. Flaskenes volum skal ikke overstige 50 liter.

(2) På flyttbare innretninger med sentralanlegg skal transportabelt sveiseutstyr når det ikke er i bruk, oppbevares i stativ i gassflaskesentralen. Det totale antall acetylen- og oksygenflasker i ett rom skal ikke overstige 8, inklusive flasker som benyttes til transportabelt sveiseutstyr.

(3) På flyttbare innretninger som ikke er utstyrt med sentralanlegg, skal transportabelt sveiseutstyr og reserveflasker når det ikke er i bruk, oppbevares fastmontert i eget godt ventilert rom plassert på åpent dekk. Rommet skal være gassett skilt fra andre rom.

§ 16. *Veiledning, skilting og merking*

(1) Inngangsdør i gassflaskesentral eller rom hvor flasker for acetylen og oksygen oppbevares, skal utstyres med varselskilt i henhold til NS 6033 som skriftlig og billedlig klart uttrykker:

GASS UNDER TRYKK
Beholderne skal bringes i sikkerhet under eventuell brann.

GAS UNDER PRESSURE
Remove cylinders to a safe place in case of fire.

(2) Døren skal også utstyres med forbudsskilt i henhold til NS 6033 som med tekst klart uttrykker:

GASSFARE
Åpen ild og røyking forbudt
ADGANG FORBUDT

GAS DANGER
Fire, open light and smoking prohibited
NO ADMITTANCE

(3) I umiddelbar nærhet av sentralarmatur, regulator og flasker etc. skal det slås opp skilt med bruksanvisning og tekst som klart gir de nødvendige detaljinstruksjoner for bruk av gassflaskesentralen. Bruksanvisningen skal være på engelsk og norsk.

(4) I umiddelbar nærhet av regulatorer skal det slås opp skilt som klart uttrykker hvilke maksimale ledningstrykk som tillates mellom regulatorene og uttakspostene.

(5) Avlufting fra sikkerhetsventiler o.l. skal merkes med forbudsskilt NS 6033 med tekst:

GASSFARE
Åpen ild og røyking forbudt

GAS DANGER
Fire, open light and smoking prohibited

(6) På uttakspostene skal det være slått opp skilt som angir arbeidstrykket. Det skal også være slått opp skilt som klart uttrykker at ventilene skal være stengt når anlegget ikke er i bruk.

(7) Lavtrykksrør mellom regulatorer og uttaksposter skal males eller merkes slik at det ikke på noe sted er tvil om hvilke gasser rørene fører.

a) Rør for acetylen males/merkes: Rød

b) Rør for oksygen males/merkes: Blå

(8) Bruksanvisning for sentralanlegg som nevnt i annet ledd og for transportabelt sveiseutstyr, skal leveres av utstyrsleverandøren.

§ 17. Transport og håndtering av gassflasker

- (1) Ved transport av acetylen- og oksygenflasker om bord i flyttbare innretninger, og til og fra dette, skal dertil egnet transportinnretning benyttes.
- (2) Beskyttelseshette skal alltid være påskrudd gassflaskene under transport og også ellers når gassflaskene ikke er i bruk.
- (3) Gassflaskene må ikke utsettes for slag og støt under transport og håndtering for øvrig.

§ 18. Vedlikehold

Sveiseutstyr skal tas med i programmet for innretningens vedlikeholdssystem. Bruker skal ha utarbeidet faste rutiner for nødvendig sjekk av utstyret (slanger o.l.) før og etter bruk.

§ 19. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 20. Ikrafttredelse

- (1) Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2003.
- (2) For innretninger som er registrert i norsk skipsregister, trer forskriften i kraft ved første sertifikatforfall, jf. § 1.
- (3) Forskrift av 17. desember 1986 nr. 2317 om sveiseutstyr m.v. for sveisegassene acetylen og oxygen på flyttbare innretninger oppheves fra 1. juli 2008.

11. april Nr. 481 2003

Forskrift om endring i forskrift om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og i indre norsk farvann.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 506 nr. 1, jf. delegeringsvedtak av 5. mai 1967 og delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 29. april 2003.

I

I forskrift av 6. februar 1978 nr. 9131 om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og i indre norsk farvann gjøres følgende endringer:

§ 1 ny nr. 4 skal lyde:

4. *Selvdrevet*: Boreplattform eller annen flyttbar innretning som kan dokumentere:
 - å holde 5 knops fart i stille vær og uten strøm
 - å holde posisjon ved 20 m/s vind med tilhørende bølger og 2 m/s strøm
 - at det dynamiske posisjoneringssystemet har den redundans som kreves for å få Sjøfartsdirektoratets utstyrsklasse 3, og
 - at den er sertifisert for å navigere selvstendig.

Overskriften til § 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

§ 3 skal lyde:

§ 3. Boreplattformer og andre flyttbare innretninger med eget fremdriftsmaskineri

1. Kystseilas mv.
 - 1.1 Enhver boreplattform eller annen flyttbar innretning med eget fremdriftsmaskineri, men som ikke er selvdrevet, skal på norsk sjøterritorium og i indre norske farvann være fulgt av en eller flere slepebåter hvis maskinkraft sammen med plattformens eget fremdriftsmaskineri gir tilstrekkelig kraft til å kunne manøvrere og holde plattformen eller den flyttbare innretningen stille under de maksimale sjø-, vind- og værforhold som kan opptre i området i det aktuelle tidsrom. Slepearrangementet skal være klargjort for omgående fastgjøring av sleper. Beslutning om å etablere slepeforbindelser tilligger plattformsjefen.
 - 1.2 Boreplattform, eller annen flyttbar innretning, som er selvdrevet trenger ikke slepeassistanse.
2. Inn- og utseiling.
 - 2.1 Enhver boreplattform, eller annen flyttbar innretning med eget fremdriftsmaskineri, men som ikke er selvdrevet, skal ved innseiling til og utseiling fra norsk havn og i trange farvann ha etablert slepeforbindelse med en eller flere slepebåter hvis maskinkraft sammen med plattformens eget fremdriftsmaskineri gir tilstrekkelig kraft til å kunne manøvrere og holde plattformen eller den flyttbare innretning stille under de maksimale sjø-, vind- og værforhold som kan opptre i området i det aktuelle tidsrom.

- 2.2 Boreplattform eller annen flyttbar innretning som er selvdrevet skal ha slepeassistanse, men trenger ikke etablert slepeforbindelse. Slepearrangementet skal være klargjort for omgående å kunne etablere slepeforbindelse dersom plattformsjefen bestemmer dette.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen straffebestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 482 2003

Forskrift om endring i forskrift om hindring av forurensning fra den maritime drift av flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 114, § 117, § 118, § 119 og § 124, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34 EF), vedlegg XXXIII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d. Kunngjort 29. april 2003.

I

I forskrift av 22. juli 1983 nr. 1331 om hindring av forurensning fra den maritime drift av flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1–2 nr. 2 og 3 skal lyde:

2. *IMO*: International Maritime Organization.
3. *IOPP*: International Oil Pollution Prevention.

§ 1–2 nr. 9 og 10 oppheves og nåværende nr. 11 blir nr. 9.

§ 1–2 nr. 12 oppheves.

§ 1–3 og § 1–4 skal lyde:

§ 1–3. Virkeområde

1. Denne forskrift, unntatt § 1–4, gjelder den maritime drift av flyttbare innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretning som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.
3. For innretninger under forflytning gjelder denne forskrifts § 1–4 og § 4–5.

§ 1–4. Innretninger under forflytning

For innretninger under forflytning gjelder forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m.

§ 2–1, § 2–2 og § 2–3 skal lyde:

§ 2–1. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, type og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 2–2. ¹ Besiktelser og inspeksjoner

Innretninger skal underkastes følgende besiktelser og inspeksjoner i henhold til regel 4 i vedlegg 1 til MARPOL:²

1. Førstegangsbesiktelse før innretningen blir satt i drift eller før IOPP-sertifikat¹ blir utstedt for første gang. Besiktelsen skal være slik at den gir sikkerhet for at konstruksjon, utstyr, systemer, tilbehør, arrangement og materialer fullt ut oppfyller kravene i dette kapittel.
2. Periodiske besiktelser med mellomrom som ikke må overstige fem år. Besiktelser skal være slik at de gir sikkerhet for at konstruksjon, utstyr, systemer, tilbehør, arrangement og materialer fullt ut oppfyller kravene i dette kapittel.
3. Minst en mellombesiktelse i løpet av sertifikatets gyldighetsperiode som skal være slik at den gir sikkerhet for at utstyret og tilhørende pumpe- og rørsystemer og oljefiltreringssystemer, fullt ut oppfyller kravene i dette kapittel. I de tilfeller hvor det bare vil bli foretatt en mellombesiktelse i løpet av et sertifikatets gyldighetsperiode, skal denne foretas tidligst seks måneder før den dato da sertifikatets gyldighetsperiode er

halvveis utløpt, og ikke senere enn seks måneder etter. Det skal gjøres påtegning om slike mellombesiktelser på IOPP-sertifikatet.

- 1 Jf. forskrift av 4. september 1987 nr. 855 om anmeldelse av nybygg, besiktigelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger § 5 og § 6.
- 2 The International Convention for the Prevention of Pollution from Ships 73/78.

§ 2–3. Sertifikat

Innretningen skal være utstyrt med et IOPP-sertifikat i henhold til bestemmelser gitt i sertifiseringsforskriften.¹

- 1 Jf. forskrift av 4. september 1987 nr. 855 om anmeldelse av nybygg, besiktigelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger.

§ 2–8 skal lyde:

1. Innretninger skal være utstyrt med oljefiltreringsutstyr. Utstyret skal være typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket iht. skipsutstyrsforskriften.¹
2. Oljefiltreringsutstyret skal være slik at enhver oljeholdig blanding som tømmes i sjøen etter å ha passert gjennom systemet eller systemene, har et oljeinnhold som ikke overstiger 15 ppm. Det skal være utstyrt med alarm som angir når dette nivå ikke kan opprettholdes. Utstyret skal også være utstyrt med arrangementer som sikrer at ethvert utslipp av oljeholdige blandinger automatisk blir stoppet når oljeinnholdet i utslippet overstiger 15 ppm.
3. Utstyret skal minst ha en kapasitet på 1,0 tonn pr. time.

- 1 Jf. forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften).

§ 2–9 nr. 1.2 skal lyde:

- 1.2 Tankene skal være utført og konstruert slik at man letter rengjøringen av dem og tømmingen av rester til mottaksanlegg.

Ny § 2–10 skal lyde:

§ 2–10. Skipsberedskapsplan for hendelser som medfører oljeforurensning («Shipboard Oil Pollution Emergency Plan»)

1. Flyttbare innretninger skal ha om bord en beredskapsplan («Shipboard Oil Pollution Plan»).
2. En slik plan skal være i samsvar med retningslinjer¹ utviklet av IMO og skrevet på arbeidsspråket til plattformsjefen og ledende personell om bord. Planen skal minst inneholde:
 - 2.1. Prosedyrer som skal følges av plattformsjef eller annen ansvarlig person som har plikt til å rapportere oljeforurensningshendelser i henhold til forskrift av 2. april 1987 nr. 231 om rapportering av hendelse til sjøs.
 - 2.2. En liste over myndigheter eller personer som skal kontaktes ved oljeforurensningshendelser.
 - 2.3. En detaljert beskrivelse av hva som umiddelbart skal gjøres av personer om bord for å redusere eller kontrollere oljeutslippet som følge av hendelsen.
 - 2.4. Prosedyrer og kontaktpunkter på innretningen for koordinering av tiltak om bord med nasjonale og lokale myndigheter for å bekjempe forurensningen.

- 1 Se resolusjon MEPC54(32).

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Sjøfartsdirektoratet kan ilegge tvangsmulkt for den som ikke etterkommer pålegg gitt i medhold av denne forskrift.

§ 4–2 skal lyde:

§ 4–2. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 483 2003

Forskrift om endring i forskrift for bruk av radioaktive kilder om bord på norske boreplattformer og andre flyttbare borefartøy.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 og § 42. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 29. april 2003.

I

I forskrift av 13. januar 1986 nr. 32 for bruk av radioaktive kilder om bord på norske boreplattformer og andre flyttbare borefartøy gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift for bruk av radioaktive kilder om bord på flyttbare innretninger

§ 1 nr. 1.1 og 1.2 skal lyde:

- 1.1. *Flyttbar innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
- 1.2. *Plattformsjef*: Øverstkommanderende om bord på en flyttbar innretning.

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Denne forskriften gjelder for flyttbare innretninger som er eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatfornyelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4 overskriften og nr. 1 første punktum skal lyde:

§ 4. Søknad om tillatelse til transport, lagring og bruk av radioaktive kilder om bord på flyttbare innretninger

1. Reder skal innhente skriftlig tillatelse fra direktoratet før transport, lagring og bruk av radioaktive kilder om bord i flyttbare innretninger.

§ 5 nr. 2.1 med tilhørende fotnote skal lyde:

- 2.1. Transport til og fra flyttbar innretning skal normalt skje med båt.¹
 - 1 Transport av farlig gods på forsyningskip til/fra og mellom installasjoner på norsk kontinentalsokkel reguleres i forskrift av 21. mai 1987 nr. 406 om transport på skip av spesielle eller farlige laster i bulk eller som pakket gods, del IV.

§ 5 nr. 2.2 skal lyde:

- 2.2. Transportbeholdere skal tilfredsstillе IAEAs (International Atomic and Energy Agency) krav.

§ 5 nr. 2.3 første punktum skal lyde:

Ved overføring av transportbeholdere mellom forsyningskip og flyttbar innretning, skal det tas særlige forholdsregler for å forhindre tap av beholdere.

§ 5 nr. 2.4 med tilhørende fotnote skal lyde:

- 2.4. Hvis transport må skje med helikopter,² skal kildene plasseres slik som fastsatt av Luftfartstilsynet for at landing eller take-off skal kunne skje.
 - 2 For transport med helikopter gjelder forskrift om befordring av gods i luftfartøy fastsatt av Luftfartsverket (nå Luftfartstilsynet) den 15. mai 1979 (senest endret 1. april 1997). Det vises særlig til nr. 8 om farlig gods. Det vises ellers til ICAO-DOC. 9284 – AN/905, «Technical instructions for the safe transport of dangerous goods by air».

§ 5 nr. 3.1 med ny fotnote skal lyde:

- 3.1. Lagring av radioaktivt utstyr, samt utforming av rom for slik lagring, skal være i henhold til retningslinjer fastsatt av Statens strålevern.³
 - 3 Det vises til Strålevernheftene utgitt av Statens strålevern: blant annet hefte nr. 13b «Vilkår for strålevern ved brønnlogging» (1997) og hefte nr. 20 «Vilkår om strålevern ved industriell radiografi» (1999).

§ 5 nr. 3.3 annet punktum skal lyde:

Arbeidsplass eller oppholdsrom skal ikke utsettes for stråling høyere enn tillatt etter retningslinjer gitt av Statens strålevern.³

§ 7 skal lyde:

§ 7. Persondosimetri

Under måleoppdrag som medfører arbeid med radioaktive kilder, skal alle som deltar i målearbeidet bære eget persondosimeter.

§ 12 og § 13 skal lyde:

§ 12. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 13. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 484 2003**Forskrift om endring i forskrift om forflytning og sleping av flyttbare innretninger samt slepearrangement og fortøyning av forsyningskip på slike innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 35 og § 42, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 29. april 2003.

I

I forskrift av 17. desember 1986 nr. 2319 om forflytning og sleping av flyttbare innretninger samt slepearrangement og fortøyning av forsyningskip på slike innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 4 – 7 oppheves.

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 5 oppheves.

§ 6 nr. 2 første punktum får tilføyd en fotnote og skal lyde:

Sleping eller forflytning ved hjelp av eget fremdriftsmaskineri skal skje i overensstemmelse med de til enhver tid gjeldende internasjonale og norske forskrifter og regler.^{1,2}

- 1 Forskrift av 6. februar 1978 nr. 9131 om slepeassistanse.

- 2 Se blant annet MSC/Circ. 884 av 21. desember 1998 «Guideline for Safe Ocean Towing».

§ 7 nr. 1 skal lyde:

1. Flyttbare innretninger skal være utstyrt med hovedslepearrangement, nødslepearrangement og arrangement for slep i trange farvann. Hovedslepearrangement aksepteres utelatt dersom en av følgende forutsetninger er oppfylt:
 - a) Den flyttbare innretningen har skipsskrog, er sertifisert for å navigere selvstendig og § 7 nr. 2 ellers er etterkommet, eller
 - b) Den flyttbare innretningen har Sjøfartsdirektoratets utstyrsklasse 3 for det dynamiske posisjoneringssystemet om bord, er sertifisert for å navigere selvstendig og § 7 nr. 2 ellers er etterkommet.

§ 7 nr. 7 skal lyde:

7. De belastninger slepearrangementet er dimensjonert for, skal oppgis i operasjonsmanualen.

§ 7 nr. 10.1 fjerde strekpunkt skal lyde:

- Ett «svakt» ledd

§ 8 nr. 1 siste punktum skal lyde:

Det skal foreligge minst 2 alternative muligheter for fortøyning og overføring av personer og gods.

§ 8 nr. 3 skal lyde:

3. Fortøyningsarrangementet for forsyningsskipet skal arrangeres slik at det blir minimale muligheter for forsyningsskipet til å komme i berøring med innretningens legger, søyler eller lignende, og slik at faren for brudd blir minst mulig.

§ 9 og § 10 skal lyde:

§ 9. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 10. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

14. april Nr. 485 2003

Forskrift om endring i forskrift om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

Fastsatt av Helsedepartementet 14. april 2003 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 52. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 89/48/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF), nr. 1a (direktiv 92/51/EØF endret ved direktiv 94/38/EF, direktiv 95/43/EF, direktiv 97/38/EF, direktiv 2000/5/EF og direktiv 2001/19/EF), nr. 3 (direktiv 81/1057/EØF endret ved direktiv 93/16/EØF), nr. 4 (direktiv 93/16/EØF endret ved direktiv 97/50/EF, direktiv 98/21/EF, direktiv 98/63/EF, direktiv 1999/46/EF og direktiv 2001/19/EF), nr. 8 (direktiv 77/452/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 89/595/EØF, direktiv 90/568/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 9 (direktiv 77/453/EØF endret ved direktiv 89/595/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 10 (direktiv 78/686/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 90/568/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 11 (direktiv 78/687/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF), nr. 14 (direktiv 80/154/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 90/658/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 15 (direktiv 80/155/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 16 (direktiv 85/432/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF) og nr. 17 (direktiv 85/433/EØF endret ved direktiv 85/584/EØF, direktiv 90/658/EØF og direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 29. april 2003.

I

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1377 om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 21. desember 2000 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 52. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 89/48/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF), nr. 1a (direktiv 92/51/EØF endret ved direktiv 94/38/EF, direktiv 95/43/EF, direktiv 97/38/EF, direktiv 2000/5/EF og direktiv 2001/19/EF), nr. 3 (direktiv 81/1057/EØF endret ved direktiv 93/16/EØF), nr. 4 (direktiv 93/16/EØF endret ved direktiv 97/50/EF, direktiv 98/21/EF, direktiv 98/63/EF, direktiv 1999/46/EF og direktiv 2001/19/EF), nr. 8 (direktiv 77/452/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 89/595/EØF, direktiv 90/568/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 9 (direktiv 77/453/EØF endret ved direktiv 89/595/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 10 (direktiv 78/686/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 90/568/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 11 (direktiv 78/687/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF), nr. 14 (direktiv 80/154/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF, direktiv 90/658/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 15 (direktiv 80/155/EØF endret ved direktiv 89/594/EØF og direktiv 2001/19/EF), nr. 16 (direktiv 85/432/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF) og nr. 17 (direktiv 85/433/EØF endret ved direktiv 85/584/EØF, direktiv 90/658/EØF og direktiv 2001/19/EF).

§ 2 første ledd nr. 7 og annet ledd skal lyde:

7. *Diplom*: I kapittel II til VI i forskriften svarer «diplom» til uttrykket «diplom, eksamensbevis eller annet kvalifikasjonsbevis» i direktiver det vises til i disse kapitler. I kapittel VII skal «diplom» forstås i samsvar med artikkel 1 i direktiv 89/48/EØF, som endret ved direktiv 2001/19/EF og artikkel 1 i direktiv 92/51/EØF.

Øvrige definisjoner følger av artikkel 1 i direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og artikkel 1 i direktiv 92/51/EØF.

§ 4 annet ledd skal lyde:

For autorisasjon som lege kreves:

1. at søkeren fremlegger slikt diplom som lege fra et annet EØS-land som er nevnt i vedlegg A til direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og som er i overensstemmelse med artikkel 23 i dette direktivet, og

2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som lege.

§ 5, § 6 og § 7 skal lyde:

§ 5. Autorisasjon som lege på grunnlag av ervervede rettigheter

EØS-statsborger med diplom som lege fra annet EØS-land som ikke oppfyller de minimumskrav til utdanningen som er fastsatt i artikkel 23 i direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, har rett til autorisasjon som lege dersom

1. diplommet enten er utferdiget før det tidspunkt som følger av artikkel 9 nr. 1 og nr. 3 i nevnte direktiv som tilpasset EØS eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og
2. legen fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som lege sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som lege som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg A til direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til autorisasjon som lege, dersom legen fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplommet på at utdanningen er i samsvar med direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplommet der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 6. Godkjenning som spesialist

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger gir godkjenning som spesialist innen en avgrenset del av de medisinske fagområder til EØS-statsborger som har tillatelse til å kalle seg lege med spesialistkompetanse fra et annet EØS-land, og som oppfyller vilkårene for godkjenning.

For godkjenning som spesialist kreves:

1. at legen har autorisasjon som lege i henhold til § 4 eller § 5, og
2. at legen fremlegger slikt diplom som spesialist innen medisin fra et annet EØS-land som omhandlet i vedlegg B og C til direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 24 til 29 i dette direktivet, eller
3. dersom legen er statsborger i Island eller Luxembourg, fremlegger tilsvarende diplom fra et tredjeland for spesialistutdanning som er godkjent av vedkommende myndighet i hjemlandet, og
4. at spesialiteten er godkjent som spesialitet i Norge.

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger gir godkjenning som spesialist innen en avgrenset del av de medisinske fagområder til EØS-statsborger for søkere som ikke oppfyller vilkårene i annet ledd nr. 2 dersom søkeren oppfyller de norske utdanningsvilkår for denne spesialitet. Det skal tas hensyn til utdanningsperioder søker har fullført. Det skal også tas hensyn til søkers arbeidserfaring, tilleggs- og etterutdanning innenfor det medisinske fagområdet generelt. Dersom søkeren ikke oppfyller de norske kravene skal søker senest fire måneder etter all nødvendig dokumentasjon er fremlagt underrettes om varigheten av den tilleggsutdanning som kreves og de områder den skal omfatte.

§ 7. Godkjenning som spesialist på grunnlag av ervervede rettigheter

EØS-statsborger med diplom fra et annet EØS-land for spesialistkompetanse som ikke fyller minimumsvilkårene som angis i direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, gis spesialistgodkjenning dersom

1. diplommet enten er utferdiget før det tidspunkt som følger av artikkel 9 nr. 2 og nr. 4 i nevnte direktiv som tilpasset EØS eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og
2. så fremt utdanningen ikke oppfyller de krav til varighet som er angitt i nevnte direktiv artikkel 26 – at vedkommende har utøvet virksomhet som spesialist i det dobbelte av det tidsrom som svarer til forskjellen mellom lengden av den faktisk gjennomførte utdanning og direktivets krav, eller
3. diplommet gjelder en utdanning avsluttet innen det tidspunkt som følger av artikkel 9 nr. 2a i nevnte direktiv.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som spesialist innen medisin som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg B og C til direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til spesialistgodkjenning, dersom legen fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplommet på at spesialistutdanningen er i samsvar med direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplommet der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 8 annet ledd nr. 2 skal lyde:

2. at legen fremlegger slikt bevis på tre års praktisk veiledet tjeneste som nevnt i artikkel 37 nr. 1 i direktiv 93/16/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, eller attest som nevnt i artikkel 37 nr. 2 i nevnte direktiv, eller

§ 11 annet ledd skal lyde:

For autorisasjon som sykepleier kreves:

1. at søkeren fremlegger slikt diplom som sykepleier fra et annet EØS-land som er nevnt i vedlegg til direktiv 77/452/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 1 i direktiv 77/453/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som sykepleier.

§ 12 skal lyde:

EØS-statsborger med diplom som sykepleier som ikke oppfyller de minimumskrav til utdanningen som er fastsatt i artikkel 1 i direktiv 77/453/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, har rett til autorisasjon som sykepleier, dersom

1. diplommet enten er utferdiget før direktivet ble gjennomført i vedkommende land eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og
2. sykepleieren fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt, og
3. denne virksomheten omfatter fullt ansvar for planlegging, organisering og gjennomføring av omsorgen for pasientene.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som sykepleier som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg til direktiv 77/452/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til autorisasjon som sykepleier, dersom sykepleieren fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplommet på at utdanningen er i samsvar med direktiv 77/452/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplommet der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 13 annet ledd skal lyde:

Før autorisasjon som tannlege kreves:

1. at søkeren fremlegger slikt diplom som tannlege fra et annet EØS-land som er nevnt i vedlegg A til direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 1 i direktiv 78/687/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som tannlege.

§ 14, § 15, § 16, § 17 og § 18 skal lyde:**§ 14. *Autorisasjon som tannlege på grunnlag av ervervede rettigheter***

EØS-statsborger med diplom for tannlege som ikke oppfyller de minimumskrav til utdanningen som er fastsatt i artikkel 1 i direktiv 78/687/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, har rett til autorisasjon som tannlege, dersom

1. diplommet enten er utferdiget før direktivet ble gjennomført i vedkommende land eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og
2. tannlegen fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som tannlege sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt.

EØS-statsborger som fremlegger diplom for tannlege som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg A til direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, har rett til autorisasjon som tannlege dersom tannlegen fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplommet på at utdanningen er i samsvar med direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplommet der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 15. *Godkjenning som spesialist*

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger gir godkjenning som spesialist innen en avgrenset del av de odontologiske fagområder til EØS-borger som har tillatelse til å kalle seg tannlege med spesialistkompetanse i et annet EØS-land, og som oppfyller vilkårene for godkjenning.

Før godkjenning som spesialist kreves:

1. at tannlegen har autorisasjon som tannlege i henhold til § 13 eller § 14 og
2. at tannlegen fremlegger slikt diplom som spesialist innen odontologi fra et annet EØS-land som omhandlet i vedlegg B til direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 2 – 4 i direktiv 78/687/EØF, eller
3. dersom tannlegen er islandsk statsborger, at vedkommende fremlegger et tilsvarende diplom fra et tredjeland for spesialistutdanning som er godkjent av vedkommende myndighet i Island, og
4. at spesialiteten er godkjent som spesialitet i Norge.

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger gir godkjenning som spesialist innen en avgrenset del av de odontologiske fagområder til EØS-statsborger for søkere som ikke oppfyller vilkårene i annet ledd nr. 2 dersom søkeren oppfyller de norske utdanningsvilkår for denne spesialitet. Det skal tas hensyn til utdanningsperioder søker har fullført. Det skal også tas hensyn til søkers arbeidserfaring, tilleggs- og etterutdanning innenfor det odontologiske fagområdet generelt. Dersom søkeren ikke oppfyller de norske kravene, skal søker senest fire måneder etter all nødvendig dokumentasjon er fremlagt underrettes om varigheten av den tilleggsutdanning som kreves og de områder den skal omfatte.

§ 16. *Godkjenning som spesialist på grunnlag av ervervede rettigheter*

EØS-statsborger med bevis fra et annet EØS-land for spesialistkompetanse som ikke fyller minimumsvilkårene som angis i direktiv 78/687/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, skal gis spesialistgodkjenning dersom

1. diplommet enten er utferdiget før direktivet ble gjennomført i vedkommende land eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og

2. så fremt utdanningen ikke oppfyller de krav til varighet som er angitt i artikkel 2 i direktiv 78/687/EØF – at vedkommende har utøvet virksomhet som spesialist i det dobbelte av det tidsrom som svarer til forskjellen mellom den faktiske gjennomførte utdanning og direktivets krav.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som spesialist innen odontologi som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg B til direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til spesialistgodkjenning, dersom tannlegen fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplom på at spesialistutdanningen er i samsvar med direktiv 78/686/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplom der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 17. *Autorisasjon som jordmor*

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger gir autorisasjon som jordmor for EØS-statsborger som har gjennomgått utdanning som jordmor i et annet EØS-land og som oppfyller vilkårene for autorisasjon.

For autorisasjon som jordmor kreves:

1. at søkeren fremlegger slikt diplom som jordmor fra et annet EØS-land, som er nevnt i vedlegg til direktiv 80/154/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 1 i direktiv 80/155/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som jordmor.

§ 18. *Autorisasjon som jordmor på grunnlag av ervervede rettigheter*

EØS-statsborger med diplom som ikke oppfyller de minimumskrav til utdanningen som er fastsatt i artikkel 1 i direktiv 80/155/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til autorisasjon som jordmor dersom

1. diplom er utferdiget senest 6 år etter at direktivet ble meddelt, og
2. jordmoren fremlegger en attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som jordmor i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt.

Søker med diplom som jordmor som oppfyller minimumskravene for utdanningen, men som i henhold til artikkel 2 i direktiv 80/154/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF bare kan godkjennes dersom den etterfølges av slikt bevis på yrkespraksis som er nevnt i artikkel 4 i samme direktiv, har rett til autorisasjon som jordmor dersom jordmoren sammen med diplom som ble utferdiget før direktivene trådte i kraft for vedkommende land, fremlegger en attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som jordmor i minst to år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som jordmor som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg til direktiv 80/154/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, har rett til autorisasjon som jordmor, dersom jordmoren fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplom på at utdanningen er i samsvar med direktiv 80/154/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplom der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 19 annet ledd skal lyde:

For autorisasjon som farmasøyt kreves:

1. at søkeren fremlegger slikt diplom som farmasøyt fra et annet EØS-land som er nevnt i vedlegg til direktiv 85/433/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og som er i overensstemmelse med artikkel 2 i direktiv 85/432/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, eller
2. dersom farmasøyten er statsborger i Island eller Luxembourg, at vedkommende fremlegger tilsvarende bevis fra et tredjeland for slik utdanning, som er godkjent av vedkommende myndighet i hjemlandet, og
3. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som farmasøyt.

§ 20 skal lyde:

Søker med diplom som farmasøyt som ikke oppfyller de minimumskrav som er fastsatt i artikkel 2 i direktiv 85/432/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, skal likevel få sin utdanning lagt til grunn ved søknad om autorisasjon dersom

1. diplom enten er utferdiget før direktivet ble gjennomført i vedkommende land eller gjelder utdanning påbegynt før dette tidspunkt, og
2. farmasøyten fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet noen av de former for virksomhet som er nevnt i artikkel 1 nr. 2 i direktiv 85/432/EØF sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt, forutsatt at virksomhet som farmasøyt er lovregulert i det land farmasøyten kommer fra.

EØS-statsborger som fremlegger diplom som farmasøyt som ikke svarer til de benevnelser som fremkommer i vedlegg til direktiv 85/433/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF har rett til autorisasjon som farmasøyt, dersom farmasøyten fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt diplom på at utdanningen er i samsvar med direktiv 85/432/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, og at diplom der er likestilt med de diplomer som er benevnt i dette direktiv.

§ 22 annet ledd skal lyde:

For autorisasjon til vedkommende yrke kreves:

1. at søkeren fremlegger diplom fra et EØS-land som oppfyller vilkårene i direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, eller diplom eller eksamensbevis som oppfyller vilkårene i direktiv 92/51/EØF om annen generell ordning for godkjenning av yrkeskompetansegivende utdanning som supplement til direktiv 89/48/EØF, eller
2. dersom søkeren er islandsk statsborger, fremlegger tilsvarende diplom eller eksamensbevis fra et tredjeland, godkjent av vedkommende myndighet i Island, eller
3. at søkeren, i tillegg til tilsvarende diplom eller eksamensbevis utstedt av et tredjeland, har minst tre års yrkeserfaring attestert fra EØS-land som har anerkjent diplommet eller to års yrkeserfaring attestert fra EØS-land som har anerkjent eksamensbeviset, og
4. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av autorisasjon som helsepersonell.

§ 23 skal lyde:

EØS-statsborger som har utført ett av de yrker som er nevnt i § 22 første ledd på heltid i minst to år, eller i en tilsvarende periode på deltid, i løpet av de siste ti år i et EØS-land hvor vedkommende yrke ikke er regulert, har rett til autorisasjon dersom utdanningen for øvrig oppfyller vilkårene i direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF eller direktiv 92/51/EØF, jf. § 22.

Yrkeserfaring nevnt i første ledd kreves ikke når det søkes om autorisasjon på bakgrunn av en lovregulert utdanning som definert i artikkel 1 i direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF eller artikkel 1 i direktiv 92/51/EØF.

I de tilfeller som faller inn under artikkel 6 første ledd bokstav c i direktiv 92/51/EØF skal søkeren ha utført vedkommende yrke i minst tre år i løpet av de siste ti år.

§ 25 og § 26 skal lyde:

§ 25. *Særlige krav som kan stilles for autorisasjon på grunn av utdanningens innhold, nivå m.m. (Prøveperiode, egnethetsprøve)*

Dersom den utdanning som søkes godkjent etter § 22, jf. § 23 i innhold avviker vesentlig fra den utdanning som gis til vedkommende yrke i Norge, kan det kreves at søkeren gjennomgår enten en prøveperiode på høyst tre år under veiledning, eller består en egnethetsprøve i samsvar med artikkel 1 bokstav f og g i direktiv 89/48/EØF og artikkel 1 bokstav i og j i direktiv 92/51/EØF. Det samme gjelder ved forskjeller med hensyn til yrkesvirksomhet som har sammenheng med vesentlige forskjeller mellom utdanningene. For autorisasjon som ambulansarbeider, apotektekniker, helsesekretær, hjelpepleier, foterapeut, omsorgsarbeider eller tannhelsesekretær skal prøveperioden ikke overstige to år.

Før vedtak om prøveperiode eller egnethetstest treffes må det vurderes om den kunnskap søker har ervervet ved yrkeserfaring, helt eller delvis oppveier det vesentlige avviket i og mellom utdanningene. Søkeren kan velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve dersom ikke annet er bestemt.

I tilfeller der den norske utdanningen til vedkommende yrke er av mer enn tre års varighet på universitets- eller høgsolenivå, mens søkeren har en slik høyere utdanning av ett til tre års varighet, kan godkjenningmyndigheten velge om søkeren skal gjennomgå prøveperiode eller egnethetsprøve. Det samme gjelder dersom søkeren har bevis for utdanning i samsvar med artikkel 3 første ledd bokstav b i direktiv 92/51/EØF, men ikke i samsvar med artikkel 3 første ledd bokstav b i direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF, fra et land hvor vedkommende yrke ikke er regulert.

I tilfelle der den norske utdanningen til vedkommende yrke er av ett til tre års varighet på universitets- eller høgsolenivå mens søkeren har en utdanning på lavere utdanningsnivå, kan det kreves at vedkommende gjennomgår en prøveperiode eller egnethetsprøve uten hensyn til om det foreligger vesentlige avvik i utdanningenes innhold. I tilfeller som nevnt i § 23 tredje ledd får prinsippene i begge de to foregående ledd anvendelse.

§ 26. *Utfyllende regler*

Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger kan gi utfyllende bestemmelser om yrkeserfaring, prøveperiode og egnethetsprøve i overensstemmelse med det som følger av direktiv 89/48/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF og direktiv 92/51/EØF som endret ved direktiv 2001/19/EF.

Sosial- og helsedirektoratet kan ved forskrift gjøre endringer med hensyn til hvilke yrkesgrupper som skal omfattes av dette kapittel og de alminnelige regler i forskriften, jf. § 22.

§ 29 skal lyde:

Fremlegger søkeren diplom utstedt av tredjeland vedlagt bekreftelse fra et EØS-land om at dette landet har anerkjent diplommet, skal godkjenningmyndigheten ved søknad om autorisasjon eller godkjenning som spesialist etter kap. II-VI vurdere utdanningen. Godkjenningmyndigheten skal også vurdere søkerens yrkeserfaring som er bekreftet opparbeidet i EØS-land.

Godkjenningmyndigheten skal avgjøre søknad om autorisasjon etter kap. II – VI så snart som mulig, og senest tre måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt, med mindre det foreligger slike omstendigheter som angitt i artikkel 15 andre ledd i direktiv 93/16/EØF for leger, artikkel 13 andre ledd i direktiv 78/686/EØF for

tannleger, artikkel 11 andre ledd i direktiv 80/154/EØF for jordmødre og artikkel 12 andre ledd i direktiv 85/433/EØF for farmasøyter.

Søknad om autorisasjon etter kap. VII skal avgjøres så snart som mulig, og senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Godkjenningsmyndigheten skal så vidt mulig underrette vedkommende myndighet i det eller de land der yrkesutøveren tidligere har praktisert yrket, om autorisasjon eller godkjenning som gis her i landet i medhold av denne forskrift.

§ 36 skal lyde:

§ 36. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2001.

Inntil 1. januar 2006 skal godkjenning som allmennpraktiserende lege i medhold av § 8 innvilges mot fremleggelse av bevis på to års praktisk veiledet tjeneste, dersom øvrige vilkår for slik godkjenning er oppfylt.

Vedlegget skal lyde:

Vedlegg. Oversikt over direktiver, jf. § 3.

Leger

Direktiv 93/16/EØF, Rådskdirektiv av 5. april 1993 om å lette den frie bevegelighet for leger og om gjensidig godkjenning av deres diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis.

Direktiv 2001/19/EF, Europaparlaments- og rådskdirektiv av 14. mai 2001 om endring av direktiv 89/48/EØF, direktiv 92/51/EØF, direktiv 77/452/EØF, direktiv 78/686/EØF, direktiv 78/1027/EØF, direktiv 80/154/EØF, direktiv 85/432/EØF, direktiv 85/384/EØF og direktiv 93/16/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for henholdsvis sykepleiere i alminnelig sykepleie, tannleger, veterinærer, jordmødre, arkitekter, farmasøyter og leger, samt direktiv 77/453/EØF, direktiv 78/687/EØF, direktiv 78/1027/EØF, direktiv 80/154/EØF, direktiv 85/433/EØF og direktiv 93/16/EØF om samordning av lover og forskrifter om virksomhet som henholdsvis sykepleier i alminnelig sykepleie, tannlege, veterinær, jordmor, farmasøyt og lege.

Sykepleiere

Direktiv 77/452/EØF, som endret ved direktiv 2001/19/EF, Rådskdirektiv av 27. juni 1977 om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for sykepleiere i alminnelig sykepleie herunder tiltak som skal lette den faktiske utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester.

Direktiv 77/453/EØF, Rådskdirektiv av 27. juni 1977 om samordning av lover og forskrifter om virksomhet som sykepleier i alminnelig sykepleie.

Direktiv 81/1057/EØF, Rådskdirektiv av 14. desember 1981 som utfyller direktiv 75/362/EØF, direktiv 77/452/EØF, direktiv 78/686/EØF, direktiv 78/1026/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for henholdsvis leger, sykepleiere i alminnelig sykepleie, tannleger og veterinærer med hensyn til ervervede rettigheter. (Opphevet for så vidt gjelder leger.)

Direktiv 89/594/EØF, Rådskdirektiv av 30. oktober 1989 om endring av direktiv 75/362/EØF, direktiv 77/452/EØF, direktiv 78/686/EØF, direktiv 78/1026/EØF og direktiv 80/154/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for henholdsvis leger, sykepleiere i alminnelig sykepleie, tannleger, veterinærer og jordmødre samt direktiv 75/363/EØF, direktiv 78/1027/EØF og direktiv 80/115/EØF om samordning av lover og forskrifter om virksomhet som henholdsvis lege, veterinær og jordmor. (Opphevet for så vidt gjelder leger.)

Direktiv 89/595/EØF, Rådskdirektiv av 10. oktober 1989 om endring av direktiv 77/452/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for sykepleiere i alminnelig sykepleie, herunder tiltak som skal lette den faktiske utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester, og om endring av direktiv 77/453/EØF om samordning av lover og forskrifter om virksomhet som sykepleier i alminnelig sykepleie.

Direktiv 90/658/EØF, Rådskdirektiv av 4. desember 1990 om endring av visse direktiver om gjensidig godkjenning av diplomer som følge av Tysklands gjenforening. (Opphevet for så vidt gjelder leger.)

Direktiv 2001/19/EF, (se under leger).

Tannleger

Direktiv 78/686/EØF, Rådskdirektiv av 25. juli 1978 om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for tannleger, herunder tiltak for å lette den faktiske utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester.

Direktiv 78/687/EØF, Rådskdirektiv av 25. juli 1978 om samordning av lover og forskrifter om tannlegevirksomhet.

Direktiv 81/1057/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 89/594/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 90/658/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 2001/19/EF, (se under leger).

Jordmødre

Direktiv 80/154/EØF, Rådskonferanse av 21. januar 1980 om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for jordmødre, herunder tiltak som skal lette den faktiske utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester.

Direktiv 80/155/EØF, Rådskonferanse av 21. januar 1980 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve jordmorvirksomhet.

Direktiv 80/1273/EØF, Rådskonferanse av 22. desember 1980 om endring, som følge av Hellas' tiltrødelse, av direktiv 80/154/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for jordmødre, herunder tiltak som skal lette den faktiske utøvelse av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester.

Direktiv 89/594/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 90/658/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 2001/19/EF, (se under leger).

Farmasøyter

Direktiv 85/433/EØF, Rådskonferanse av 16. september 1985 om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis i farmasi, herunder tiltak for å lette den faktiske utøvelse av etableringsretten for visse virksomheter på det farmasøytiske område.

Direktiv 85/432/EØF, Rådskonferanse av 16. september 1985 om samordning av lover og visse forskrifter på det farmasøytiske område.

Direktiv 85/584/EØF, Rådskonferanse av 20. desember 1985 om endring som følge av Spanias og Portugals tiltrødelse, av direktiv 85/433/EØF om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis i farmasi, herunder tiltak for å lette den faktiske utøvelse av etableringsretten for visse virksomheter på det farmasøytiske område.

Direktiv 90/658/EØF, (se under sykepleiere).

Direktiv 2001/19/EF, (se under leger).

Bioingeniører, ergoterapeuter, fysioterapeuter, kiropraktorer, optikere, ortopediingeniører, psykologer, radiografer, vernepleiere, fotterapeuter, hjelpepleiere, tannpleiere

Direktiv 89/48/EØF, Rådskonferanse av 21. desember 1988 om en generell ordning for godkjenning av diplomer for høyere yrkeskompetansegivende utdanning av minst tre års varighet.

Direktiv 92/51/EØF, Rådskonferanse av 18. juni 1992 om annen generell ordning for godkjenning av yrkeskompetansegivende utdanning som supplement til direktiv 89/48/EØF.

Direktiv 94/38/EF, Kommissjonsdirektiv av 26. juli 1994 om endring i vedlegg C og D til direktiv 92/51/EØF om annen generell ordning for godkjenning av yrkeskompetansegivende utdanning som supplement til direktiv 89/48/EØF.

Direktiv 2001/19/EF, (se under leger).

II

Endringene trer i kraft straks.

25. april Nr. 486 2003

Forskrift om miljørettet helsevern.

Fastsatt ved kgl.res. 25. april 2003 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 femte ledd, § 1–6 første ledd, § 4a–1 annet ledd og § 4a–4 første og annet ledd. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 29. april 2003.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriftens formål er:

- a) å fremme folkehelse og bidra til gode miljømessige forhold,
- b) å sikre befolkningen mot faktorer i miljøet, blant annet biologiske, kjemiske, fysiske og sosiale, som kan ha negativ innvirkning på helsen.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for private og offentlige virksomheter og eiendommer hvis forhold direkte eller indirekte kan ha innvirkning på helsen. Forskriften gjelder ikke miljømessige forhold som oppstår i boliger og på fritidseiendommer, hvis ikke slike forhold kan virke inn på omgivelsene utenfor boligen eller fritidseiendommen.

Forskriften gjelder for innretninger til sjøs, dersom disse ikke er særskilt regulert i annet regelverk.

Forskriften regulerer også kommunens arbeid og virkemidler innen miljørettet helsevern, jf. forskriften § 4 til § 6.

§ 3. Forholdet til annet regelverk

Helsehensyn skal så langt som mulig ivaretas gjennom ordinære prosesser knyttet til planlegging og godkjenning av virksomheter og eiendommer. Der annet regelverk fastsetter helsebegrunnede krav eller normer, skal det tas

utgangspunkt i disse ved vurderingen av hvorvidt forskriftens krav til helsemessig tilfredsstillende drift, jf. kapittel 3, er oppfylt.

Kapittel 2. Kommunens arbeid og virkemidler

§ 4. Kommunens ansvar

Kommunen skal arbeide for å fremme folkehelse og bidra til å sikre befolkningen mot faktorer i miljøet som kan ha negativ innvirkning på helsen, blant annet ved å ivareta hensynet til helse og trivsel i planlegging etter plan- og bygningsloven og godkjenning av virksomhet etter annet lovverk.

§ 5. Oversikt, rådgivning og medvirkning

Kommunen skal ha oversikt over positive og negative faktorer i miljøet som kan innvirke på befolkningens helse i kommunen. Oversikten skal i tilstrekkelig grad omfatte:

- a) vurdering av aktuelle faktorer i miljøet, som for eksempel forurensning, støy, sosiale miljøfaktorer, ulykkesrisiko mv., og årsakene til deres opptreden
- b) vurdering av miljøfaktorenes helseeffekter på befolkningen
- c) forslag til mulige helsefremmende, forebyggende eller avbøtende tiltak.

Den instans i kommunen som får oppgaven etter første ledd, skal på bakgrunn av sin oversikt over helsetilstanden og de faktorer som kan virke inn på denne, foreslå helsefremmende og forebyggende tiltak og gi råd og uttalelser om helsemessige forhold overfor både andre fagmyndigheter, som for eksempel plan- og bygningsmyndighetene og forurensnings- og produktkontrollmyndighetene, virksomheter og befolkningen for øvrig.

§ 6. Tilsyn og virkemidler

Kommunen skal føre tilsyn med at denne forskriften overholdes og treffe de nødvendige enkeltvedtak hjemlet i kapittel 4a i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene. Når det gjelder kommunens plikter etter forskriften kapittel 2, fører Helsetilsynet i fylket tilsyn i medhold av lov av 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

Ved vurderingen av om kommunen skal kreve retting etter § 4a–8 i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene skal det ses hen til den helsemessige gevinst som oppnås ved vedtaket i forhold til vedtakets øvrige konsekvenser. Videre skal det tas hensyn til om forholdet allerede er vurdert i planlegging eller annen godkjenning etter annet lovverk.

Kapittel 3. Miljø- og helsekrav til lokaler, virksomheter og eiendommer

§ 7. Overordnet krav

Virksomheter og eiendommer skal planlegges, bygges, tilrettelegges, drives og avvikles på en helsemessig tilfredsstillende måte, slik at de ikke medfører fare for helseskade eller helsemessig ulempe.

Med helsemessig ulempe menes forhold som etter en helsefaglig vurdering kan påvirke helsen negativt og som ikke er helt uvesentlig.

Når det er grunn til å anta at planlagte eller eksisterende virksomheter og eiendommer kan medføre fare for helseskade eller helsemessig ulempe, skal den ansvarlige for virksomheten utføre de beskyttelsestiltak og ta de forholdsregler som ellers er nødvendige for å forebygge, hindre eller motvirke at slik virkning oppstår.

§ 8. Beliggenhet

Ved valg av beliggenhet for nye virksomheter og ved vesentlige endringer og utvidelser av eksisterende virksomheter skal det blant annet tas hensyn til trafikkforhold, tilgjengelighet, forurensning, støy, klimaforhold og risikofaktorer i miljøet, samt områdets utforming og topografi. Dette gjelder både miljøfaktorer som kan få innvirkning på virksomhetene, og miljøfaktorer som virksomhetene kan påføre omgivelsene.

§ 9. Helsemessige ulemper som virksomhet eller eiendom påfører omgivelsene

Virksomheter og eiendommer skal planlegges, drives og avvikles, slik at følgende krav til miljøfaktorer overholdes når det gjelder den belastning omgivelsene påføres:

- a) Ved etablering og bruk av støykilder skal det tilstrebes lavest mulig støynivå. Støy og vibrasjoner skal ikke medføre helsemessig ulempe eller overskride helsemessig forsvarlig nivå.
- b) Forurensning i form av utslipp til luft, grunn eller vann skal ikke medføre fare for helseskade eller helsemessig ulempe.
- c) Virksomheter skal planlegges, drives og avvikles slik at ulykker og skader forebygges.
- d) Virksomheter skal håndtere og oppbevare avfall på en helsemessig forsvarlig måte.
- e) Virksomheter skal drives slik at luktplager som er til helsemessig ulempe for omgivelsene unngås.

§ 10. Helsemessige forhold i virksomheter og eiendommer

Virksomheter og eiendommer der allmennheten har adgang, eller som benyttes av mange mennesker, eller hvor mennesker oppholder seg over lengre perioder, skal i tillegg til bestemmelsene i § 7 til § 9 oppfylle følgende krav:

- a) Virksomheten skal ha tilfredsstillende inneklima. Lydforhold og belysning skal ikke medføre helsemessig ulempe og skal være tilfredsstillende i forhold til det virksomheten brukes til.
- b) Det skal etableres et forsvarlig renhold med hygienisk tilfredsstillende metoder.

- c) De sanitære anleggene i virksomheten skal ha en helsemessig forsvarlig utforming, kapasitet og standard.
- d) Institusjoner og virksomheter som driver læring, pleie og omsorg mv., skal sikre et godt sosialt miljø.
- e) Virksomheten skal planlegges, drives og avvikles slik at ulykker og skader forebygges.
- f) Virksomheten skal planlegges, drives og avvikles slik at smittsomme sykdommer forebygges.

§ 11. *Utfyllende bestemmelser*

Departementet kan gi utfyllende bestemmelser som presiserer kravene i § 7 til § 10 for bestemte miljøfaktorer og for bestemte virksomheter eller eiendommer.

Kapittel 4. Administrative krav til virksomheter og eiendommer

§ 12. *Ansvar og internkontroll*

Den ansvarlige for en virksomhet eller en eiendom skal sørge for at det innføres og utøves internkontroll for å påse at kravene i kapittel 3 og kapittel 4 etterleves. Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve kravene i denne forskriften.

Plikten til internkontroll etter første ledd omfatter ikke boliger og fritidseiendommer.

§ 13. *Opplysningsplikt*

Den ansvarlige for en virksomhet eller eiendom skal av eget tiltak gi kommunen opplysninger om forhold som åpenbart kan ha negativ innvirkning på helsen.

§ 14. *Meldepliktige virksomheter*

Følgende virksomheter, eiendommer og tiltak skal melde til kommunen før oppstart og ved vesentlige utvidelser eller endringer:

- Asylmottak og hospitser
- Campingplasser og andre lignende virksomheter hvor allmennheten har adgang eller som benyttes av mange mennesker
- Lokaler for undervisning og andre forsamlingslokaler hvor allmennheten har adgang eller som benyttes av mange mennesker
- Virksomheter som foretar utslipp av avløpsvann
- Virksomheter som har kjøletårn eller lignende innretninger.

Avdekker meldingen forhold som gjør at forskriftens krav om helsemessig forsvarlig drift ikke etterleves, kan kommunen kreve retting etter lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–8 før oppstart og utvidelse eller endring av virksomheten.

For virksomheter som krever tillatelse gjennom vedtak etter plan- og bygningsloven, forurensningsloven eller annet lovverk som krever vurdering av helsekonsekvenser, vil det ikke være nødvendig med egen melding etter første ledd.

Departementet kan gjøre endringer i denne bestemmelsen, herunder gjøre unntak fra meldeplikten i første ledd. Departementet kan også bestemme at andre virksomheter enn nevnt i første ledd skal omfattes av meldeplikten, og at virksomhet det kan kreves melding om, skal være godkjent av kommunestyret.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 15. *Pålegg om samarbeid*

Fylkesmannen kan gi pålegg om samarbeid mellom flere kommuner om behandling av miljøfaktorer som berører disse kommunene.

§ 16. *Klage*

Kommunens enkeltvedtak kan påklages til fylkesmannen etter § 4a–12 i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene.

Har noen bedt kommunen gi pålegg om konsekvensutredning, retting eller stansing av virksomhet eller eiendom, jf. lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–5, § 4a–8 og § 4a–10, er avgjørelsen enkeltvedtak selv om pålegg ikke blir gitt.

Departementet er klageinstans for vedtak fattet av fylkesmannen etter § 15 om samarbeid mellom kommuner.

§ 17. *Straff*

Overtredelse av denne forskriften eller av vedtak truffet med hjemmel i forskriften straffes i samsvar med lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–11.

§ 18. *Ikrafttreden og overgangsbestemmelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2003.

Fra samme dato oppheves følgende sentralt fastsatte forskrifter:

- helseforskrifter av 14. august 1953 nr. 2 for fiskevær
- forskrift av 6. juni 1958 nr. 4208 om orden, utstyr og hygiene m.v. i hoteller, andre herberger og serveringssteder
- forskrifter av 19. juni 1959 nr. 4 for leir- og campingplasser
- forskrift av 23. november 1962 nr. 3 om forsamlingslokaler

- forskrifter av 5. januar 1968 nr. 1 om hygieniske forhold ved kirker
- forskrifter av 10. september 1970 nr. 1 om oppbevaring av avfall og om renovasjon
- forskrifter av 10. september 1970 nr. 9366 om hygieniske forhold i hytteområder og lignende
- forskrift av 22. februar 1980 nr. 22 om utslipp av avløpsvann.

Fra samme dato oppheves de lokale helseforskrifter som er hjemlet i kommunehelsetjenesteloven § 7–9. Dette gjelder ikke forskrift av 9. oktober 1974 nr. 2 om begrenning av støy – tillegg til helseforskriftene, Oslo kommune, Oslo.

Virksomheter og eiendommer som omfattes av meldeplikten i § 14 og som ikke tidligere har hatt melde- eller godkjenningsplikt, skal legge fram melding til kommunen innen 1. januar 2005.

Merknader til forskrift om miljørettet helsevern

Merknadene er en veiledning for å utdype innholdet i den enkelte bestemmelse. Merknadene gir uttrykk for hva departementet har ment da forskriften ble gitt.

Til § 1 Formål

Forskriftens formål er todelt.

Det fremgår av første ledd bokstav a at forskriftens formål er å fremme folkehelse og bidra til gode miljømessige forhold. Arbeid med miljørettet helsevern er et ledd i arbeidet for å fremme helsen og forhindre at det oppstår helseproblemer. Bestemmelsen skal blant annet ses i sammenheng med § 4 og § 5 og kapittel 3 (§ 7 til § 11) i forskriften.

Etter første ledd bokstav b skal forskriften sikre befolkningen mot faktorer i miljøet som kan ha negativ innvirkning på helsen. Forskriftens formål og definisjon av miljørettet helsevern er den samme som etter kommunehelsetjenesteloven § 4a–1 og omfatter blant annet biologiske, kjemiske, fysiske og sosiale miljøfaktorer. Mer konkrete eksempler på slike negative faktorer er støy, forurensning, mobbing og dårlig hygiene.

Det er et mål ved forskriften å sikre samarbeid mellom den instans i kommunen som ivaretar kommunens oppgaver i miljørettet helsevern og andre myndigheter; kommunale, regionale og statlige. Dette skal skje gjennom råd, innspill og samarbeid med andre myndigheter, jf. § 5 og kommunehelsetjenesteloven § 1–4. Videre skal forskriften avklare forholdet til regelverk gitt av andre myndigheter. Der andre myndigheters regelverk ivaretar hensynet til helsen, skal det tas utgangspunkt i dette ved vurderingen av hva som anses å være i samsvar med forskriften, jf. § 3.

Ved tolkning av de øvrige bestemmelsene i forskriften skal det tillegges vekt hvorvidt tolkningen fremmer formålet med forskriften.

En nærmere utdyping av blant annet biologiske, kjemiske, fysiske og sosiale miljøfaktorer vil bli gitt i veileder til denne forskriften.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften har to målgrupper; kapittel 2 retter seg spesielt mot kommunen og dens arbeid med miljørettet helsevern, mens kapitlene 3 og 4 retter seg spesielt mot virksomheter og eiendommer.

Det følger av første ledd første punktum at forskriften gjelder for private og offentlige virksomheter og eiendommer hvis forhold direkte eller indirekte kan ha innvirkning på helsen. Bestemmelsen er vidt formulert og omfatter virksomheter av ulik karakter.

Nedenfor gis en liste over eksempler på virksomheter og eiendommer som omfattes av forskriften. Listen er ikke uttømmende.

- anlegg for avfall og gjenvinning,
- avløpsanlegg,
- bygge- og anleggsplasser,
- ekspedisjonslokaler, for eksempel butikker,
- enkelttiltak/enkeltarrangementer som etter sin art åpenbart kan medføre helsemessig ulempe eller helseskade for omgivelsene,
- forsamlingslokaler hvor allmennheten har adgang eller som benyttes av mange mennesker, for eksempel kino, diskotek, kirke,
- hoteller, pensjonater og lignende lokaler som mot godtgjørelse tilbyr overnatting,
- idretts-, fritids- og underholdningsanlegg, for eksempel treningsstudio,
- institusjoner, internater og lignende, for eksempel sykehus, sykehjem, boform for heldøgns omsorg og pleie, aldershjem, annen bolig med heldøgns omsorgstjenester, asylmottak, skoleinternat, barnevernsinstitusjon, fengsel,
- kontorer, offentlige og private,
- leir- og campingplasser, hytteområder og badeplasser,
- lokaler for fysikalsk eller annen helsemessig behandling, for eksempel kontorer for helsepersonell og alternative behandlere,
- lokaler hvor det tilbys undervisning, for eksempel universiteter, høyskoler, kjøreskoler,
- produksjonsbedrifter, for eksempel fabrikker,
- renovasjonsvirksomheter,

- serveringssteder,
- servicebedrifter, for eksempel bensinstasjoner og verksteder,
- skytebaner,
- husdyrhold i tettbygd strøk,
- transportmidler, veier og transportanlegg, for eksempel T-baner, flyplasser, havner, laste- og transportterminaler, parkeringsplasser,
- utslipp fra hytter, boliger, fritidsbebyggelse, campingvogner og lignende
- virksomheter som har kjøletårn eller lignende innretning.

Etter første ledd annet punktum skal forskriften ikke omfatte miljømessige forhold i boliger, leiligheter og fritidseiendommer, med mindre det foreligger forhold som virker inn på omgivelsene utenfor boligen, leiligheten eller fritidseiendommen. Miljømessige forhold som oppstår i boligen og som kun har innvirkning på beboerne, skal altså ikke omfattes av forskriften. Dette innebærer at forskriften § 10 i utgangspunktet ikke gjelder boliger og beboelsesleiligheter, og det uten hensyn til om boligen er selveiet eller om det er en utleiebolig (husleieforhold). Hvordan en vil innrette seg i egen bolig/eget hjem, vil i stor grad være et privat spørsmål som bør være opp til den enkelte. For eksempel vil spørsmål om blant annet røyking, lufting og sosiale miljøfaktorer i egen bolig ikke være forhold denne forskriften skal regulere. Man kan altså si at forskriften «stopper ved dørterskelen».

Forskriften vil gjelde for boliger og fritidseiendommer, når det er forhold som kan ha innvirkning på omgivelsene utenfor disse. Her vil blant annet funksjonskravene i § 9 være relevante, jf. formuleringen «helsemessige ulemper som virksomheter og eiendommer påfører omgivelsene». For eksempel vil utslipp fra enkelthusstander og septiktanker omfattes av forskriften.

Til § 3 Forholdet til annet regelverk

Det følger av første punktum at helsehensyn så langt som mulig skal ivaretas gjennom ordinære prosesser knyttet til planlegging og godkjenning av virksomheter og eiendommer. Bestemmelsen gjenspeiler prinsippet om at forskriften skal ha en sikkerhetsnettfunksjon og at hensynet til helse så langt som mulig skal ivaretas gjennom andre sektors regelverk. Det vises her spesielt til forskriften § 5 og kommunehelsetjenesteloven § 1–4 om at helsemyndighetene skal gi råd og uttalelser og samarbeide med andre myndigheter.

Innenfor en rekke ulike sektorer er det gitt mer detaljerte bestemmelser om både miljøfaktorer og virksomhetsområder enn de som følger av denne forskriften, og hvor et av formålene er å ivareta helsen. Dette gjelder særlig innen forurensningssektoren, plan- og bygningssektoren og samferdselsektoren, men det vil også være overlappende bestemmelser innenfor andre sektorer. Kravene etter denne forskriften vil i utgangspunktet ikke være strengere enn det som følger av slike myndighetskrav. Helsebegrunnede krav som er fastsatt av andre myndigheter, vil altså gi uttrykk for hvor tålegrensen går etter denne forskriften.

Det er imidlertid en forutsetning at de aktuelle krav eller normer i annet regelverk er basert på en vurdering av helserisiko. Det er altså et krav at helsemessige implikasjoner ved et regelverk faktisk er tillagt vekt, dersom det skal tas utgangspunkt i dette regelverket ved vurderingen av hvorvidt denne forskriftens krav til helsemessig tilfredsstillende drift skal anses oppfylt. Det vil ikke være nok at eksempelvis bare miljømessige implikasjoner er vurdert, eller at helse er nevnt som et hensyn uten at det reelt er tillagt vekt.

Uttrykket «tas utgangspunkt i» skal forstås slik at disse normene er gjeldende med mindre det foreligger særskilte forhold, for eksempel at enkeltpersoner totalt sett blir utsatt for en uforsvarlig stor miljøbelastning ved samvirke av ulike forhold. Selv om slike krav eller normer fra andre myndigheter gir uttrykk for hvor tålegrensen går etter denne forskriften, vil summen av flere miljøfaktorer kunne utgjøre en større helsefare enn miljøfaktorene vil gjøre enkeltvis. Her vil det måtte foretas en helhetsvurdering av hvorvidt forholdene til sammen er over tålegrensen.

Med regelverk som «fastsetter helsebegrunnede krav eller normer» menes regler eller normer gitt i forskrift eller som sentrale retningslinjer. Eksempelvis vil det ikke kunne tas utgangspunkt i andre myndigheters forvaltningspraksis som en norm etter § 3, da vurderingstema etter eksempelvis forurensningsloven vil være et annet enn etter denne forskriften.

Forskrift av 22. januar 1997 nr. 33 om krav til byggverk og produkter til byggverk (byggeforskriften) hjemlet i plan- og bygningsloven vil være et eksempel på krav eller normer som det skal tas utgangspunkt i etter forskriften § 3. Det er her gitt en rekke krav til miljøfaktorer med betydning for helse. I nevnte forskrift kapittel VIII Miljø og helse gis det for eksempel bestemmelser om ventilasjon, lyd- og lysforhold. Forskriften om miljørettet helsevern vil i utgangspunktet ikke fastsette strengere krav enn byggeforskriften. Der byggtekniske forhold med helsemessige konsekvenser ikke fanges opp i byggeforskriften, vil det imidlertid kunne bli aktuelt. Det samme gjelder i forhold til særforrifter som er gitt med hjemmel i kommunehelsetjenesteloven kapittel 4a, for eksempel forskrift av 13. juni 1996 nr. 592 for badeanlegg, bassengbad og badstu m.v., forskrift av 6. mai 1998 nr. 581 for hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet m.v. og forskrift av 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler.

Andre eksempler vil være forskrift av 4. oktober 2002 nr. 1088 om lokal luftkvalitet og forskrift av 4. oktober 2002 nr. 1089 om grenseverdier for støy som er hjemlet i forurensningsloven. Det skal i utgangspunktet ikke stilles strengere krav for eksisterende virksomheter etter denne forskriften enn etter disse forskriftene. Selv om et virksomhetsområde er undergitt mer detaljert regulering eller det er gitt mer eksakte krav til miljøfaktorer i annet regelverk, vil det likevel kunne være forhold av betydning for menneskers helse som ikke er fanget opp i disse

reglene, og som det bør tas hensyn til. Forskriften her vil for eksempel ha betydning for forhold som ikke er nærmere regulert i støvforskriften, slik som maksimalstøy, støy på spesielle tider av døgnet, etc. Dette vil denne forskriften kunne fange opp.

Der andre myndigheter fastsetter normer eller krav, vil disse som regel være fastsatt etter en avveining av ulike hensyn. Selv om slike myndighetskrav ikke alltid vil være optimale sett fra et rent helsemessig synspunkt, kan andre hensyn enn helsehensyn og behovet for helhetlig samfunnsmessig planlegging etc., tilsi at det skal tas utgangspunkt i den avveiningen som er foretatt. Dette vil imidlertid få betydning for forholdsmessighetsvurderingen etter forskriften § 6, annet ledd.

Det vises også til merknadene til § 6 om bruk av virkemiddelbestemmelser på områder som er gitt godkjenning/konsesjon eller lignende etter annet regelverk og om forholdet til planvedtak.

Til kapittel 2

Bestemmelsene i kapittel 2 retter seg mot kommunenes arbeid innen miljørettet helsevern.

Til § 4 Kommunens ansvar

Bestemmelsen angir målet kommunen skal arbeide etter innen miljørettet helsevernfeltet. Bestemmelsen bygger på den generelle formålsbestemmelse i kommunehelsetjenesteloven § 1–2.

Til § 5 Oversikt, rådgivning og medvirkning

Bestemmelsen er en presisering av kommunehelsetjenesteloven § 1–4 om helsetjenestens sektorovergrepene funksjon. For å forebygge sykdom og fremme helse, må man ha kjennskap til de faktorer som påvirker folks helse. Det er nødvendig å ha kunnskap om de sykdommer folk lider av, og man må vite noe om årsakene til dem. Bestemmelsen gir nærmere regler for å registrere risikofaktorer og vurdere årsakssammenhenger. Kravet til oversikt er lagt til kommunen som sådan, ettersom det vil variere hvordan kommunene organiserer sine oppgaver innen miljørettet helsevern. Bestemmelsen gir kommunen også en aktivitetsplikt når det gjelder å foreslå helsefremmende, forebyggende og avbøtende tiltak.

Oversiktskravet er av overordnet og generell karakter. Eksempler på elementer som kan inngå er tilgjengelig statistikk om helsetilstand og påvirkningsfaktorer fra nasjonale kilder, lokale erfaringer fra helsetjenestene, oversikt over innbyggernes oppfatning av helse og oversikt over gjennomførte tiltak og vurdering av disse.

De fleste og viktigste beslutningene som har betydning for folks helse, tas utenfor helsesektoren. Det vil derfor være svært viktig at den instans i kommunen som er tildelt myndigheten etter kapittel 2, sørger for å bringe informasjon om helse og risikofaktorer videre til de relevante fagmyndigheter. Mulige helsekonsekvenser av et tiltak eller en plan må synliggjøres så langt som mulig og bringes inn i plan- og beslutningsprosesser på et tidlig stadium, slik at det blir mulig å velge den løsningen som er best for befolkningens helse og trivsel, og eventuelt iverksette tiltak som begrenser mulige ulemper. Bestemmelsen er en presisering av kommunehelsetjenesteloven § 1–4, tredje ledd, og en god ivaretagelse av disse oppgavene vil kunne sikre færre «omkamper» og bedre ressursbruk.

Til § 6 Tilsyn og virkemidler

Tilsyn

Kommunen skal påse at virksomhet som omfattes av denne forskriften etterlever regelverket. Kommunen skal også påse at virksomhet som skal føre internkontroll, fører denne kontrollen med sin egen virksomhet på en slik måte at regelverket etterleveres. Det presiseres at kommunens tilsynsoppgave også omfatter kommunale virksomheter forskriften gjelder for.

Kommunens tilsynsplikt innebærer blant annet at kommunen skal

- ha oversikt over hvilke virksomheter dette dreier seg om,
- påse at virksomhetene er orientert om hvilke krav som er rettet mot dem,
- gjennomføre tilsyn med virksomheter etter fastsatt plan, og
- følge opp at virksomheten lukker sine avvik etter en fastsatt tid.

Virkemidler

Dersom et forhold er i strid med forskriften, vil det være et selvstendig grunnlag for bruk av virkemidler som retting etter § 4a–8 og stansing etter § 4a–10. Det vises blant annet til at pålegg om retting er aktuelt der det er forhold som «direkte eller indirekte kan ha negativ innvirkning på helsen eller det er i strid med bestemmelser gitt i medhold av dette kapittel».

Selv om det påvises brudd på forskriften, har ikke kommunen noen ubetinget plikt til å kreve at forholdet rettes etter § 4a–8. Loven sier at kommunen kan pålegge retting, ikke at den skal gjøre det. Der kommunen velger å ikke bruke sin myndighet, vil dette være et enkeltvedtak, jf. § 16, annet ledd. Enhver utøvelse av offentlig myndighet forutsetter videre at det skal foretas en avveining av motstridende hensyn. Dette betyr at selv om kommunen i utgangspunktet har myndighet til å pålegge retting etter kommunehelsetjenesteloven § 4a–8, vil alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper som forutsigbarhet og forholdsmessighet kunne sette grenser for hvilke vedtak som kan fattes.

Det må i denne sammenheng være forholdsmessighet mellom de plikter den ansvarlige pålegges, og hva som vil oppnås med pålegget for at vedtaket skal være gyldig. Kommunen kan derfor ikke fatte et hvilket som helst

rettevedtak som vil redusere de helsemessige ulempene knyttet til den aktuelle virksomheten, men må se hen til hvilke konsekvenser vedtaket vil ha for den vedtaket er rettet mot og for samfunnet for øvrig. Det må her foretas en helhetsvurdering hvor det blant annet ses hen til nytten av beskyttelsestiltak eller skade-/risikobegrensende forholdsregler sammenlignet med kostnadene for slike tiltak. Det er et krav om forholdsmessighet etter kapittel 4a i kommunehelsetjenesteloven, og § 6 innebærer således en kodifisering av gjeldende rett. Som eksempel kan nevnes at det sjelden vil være forholdsmessig å gi pålegg om retting i forbindelse med negativ helsepåvirkning fra kraftledninger, dersom dette skulle være tilfelle, da disse ivaretar en viktig samfunnsmessig interesse og flytting av slike vil innebære store kostnader.

Kravet til forholdsmessighet og hensynet til forutberegnelighet og helhetlig planlegging tilsier at rettingskompetansen benyttes med varsomhet i tilfeller hvor det foreligger et planvedtak etter plan- og bygningsloven eller hvor det er gitt konsesjon eller godkjenning etter annet regelverk. Slike vedtak er ofte et resultat av en omfattende prosess hvor ulike hensyn er søkt samordnet, og hvor hensynet til helse skal inngå i vurderingene, jf. også forskriften § 5 om oversikt, rådgivning og medvirkning. Pålegg etter denne forskriften skal i utgangspunktet ikke gis der andre myndigheter har fattet vedtak etter en helhetlig avveining av ulike samfunnsinteresser.

Under slike prosesser kan man likevel vanskelig overskue enhver mulig følge av det endelige vedtaket. Situasjonen kan utvikle seg annerledes enn det som var forutsetningen på vedtakstidspunktet, eller det kan være ny allmenn kunnskap som ikke forelå under prosessen og som gir grunnlag for en annen helsemessig vurdering. For slike tilfeller kan det være aktuelt å benytte forskriften her som sikkerhetsnett for å fange opp forhold som er helsemessig uakseptable.

Se også merknadene til § 3 om nærmere fastsatte krav og normer i annet regelverk. Der det tas utgangspunkt i normer og krav som er fastsatt på bakgrunn av en avveining av ulike hensyn, vil dette ha betydning for forholdsmessighetsvurderingen i enkeltsaker.

Til kapittel 3

Bestemmelsene i kapittel 3 retter seg mot virksomheter og eiendommer.

Til § 7 Overordnet krav

Første ledd oppstiller et generelt og grunnleggende krav til helsemessige forhold ved virksomheter og eiendommer. Kravet blir i forhold til noen miljøfaktorer spesifisert i de påfølgende bestemmelsene, jf. § 8 til § 10. Kravene er gitt som funksjonskrav. Det nærmere innholdet i funksjonskravet må søkes i faglige normer, retningslinjer og veiledninger. Sentrale helsemyndigheter skal ha oversikt og gjøre tilgjengelig hvilke normer som til enhver tid er gjeldende. Ikke alle forhold lar seg imidlertid presisere ved faglige normer og retningslinjer. Det kan eksempelvis være et særskilt tilfelle, eller at forholdet har en sum av mange påvirkningsfaktorer som gjør at man ikke kan gjøre eller ta utgangspunkt i en allmenngyldig normering. Basert på tilgjengelig kunnskap må det da foretas en helsefaglig vurdering. Det vises her også til merknadene til § 3.

Annet ledd presiserer hva som ligger i helsemessig ulempe. Det heter i bestemmelsen at med helsemessig ulempe menes forhold som etter en helsefaglig vurdering kan påvirke helsen negativt og som ikke er helt uvesentlig. Med det menes at forholdet må være av en viss alvorlighet eller overstige et minstemål av akseptabel helserisiko, før det anses som en «helsemessig ulempe». En viss grad av alminnelig risiko må nødvendigvis aksepteres i samfunnet. Det aller meste kan utgjøre en potensiell fare for omgivelsene, men det er verken ønskelig eller praktisk mulig å regulere enhver mulig negativ helsemessig påvirkning. Forhold som ikke går utover dagliglivets alminnelige risiko vil ikke omfattes av forskriften. Forhold som etter en helsefaglig vurdering må anses å være av liten betydning vil altså falle under tålegrensen.

Det kan tenkes en rekke eksempler på forhold som kan være både irriterende og plagsomme, men som likevel ikke kan anses å være verre enn det man med rimelighet må tåle. En midlertidig påvirkning (kort varighet) av en negativ miljøfaktor er eksempel på et forhold som kan være uvesentlig i forhold til denne bestemmelsen.

Et typisk eksempel er at en virksomhet forårsaker et helt kortvarig støyforhold. Dette kan være sjenerende og forstyrrende for omgivelsene, men vil ofte ikke kunne betraktes som en «helsemessig ulempe». Helt kortvarige støyforhold vil normalt falle utenfor forskriften med mindre støynivået er så høyt at det er fare for helseskade.

Det bør vanligvis kunne henvises til dokumentasjon når det er grunn til å anta at en virksomhet kan føre til helsemessig ulempe eller fare for helseskade. Det er imidlertid ingen forutsetning at det skal foreligge klar dokumentasjon før kommunen ved sin helsetjeneste skal engasjere seg og gi eventuelle pålegg. Det eksisterer et føre-var-prinsipp ved at det ofte vil være en viss usikkerhet og hvis man venter til full visshet, og sykdommen allerede er oppstått, er man for sent ute. Helsetjenesten har her mulighet til blant annet å gi pålegg om at den ansvarlige skal gi opplysninger, utrede konsekvenser eller foreta granskning for å fastslå om det foreligger fare for helseskade eller helsemessig ulempe. Når det gjelder vedtak om retting og stansing, jf. forskriften § 6 og kommunehelsetjenesteloven kapittel 4a, skal det etter forvaltningsloven § 17 og § 25 angis hvilke kunnskapsreferanser kommunen bygger sin vurdering på.

Til § 8 Beliggenhet

Bestemmelsen lister opp forskjellige forhold det skal tas hensyn til ved valg av beliggenhet for nye virksomheter og ved vesentlige endringer og utvidelser av eksisterende virksomheter. Begrepet tilgjengelighet refererer blant annet til at det skal tas nødvendig hensyn til adkomst for funksjonshemmede. Begrepet forurensning omfatter alle typer

forurensning, slik som luftforurensning, grunnforurensning, luktfurensning osv. Et eksempel på risikofaktorer i miljøet vil være høy radonkonsentrasjon i grunnen.

Vesentlige endringer eller utvidelser av eksisterende virksomheter omfatter også vesentlig utvidelse over tid, eksempelvis der det er planlagt mindre endringer over flere år som til sammen utgjør en vesentlig endring.

Listen er ikke uttømmende, jf. ordlyden «blant annet». Det kan også tenkes andre forhold det bør tas hensyn til. Eksempel på andre miljøfaktorer som kan ha relevans, er positive miljøfaktorer som gode sosiale forhold, naturområder, gang- og sykkelveier.

Til § 9 Helsemessige ulemper som virksomhet eller eiendom påfører omgivelsene

Bestemmelsen retter seg mot ulike forhold ved virksomheten som kan ha direkte eller indirekte innvirkning på helsen, og som dermed kan medføre en belastning for omgivelsene. Bestemmelsen sikter til den drift av virksomheten som har virkning på omgivelsene utenfor, som for eksempel støy, forurensning og avfallshåndtering.

Kravene i forskriften er gitt som funksjonskrav, og det nærmere innholdet må søkes i faglige normer, retningslinjer og veiledere. Flere av miljøfaktorene er nærmere regulert i annet lovverk. Dette gjelder særlig forurensningsloven med forskrifter, det vises til merknadene til § 3 om forholdet til annet regelverk. Sentrale helsemyndigheter skal ha oversikt og gjøre tilgjengelig hvilke normer som til enhver tid er gjeldende.

Til bokstav a

Forskrift av 9. oktober 1974 nr. 2 om begrensning av støy – tillegg til helseforskriftene, Oslo kommune, Oslo blir ikke opphevet ved vedtakelsen av forskrift om miljørettet helsevern. Støvforskriftene er kun rettslig bindende for Oslo kommune, men blir i dag benyttet i stor utstrekning også i andre kommuner. Styrken til Oslo kommunes støvforskrift er at den gjelder generelt og at den tar høyde for maksimalstøy, gjennomsnittsstøy og hvilket tidspunkt på døgnet støyen forekommer. Den vil kunne gi uttrykk for hvordan støyspørsmål kan håndteres også i andre kommuner.

Til bokstav c

Bestemmelsen omfatter både det å redusere risikoen for at ulykker skal skje og skadebegrensning dersom ulykke skjer.

Til § 10 Helsemessige forhold i virksomheter og eiendommer

Bestemmelsen kommer til anvendelse for steder hvor mennesker oppholder seg jevnlig, eller over lengre tidsrom og for områder hvor det er viktig at det er helsemessig tilfredsstillende forhold.

Bestemmelsen erstatter flere av de eldre forskriftene hvor det er stilt krav til hygieniske forhold i lokaler, blant annet forskrift av 6. juni 1958 nr. 4208 om orden, utstyr og hygiene m.v. i hoteller, andre herberger og serveringssteder, forskrifter av 19. juni 1959 nr. 4 for leir- og campingplasser, forskrift av 23. november 1962 nr. 3 om forsamlingslokaler og forskrifter av 5. januar 1968 nr. 1 om de hygieniske forhold ved kirker.

Ettersom forskriften dekker mange forskjellige virksomhetstyper, vil ikke alle kravene i forskriften passe like godt for samtlige virksomheter eller eiendommer som omfattes av forskriften. For enkelte typer virksomheter vil de fleste kravene i forskriften være relevante, mens det for andre virksomhetstyper kun vil være noen bestemmelser som får betydning. For nærmere beskrivelse av de ulike funksjonskrav vises det til veilederen til forskrift om miljørettet helsevern som er utarbeidet av Sosial- og helsedirektoratet.

Også i forhold til denne bestemmelsen vil det være slik at annet regelverk inneholder krav til de samme forhold som bestemmelsen her, eksempelvis er det i forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk etter plan- og bygningsloven gitt regler om sikkerhet i bruk og innemiljø. Det vises til merknadene til forskriften § 3.

Til bokstav a

Begrepet inneklimate kan inndeles i følgende fem miljøfaktorer: Det er termisk miljø, akustisk miljø, atmosfærisk miljø, strålemiljø og mekanisk miljø. Annen setning om lydforhold og belysning er ikke uttrykk for at disse inneklimate faktorene er viktigere for helsen enn andre inneklimatefaktorer, men er mer tatt inn i informasjonsøyemed.

Termisk miljø sikter til miljøfaktorer av betydning for kroppens varmebalanse. Akustisk miljø sikter til miljøfaktorer som har betydning for hørsel, lydoppfattelse og støypåkjenninger. Atmosfærisk miljø sikter til miljøfaktorer som har særlig betydning for respirasjon og sykkelighet i luftveier og plager knyttet til hud og slimhinner. Strålemiljø også kalt aktinisk miljø sikter til miljøfaktorer som har betydning for lysoppfattelse og påvirkning på kroppen fra ioniserende og ikke-ioniserende stråling. Mekaniske og ergonomiske forhold er miljøfaktorer av betydning for føle- og smertesans og bevegelsesapparatets funksjon (slitasjesykdommer etc.).

Til bokstav b

Forsvarlig renhold omfatter også forsvarlige avfallsrutiner.

Til bokstav c

Bestemmelsen omfatter også publikumstoiletter på serveringssteder mv.

Til bokstav d

Bestemmelsen vil først og fremst ha betydning for institusjoner, internater og lignende, for eksempel sykehus, sykehjem, boform for heldøgns omsorg og pleie, aldershjem, annen bolig med heldøgns omsorgstjenester, asylmottak, skoleinternat, barnevernsinstitusjon og fengsler.

Til bokstav e

Bestemmelsen omfatter både det å redusere risikoen for at ulykker skal skje og skadebegrensning dersom ulykker skjer.

Til § 11 Utfyllende bestemmelser

Bestemmelsen gir departementet myndighet til å utdype og presisere kravene i § 7 til § 10. Veiledningen til forskriften gir rettleiding i hvordan funksjonskravet i forskriften kan oppfylles. Dersom miljøforhold i virksomheten avviker fra normene i veiledningen, må virksomhetene på annen måte kunne godtgjøre at funksjonskravet i forskriften er oppfylt. Presiserende forskrifter kan bli aktuelt dersom det viser seg at de veiledende normer ikke blir etterlevd, eller dersom det på annen måte viser seg å være behov for det.

Forskriftshjemmelen må ses på bakgrunn av at forskriften er gitt ved kgl.res., mens hjemmelen til å gi forskrifter om miljørettet helsevern etter lov av 19. november 1982 nr. 66 § 4a-1 om helsetjenesten i kommunene er lagt til departementet. Bestemmelsen gir departementet mulighet for selv å endre bestemmelsene i kapittel 3 eller gi nye forskrifter innenfor forskriftens virkeområde.

Til kapittel 4

Bestemmelsene i kapittel 4 retter seg mot virksomheter og eiendommer.

Til § 12 Ansvar og internkontroll

Plikten til å påse at kravene i forskriften etterleves og plikten til å sørge for at det innføres og utøves internkontroll påhviler «den ansvarlige for virksomheten». Med dette menes virksomhetens eier og ledelse. Hvem eller hvilke organer dette kan være, varierer etter hvordan virksomheten er organisert.

Mange virksomheter som har plikt til å innføre og utøve internkontroll etter denne forskriften, vil også være pålagt internkontroll etter annen lovgivning, blant annet etter forskrift av 6. desember 1996 nr. 1127 om systematisk helse, miljø og sikkerhet i virksomheter (Internkontrollforskriften). Departementet anbefaler at internkontrollsystemer som allerede er etablert, utvides til også å omfatte krav etter forskriften her der det er aktuelt.

Også enkeltmannsforetak kan være ansvarlig for forhold som kan ha negativ innvirkning på helsen, eksempelvis et verksted med støyende aktiviteter. Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. For enkeltmannsforetak vil det for de fleste virksomhetene for eksempel ikke være nødvendig med skriftlighet for å sikre at det er rutiner på plass. Er det mange personer ansatt derimot, vil det ofte være behov for skriftlighet for å sikre at alle kjenner felles rutiner.

Generelle veiledninger mv. som er utarbeidet om internkontroll i helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid, vil kunne være til hjelp i forbindelse med internkontroll også på denne forskriftens område.

Til § 13 Opplysningsplikt

Plikten til å gi informasjon av eget tiltak til tilsynsmyndigheten (den instans i kommunen som ivaretar kommunens oppgaver i miljørettet helsevern) følger direkte av kommunehelsetjenesteloven § 4a-6 annet ledd, og er tatt med for oversiktens skyld.

Dersom kommunen avdekker at den som er ansvarlig for virksomheten eller eiendommen ikke gir den informasjonen de plikter å gi, kan tilsynsmyndigheten pålegge den ansvarlige å gi slik informasjon, eller selv sørge for at de berørte får denne informasjonen. Det vises ellers til kommunehelsetjenesteloven § 4a-6 om opplysningsplikt.

Til § 14 Meldepliktige virksomheter

Første ledd angir de virksomhetstyper som skal sende melding til kommunen før oppstart og ved vesentlige utvidelser eller endringer.

Første strekpunkt fastslår at asylmottak og hospitser skal sende melding til kommunen. Disse hadde godkjenningsplikt etter hotelloven som ble opphevet i 1998 og er virksomheter som det er særlig viktig at helsemyndighetene har oppsyn med.

Annet strekpunkt fastslår at campingplasser skal sende melding til kommunen. Bestemmelsen avløser forskrifter av 19. juni 1959 nr. 4 for leir- og campingplasser. Meldeplikt til kommunen trer istedenfor krav om godkjenning.

Tredje strekpunkt om undervisning og forsamlingslokaler innfører meldeplikt for forsamlingslokaler m.v. Meldeplikten trer istedenfor krav om godkjenning, jf. forskrift av 23. november 1962 nr. 3 om forsamlingslokaler.

Fjerde strekpunkt bestemmer av utslipp av avløpsvann skal meldes til kommunen. Bestemmelsen trer i stedet for de særlige bestemmelsene i forskrift av 22. februar 1980 nr. 22 som i dag regulerer avløpsvann. Det antas at utslipp av avløpsvann vil omfattes av unntaket i tredje ledd i denne paragrafen. En av hensiktene med å ta inn en meldeplikt i denne forskriften er å synliggjøre at helsemessige konsekvenser skal vurderes ved slike virksomheter.

Femte strekpunkt bestemmer at virksomheter som har kjøletårn eller lignende innretninger, skal sende melding til kommunen. Denne plikten er ny og er blant annet inntatt som et forebyggende tiltak mot legionellose.

Det fremgår ikke av ordlyden i forskriftsbestemmelsen hva meldingen skal inneholde. Departementet legger til grunn at en melding til kommunen skal inneholde en kortfattet oversikt over positive og negative miljøforhold ved virksomheten som direkte eller indirekte kan ha innvirkning på helsen, og i nødvendig utstrekning omfatte:

- aktuelle miljøfaktorer og årsakene til deres opptreden,
- vurdering av miljøfaktorenes helseeffekter, herunder risiko for helseeffekter, og
- vurdering av mulige forebyggende og avbøtende tiltak.

Kommunen bør underrette den som sender meldingen om at den er mottatt. Selv om hensikten med en slik melding først og fremst vil være å gi kommunen den ønskede oversikt over et forhold, kan den også gi grunnlag for å kreve en nærmere vurdering og krav om retting/ending før oppstart av virksomheten, jf. nedenfor.

Det følger av annet ledd at dersom meldingen avdekker forhold som gjør at forskriftens krav om helsemessig forsvarlig drift ikke etterleves, kan kommunen kreve retting etter kommunehelsetjenesteloven § 4a–8. Etter denne bestemmelse kan det pålegges retting dersom et forhold kan ha negativ innvirkning på helsen. Det kreves ikke i bestemmelsen at den negative innvirkningen skal ha inntrådt, det er nok at negativ helseeffekt kan inntre. Ved et vedtak om retting må kommunen angi hvilke kunnskapsreferanser den bygger vedtaket på. Ved vurderingen av om retting skal pålegges vil kravet til forholdsmessighet, jf. forskriften § 16 annet ledd gjelde. En vurdering av forholdsmessighetskravet på dette stadiet vil kunne vektlegge helsehensynene noe tyngre, enn etter at et tiltak er satt i verk, og det skal mindre til for å kunne kreve retting, da kostnadene ved et pålegg om retting må antas å bli mindre.

Tredje ledd er inntatt for å unngå at en virksomhet skal behøve å sende melding om samme forhold flere ganger. Når plan- og bygningsmyndighetene, forurensningsmyndigheter etc. mottar meldinger, som i utgangspunktet også skulle vært gitt etter forskriften § 14, men som er unntatt meldeplikt etter herværende bestemmelse, må vedkommende myndighet (meldingsmottaker) sørge for at helsemyndighetene bringes inn i saksbehandlingen, og at behandlingen av meldingen samordnes på tvers av de ulike sektorene i kommunen.

Fjerde ledd gir departementet hjemmel til å endre bestemmelsen. I utgangspunktet følger en slik hjemmel for departementet av kommunehelsetjenesteloven § 4a– 4 første og annet ledd. Bestemmelsen anses nødvendig fordi forskriften er vedtatt ved kgl.res.

Virksomheter som har gitt melding eller fått godkjenning etter tidligere regelverk, vil ikke måtte melde til kommunen på nytt med mindre det er foretatt endringer i virksomheten. Virksomheter som før 1. juli 2003 ikke var omfattet av melde- eller godkjenningsplikt, skal legge fram melding til kommunen innen 1. januar 2005, jf. § 18, fjerde ledd.

Til § 15 Pålegg om samarbeid

Bestemmelsen er hjemlet i kommunehelsetjenesteloven § 1–6 første ledd. Bestemmelsen skal brukes med forsiktighet etter at frivillig samarbeid er forsøkt. Pålegg fra Fylkesmannen etter denne bestemmelsen er en siste utvei når det frivillige samarbeidet ikke fungerer. Fylkesmannen kan kun pålegge kommunene å samarbeide, men kan ikke gi pålegg om hvordan kommunenes kompetanse skal brukes.

Til § 16 Klage

Etter kommunehelsetjenesteloven § 4a–12 skal fylkesmannen innhente uttalelse fra fylkeslegen før vedtak treffes i en klagesak. Etter at fylkesmannen, fylkeslegen og statens utdanningskontor ble sammenslått 1. januar 2003 vil en liknende bestemmelse ha karakter som intern instruks. Det forutsettes imidlertid at det i behandlingen av klagesaker skal foretas en helsefaglig vurdering.

Kommunens kompetanse etter § 6, jf. kommunehelsetjenesteloven kapittel 4a, er såkalt «kan-kompetanse» med unntak av stansingsbestemmelsen i § 4a– 10. Dette innebærer at kommunen kan finne at det ikke er hensiktsmessig å benytte virkemidlene, til tross for at et forhold er i strid med de materielle kravene etter denne forskriften kapittel 3 og kravet om forholdsmessighet. Slik ikke-bruk av kompetanse vil være et enkeltvedtak som kan bringes inn for fylkesmannen etter § 16 jf. kommunehelsetjenesteloven § 4a–12. Dette er en kodifisering av gjeldende rett.

25. april Nr. 487 2003

Ikrafttredelse av lov av 25. april 2003 nr. 25 om endringer i aksjelovgivningen m.m.

Fastsatt ved kgl.res. 25. april 2003 med hjemmel i lov av 25. april 2003 nr. 25 om endringer i aksjelovgivningen m.m. del IV første ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 29. april 2003.

Lov av 25. april 2003 nr. 25 om endringer i aksjelovgivningen m.m. trer i kraft straks.

25. april Nr. 488 2003

Ikrafttredelse av lov av 25. april 2003 nr. 26 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.).

Fastsatt ved kgl.res. 25. april 2003 med hjemmel i lov av 25. april 2003 nr. 26 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.) del II nr. 1. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 29. april 2003.

Lov av 25. april 2003 nr. 26 om endringer i plan- og bygningsloven (tidsfrister i byggesaker, forenklinger m.m.) gjelder fra 1. juli 2003.

3. april Nr. 489 2003

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9 og § 59, jf. delegeringsvedtak av 21. desember 1990 nr. 1017 og overføringsvedtak av 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 25 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

- a) er ektefelle, samboer eller barn, jf. § 23 første ledd bokstav a, b, c og e, av hovedperson som har fått innvilget asyl eller har fått arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse etter lovens § 22 fjerde ledd. Det er en forutsetning at ekteskapet er inngått før hovedpersonen reiste inn i riket,

II

Endringen trer i kraft 1. mai 2003.

10. april Nr. 490 2003

Forskrift om endring i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 10. april 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 § 6. Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 13. januar 2003 nr. 34 om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

- Faktoren i ringnotgruppens fiske er fastsatt til 4,5.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. april Nr. 491 2003

Forskrift om dykkesystemer på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd nr. 2, § 41, § 41a, § 42, § 46, § 47, § 48 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

§ 1. Virkeområde

- (1) Denne forskrift gjelder for dykkesystemer m.m. plassert om bord i flyttbare innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
- (2) Flyttbare innretninger som er registrert i norsk skipsregister kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2. Definisjoner

(1) I denne forskrift betyr:

- a) *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS).

- b) *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/ISO/API/CEN/IEC eller andre standarder, ev. regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i hvert enkelt tilfelle kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.
- c) *Dykkesystem*: Det anlegg og utstyr som er nødvendig for å utføre dykkeoperasjoner der dykkelokke benyttes til å transportere dykker under trykk mellom arbeidssted og overflatetrykkammer.
- d) *Flyttbar innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
- e) *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS).Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Gjensidig aksept

(1) Når denne forskriften stiller krav om at en bestemt utrustning, materiale, utstyr eller innretning, eller om type utstyr o.l., skal anskaffes eller forefinnes i et fartøy, eller at det skal treffes en bestemt foranstaltning, eller det stilles bestemte krav til bygning eller design, skal Sjøfartsdirektoratet tillate at det anbringes eller forefinnes annet tilbehør, materialer, anordninger eller apparater, eller typer av disse, eller at det treffes en annen foranstaltning i fartøyet, eller at fartøyet er bygget eller designet på annen måte.

(2) Forutsetningen for at Sjøfartsdirektoratet skal akseptere dette er følgende: Det må være dokumentert gjennom testing eller på annen måte, at tilbehøret, materiellet, utstyret eller innretningen, eller type av slik, eller arrangement, bygning eller konstruksjon, er minst like effektiv som det som kreves i forskriftene.

(3) Sjøfartsdirektoratet skal akseptere resultater av tester som er utført ved anerkjente testinstitusjoner, inkludert testinstitusjoner i øvrige EØS-land. Forutsetningen er at testene gir passende og tilfredsstillende garanti av teknisk, fagmessig og uavhengig art.

§ 5. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 6. Anmeldelse og dokumentasjon

(1) Før et dykkesystem installeres om bord eller vesentlige reparasjoner og forandringer blir utført, skal rederen i god tid, og senest 1 måned før arbeidet igangsettes, sende melding til Sjøfartsdirektoratet.

(2) Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 7. Besiktelser

(1) Dykkesystemet og dykketeknisk del av evakueringssystemet besiktes av MOU-klasseinstitusjon. Evakueringsfunksjonen besiktes av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger.

(2) Dykkesystem skal besiktes under bygging og før det tas i bruk. Besiktelsen skal omfatte kontroll av dykkesystemet med tilhørende komponenter og utstyr m.m.

(3) Dykkesystemet skal gjennomgå en årlig besiktelse for å sikre at dykkesystemet med tilhørende komponenter og utstyr holdes i forsvarlig stand. Tidspunkt for avholdt besiktelse skal påtegnes sertifikatet.

(4) Dykkesystem skal gjennomgå en periodisk besiktelse minst hvert 5. år for fornyelse av sertifikat. Besiktelsen skal omfatte kontroll av dykkesystemet med tilhørende komponenter og utstyr.

§ 8. Sertifisering

(1) Dykkesystem som tilfredsstillende oppfyller kravene i denne forskrift fullt ut, vil få utstedt et IMO Diving Systems Safety Certificate.

(2) Sertifikatet utstedes for en periode av inntil 5 år. Sertifikatet kan gis forlenget gyldighet for en periode av inntil 5 måneder.

(3) Gyldigheten av sertifikatet opphører dersom dykkesystemet er gjenstand for vesentlige forandringer eller ombygginger.

§ 9. Konstruksjon

Dykkesystemet skal konstrueres til en standard som oppfyller IMOs «Code of Safety for Diving Systems»,¹ Chapter 2 Design and Construction.

¹ Res A.831(19).

§ 10. Operasjonsmanual/-instruks

Det skal finnes en standard operasjonsmanual eller -instruks om bord i hver norsk flyttbar innretning hvorfra det foretas ervervsmessig dykking. Manualen skal beskrive alle aktiviteter og prosedyrer som er nødvendige for å operere og vedlikeholde dykkesystemet med tilhørende installasjoner i henhold til denne forskrift.

§ 11. Spesielle bestemmelser om plassering av dykkesystem

(1) Dykkesystemet med tilhørende gassflasker skal ikke installeres i maskinrom eller i eksplosjonsfarlige områder.¹

(2) Hvor dykkesystemet er plassert på fritt dekk, skal systemet være tilfredsstillende beskyttet mot sjø, is samt skade som kan påføres fra andre aktiviteter om bord.

(3) Dykkesystemet med tilhørende utstyr skal være forsvarlig festet til innretningens struktur. Tilbørlig hensyn skal tas til de relative bevegelsene mellom komponentene. Innfestingen av dykkesystemet skal tåle belastning som følge av største og ugunstigste krenkning og trim som innretningen får etter skade i henhold til stabilitetsforskriften² § 21.

(4) Oksygenflasker skal installeres i godt ventilerte rom, eller på fritt dekk. Oksygenflasker skal ikke plasseres nær brennbart materiale.

¹ Jf. forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger.

² Jf. forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

§ 12. Nødkraft

Dersom innretningens ordinære nødkraftkilde også skal gi nødkraft til dykkesystemet, skal nødkraftkilden være dimensjonert for denne tilleggsbelastning.

§ 13. Evakueringssystemer

(1) Det skal på innretningen være anordnet et evakueringssystem¹ som er egnet til forsvarlig evakuering av alle dykkere under trykk til en posisjon hvor innretningen ikke representerer noen fare for dykkerne.

(2) Evakueringssystemet skal omfatte en hyperbarisk livbåt eller en evakueringsenhet som gir tilsvarende sikkerhet.

(3) Benyttes hyperbarisk livbåt, skal denne konstrueres, bygges og utrustes i samsvar med de til enhver tid gjeldende krav til livbåter på flyttbare innretninger,² så langt dette er praktisk mulig ut ifra livbåtens spesielle funksjon som evakueringsenhet for dykkere under trykk.

(4) Utsettingsarrangementet skal så langt det er praktisk mulig, være i samsvar med de til enhver tid gjeldende krav til utsettingsarrangement mv. på flyttbare innretninger.²

(5) Tiden fra siste dykker går inn i evakueringsenheten og til denne er 100 m fra innretningen skal ikke overstige 15 min.

(6) Evakueringsenheten skal ha et forråd som kan opprettholde livsviktige funksjoner til dykkerne er brakt i sikkerhet, og være utstyrt slik at atmosfæren kan overvåkes og reguleres.

(7) Evakueringsenheten skal ha medisinsluse og være utstyrt slik at dykkerene kan puste uavhengig av atmosfæren.

¹ Se også IMO Res. A.692(17) av 6. november 1991.

² Forskrift av 11. april 2003 nr. 492 om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger.

§ 14. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 15. Ikrafttredelse

(1) Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2003 for alle flyttbare innretninger som er eller skal registreres i norsk skipsregister.

(2) Fra samme tid opphører forskrift av 10. april 1984 nr. 940 om kontroll av dykkesystemer m.m. på norske innretninger i sjøen å gjelde for flyttbare plattformer, og følgende endringer utføres:

Begrepet «innretning» endres til «skip» følgende steder:

- forskriftens tittel
- § 1 nr. 5
- § 2 nr. 1
- § 4 nr. 3.1.1
- § 4 nr. 3.2.1
- § 10 nr. 3 første punktum
- § 11
- § 12 nr. 1

- § 12 nr. 6
- § 13 nr. 1

§ 1 nr. 2 oppheves.

§ 3 nr. 2.5 teksten «og av farts- og driftssertifikater for flyttbare plattformer» oppheves.

§ 12 nr. 5 annet punktum oppheves.

11. april Nr. 492 2003

Forskrift om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41, § 42, § 47, § 48 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

- (1) Forskriften gjelder for innretninger som er registrert eller som skal registreres i norsk skipsregister.
- (2) Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2. Definisjoner

- (1) I denne forskrift betyr:
 - a) *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/API/DIN/NFPA/ISO/CEN/IEC eller andre standarder, ev. regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i enkelte tilfeller kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.
 - b) *Dimensjonerende ulykkeshendelse*: Ulykkeshendelser som i henhold til de definerte akseptkriteriene representerer en uakseptabel risiko og som derfor legges til grunn for utforming og bruk av innretningen og dens beredskap.
 - c) *IMO*: International Maritime Organization.
 - d) *Innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
 - e) *LSA-koden*: «International Life-Saving Appliance Code» (resolution MSC.48(66)).
 - f) *MODU-koden*: IMOs «Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units, 1989, including 1991 amendments».
 - g) *MSC*: IMO's Maritime Safety Committee.
 - h) *Mønstringsstasjon*: Møtested for entring av livbåter og redningsflåter.
 - i) *Reder*: Den som kontraherer og/eller den som forestår driften av en innretning.
 - j) *Sertifisert*:
 1. *Vedrørende utstyr og materialer*: Utstyr som tilfredsstiller angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - 1.1 teknisk kontrollorgan
 - 1.2 akkreditert sertifiseringsorgan
 - 1.3 anerkjent klasseinstitusjon
 - 1.4 annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - 1.5 administrasjonen i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS).
 2. *Vedrørende arbeidsutførelse*: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - 2.1 anerkjent klasseinstitusjon
 - 2.2 akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - 2.3 annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet.
 - k) *Sikkerhetsstyringssystem*: Alle systematiske tiltak som reder skal iverksette for å sikre at virksomheten planlegges, organiseres, utøves og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lover som nevnt i § 1 i forskrift 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.
 - l) *SOLAS*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (sjøsikkerhetskonvensjonen), 3. utgave utgitt i 2001.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystemer for flyttbare innretninger.

§ 4. Gjensidig aksept

(1) Når denne forskriften stiller krav om at en bestemt utrustning, materiale, utstyr eller innretning, eller om type utstyr o.l., skal anskaffes eller forefinnes i et fartøy, eller at det skal treffes en bestemt foranstaltning, eller det stilles bestemte krav til bygning eller design, skal Sjøfartsdirektoratet tillate at det anbringes eller forefinnes annet tilbehør, materialer, anordninger eller apparater, eller typer av disse, eller at det treffes en annen foranstaltning i fartøyet, eller at fartøyet er bygget eller designet på annen måte.

(2) Forutsetningen for at Sjøfartsdirektoratet skal akseptere dette er følgende: Det må være dokumentert gjennom testing eller på annen måte, at tilbehøret, materiellet, utstyret eller innretningen, eller type av slik, eller arrangement, bygning eller konstruksjon, er minst like effektiv som det som kreves i forskriftene.

(3) Sjøfartsdirektoratet skal akseptere resultater av tester som er utført ved anerkjente testinstitusjoner, inkludert testinstitusjoner i øvrige EØS-land. Forutsetningen er at testene gir passende og tilfredsstillende garanti av teknisk, fagmessig og uavhengig art.

§ 5. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 6. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 7. Sertifisering

(1) Redningsredskaper og utsettingsarrangement som tas om bord etter 1. januar 2003, skal være sertifiserte.

(2) Kravet om sertifisering gjelder ikke for innretningens dekkskraner dersom disse benyttes ved utsetting og opphiving av mann-overbord-båt, jf. § 11 første og fjerde ledd.

Kapittel 2. Krav til redningsredskaper og utsettingsarrangementer

§ 8. Generelle krav

(1) I tillegg til LSA-kodens avsnitt 1.2, gjelder følgende:

- a) For styrkekomponenter av stål og aluminium skal det benyttes materiale som er sertifisert.
 - b) Sveisearbeid og ikke-destruktiv testing (NDT) skal utføres av personell som er sertifisert i henhold til NS-E1-287 del 1 eller tilsvarende standard.
 - c) Sveising på kroker og krokoppheng skal utføres etter anerkjente prosedyrer.
 - d) For redningsredskaper med tilhørende utsettingsarrangementer som skal kunne benyttes i områder med en døgnmiddeltemperatur vesentlig lavere enn 0 °C, skal det benyttes materialkvaliteter og utstyr som er beregnet å kunne fungere sikkert ned til laveste spesifiserte temperatur.
 - e) Elektriske installasjoner skal være i samsvar med gjeldende forskrifter fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet. Elektrisk utstyr plassert utvendig skal ha en kapslingsgrad på minst IP66. For elektrisk utstyr som er plassert innvendig skal kapslingsgraden være minst IP44. Nominell tilførselsspenning skal ikke være større enn 230V.
- (2) Det skal benyttes samme type utløsermekanisme på alle livbåter av samme type på innretningen.

§ 9. Redningsredskaper

(1) Livbåter¹ skal tilfredsstillende krav som er stilt i avsnitt 4.4, 4.6, 4.7, 4.8 og 4.9 i LSA-koden, unntatt siste setning i punkt 4.4.6.11 og hele punkt 4.7.3.2. Følgende tilleggskrav gjelder:

- a) Det skal være fending på begge sider av livbåter, unntatt fritt-fall livbåter, som er installert på innretninger som ikke er av skipstype.
- b) Livbåten skal være arrangert for sikker og hensiktsmessig helikopterevakuering. Konstruksjoner som kan huke seg opp i helikopterets heisewire skal unngås.
- c) Livbåter som ikke er fritt-fall livbåter, skal i fullastet tilstand ha en statisk slepekraft på minst (0,9 x WE) kN hvor WE er vekten i tonn av fullt utstyrt livbåt uten personer om bord.
- d) Livbåter skal være utstyrt med uavhengig luftforsyningssystem i henhold til avsnitt 4.8 i LSA-koden. Luftforsyningssystemet skal i tillegg kunne betjenes og kontrolleres fra båtførerens plass i livbåten. Luftflaskene skal være testet og merket i samsvar med anerkjent standard og det skal være mulig å ta flaskene ut for inspeksjon.
- e) Livbåten skal ha et ventilasjonsarrangement som med luker og vinduer lukket, gir tilstrekkelig frisk luft til det antall personer den er godkjent for samt gi tilstrekkelig luft til drift av motoren ved full ytelse. Arrangementet skal være slik at innstrømming av vann hindres ved kantring.
- f) Motorkassen og batterikassen skal være vanntett ved vanntrykk tilsvarende det trykk som oppstår ved høyeste vannfyllingsnivå i henhold til punkt 4.4.1.1 i LSA-koden.
- g) Innfesting av livbåtkrokene til skrog skal være dimensjonert for aktuelle sidebelastninger.

(2) Hurtiggående mann-overbord-båt skal tilfredsstille de krav som er stilt i avsnitt 5.1 i LSA-koden med unntak av punktene 4.4.1.5.3, 4.4.1.6, 4.4.6.8, 4.4.7.2, 4.4.7.4, 5.1.1.6 og 5.1.1.10. Videre gjelder anbefalingene gitt i avsnitt 4.1 i MSC/Circ.809. Følgende begrensninger og tilleggskrav gjelder:

- a) Båten skal sertifiseres for et spesifisert antall personer, maksimum 10.
- b) Båten skal være stabil i vannfylt tilstand.
- c) Båten skal være utstyrt med fast ett-punkts oppheng. Sikkerhetsfaktoren mot brudd på dette opphenget med innfesting til skrog skal være minst 6.
- d) Dersom båten er utstyrt med krok av «off-load» type, skal krok med oppheng være beregnet for sidebelastninger. Kroken skal være konstruert slik at den er egnet for utsettingsarrangementer i henhold til § 11 fjerde ledd, og den skal være konstruert og arrangert slik at det med enkle midler er mulig å plukke båten opp ved hjelp av kran eller davit fra andre skip/innretninger enn moderinnretningen.
- e) Båtens skrog skal være egnet for hurtig kjøring i grov sjø.
- f) Båten skal være utformet og arrangert for opptak av personer fra sjøen.
- g) Brennstoffet til motoren skal ha et flammepunkt på 43 °C eller høyere.
- h) Fremdriftsarrangementet skal beskyttes for ikke å skade personer i sjøen og for ikke å bli påført skade ved påkjørsel av vrakgods ved full fart.

(3) Redningsflåter¹ skal være i samsvar med avsnitt 4.2 i LSA-koden. Følgende tilleggskrav gjelder:

- a) Redningsflåter skal være utstyrt med et fri-flyt arrangement i samsvar med punkt 4.1.6.3 i LSA-koden.

(4) Redningsdrakter skal være i samsvar med avsnitt 2.3 i LSA-koden med unntak av punkt 2.3.2.1. Følgende tilleggskrav gjelder:

- a) Drakten skal ha oppdrift i henhold til punkt 2.2.1.3 i LSA-koden, og være konstruert i henhold til LSA-kodens punkt 2.3.1.4 slik at det ikke er nødvendig å bære redningsvest i tillegg.
- b) Drakten skal være arrangert med løftestropp med egnet innhukings- og holdearrangement. Drakten og løftestroppen skal ikke skades ved en belastning på 3 kN.
- c) Løftestropp, innstrammingsarrangementer, glidelås, refleks, lommer osv. skal festes slik at draktens egenskaper ikke reduseres på grunn av utstyrets montering og slik at det ikke er til hinder ved bruk av drakten.
- d) Drakten skal ha gripeline (kameratline) med enkelt håndtak. Linen skal ha lengde minimum 1 m og bruddstyrke minimum 1 kN.

(5) Redningsvester skal være i samsvar med avsnitt 2.2 i LSA-koden. I tillegg kreves det at redningsvestene skal:

- a) Være utstyrt med lys i samsvar med 2.2.3.1 i LSA-koden,
- b) Ha termisk beskyttelse som tilfredsstiller kravene i IMO MSC/Circ.922,
- c) Ha arrangement eller konstruksjon som gjør at vesten er enkel å ta riktig på seg,
- d) Ha festestropper som ikke behøver å tres gjennom løkker eller lignende og som ikke er basert på knyting, og
- e) Ha skrittstropp eller annen likeverdig løsning som sikrer at den sitter ved bruk.

(6) Livbøyer skal være i samsvar med avsnitt 2.1 i LSA-koden.

¹ Se også forskrift av 9. mars 2001 nr. 439 om skipsmedisin.

§ 10. Radio-redningsredskaper

(1) Livbåter skal utstyres med to-veis VHF-radiotelefonapparat og radartransponder i samsvar med henholdsvis punkt 4.4.7.8 og 4.4.8.30 i LSA-koden, med følgende tillegg: To-veis VHF-radiotelefonapparatet skal være fastmontert og ha egen antenne montert innvendig i eller utvendig på livbåten.

(2) Mann-overbord-båten skal utstyres med to-veis VHF-radiotelefonapparat i samsvar med punkt 4.4.7.8 i LSA-koden og punkt 4.1.11 i MSC/Circ.809.

§ 11. Utsettingsarrangementer

(1) Utsettingsarrangement for livbåter, mann-overbord-båter og flåter skal være i samsvar med de krav som er gitt i punkt 6.1.1, 6.1.2, 6.1.4 og 6.1.5 i LSA-koden, unntatt punkt 6.1.4.7. Mann-overbord-båter kan alternativt utsettes og opphives ved bruk av innretningens dekkskraner, jf. fjerde ledd nedenfor. Følgende generelle tilleggskrav gjelder:

- a) Utsettingsarrangement skal ha fast montert vinsj med motor.
- b) Vinsjen skal ha automatisk akselerasjonsbrems som regulerer læringshastigheten til 60 m/min. ± 10%.
- c) Kontrollspaken for vinsjmotoren skal automatisk gå til stopp-posisjon, når den ikke opereres.
- d) Hydrauliske system skal dimensjoneres, arrangeres og prøves i henhold til anerkjent standard.
- e) Ståltau, kjetting, sjakler etc. skal være sertifisert.
- f) Svivler, sjakler, strekkfisker og skiver skal sikres.
- g) Det skal være minst 3 tøm ståltau tilbake på vinsjtrommelen etter at redningsredskapet er låret til vannflaten under den mest ugunstige dyppgang og krengevinkel. Ståltauets innfesting på trommelen skal minst tåle vekten av fullastet redningsredskap.

Kravene gitt i bokstav a, b og c gjelder ikke for utsettingsarrangement for fritt-fall livbåter.

(2) Spesielle tilleggskrav som gjelder utsetting av livbåter som ikke er fritt-fall livbåter:

- a) Utsettingsarrangementet skal være konstruert og beregnet for en krengevinkel på minst 17° i en hvilken som helst retning.¹

- b) Det skal være mulig å stoppe utsettingen under alle faser både fra innretningen og fra livbåten.
- c) Stopp/parkeringsbrems skal ha en slik karakteristikk at dynamiske tilleggskrefter ikke overstiger 50% av vekten av fullastet båt ved full oppbremsing (panikkbremsing). Hvis dette blir overskredet, må det kompenseres styrkemessig i livbåt oppheng og utsettingsarrangement, eller ved at det arrangeres et støtabsorberende system, se også fjerde ledd bokstav d.
- d) Livbåturringer skal være konstruert slik at de ikke kan skape problemer under låring.
- e) Livbåter skal ha et arrangement for avlasting av kroker/utløsermekanisme for bruk ved vedlikehold og kontroll. Dette arrangementet skal ha en sikkerhetsfaktor på 6 mot brudd.
- f) Opphivingen skal stoppe automatisk når livbåten er kommet i endelig posisjon under utsettingsarrangementet.
- (3) Spesielle tilleggskrav som gjelder utsetting av fritt-fall livbåter:
 - a) Kravene gitt i andre ledd bokstav a og b gjelder.
 - b) Utsettingsarrangementet skal være utformet slik at alle funksjoner, inklusive utløsningsmekanismen skal kunne prøves om bord.
- (4) Spesielle tilleggskrav vedrørende utsetting og ombordtaking av mann-overbord-båt:
 - a) Utsetting mot slagside og trim kreves ikke.
 - b) Lånings- og hivhastigheten skal være minst 50 m/min. med største vekt av båten. Det skal være mulig å regulere lånings- og hivhastigheten trinnløst.
 - c) Det skal arrangeres for ett-punkts nedfiring og opphiving. Det er ikke nødvendig å kunne kontrollere utsettingen fra mann-overbord-båten.
 - d) Utsettingsarrangementet skal være utstyrt med støtabsorberende og/eller bevegelseskompenserende arrangement som sikrer at båten og utsettingsarrangementet ikke blir utsatt for dynamiske tilleggskrefter som medfører maksimalspenninger som overstiger 33% av materialets flytespenning, for følgende lastetilfeller:
 1. Oppbremsing med full låningshastighet.
 2. Opptak av båt i maksimum beregnet bølgehøyde.
 De dynamiske tilleggskreftene beregnes ut i fra de sjokkbelastninger utsettingsarrangementet utsettes for ved de nevnte lastetilfeller.
- e) Dersom dekkskran² benyttes, jf. første ledd ovenfor, gjelder følgende i tillegg til ovennevnte krav:
 1. Kranene skal være tilknyttet nødkraftforsyning
 2. Kranene skal være utstyrt med en spesiell sikkerhetsanordning som setter nødutløsningssystemet midlertidig ut av drift
 3. Kranene skal være utstyrt med to bremsesystemer. Den ene bremsen skal virke direkte på vinsjtrømmelen og skal operere uavhengig av den andre
 4. Det skal utarbeides spesielle prosedyrer som sikrer prioritet for rask utsetting og sikker operasjon, og
 5. Forbindelsen mellom krankrok og mann-overbord-båt skal være et fibertau som er fast plassert i mann-overbord-båten. Fibertauet skal ha en lengde som både garanterer tilfredsstillende demping og sikker avstand mellom krankrok og båt i tung sjø.
- (5) Spesielle tilleggskrav vedrørende utsetting av redningsflåter:

Utsettingsarrangementet skal være beregnet for en krengevinkel på minst 17° i hvilken som helst retning.

 - 1 Det vises til § 21 i forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.
 - 2 Det vises til forskrift av 13. januar 1986 nr. 31 om dekkskraner m.v. på flyttbare innretninger.

§ 12. Prøving av redningsredskaper og utsettingsarrangementer

Redningsredskaper med tilhørende utsettingsarrangement skal prøves i henhold til SOLAS regel III/4 og regel III/5 samt IMO Resolusjon MSC.81(70) «Revised recommendation on testing of lifesaving appliances». Følgende tilleggskrav gjelder:

- a) Prototypeprøving:

Retardasjonsmålinger skal utføres for å bestemme karakteristikk på bremsesystemer og eventuelle støtdempere.
- b) Produksjonsprøving (verkstedsprøver):
 1. Det skal utføres kontroll- og tykkelsesmålinger av skroget rundt krokinnefestninger på livbåter og mann-overbord-båt.
 2. Vitale deler i krok, krokinnefesting, bolter etc. skal NDT-kontrolleres med egnet metode etter prøvebelastning.
 3. For utsettingsarrangementet skal høyt belastede sveiser, akslinger, ringer, kjettinger, bolter etc. NDT-kontrolleres med egnet metode etter prøvebelastning.
- c) Installasjonsprøver (ombordprøver):

Belastede sveiser mellom utsettingsarrangement og innretningen skal NDT-kontrolleres med egnet metode.

Kapittel 3. Evakuering, antall og plassering av redningsredskaper

§ 13. Sjøveiseevakuering – evakueringsanalyse

(1) Det skal utføres en evakueringsanalyse¹ basert på innretningens dimensjonerende ulykkeshendelser og krav gitt i dette kapittel. Etter en hvilken som helst ulykkeshendelse skal analysen vise at rømningsveier, midlertidig oppholdssted og mønstringsstasjoner er hensiktsmessig arrangert slik at:

- a) Minst en rømningsvei er tilgjengelig fra alle rom/områder til midlertidig oppholdssted.
 - b) Alle personer om bord kan evakueres med livbåter i løpet av 15 minutter under alle værforhold. Tiden regnes frem til livbåtene er sjøsatt og frigjort.
 - c) Redningsflåtene er hensiktsmessig plassert for alternativ evakuering.
 - d) Et tilstrekkelig antall personlige redningsredskaper er hensiktsmessig plassert i forhold til bruk både for redning og for sjøveiseevakuering.
- (2) Midlertidig oppholdssted skal plasseres i nær tilknytning til livbåtstasjonene.
- 1 Jf. forskrift av 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger.

§ 14. *Antall og plassering av livbåter*

Antall og plassering av livbåter skal bestemmes på grunnlag av evakueringsanalysen, samt følgende punkter:

- a) Det skal være mulig å sjøsette et nødvendig antall livbåter med kapasitet for alle personer om bord ved den minst gunstige krengevinkel som følger av stabilitetsberegningene.¹
- b) For boreinnretninger gjelder også følgende:
 - 1. For boreskip skal alle personer om bord kunne evakueres ved hjelp av livbåter etter at alle livbåter på en hvilken som helst side er tapt eller utilgjengelige.
 - 2. For oppjekkbare og halvt nedsenkbare boreinnretninger skal alle personer om bord kunne evakueres ved hjelp av livbåter etter at alle livbåter på et hvilket som helst sted, hvilken som helst side, hvilken som helst ende eller hvilket som helst hjørne er tapt eller utilgjengelige.
- c) For innretninger som ikke er av skipstype gjelder spesielt følgende:
 - 1. Livbåtene skal plasseres med baugen pekende utover/bort fra innretningen.
 - 2. For at en livbåt skal kunne medregnes i livbåtkapasiteten etter antatt skade og krenkning i henhold til bokstav a, skal livbåten kunne sjøsettes sikkert med en minsteavstand på 5 meter fra faste strukturer.
 - 3. Plassering for utsetting under fart anses ikke nødvendig.
 - 4. På innretninger med gangbroforbindelse til annen installasjon skal livbåtene ikke plasseres mot denne installasjonen.
- d) Fritt-fall livbåter, med utsettingsarrangement, skal være sertifisert for å kunne sjøsettes ved de høyder og vinkler som fremkommer av stabilitetsberegningene, jf. bokstav a.

1 Se forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vanntett oppdeling og vanntette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger, § 21.

§ 15. *Antall og plassering av redningsflåter*

- (1) Det skal være tilstrekkelig flåtekapasitet for det totale antall personer om bord. Plasseringen skal baseres på resultatet av evakueringsanalysen, jf. § 13.
- (2) For boreskip gjelder i tillegg følgende:
 - a) Alle personer om bord skal kunne evakueres ved hjelp av redningsflåter etter at alle redningsflåter på en hvilken som helst side er tapt eller utilgjengelige.
 - b) Dersom det er mer enn 100 meter fra forstavn eller akterstavn til nærmeste livbåt eller flåte, skal det i tillegg plasseres en flåte helt forut eller helt akterut.
- (3) Flåtene skal plasseres under egne utsettingsarrangement, maksimum 3 flåter under hvert arrangement.

§ 16. *Plassering av hurtiggående mann-overbord-båt*

- (1) Det skal plasseres minst en hurtiggående mann-overbord-båt på en sikker plass om bord. Plasseringen skal enten være under eget utsettingsarrangement, eller på hensiktsmessig sted slik at den enkelt kan nås av minst 2 dekkskraner som er bestemt for slik utsetting, jf. § 11 første ledd og fjerde ledd bokstav e.
- (2) Plasseringen skal også være slik at:
 - a) utsetting av mann-overbord-båten ikke kan forhindre utsetting av livbåter og redningsflåter, og
 - b) den kan settes ut sikkert i løpet av 5 minutter etter at alarmen har gått, både under operasjon og forflytning.
- (3) På innretninger som ikke er av skipstype, skal mann-overbord-båten kunne sjøsettes sikkert med en minsteavstand til innretningens faste strukturer på 8 meter, når innretningen er uten krenkning under operasjon eller forflytning.

§ 17. *Personlige redningsredskaper*

- (1) *Redningsdrakter*
 - a) Redningsdrakter for alle personer om bord skal oppbevares lett tilgjengelig i boligkvarteret.
 - b) Ved hver livbåtstasjon skal det oppbevares et antall redningsdrakter som tilsvarer minst 50% av livbåtkapasiteten på hver livbåtstasjon. Disse draktene skal oppbevares i solide skap som er tydelig merket og som ikke kan låses.
 - c) I tillegg skal de personer som skal operere mann-overbord-båten ha en egnet redningsdrakt eller beskyttelsesdrakt (anti-exposure suit) som er lagret på et hensiktsmessig sted.
- (2) *Redningsvester*

Det skal være plassert redningsvester på hensiktsmessige steder slik det fremkommer av evakueringsanalysen (jf. § 13). Totalt antall redningsvester skal ikke være mindre enn det totale antall personer om bord.

(3) Livbøyer

- a) Livbøyene skal være hensiktsmessig plassert på lett tilgjengelige steder på innretningen, og det skal være minst 8 om bord.
- b) Innretninger av skipstype som har en lengde på:
 1. mellom 100 og 150 meter, skal ha minst 10 livbøyer om bord
 2. mellom 150 og 200 meter, skal ha minst 12 livbøyer om bord
 3. mer enn 200 meter, skal ha minst 14 livbøyer om bord
- c) Minst halvparten av livbøyene skal ha selvtennende lys, i samsvar med punkt 2.1.2 i LSA-koden.
- d) Minst 2 av livbøyene i bokstav c skal i tillegg ha selvaktiverende røyksignal i samsvar med punkt 2.1.3 i LSA-koden. Disse skal kunne fjernutløses fra kontrollstasjon eller et sentralt og lett tilgjengelig sted.
- e) Minst 2 livbøyer, plassert langt fra hverandre, og ikke av de livbøyene som nevnt i bokstav c eller d, skal ha redningsline med oppdrift i samsvar med punkt 2.1.4 i LSA-koden. Linenes lengde skal minst være 1.5 ganger avstand fra dekk til vannlinje når innretningen er i forflytningstilstand, minimum 30 meter.

§ 18. Andre redningsredskaper

Følgende andre redningsredskaper og annet utstyr for evakuering skal være om bord:

- a) Innretninger som ikke er av skipstype, skal ha faste nødledere som strekker seg fra dekk til pontongdekk eller tilsvarende nivå, minst en slik leder på hver side. Nødledere skal ikke ha ryggbøyer.
- b) Ett linekastende apparat i samsvar med avsnitt 7.1 i LSA-koden.
- c) 12 fallskjermraketter i samsvar avsnitt 3.1 i LSA-koden.

§ 19. Alternativ sjøveis evakuering

Alternative redningsredskaper og utstyr for evakuering kan benyttes dersom det kan dokumenteres at de representerer et fullgodt alternativ, eller et supplement, til ovennevnte redskaper og utstyr, jf. avsnitt 6.2 i LSA-koden.

Kapittel 4. Øvelser og vedlikehold**§ 20. Øvelser**

(1) Det skal utføres mønstrings- og evakueringsøvelser ukentlig, gjerne i forbindelse med andre beredskapsøvelser. Øvelsene skal være lagt opp slik at de gir trening i å mestre realistiske nødsituasjoner, også med tanke på bruk av alternative rømningsveier og redningsredskaper. Dersom operasjonen er i en slik fase at øvelsen vil kunne medføre fare for innretningen eller operasjonen, kan øvelsen utsettes, men ikke lenger enn at hele mannskapet får gjennomført en øvelse pr. arbeidsperiode.

(2) En slik øvelse skal i tillegg minst omfatte følgende:

- a) Virkemåte og bruk av redningsredskapene.
- b) Start av motor og låring av minst en livbåt, og sjøsetting og prøvekjøring når forholdene tillater dette. Det skal læres og prøves forskjellige livbåter under påfølgende øvelser dersom forholdene tillater dette. For fritt-fall livbåter skal øvelsen omfatte kontroll av viktige funksjoner.
- c) Start av motor og låring av mann-overbord-båt, og sjøsetting og prøvekjøring når forholdene tillater dette.
- d) Dersom beredskapsfartøy er stasjonert ved innretningen skal dette inngå i øvelsene.

(3) Etter avsluttet øvelse skal alt utstyr som ble benyttet under øvelsen, undersøkes og rengjøres.

(4) Personer som pålegges spesielle oppgaver i forbindelse med evakuering og livredning, skal ha nødvendig opplæring og trening.

(5) Fritt-fall livbåter skal sjøsettes og prøvekjøres minst en gang hvert 5. år. I tillegg skal det årlig foretas minst en simulert utsetting av fritt-fall livbåtene.

(6) Det skal kunne dokumenteres at øvelser, opplæring, trening og eventuelle korrektive tiltak er gjennomført.

§ 21. Vedlikehold og kontroll

(1) Redningsredskaper og utstyr for evakuering skal holdes i god stand og være klar til bruk til enhver tid.

(2) Det skal utføres vedlikehold og kontroll i samsvar med et oppdatert vedlikeholdsprogram som ivaretar relevante forskriftskrav og utstyrsleverandørens anbefalinger.

(3) Vedlikeholdsprogrammet skal være i samsvar med SOLAS regel III/20 og 36, med følgende tillegg:

- a) Hvert 5. år skal utsettingsarrangement, kroker, innfestninger etc. NDT-kontrolleres i henhold til § 12 bokstav b nr. 2 og 3 og bokstav c.
- b) Vedlikehold og ombygning mv. som krever kjennskap til livbåtenes og mann-overbord-båtenes konstruksjon og utrustning, skal utføres etter produsentens anvisninger.
- c) Alle undersøkelser, prøver, utskiftninger og reparasjoner skal registreres i vedlikeholdssystemet.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser**§ 23. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 24. Ikrafttredelse

- (1) Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2003.
- (2) For innretninger som er registrert i norsk skipsregister, trer forskriften i kraft ved første sertifikatforfall, jf. § 1.
- (3) Forskrift av 9. september 1991 nr. 702 om evakuerings- og redningsmidler på flyttbare innretninger oppheves fra 1. juli 2008.

11. april Nr. 493 2003**Forskrift om endring i forskrift om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 42 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 4 til 7 oppheves.

§ 1 nye nr. 4 til 7 skal lyde:

4. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)
5. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjonene er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.
6. *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/API/DIN/NFPA/ISO/CEN/IEC eller andre standarder, eventuelt regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i enkelte tilfeller kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.
7. *Sertifisert*:
 - a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstillende angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - administrasjonen i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)
 - b) Vedrørende arbeidsutførelse: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 1 ny nr. 8 skal lyde:

8. *FTP-koden*: International Code for Application of Fire Test Procedures.

§ 1 nåværende nr. 8 til 12 blir nye nr. 9 til 13 og skal lyde:

9. *Ubrennbart materiale*: Materiale som verken brenner eller avgir brennbar gass i tilstrekkelig mengde for selvantennelse når det oppvarmes til ca. 750 °C og bestemt som ubrennbart i samsvar med FTP-koden. Alt annet materiale anses å være brennbart materiale.
10. *Lav flammespredning*: Overflate som vil begrense flammespredning tilfredsstillende i samsvar med FTP-koden.
11. *Standard brannprøve*: Brannprøve som blir utført på klasse «A» og klasse «B» brannskiller i samsvar med FTP-koden.

12. *Brannskiller av klasse «A»*: Skiller som dannes ved skott og dekk og som er:
- 12.1. bygget av stål eller likeverdig materiale,
 - 12.2. passende avstivet,
 - 12.3. slik bygget at de er i stand til å forhindre framtrengning av røyk og flammer inntil utgangen av en standard brannprøve av en times varighet, og
 - 12.4. isolert med sertifiserte ubrennbare materialer, slik at gjennomsnittstemperaturen på den ikke-utsatte side ikke stiger mer enn 140 °C over den opprinnelige temperatur, og heller ikke skal temperaturen på noe enkelt punkt, innbefattet en eventuell skjøt, stige mer enn 180 °C over den opprinnelige temperatur, innenfor de nedenfor oppgitte tider:
Klasse A-60 – 60 minutter
Klasse A-30 – 30 minutter
Klasse A-15 – 15 minutter
Klasse A-0 – 0 minutter
13. *Brannhemmende skiller av klasse «B»*: Skiller som er dannet ved skott, dekk, himling eller kledning som:
- 13.1. er slik bygget at de kan hindre framtrengning av flamme til utløpet av den første halve timen av standard brannprøven,
 - 13.2. har en slik isolasjonsverdi at gjennomsnittstemperaturen på den ikke-utsatte side ikke stiger mer enn 140 °C over den opprinnelige temperatur, og heller ikke skal temperaturen på noe enkelt punkt, inklusive en eventuell skjøt, stige mer enn 225 °C over den opprinnelige temperatur i løpet av den tid som er angitt nedenfor:
Klasse B-15 – 15 minutter
Klasse B-0 – 0 minutter, og
 - 13.3. er bygget av sertifiserte, ubrennbare materialer, og alle materialer som inngår i byggingen og oppsettingen av skiller av klasse B er ubrennbare.

§ 1 nåværende nr. 13 oppheves.

§ 1 ny nr. 14 skal lyde:

14. *Brannskiller av klasse «H»*: Skiller som er:
- 14.1. bygget av stål eller annet likeverdig materiale
 - 14.2. tilstrekkelig avstivet
 - 14.3. slik bygget at de vil hindre framtrengning av røyk og flammer i 2 timer når de utsettes for varmpåkjenning fra en hydrokarbonbrann som er beskrevet i revidert utgave av ISO 834 (HC-kurven)
 - 14.4. isolert på den brannbelastete side på en slik måte at gjennomsnittstemperaturen på den ikke-utsatte side ikke stiger mer enn 140 °C over den opprinnelige temperatur. Temperaturen stiger ikke på noe enkelt punkt mer enn 180 °C over den opprinnelige temperaturen innenfor de tider som er angitt nedenfor:
Klasse H-120 – 120 minutter
Klasse H-60 – 60 minutter
Klasse H-0 – 0 minutter
 - 14.5. isolert med sertifiserte ubrennbare materialer. Det kan anvendes materialer som ikke er fullt ut ubrennbare dersom de på grunnlag av test og analyse kan dokumenteres å være sikkerhetsmessig forsvarlige.

§ 1 nåværende nr. 14 til 19 blir nye nr. 15 til 20.

§ 1 nåværende nr. 20 og 21 blir nye nr. 21 og 22 og skal lyde:

21. *Maskinrom av kategori A*: alle rom som inneholder forbrenningsmaskineri anvendt til innretningens fremdrift, eller hvor forbrenningsmaskineriets samlede totale ytelse ikke er mindre enn 375 kW, samt alle rom som inneholder oljefyrte kjeler eller brennoljeinstallasjoner, og sjakter til slike rom.
22. *Maskinrom*: Alle maskinrom av kategori A samt alle andre rom anvendt til fremdriftsmaskineri, kjeler, brennoljeinstallasjoner, dampmaskineri, forbrenningsmotorer, generatorer samt viktigere elektriske motorer, oljefyringsstasjoner, kjølemaskiner, ventilasjons- og luftkondisjoneringsmaskineri, maskineri for stabiliseringsanlegg, tavlerom og rom som bare inneholder elektrisk utstyr, samt lignende rom og sjakter til slike rom.

§ 1 nåværende nr. 22 oppheves.

§ 1 ny nr. 27 skal lyde:

27. *Dimensjonerende brann*: Brann som i henhold til de definerte akseptkriteriene representerer en uakseptabel risiko, og som derfor legges til grunn for utforming og bruk av den flyttbare innretningen.

§ 2, § 2A og § 3 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2A. Rederens og plattformseierens plikter

Reder og plattformseier skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 3. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, type og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

Reder skal kunne dokumentere at elektriske anlegg og områdeklassifisering (eksplosjonsfarlige områder) oppfyller gjeldende forskrifter om maritime elektriske anlegg, fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.¹ Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse bestemmes av Direktoratet for brann- og elsikkerhet som på forespørsel skal få direkte tilsendt den ønskede dokumentasjon.

- 1 Forskriften gjennomfører direktiv 89/336/EØF (EMC-direktiv) av 3. mai 1989 med endringsdirektiv 92/21/EØF. EMC-direktivet gjelder for alle apparater på flyttbare innretninger som kan fremkalle elektromagnetiske forstyrrelser eller hvis funksjon kan bli påvirket av slike forstyrrelser. EMC-direktivet krever bl.a. CE-merking av alt slikt utstyr.

§ 3A oppheves.

§ 4 overskrift med ny fotnote skal lyde:

§ 4.¹ Risikovurderinger

- 1 Det vises for øvrig til forskrift av 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger.

§ 4 nr. 1 skal lyde:

1. Rom/områder som er brann- og eksplosjonsfarlige

- 1.1. Det skal utføres en risikovurdering av de branntekniske forholdsregler for alle slike rom/områder. Risikovurderingen kan være en «Feilmodi/Feileffektanalyse» (FMEA).

§ 4 nr. 2.2 første punktum skal lyde:

Boligkvarterets og kontrollstasjoners ytterflater som kan bli utsatt for hydrokarbonbrann, skal beskyttes utvendig.

§ 5 nr. 1 skal lyde:

1. På alle innretninger skal det være oppslått oppdaterte brannkontrolltegninger som skjematisk viser de brannforebyggende og slokningstekniske installasjoner. Tegningene skal være permanent oppslått i kontrollstasjoner og på sentrale og oversiktlige steder i boligkvarteret og skal gi et klart bilde av installasjonene. Det skal benyttes fargelagte symboler i samsvar med IMO Res. 654(16), NS 6160 eller tilsvarende anerkjent standard.

§ 5 nr. 3 oppheves.

§ 5 nåværende nr. 4 blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. Hvor et bestemt anlegg, utstyr eller arrangement for brannslukking er påbudt, kan det erstattes med tilsvarende annet anlegg, utstyr eller arrangement som kan dokumenteres å være minst like effektivt som det påbudte.

§ 5 nåværende nr. 5 blir ny nr. 4 der annet, tredje og fjerde punktum oppheves.

§ 5 nåværende nr. 6 blir ny nr. 5 der annet og tredje punktum skal lyde:

Utstyr for elektrisk sveising skal være i samsvar med forskrifter fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet. Når det skal utføres varmt arbeide, skal det innhentes en arbeidstillatelse før arbeidet begynner.

§ 6 nr. 3 skal lyde:

3. Hvert brannpumpesystem skal ha kapasitet til å dekke beregnet samtidig vannbehov ved største dimensjonerende brann.¹ Den totale brannpumpekapasitet skal ikke i noe tilfelle være mindre enn 180 m³/time. Trykket skal tilpasses beregnet forbruk og skal være tilstrekkelig til å kunne operere anvendt brannslukningsutstyr på en tilfredsstillende måte. Trykket i brannledningen skal ikke noe sted være mindre enn 7 bar ved største beregnede vannforbruk.

- 1 Det vises for øvrig til forskrift av 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger.

§ 7 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Brannledningenes utførelse skal være i henhold til MOU-klasseinstitusjonens krav, og ha en diameter som er tilstrekkelig med hensyn til største beregnede vannforbruk.

§ 7 nr. 4 skal lyde:

4. Hovedringen skal være utstyrt med nødvendig antall avstengningsventiler og kryssledninger for å kunne isolere deler av hovedringen. Stikkledninger til farlig område skal tilknyttes hovedringen utenfor det farlige området. Stikkledninger til maskinrom av kategori A, mudrom, shaleshakerrom, boreområde, produksjonsteknisk installasjon og lignende, skal være utstyrt med avstengningsventiler plassert utenfor nevnte områder på en slik måte at de er lett tilgjengelige. Slike ventiler skal, i tillegg til manuell operasjon, kunne fjernopereres dersom de er plassert vanskelig tilgjengelig eller at en mulig eksplosjon/brann vil kunne medføre at tilgjengeligheten blir vanskelig eller farlig.

§ 8 nr. 2 skal lyde:

2. Brannslanger skal sammen med nødvendig utstyr, overganger og verktøy holdes klar til bruk på lett tilgjengelige steder nær hydrantene og skal oppbevares i dertil egnede skap. Brannslanger skal ha en diameter på minst 51 mm. Innenfor boligkvarter aksepteres en mindre diameter. Alle koblinger skal passe overalt på innretningen.

§ 9 første punktum skal lyde:

Innretningen skal være utstyrt med minst en internasjonal landtilkobling i samsvar med regel 19 i kapittel II-2, SOLAS 1974, som endret i 1981.

§ 9 fotnoten oppheves.

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. Brannslukningsarrangement i maskinrom og andre rom med høy brannrisiko

§ 10 nr. 1 og ny nr. 2 skal lyde:

1. Følgende rom skal ha installert et fast opplagt brannslukningssystem for total romslukning:
 - 1.1. alle maskinrom av kategori A, inkludert nødgeneratorrom uansett ytelse,
 - 1.2. andre maskinrom enn av kategori A som er av vital betydning for innretningens sikkerhet, hvor manuell brannbekjempelse ikke vil kunne hindre et vesentlig skadeomfang eller vil medføre stor fare for slokkepersonellet. Slike rom kan for eksempel være thrusterrom, pumperom, tavlerom og transformatorrom.
 - 1.3. andre rom enn maskinrom hvor brannrisikoen i henhold til risikoenalysen er vurdert å være så høy at manuell brannbekjempelse ikke vil være tilstrekkelig og vil medføre stor fare for slokkepersonellet.
2. Følgende typer fast opplagte brannslukningssystemer aksepteres:
 - 2.1. Gasslokkeanlegg i henhold til SOLAS kapittel II-2 regel 5 og MSC/circ. 776 med slokkegassene karbondioksyd, inergen, argonit og halotron II.
 - 2.2. Overrislings-/vannforstøvningsanlegg i henhold til SOLAS kapittel II-2 regel 10, MSC/circ. 668 og MSC/circ. 728.
 - 2.3. Lettskumanlegg i henhold til SOLAS kapittel II-2 regel 9.

§ 10 nåværende nr. 2 blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. I tillegg til system forlangt i nr. 1 ovenfor skal det i maskinrom av kategori A være 1 transportabelt pulverapparat med kinkfri slange som minst inneholder 25 kg pulver, samt minst 1 sertifisert transportabel skumpost, (jf. nr. 4). I stedet for transportabel skumpost aksepteres et 50 kg transportabelt pulveraggregat med 8 m slange med dyse. I tillegg skal det være et tilstrekkelig antall sertifiserte håndslukkingsapparater, dog minst 2 i hvert maskinrom av kategori A og i nødgeneratorrom.

§ 10 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4. Begrepet «kp/cm²» erstattes med «bar».

§ 12 nr. 1 første punktum skal lyde:

Boligkvarter, maskinrom, arbeidsrom og andre områder hvor brann kan oppstå, skal være utstyrt med tilstrekkelig antall sertifiserte håndslukkingsapparater.

§ 12 nr. 1 femte og sjuende punktum oppheves.

§ 12 nr. 2 annet punktum skal lyde:

CO₂-apparater skal ha en ladning på minst 5 kg.

§ 12 nr. 4 skal lyde:

4. Følgende apparattyper og hensiktsmessige kombinasjoner av disse, skal i alminnelighet benyttes i de ulike områder av innretningen:

Boligkvarter:

- Vannapparater og
- pulverapparater og eventuelt i tillegg til dette
- CO₂-apparater.

Pulverapparater skal plasseres i nærheten av sikringskap og andre elektriske installasjoner.

Vannapparater skal være slik plassert at et vannapparat alltid er innen rimelig rekkevidde.

Kontrollstasjoner:

- Pulverapparater og/eller
- CO₂-apparater

Maskinrom:

- Pulverapparater og/eller
- CO₂-apparater

Arbeidsrom:

- Vannapparater og/eller
- pulverapparater og/eller
- CO₂-apparater

§ 12 nr. 5 oppheves.

§ 13 nr. 2.1 skal lyde:

2.1. Ett sertifisert trykkluftapparat. Brukstiden skal være minst 2 timer inklusive nødvendige reservebeholdere basert på et luftforbruk på 60 liter/min. Hvert trykkluftapparat skal leveres med en ekstra membran, ett pakningssett, ett ekstra sett hodebånd, en boks silikonfett, samt nødvendig verktøy. Det skal dessuten leveres 3 sett instruksjonsbøker og oppslag for hver type apparat som leveres om bord.

§ 13 nr. 2.3 første punktum skal lyde:

En sikkerhetslampe (håndlampe) sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlige områder, sone 1.

§ 13 nr. 2.5 skal lyde:

2.5. En sertifisert og egnet beskyttelsesdrakt for brannsløkking og røykdykking.

§ 13 nr. 2.7 og ny nr. 2.8 skal lyde:

- 2.7. En brannhjelm med visir og nakkebeskyttelse.
- 2.8. Ett teppe av brannhindrende materiale.

§ 14 skal lyde:

Følgende tillegg til brannmannsutstyret skal finnes om bord:

1. En høytrykkskompressor egnet for fylling av luftflasker til trykkluftapparater. Kompressoren skal ha en kapasitet på minimum 75 liter fri luft pr. min. Kompressoren skal plasseres der luften er ren nok til å anvendes som pusteluft.
2. Ett bærbart sertifisert UHF-radiosett for intern kommunikasjon for hvert brannmannsutstyr, sløkkeleder, teknisk lag, samt styrehus, minimum 11 sett. Settene skal også være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlige områder, sone 1. Radiosettene kan benyttes for annen intern kommunikasjon om bord, men det forlangte antall sett skal alltid være tilgjengelig ved branntilfelle. UHF-settene skal ha tilslutningskabler for røykdykkerutstyr.
3. Ett sertifisert trykkluftapparat beregnet for bruk i radiatorom og plassert nær inngang til dette.
4. For hvert annet sett brannmannsutstyr:
 - en sertifisert og egnet beskyttelsesdrakt mot strålevarme
 - ett bærbart acetylen/oksygen skjæreapparat
 - ett brekkjern og ett slagspett.
5. Et nødvendig antall økser som skal anbringes i nærheten av utganger.
6. Nøkkelpersoner med lederansvar i en brannsituasjon i henhold til innretningens alarminstruks, skal ha bekledning som i farge og/eller merking klart skiller seg ut fra annet personale.

§ 15 fjerde punktum skal lyde:

Utstyr nevnt i § 13 nr. 2 skal oppbevares sammen.

§ 15 nytt siste punktum skal lyde:

To av settene skal oppbevares i nærheten av helikopterdekket.

§ 19 nr. 2 første punktum skal lyde:

Korridorsskott, innbefattet dører, skal tilfredsstille kravene til brannsikre skiller av klasse A eller klasse B, jf. § 20.

§ 19 nr. 4 nytt annet punktum skal lyde:

Sjakter som forbinder mer enn 2 dekk, skal være isolert som trappeinnhegning.

§ 19 nr. 8, 9 og 10 skal lyde:

8. Dekksbelegg skal være av sertifisert materiale som ikke er lett antennelig, har lav flammespredningsevne og ikke forårsaker gift- eller eksplosjonsfare ved høye temperaturer som bestemt i samsvar med FTP-koden.

9. Overflatematerialer på innvendige skott, kledninger, himlinger og tak skal være sertifisert, ha lav flammespredningsevne og skal ikke utvikle store mengder røyk eller giftige stoffer som bestemt i samsvar med FTP-koden. Dette krav gjelder også eventuelle sperrelaminater på baksiden av innredningsplatene.
10. Malinger, lakker og andre typer belegg som brukes på innvendige overflater, skal være sertifisert og ha lav flammespredning og skal ikke utvikle store mengder røyk eller andre giftige stoffer som bestemt i samsvar med FTP-koden.

§ 19 nåværende nr. 16 blir ny nr. 11 og skal lyde:

11. Møbler, skap, gardiner, gulvtepper mv. skal tilfredsstille følgende krav:
 - 11.1. Møbler med skuffer eller skap, for eksempel pulter, garderobeskap, toalettbord, kommoder og toalettkommoder skal være av sertifiserte, ubrennbare materialer, bortsett fra at det på overflaten av slikt inventar kan brukes en brennbar finer med tykkelse på maksimum 2 mm.
 - 11.2. Frittstående møbler som stoler, sofaer, senger og bord skal være laget med rammer av ubrennbare materialer.
 - 11.3. Forheng, gardiner og andre opphengte tekstiler skal være laget av materialer som er sertifisert med hensyn til motstandsevne mot spredning av flammer som bestemt i samsvar med FTP-koden.
 - 11.4. Gulvtepper skal være sertifisert med hensyn til lav flammespredningsevne.
 - 11.5. Materialer som brukes til stopping og trekking av møbler, samt sengeutrustning, skal være sertifisert med hensyn til motstandsevne mot antennelse og flammespredning som bestemt i samsvar med FTP-koden.

§ 19 nåværende nr. 11, 12 og 12A blir nye nr. 12, 13, 14, 15 og 16 og skal lyde:

12. Ventilasjonskanaler som fører til eksplosjonsfarlige områder tillates ikke å passere gjennom boligkvarteret, arbeidsrom og kontrollstasjoner.
13. Ventilasjonskanaler som fører til boligkvarteret, arbeidsrom og kontrollstasjoner tillates ikke å passere gjennom eksplosjonsfarlige områder.
14. Ventilasjonskanaler til maskinrom kategori A og bysser tillates ikke å passere gjennom boligkvarteret, arbeidsrom eller kontrollstasjoner dersom de ikke er i samsvar med betingelsene som følger av 14.1 eller 14.2:
 - 14.1. Kanalene er konstruert av stål med tykkelse på minst 3 mm for kanaler med diameter/vidde på inntil 300 mm og minst 5 mm for kanaler med diameter/vidde som er like eller større enn 760 mm. For kanalstørrelser på 300–760 mm skal godstykkelsen interpoleres.
Kanalene er isolert til klasse A-60 overalt gjennom rom i boligkvarteret, arbeidsrom eller kontrollstasjoner.
 - 14.2. Kanalene er konstruert som under 14.1 første ledd og forsynt med brannspjeld nær rommene som kanalene fører til. Kanalene er isolert til klasse A-60 fra maskinrommene og byssene til minst 5 m forbi hvert brannspjeld.
15. Ventilasjonskanaler til boligkvarteret, arbeidsrom eller kontrollstasjoner tillates ikke å passere gjennom maskinrom av kategori A og bysser dersom de ikke er i samsvar med betingelsene som følger av 15.1 eller 15.2:
 - 15.1. Kanalene er konstruert som under punkt 14.1 og isolert til klasse A-60 innenfor maskinrom av kategori A og bysser.
 - 15.2. Kanalene er konstruert som under punkt 14.1 innenfor maskinrom av kategori A og bysser, og forsynt med brannspjeld i skillet til disse rom.
16. Alle ventilasjonskanaler skal, der de ikke er krevd utført i stål, være av sertifisert ubrennbart materiale.

§ 19 nåværende nr. 13 blir ny nr. 17. Første ledd siste punktum oppheves. Annet ledd første punktum skal lyde:

Kanalgjennomføringer i skott eller dekk av klasse A som er minst 750 cm² i tverrsnitt, skal være forsynt med brannspjeld.

§ 19 nye nr. 18, 19 og 20 skal lyde:

18. Brannspjeld skal være automatiske. I tillegg skal de kunne opereres (åpnes/lukkes) fra kontrollstasjon og lokalt fra begge sider av det skille de er plassert i. Det skal være indikering som viser faktisk stilling (åpen/lukket) av brannspjeldene, lokalt og i kontrollstasjonen. Brannspjeldene skal være sertifisert i henhold til IMO-resolusjon A.754 (18) eller tilsvarende.
19. Hovedinntak og -utløp i alle ventilasjonssystemer skal kunne stenges fra et lett tilgjengelig og sikkert sted utenom de rom som blir ventilert. I tillegg skal stenging kunne foretas fra kontrollstasjon.
20. Ventilasjonsvifter skal kunne stoppes fra samme posisjoner som hovedinntak og -utløp stenges fra.

§ 19 nåværende nr. 15 blir ny nr. 21 og skal lyde:

21. Hvor det i enkelte tilfelle er tillatt benyttet andre materialer enn stål i rørsystemer for sanitæranlegg og lignende, skal gjennomføringer i skott og dekk av klasse A være av stål og ha en samlet lengde av minst 900 mm, eller annen sertifisert gjennomføring.

§ 19 nåværende nr. 14 blir ny nr. 22.

§ 19 nr. 17 blir ny nr. 23. Siste punktum oppheves.

§ 19 nr. 18 blir ny nr. 24.

§ 20 nr. 2 og 3 skal lyde:

2. Brannintegritet av skott mellom tilstøtende områder.¹

<i>Rom Rom</i>	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	
<i>Under ↓ over →</i>											
Kontrollstasjoner	(1) A-0 d/	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	+
Korridorer	(2)	C	B-15	B-15	B-15	A-60	A-0	A-0 e/	A-0	+	
Boligkvarter unntatt korridorer og trapper	(3)		B-15	B-15	B-15	A-60	A-0	A-0 e/	A-30	+	
Trapper	(4)			B-15	B-15	A-60	A-0	A-0 e/	A-0	+	
Arbeidsrom (Liten brannrisiko)	(5)			A-0 b/	A-0 b/	C	A-60	A-0	A-0	+	
Maskinrom av kategori A	(6)						+	A-0 a/	A-60	A-60	+
Andre maskinrom	(7)						a/	A-0	A-0 e/	A-0	+
Eksplisjonsfarlige områder	(8)							a/c/	–	A-0	–
Arbeidsrom (Høy brannrisiko)	(9)									A-30	+
Åpent dekk	(10)									c/	–

3. Brannintegritet av dekk mellom tilstøtende områder.¹

<i>Rom Rom</i>	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	
<i>Under ↓ over →</i>											
Kontrollstasjoner	(1) A-0	A-0	A-60	A-0	A-15	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	+
Korridorer	(2) A-60	+	+	A-0	+	A-60	A-0	A-0 e/	A-0	+	
Boligkvarter unntatt korridorer og trapper	(3) A-60	A-0	+	A-0	+	A-60	A-0	A-0 e/	A-0	+	
Trapper	(4) A-60	A-0	A-0	+	A-0	A-60	A-0	A-0 e/	A-0	+	
Arbeidsrom (Liten brannrisiko)	(5) A-60	A-0	A-0	A-0	+	A-60	A-0	A-0	A-0	+	
Maskinrom av kategori A	(6) A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	+	A-60	A-60	A-60	+	
Andre maskinrom	(7) A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0 a/	+	A-0 e/	A-0	+	
Eksplisjonsfarlige områder	(8) A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	–	A-0 e/	–	
Arbeidsrom (Høy brannrisiko)	(9) A-60	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0 e/	A-0 c/	+	
Åpent dekk	(10)	+	+	+	+	+	+	–	+	–	

1 Anmerkninger til tabellene i § 20 nr. 2 og 3.

Anm. 1:

- Hvor rommet inneholder en nødskraftkilde eller komponenter til en nødskraftkilde, tillates ikke dette rommet å støte opp til rom som inneholder innretningens dieselgeneratorinstallasjon eller komponenter for denne installasjonen. Rom for nødskraftkilden skal plasseres i betryggende avstand fra eksplosjonsfarlig område.
- For fastsettelse av skottklassifisering, se § 19, nr. 2 og nr. 3.
- Hvor rommene er av samme numeriske kategori og anmerking (c) er anført, er skott og dekk med den isolasjonsstandard som vist i tabellene, bare forlangt når de tilstøtende rom brukes til forskjellige formål.
- Skott som atskiller styrehusets kartrom fra radiatorrommet, kan tilfredsstille B-15 standard.

- e) Avhengig av områdeklassifiseringen vil Sjøfartsdirektoratet kunne sette strengere krav til brannintegritet og konstruktiv atskillelse av tilstøtende områder/rom etter nærmere risikovurderinger, jf. § 4.
 + Angir at skille skal være av stål eller likeverdig materiale, men behøver ikke være skille av klasse A. En vil vurdere spesielt ytterflater som kan bli utsatt for hydrokarbonbrann.
 – Angir ingen krav.

Anm. 2: Boligkvarter og kontrollstasjoner skal være plassert utenfor eksplosjonsfarlige områder, og de skal være atskilt så langt det er praktisk mulig fra slike områder. Ytterflater mot bore- eller produksjonsområdet skal minst være av brannklasse A-60. På grunnlag av resultatene fra utførte risikovurderinger/beregninger av dimensjonerende brann kan det bli krevd brannskiller av klasse «H».

Anm. 3: Ved plassering av hovedmaskinrom/generatorrom skal den branntekniske standard mot boreområde være spesielt vurdert.

Anm. 4: Installasjon av sprinkleranlegg gir ikke reduksjon i isolasjonsverdiene.

§ 22 nr. 3 første punktum skal lyde:

Alarmsystemets elektriske installasjoner skal være i samsvar med gjeldende forskrifter for maritime installasjoner fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 22 nr. 4 skal lyde:

4. Kraftforsyningssystemet skal bestå av minst to uavhengige kraftkilder, som hver skal kunne drive alarmsystemet for et tidsrom av 18 timer. Den ene kraftforsyningen skal være en nødkraftkilde bestående av batterier som står under konstant ladning.

§ 22 nr. 5 første punktum skal lyde:

Deteksjonssystemet skal være oppdelt i sløyfer.

§ 22 nr. 8 skal lyde:

8. I rom hvor støynivået overstiger 90 db(A), skal det i tillegg til klokker (sirener) monteres blinkende eller roterende lys tilknyttet systemet.

§ 22 nr. 9 tredje punktum skal lyde:

Dersom innkommet alarm ikke er blitt kvittert ut innen 2 minutter, skal alarm gis automatisk over hele innretningen.

§ 22 nr. 10 annet punktum skal lyde:

Brannalarm gis ved støtvis alarm med alarmsystemet.

§ 22 nr. 11 og 12 skal lyde:

11. Automatisk brannalarmanlegg skal være sertifisert i henhold til krav gitt i anerkjente standarder som for eksempel EN-54, IEC 92–504 eller tilsvarende.
 12. Det skal verifiseres at systemet er forskriftsmessig utført og at systemet virker tilfredsstillende, samt at de installerte alarmklokker og høyttalere m.m. kan høres av de ombordværende overalt i boligkvarter, arbeidsrom og maskinrom. Minst en gang hvert år, skal det ved en praktisk prøve undersøkes om alarmsystemet virker tilfredsstillende.

§ 23 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Det vises for øvrig til krav gitt i forskrift av 4. september 1987 nr. 857 om ankring-/posisjoneringssystemer på flyttbare innretninger § 6 nr. 7.7 og forskrift av 13. januar 1986 nr. 31 om dekkskraner m.v. på flyttbare innretninger § 5 nr. 11.

§ 23 nr. 2 skal lyde:

2. Innretningen skal videre være utstyrt med et høyttaleranlegg fra hvilket det skal kunne gis beskjeder fra kontrollsenter, kontrollstasjoner, radiatorom og kontorer til hele innretningen, selektivt eller samlet. Kontrollsenteret skal ha høyeste prioritet. Høyttalerkursene skal være arrangert slik at høyttaleranlegget får tilfredsstillende signal fra minst to uavhengige kurser overalt på innretningen. Hver kurs skal være beskyttet mot overbelastning på grunn av jordfeil eller kortslutning. Brann/eksplosjon innenfor et avgrenset rom/område skal ikke kunne sette høyttaleranlegget ut av drift i andre rom/områder. Kraftforsyningssystemet skal bestå av minst to uavhengige kraftkilder hvorav den ene skal være en batterikraftkilde som står under konstant ladning. Batterikraftkilden skal ha en kapasitet som tilsvarer 18 timers drift av systemet.

§ 23 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. Hvor det er anordnet et integrert høyttaleranlegg og alarmsystem, skal det være minst to uavhengige forsterkere og tonegeneratorer med automatisk omkobling i tilfelle svikt. Hver forsterker skal ha tilstrekkelig kapasitet til å operere alarm- og høyttaleranlegget. Høyttalerkursene skal være arrangert slik at det vil være tilfredsstillende høyttalerfunksjon fra minst to uavhengige kurser overalt på innretningen etter svikt i den ene forsterkeren. Alarmfunksjonen skal ha prioritet overfor kommunikasjonsfunksjonen. Batterikraftkilden skal ha tilstrekkelig kapasitet for drift av både høyttaleranlegget og alarmsystemet i 18 timer.
 5. Høyttaleranlegget skal være sertifisert i henhold til krav gitt i anerkjent standard.

§ 24 nr. 3 annet ledd siste punktum skal lyde:

Elektrisk utstyr som skal være funksjonsdyktig etter en nødavstengning skal være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlig område, sone 2.

§ 24 nr. 8 siste punktum oppheves.

§ 25 nr. 1.3 skal lyde:

1.3. Sertifiserte bærbare gassdetektorer for hydrokarbongass (HC) og hydrogensulfidgass (H₂S) (minst to av hver) skal være lett tilgjengelig ombord (se § 25 nr. 5.1).

§ 25 nr. 2.2 skal lyde:

2.2. I tillegg til detektorer plassert i rom som angitt i nr. 2.1 ovenfor, skal det i avtrekksventilasjonen fra rom hvor gass først naturlig vil frigjøres fra borevæsken, dvs. vanligvis i shaleshakerrommet, være installert gassdetektorer for HC-gass og H₂C-gass.

§ 25 nr. 3.3 nåværende første, annet og tredje ledd blir første ledd.

§ 25 nr. 3.3 nåværende fjerde ledd blir annet ledd og skal lyde:

Alarmer skal plasseres lett synlige og hørbare og være i henhold til en anerkjent standard.¹

¹ Jf. blant annet IMO resolusjon A.830 (19) Code on Alarms and Indicators 1995.

§ 25 nr. 3.6 skal lyde:

3.6. Gassdeteksjonssentralen og gassdetektorer skal være sertifisert.

§ 25 nr. 4.2 oppheves.

§ 25 nr. 5.4 oppheves.

§ 26 nr. 2.3 skal lyde:

2.3. Manuell aktiveringsmekanisme, knapp, bryter og lignende for nødavstengning skal beskyttes mot utilsiktet betjening.

§ 26 nr. 2.5 skal lyde:

2.5. Etter en nivå 2 avstengning skal minst følgende utstyr være funksjonsdyktig:

- Nødbelysning (batterilys)
- Kontrollsystem for brønnsikringsventil (BOP)
- Generalalarmsystem
- Høytaleranlegg (PA)
- Kommunikasjonsutstyr for eksternt og internt nødsamband (UHF/VHF-samband)
- Utløsningssystem for fastmonterte brannsløkkingsanlegg.
- Utstyr for utløsning av ankerliner inkludert overringsanlegget.
- Lys- og lydsignaler som krevd i § 13 og nr. 2.1 og nr. 2.2 i byggeforskriften.¹
- Dykkesystem dersom dette er nødvendig for dykkernes sikkerhet.
- Indikeringssystem for gjennomført nødavstengning.

Ovennevnte utstyr skal være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlig område, sone 2. Alt elektrisk utstyr skal tilfredsstillende til enhver tid gjeldende forskrifter fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet. Selve batteripakken må ikke være spesielt eksplosjonsbeskyttet dersom plasseringen er i sikkert område. Elektrisk utstyr som skal holdes i funksjon under større gassutslipp og som er overtrykksbeskyttet (Ex.p.) må være sikret overtrykk selv om hoved- og nødkraft faller ut.

¹ Se forskrift av 4. september 1987 nr. 856 om bygging av flyttbare innretninger.

§ 26 nr. 2.11 første punktum skal lyde:

Fra sentral for nødkommunikasjonsutstyr (UHF/VHF) skal det kunne kommuniseres enkeltvis med de forskjellige UHF/VHF-apparater og alle samtidig.

§ 28 nr. 1 siste parentes skal lyde:

(Jf. gjeldende forskrifter fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.)

§ 30 oppheves.

§ 31 og § 32 skal lyde:

§ 31. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 32. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til andre bestemmelser.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 494 2003**Forskrift om endring i forskrift om dekkskraner m.v. på flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 35 nr. 4, § 41, § 41a nr. 1 første ledd og nr. 2, § 42, § 54a, § 97 og § 100, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 13. januar 1986 nr. 31 om dekkskraner m.v. på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 ny nr. 3 skal lyde:

3. *Dekkskran*: Fast installert løfteinnretning til bruk for transport av last på åpent dekk og mellom innretning og forsyningskip.

§ 1 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4.

§ 1 nåværende nr. 4 blir ny nr. 5 og skal lyde:

5. *Sakkyndig person*: Person med kvalifikasjoner til å foreta beregning, konstruksjon, kontroll, prøving og sertifisering av løfteredskap og kraner med tilhørende utstyr som skal anvendes på flyttbare innretninger. Sjøfartsdirektoratet bestemmer om en person skal anses som tilstrekkelig kvalifisert til å betegnes som sakkyndig person, jf. de til enhver tid gjeldende forskrifter om laste- og losseinretninger på skip.

§ 1 nåværende nr. 5 blir ny nr. 6.

§ 1 nåværende nr. 6 blir ny nr. 7 og skal lyde:

7. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)

§ 1 ny nr. 8, 9 og 10 skal lyde:

8. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)

Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

9. *Anerkjent standard*: Standard som er utgitt av NS/BS/ISO/API/CEN/IEC eller andre standarder, eventuelt regelverk, som for et bestemt anvendelsesområde er nasjonalt og/eller internasjonalt anerkjent. Sjøfartsdirektoratet vil i hvert enkelt tilfelle kunne bestemme hvilken standard som kan anerkjennes.

10. *Sertifisert*:

- a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstillir angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - administrasjonen i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)
- b) Vedrørende arbeidsutførelse: personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet

§ 2 og § 2a skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Forskriften gjelder for alle dekkskranner med tilhørende løst utstyr som anvendes på flyttbare innretninger som er registrert eller som skal registreres i norsk skipsregister.
2. Dekkskranner på innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.
3. Forskriften kommer ikke til anvendelse når det gjelder kraner og løfteutstyr som er en del av de boretekniske installasjoner og utstyr som er gjenstand for kontroll i samsvar med § 22 i forskrift om bygging av flyttbare innretninger.
4. Transportabelt løfteutstyr, arbeidsvinsjer og lignende skal sertifiseres i samsvar med forskrift om laste- og losseinnretninger på skip. Det vises for øvrig til forskrift om verne-, miljø- og sikkerhetstiltak på flyttbare innretninger.

§ 2a. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4 nr. 1.1 annet ledd oppheves.

§ 4 nr. 1.3 første ledd annet punktum skal lyde:

De komponenter i kranen som har de største påkjenninger, skal innføres i kranhåndboken i forbindelse med et representativt utvalg av lasteforhold, slik at behørig inspeksjon og ikke-destruktiv prøving skal utføres dersom det er mistanke om at overbelastning eller skade kan ha inntruffet.

§ 4 nr. 2.1 og 2.2 skal lyde:

- 2.1. Kraner skal beregnes for drift med maksimal kapasitet med slagside på minst 5° for innretninger av skipstype, 3° for halvt nedsenkbare innretninger og 1° for oppjekkable og nedsenkbare innretninger i de ugunstigste retninger, og samtidig for en konstant vindhastighet på minst 25 m pr. sekund. Ved beregning av vindbelastningen skal en hengende last tilsvarende en 10 fots (3 m) standard container forutsettes. Annen representativ last skal forutsettes for spesielle kraner.
- 2.2. Med bommen i stuert posisjon, skal kraner om bord i halvt nedsenkbare innretninger beregnes for minst 10 graders krenkning og en rulleperiode på 10 sekunder. For oppjekkable innretninger skal kranene med bommen i stuert posisjon beregnes for en 20 graders krenkning og en rulleperiode på 10 sekunder.

Kraner om bord i innretninger av skipstype skal i stuert posisjon beregnes for en krenkning på minst 35 grader, og en periode i sekunder på:

$$T = 0,8 \times B / \text{kvadratroten av GM}$$

B = Skipets bredde i meter

GM = Metasenter høyde i meter for de aktuelle lasteforhold.

Om ikke gunstigere bevegelseskarakteristikk kan dokumenteres, skal alle kraner som i stuert posisjon er utsatt for vind dessuten beregnes for en konstant vindhastighet på 50 m pr. sekund.

§ 4 nr. 2.3 annet punktum skal lyde:

For nødoperasjoner skal de i tillegg være i stand til å løfte om bord en last på minst 2,5 tonn fra 25 m radius ved en konstant vindhastighet på minst 30 m pr. sekund og krenkning på 10° i den ugunstigste retning med tilhørende dynamisk belastning som fremkommer ved å løfte denne lasten fra dekket av et forsyningskip.

§ 4 nr. 2.5 skal lyde:

- 2.5. Hive- og nedfiringshastigheten for «hurtigløft»-vinsjen med fem tonns belastning skal være minst 100 m pr. minutt. Lavere hive- og nedfiringshastighet aksepteres likevel dersom hastigheten er så høy at last kan løftes klar av neste bølgetopp med margin selv om løftet påbegynnes på ugunstigste tidspunkt, dvs. i en bølgedal. Den maksimale bølgehøyde kranen kan klare, blir en av kranens operasjonsbegrensninger og skal angis i operasjonsmanualen.

§ 4 nr. 3.1 første punktum skal lyde:

Bare materialer som er sertifisert av anerkjent klasseinstitusjon skal benyttes i viktige styrkekomponenter (f.eks. kranbom, A-ramme, pidestall osv.).

§ 4 nr. 3.3 første kolon skal lyde:

- 3.3. Sertifisert ståltau¹ skal tilfredsstillende en anerkjent standard, passe til diameteren i skiver og tromler og ha en bruddstyrke på ikke mindre enn det maksimale strekk i tauet med hensyn til tillatt arbeidsbelastning, SWL,² multiplisert med en faktor som fås fra følgende tabell:

§ 4 nr. 3.3 annet og tredje ledd skal lyde:

Faktoren aksepteres redusert ned til 4 for ståltau brukt i forbindelse med kroker med en SWL på 20 metriske tonn og derover hvis innvirkningen av alle bevegelser (jf. § 4 nr. 1.1) er beregnet og kranens SWL i hvert enkelt tilfelle blir redusert for virkningene av denne bevegelse. Nødvendige opplysninger skal da tas inn i kranhåndboken.

Som et alternativ til ovennevnte tabell kan ståltau dimensjoneres etter anerkjent standard hvor det er tatt hensyn til dynamisk belastning.

§ 4 nr. 3.4.3 siste punktum skal lyde:

Slangene skal benyttes på en slik måte at kranføreren ikke ville bli skadet om en slange skulle bryte.

§ 4 nr. 4.3 skal lyde:

4.3. Røntgenbilder skal tilfredsstillende kravene til Karakter 4 (blått) ifølge «II W Collection of Reference Radiographs of Welds», men mindre poredannelse ifølge Karakter 3 (grønt) aksepteres av sakkyndig person.

§ 4 nr. 5.1 siste punktum skal lyde:

Nødutløsningssystemet skal sette eventuelle grensebrytere som vil hindre ståltauet på «hurtigløft»-vinsjen i å spole helt ut, ut av funksjon.

§ 4 nr. 5.3 og 5.4 skal lyde:

5.3. Kraner med vinsjer som kan løfte vesentlig mer enn det kranen er sertifisert for, forlanges utstyrt med sikkerhetsanordning som ved en bestemt overlast forhindrer at kranen klarer å løfte eller bevirke at kranen stopper på en slik måte at det bare er mulig å manøvrere denne til en bedre posisjon (senke lasten eller heve bommen).

5.4. Tromler skal være av en slik størrelse at maksimum 3 lag ståltau kan oppspoles med mindre det kan dokumenteres at videre oppspoling kan finne sted uten for stor slitasje. Trommelen skal være konstruert slik at tauet ikke kan hoppe over trommelflensene. Flensens høyde skal være 2,5 ståltaudiameter høyere enn øverste ståltaulag på fullt oppspolt trommel. Dersom det er arrangert annen beskyttelse for å forhindre at ståltauet hopper over trommelflensene, aksepteres det at høyden reduseres. Tromler uten spor skal ikke ha større innløpsvinkel enn 3°. For tromler med spor skal vinkelen ikke overstige 5°.

§ 4 nr. 5.11 og ny 5.12 skal lyde:

5.11. Bremsene skal konstrueres slik at det, i tilfelle svikt i kraft- eller kontrollsystemet, på kortest mulig tid lar seg gjøre å senke og stanse kroken med maksimal belastning manuelt og under full kontroll.

5.12. Store kraner skal ha nødkraftsystem uavhengig av hovedkraftsystemet.

§ 4 nåværende nr. 5.12 blir ny nr. 5.13.

§ 4 nåværende nr. 5.13 blir ny nr. 5.14 og skal lyde:

5.14. Alle bremsesystemer skal beskrives i kranhåndboken med opplysninger om hvordan en skal kontrollere og justere bremseanordningene samt betjene disse i tilfelle svikt i krafttilførselen.

§ 4 nr. 8.3 skal lyde:

8.3. «Hurtigløft»-vinsj på kraner som brukes til lasting og lossing fra forsyningsskip, skal anordnes med en forløper av ståltau eller fibertau av tilstrekkelig lengde og bruddstyrke.

§ 4 nr. 10.1 annet punktum skal lyde:

Hvor ståltauklemmer skal brukes, skal innbyrdes avstand mellom klemmene minst være 6 ganger ståltaudiameteren, ståltauets frie lengde være minst 5 ganger ståltaudiameteren, og enden skal hindres i å trevles opp.

§ 4 nr. 12.1 første punktum skal lyde:

For kraner som ikke har førerhus, skal det vanlige manøvreringsstedet sikres og utstyres med nødvendig rekkverk.

§ 4 nr. 13.4 skal lyde:

13.4. Leidere, rekkverk, etc. skal tilfredsstillende kravene i de til enhver tid gjeldende forskrifter.¹

¹ Jf. forskrift av 4. september 1987 nr. 856 om bygging av flyttbare innretninger og forskrift av 4. september 1987 nr. 859 om verne-, miljø- og sikkerhetstiltak på flyttbare innretninger.

§ 4 nr. 13.5 annet punktum skal lyde:

Sikkerhetsskjermer skal anordnes hvor det er nødvendig for å beskytte folk mot bevegelige deler og varme overflater.

§ 4 nr. 15.4 skal lyde:

15.4. Det skal sørges for anordninger som sikrer at ingen kontrollspak, reguleringsknapp eller lignende utilsiktet kan bli aktivisert.

§ 5 nr. 5 siste punktum oppheves.

§ 5 nr. 9.3 skal lyde:

9.3. Nødstoppbryteren skal beskyttes mot utilsiktet bruk.

§ 5 nr. 12 siste punktum skal lyde:

For store kraner kreves flere apparater eller fast opplagt slokningsanlegg.

§ 6 nr. 3.1 og 3.2 skal lyde:

- 3.1 Forløpere og løftestropper av ståltau som benyttes til heising og låring av laster på under 10 tonn, skal ha en sikkerhetsfaktor på minst 6. For laster over 10 tonn skal forløpere, løftestropper, ringer, kroker og annet løst utstyr minst ha samme sikkerhetsfaktor som det tilhørende ståltau (jf. § 4, nr. 3.3).
- 3.2. For veldefinerte løft på 100 tonn og derover, skal stroppens høyeste belastede del minst ha en sikkerhetsfaktor på 3.

§ 6 nr. 3.4 siste punktum oppheves.

§ 7 nr. 1 skal lyde:

1. Kraner skal oppstilles eller plasseres slik at de ikke vil bli utsatt for ekstrem varme, syre eller spesielt etsende atmosfære.

§ 7 nr. 3 skal lyde:

3. Fundamentene til kraner skal være godkjent av MOU-klasseinstitusjon.

§ 10 skal lyde:

Spesialverktøy som er nødvendig for å utføre vedlikeholdsarbeid som kreves i kranhåndboken, skal oppbevares om bord i innretningen vedkommende kran tilhører.

§ 11 nr. 1.1.1 skal lyde:

- 1.1.1. Etter at en kran er stilt opp om bord og senere hvert 5. år, skal den prøves av sakkyndig person som følger retningslinjer, fastsatt av ILO:

<i>Tillatt arbeidsbelastning, SWL</i>	<i>Prøvebelastning</i>
Inntil 20 tonn	1,25 x SWL
Fra 20 til 50 tonn	SWL + 5 tonn
Over 50 tonn	1,1 x SWL

§ 11 nr. 1.1.4 skal lyde:

- 1.1.4. Hvis det ikke er mulig å bruke løse vekter, skal en fjærvekt eller en hydraulisk jekk brukes ved de 4-årige prøver som følger etter hverandre. Flere prøver skal da utføres med kranen dreid i forskjellige retninger og med forskjellige bomvinkler. Hvis en fjærvekt eller en hydraulisk vekt blir brukt, skal den være pålitelig og nøyaktig.

§ 11 nr. 1.3 siste punktum oppheves.

§ 11 nr. 4 første punktum skal lyde:

Resultat av førstegangsprøving, 5-årige prøver og undersøkelser samt årlig inngående ettersyn og alle slags prøver og undersøkelser etter reparasjoner eller forandringer av kranen eller løfteutstyret skal føres inn i kontrollboken (ILO-Form. nr. 1).

§ 11 nr. 5.3 oppheves.

§ 12 nr. 2.3 skal lyde:

- 2.3. I tillegg skal den merkes med identifikasjonsnummer eller lignende som også er anført i sertifikatet.

§ 12 nr. 4 skal lyde:

4. *Løfteutstyr.*

Løfteutstyr skal merkes med den største tillatte arbeidsbelastning med tall eller bokstaver samt med identifikasjonsnummer i overensstemmelse med sertifikatet. Merkingen skal utføres på selve løfteutstyret eller på en plate eller ring laget av varig materiale og forsvarlig festet på løfteutstyret. For ståltastropper skal det påsettes merke som angir SWL ved 0° for enkle stropper og ved 90° spredning for andre stropper. Alternativt aksepteres det at det er oppsatt informasjon på lett synlige steder om dette. Stroppene skal lett kunne identifiseres i henhold til oppsatt informasjon.

§ 13 nr. 2.3 skal lyde:

- 2.3. Under behandlingen av løft skal kranføreren ikke sette kranen i gang før signalmannen gir signal eller hele løftet er synlig for han.

§ 13 nr. 2.6 første punktum skal lyde:

Kranføreren skal hver dag før kranen tas i bruk, foreta alle aktuelle bevegelser med kranen og foreta sådant vedlikehold som er nødvendig for å forvise seg om at kranen fungerer tilfredsstillende.

§ 13 nr. 2.8 første og annet punktum skal lyde:

Intet løfteutstyr skal brukes for last som overskrider utstyrets største tillatte arbeidsbelastning, SWL. Ved all bruk av flere wirestropper eller kjettinger, skal det tas hensyn til innbyrdes vinkler.

§ 13 nr. 2.9 siste punktum skal lyde:

En oversikt som viser største tillatte arbeidsbelastning, SWL for alle typer og størrelser utstyr som brukes på installasjonen, skal slås opp på lagringsplassen.

§ 13 nr. 2.13 skal lyde:

2.13. Kranføreren skal ikke forlate førerhuset mens det henger last i kroken.

§ 14 og § 15 skal lyde:

§ 14. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenelige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 15. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse forskrifter straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 495 2003

Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 46 og § 52, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 17. desember 1986 nr. 2318 om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 4 – 7 oppheves. Nåværende nr. 8 blir ny nr. 4.

§ 1 ny nr. 5 og 6 skal lyde:

5. *Mønstringsstasjon*: Møtested for entring av livbåter og redningsflåter.
6. *Nødstasjon*: Møtested for personell med bestemte oppgaver i en nødssituasjon.

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. *Virkeområde*

1. Forskriften gjelder for innretninger som er registrert eller som skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. *Rederens og plattformsjefens plikter*

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. *Dokumentasjon*

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 5 oppheves.

§ 6 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Boligkvarteret skal ikke grense direkte opp til eksplosjonsfarlige områder og skal tilfredsstillende kravene i gjeldende brannforskrift for flyttbare innretninger.

§ 6 nr. 3 første punktum skal lyde:

3. Boligkvarteret skal være utstyrt med tilstrekkelig antall utganger/opp ganger som gir lett adgang til mønstringsstasjonene.

§ 6 ny nr. 5 skal lyde:

5. Boligkvarteret skal være lagt til rette for å opprettholde en forsvarlig hygienisk standard.

§ 6 nåværende nr. 5 – 9 blir nr. 6 – 10.

§ 7 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Isolasjonen skal ikke ha en høyere k-verdi enn 0,50.

§ 7 nr. 3 skal lyde:

3. Alle materialer benyttet i boligkvarteret skal ha en overflate som er lett å holde ren.

§ 7 nr. 6 skal lyde:

6. Skott og tak i sanitærrom skal være av stål eller annet likeverdig materiale og isolert mot ytterskott.

§ 7 nr. 9 annet punktum skal lyde:

Dører til sanitærrom i lugarer og til toalettavlukker i felles sanitærrom kan imidlertid ha en lysåpning i karm på 600 mm.

§ 8 nr. 4 siste punktum skal lyde:

Dører til soverom skal være utstyrt med sparkepanel eller være ulåsbare.

§ 8 nr. 5 skal lyde:

5. Trappeopp ganger, nødutganger og rømningsveier skal ikke sperres eller tildekkes, og de skal være arrangert slik at de gir en sikker adgang til nød- og mønstringsstasjonene.

§ 9 nr. 1 første punktum skal lyde:

1. All innredning skal være tilstrekkelig ventilert med mekanisk ventilasjon og ha overtrykk på 50 Pascal i forhold til omgivelsene.

§ 9 nr. 3 skal lyde:

3. Ventilasjonsavtrekk fra helsekontor, bysse, vaskerom og toalettrom skal ledes i særskilte kanaler og aldri resirkuleres.

§ 12 nr. 2 skal lyde:

2. Gulvet i bysse skal ha en sklisikker overflate som er lett å holde ren. Overgangen fra gulv til vegger og fast innredning skal være utført slik at det er lett å holde rent. Gulvet skal være forsynt med tilstrekkelig avløp for vann, minst ett på hver side på laveste punkt under alle normale krengeforhold.

§ 12 nr. 6 siste punktum skal lyde:

Fryseromstemperaturen skal være minus 18 °C eller lavere.

§ 12 nr. 7 siste punktum skal lyde:

Kjøleromstemperaturen skal holdes mellom minus 1 og pluss 4 °C.

§ 12 nr. 9 skal lyde:

9. Det skal være mulig å drenere vannansamling i fryse- og kjølerom samt øvrige proviantrom.

§ 13 nr. 6 oppheves.

§ 14 nr. 7. skal lyde:

7. I soverom bestemt for mer enn 1 person, skal køyer utstyres med fortrekksgardiner.

§ 16 nr. 2 skal lyde:

2. Helsekontoret skal være innredet og utstyrt slik at undersøkelse og behandling kan foretas på en medisinsk forsvarlig måte.

§ 16 nr. 3 siste punktum skal lyde:

Rommet skal være utstyrt med WC, dusj og vask med blandebatteri.

§ 16 nr. 4 oppheves.

§ 17 nr. 9 skal lyde:

9. I tilknytning til skifterom, skal det finnes håndvasker, dusjer, klosetter og urinaler i et antall som er rimelig i forhold til det antall personer som antas å ville bruke rommet samtidig. Dersom det er flere mindre skifterom skal disse utstyres med minimum en vask med vann, en dusj og et klosett.

§ 19 og § 20 skal lyde:

§ 19. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 20. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10, § 339 nr. 2 jf. § 48a og § 48b, dersom ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

Forskriftens vedlegg¹ oppheves.

¹ Forskriftens vedlegg har ikke vært kunngjort i Norsk Lovtidend.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 496 2003

Forskrift om endring i forskrift om bygging av flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 35, § 41, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 68 og § 69, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 856 om bygging av flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 – 5 oppheves.

§ 1 nåværende nr. 6 blir nr. ny 2 og skal lyde:

2. *Anerkjent klasseinstitusjon*: klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)

§ 1 ny nr. 3 skal lyde:

3. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 1 nr. 7 oppheves.

§ 1 nåværende nr. 8 – 13 blir nye nr. 4 – 9.

§ 1 nr. 14 – 17 oppheves.

§ 1 nr. 18 blir ny nr. 10 og skal lyde:

10. *Brannresistent kabel*: Brannresistent i samsvar med International Electrotechnical Commission – 331 (IEC-331).

§ 1 ny nr. 11 skal lyde:

11. *Sertifisert*:

- a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstillende angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller

- administrasjonen i et land som har ratifisert Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)
- b) Vedrørende arbeidsutførelse: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 2 overskriften skal lyde:

§ 2. Virkeområde

§ 2 nr. 2 oppheves.

§ 2 ny nr. 2 skal lyde:

2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2 nåværende nr. 4 blir nr. 3 og siste punktum skal lyde:

I denne forbindelse vil Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger kunne sertifisere flyttbare innretninger etter IMO's «Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units, 1989» (1989 MODU-kode, Resolution A.649(16)).

§ 2 nåværende nr. 5 blir ny nr. 4 og skal lyde:

4. Rederiet skal foreta en samlet sikkerhetsvurdering og dokumentere at alternative løsninger som nevnt i nr. 3 ovenfor gir tilfredsstillende sikkerhet.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Rederens og plattformsejers plikter

Reder og plattformseier skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Dokumentasjon

1. Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.
2. For innretninger som bygges til klasse i en MOU-klasseinstitusjon, skal tegninger, spesifikasjoner, opplysninger mv. vedrørende de forhold (kontrollområder) som er delegert, innsendes til vedkommende MOU-klasseinstitusjon. Klasseinstitusjonen skal rapportere til Sjøfartsdirektoratet i samsvar med den overenskomst som er inngått.
3. For innretninger som ikke har klasse i MOU-klasseinstitusjon, skal reder kunne dokumentere en tilsvarende sikkerhetsstandard som for innretninger med slik klasse.
4. Reder skal kunne dokumentere at elektriske anlegg og områdeklassifisering (eksplosjonsfarlige områder) oppfyller gjeldende forskrifter om maritime elektriske anlegg, fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.¹ Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse bestemmes av Direktoratet for brann- og elsikkerhet som på forespørsel skal få direkte tilsendt den ønskede dokumentasjon.

- 1 Forskriften gjennomfører direktiv 89/336/EØF (EMC-direktiv) av 3. mai 1989 med endringsdirektiv 92/21/EØF. EMC-direktivet gjelder for alle apparater på flyttbare innretninger som kan fremkalle elektromagnetiske forstyrrelser eller hvis funksjon kan bli påvirket av slike forstyrrelser. EMC-direktivet krever bl.a. CE-merking av alt slikt utstyr.

§ 5 oppheves.

§ 6 nr. 1.1 siste punktum skal lyde:

Innretningen skal være sterk nok til å motstå den ugunstigste kombinasjon som kan forekomme samtidig av maksimale stedlige miljøbelastninger og funksjonsbelastninger.

§ 6 nr. 2.2 og 2.3 skal lyde:

- 2.2. Beregningene skal utføres for aktuelle lastetilstander med ugunstigste kombinasjon av maksimale stedlige miljøbelastninger og funksjonsbelastninger.
- 2.3. Beregningene skal utføres etter de til enhver tid gjeldende designkriterier og beregningsmetoder fastsatt i reglene til MOU-klasseinstitusjon.

§ 6 nr. 2.5 annet punktum skal lyde:

I konstruksjoner utsatt for særlig påkjenning (f.eks. legger o.l.) skal det benyttes stål som har god motstandsdyktighet mot sprøbrudd og som er sertifisert av anerkjent klasseinstitusjon.

I § 6 nr. 3.1 oppheves de tre siste strekpunkter.

§ 6 nr. 4.1 skal lyde:

- 4.1. Til sveising av hovedstyrkedeler skal det bare benyttes sveisere som er sertifisert i henhold til NS-E1-287 del 1 eller tilsvarende standard.

§ 6 nr. 7.1 og 7.2 skal lyde:

- 7.1. Innretningens overbygg og fastmonterte utstyr skal være konstruert og festet slik at det vil kunne tåle en krenkning som tilsvarende den ugunstigste krengevinkel i en hvilken som helst retning som innretningen kan få etter skade som definert i stabilitetsforskriftens § 21.¹
- 1 Se forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.
- 7.2. Innretningen skal være slik konstruert at alt utstyr som kan blokkere rømningsveier, eller bety fare for de ombordværende ved forskyving eller krenkning, kan sikres på en forsvarlig måte for å tåle minimum ovennevnte krengevinkel.

Ny § 6a og § 6b skal lyde:

§ 6a. Elektrisk anlegg og utstyr

Elektriske anlegg og utstyr skal være i samsvar med gjeldende forskrifter for maritime elektriske anlegg.^{1,2}

1 Jf. Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

2 Forskriften gjennomfører direktiv 89/336/EØF (EMC-direktivet) av 3. mai 1989 med endringsdirektiv 92/21/EØF. EMC-direktivet gjelder for alle apparater på flyttbare innretninger som kan fremkalle elektromagnetiske forstyrrelser eller hvis funksjon kan bli påvirket av slike forstyrrelser. EMC-direktivet krever blant annet CE-merking av alt slikt utstyr.

§ 6b. Maskinsystemer

1. Maskineri, tilhørende systemer og enkeltkomponenter skal være i samsvar med MOU-klasseinstitusjonens regler for flyttbare innretninger. Dette omfatter:
- Maskiner, tilhørende systemer og enkeltkomponenter generelt.
 - Hoved- og hjelpemaskineri.
 - Framdriftsmaskineri og styrearrangement.
 - Kjeler, trykkbeholdere, oljefyrte installasjoner og forbrenningsovner.
 - Pumper og rørinstallasjoner i forbindelse med innretningens maskinsystemer og skrog.
 - Ventilasjon av maskinrom med forbrenningsmotorer.
2. Installasjon av maskineri i eksplosjonsfarlig område skal være i samsvar med avsnitt 6.7 i MODU-koden (1989).

§ 7 nr. 1 og ny nr. 2 skal lyde:

1. For innretninger som ønskes å kunne operere i områder med døgnlig middeltemperatur under 0 °C, må det kunne dokumenteres at innretningen kan operere sikkert under de aktuelle miljøforhold.
2. Sjøfartsdirektoratet har den 22. august 1988 fastsatt krav til faste batteridrevne nødlys som skal installeres på innretninger som skal kunne operere i områder med temperaturer vesentlig lavere enn 0 °C. Nevnte krav er inntatt som vedlegg III til denne forskrift. De maksimale miljøforhold (temperatur i luft og sjø, luftfuktighet mv.) som det ønskes å kunne operere under, skal oppgis av reder.

§ 7 nåværende nr. 2 blir ny nr. 3.

§ 7 nåværende nr. 2.1 blir ny nr. 3.1 og skal lyde:

- 3.1. Dokumentasjonen for operasjon under disse miljøforhold skal kunne fremlegges ved:
- Teknisk dokumentasjon og
 - Operasjonsinstrukser

§ 7 nåværende nr. 2.2 med underpunkter blir ny nr. 3.2 med underpunkter.

Nåværende nr. 2.2.2 blir ny nr. 3.2.2 og skal lyde:

- 3.2.2. Systemer og utstyr for daglig normal drift av innretningen. (For eksempel kraner, ballastsystemer, oppankringssystemer, ferskvannssystemer, luftsystemer, ventilasjon, osv.)

§ 7 nåværende nr. 2.2.5 blir ny nr. 3.2.5 og skal lyde:

- 3.2.5. Estimert av maksimal antatt islast samt lastkondisjon med denne islast inkludert. Resultatet skal stabilitetsmessig tilfredsstillende den aktuelle KG-grenseverdi.

§ 7 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4.

§ 10 nr. 1.1.1 skal lyde:

- 1.1.1. Avstanden mellom underste dekk og havflaten er bestemt av det fastsatte fribord. Vedrørende fribord og lastelinjeforhold, vises det til stabilitetsforskriftens § 29.¹

1 Forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

§ 11 overskriften, nr. 1 og ny nr. 2 skal lyde:

§ 11. Nødkraftforsyning

1. Innretningen skal være utstyrt med en uavhengig kraftforsyning som er arrangert og konstruert for å kunne yte maksimum kontinuerlig effekt i minst 18 timer ved den ugunstigste krengevinkel som følger av stabilitetsforskriftens § 21.¹
 2. Nødkraftkilder skal være sertifisert. I forbindelse med sertifisering av nødkraftkilden (generator med drivmaskineri), skal det utføres en prototypeprøve når den er krenget som følger:
 - 25 grader i hvilken som helst retning for halvt nedsenkbare innretninger,
 - 15 grader i hvilken som helst retning for oppjekkable innretninger, og
 - 22,5 grader i hvilken som helst retning for innretninger av skipstype.Prototypeprøven skal utføres med maksimum belastning i minst 4 timer.
- ¹ Forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

§ 11 nåværende nr. 2 blir ny nr. 3.

§ 11 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4 og første ledd første punktum skal lyde:

Nødgeneratorrommet skal være plassert over vannlinjen etter største og ugunstigste skadetilfelle i henhold til stabilitetsforskriften § 21, og skal ha lett adkomst fra åpent dekk etter nevnte skade.

§ 11 nr. 4 fjerde ledd skal lyde:

På innretninger hvor hovedgeneratorene er fordelt på to eller flere maskinrom med uavhengige tavler brannteknisk atskilt fra hverandre, kan en eller flere av generatorene i minst to av de uavhengige maskinrommene benyttes som nødkraftkilde. Hver nødkraftkilde med tilhørende tavle skal da være selvforsynt og fullstendig uavhengig av hverandre. Brannskillet mot tilstøtende maskinrom skal minst være enten;

- et brannklasse A-60 skille pluss kofferdam, eller
- et stålskott isolert til klasse A-60 på begge sider.

§ 11 ny nr. 5 og 6 skal lyde:

5. En hvilken som helst skade eller feil i nødkraftkilden eller nødgeneratorrommet skal ikke påvirke hovedkraftforsyningen.
6. Hoved- og nødkraftforsyningen skal ikke passere gjennom samme rom dersom dette er maskinrom av kategori A, eller arbeidsrom med høy brannrisiko.

§ 11 nåværende nr. 4 blir ny nr. 7 og første punktum skal lyde:

Kabler til nødkraftforbrukere som nevnt under nr. 3, skal i størst mulig utstrekning legges utenom maskinrom av kategori A og arbeidsrom med høy brannrisiko.

§ 11 ny nr. 8 skal lyde:

8. Kabler til nødkraftforbrukere og sikkerhetskritisk utstyr skal ikke passere gjennom et eksplosjonsfarlig område utenom det område der utstyret selv er plassert.

§ 11 nåværende nr. 5, uten underpunktene, blir ny nr. 9.

§ 11 nåværende nr. 5.1 blir ny nr. 10 og skal lyde:

10. Det skal være en egen brennoljetank for nødkraftkildens dieselmotor eller gassturbin plassert i samme rom som nødkraftkilden. Oljen skal ha et flammepunkt som ikke er under 43 °C.

§ 11 nr. 5.2 oppheves.

§ 11 ny nr. 11 skal lyde:

11. Startarrangement.
 - Drivmaskineriet skal ha automatisk startanordning.
 - Startkraftkilden skal være lagret i to atskilte enheter som hver skal kunne gi minst 6 startforsøk. Den ene enheten skal være forbeholdt manuell betjening. Lagret energi kan enten være batterier under automatisk oppladning eller trykkluftflasker under automatisk oppladning.
 - Antall automatisk startforsøk skal være mellom 3 og 6.
 - Ladeinnretningene skal være tilknyttet nødtavlen.

§ 11 nåværende nr. 5.3 blir ny nr. 12 og skal lyde:

12. Nødkraftkilder skal ved installasjon og senere hvert 2. år prøvekjøres i minst 4 timer ved den største belastning som kraftkilden kan få om bord.

§ 12 skal lyde:

1. Fast montert nødbelysning tilknyttet nødkraftkilden skal arrangeres på innretningen i et omfang som gir tilstrekkelig belysning for sikker rømning fra alle områder om bord. Nødllys skal blant annet arrangeres i innredningen, i korridorer, i trappeopp ganger, langs rømningsveier, på hver side av alle vannrette

lukningsmidler for atkomståpninger og nødutganger, i rom for oppbevaring av brannmannsutstyr i maskinrom, i kontrollrom, i heisstoler, på arbeidssteder, på åpent dekk, ved helikopterdekk, ved nødstasjoner, på mønstringsstasjoner og ved livbåt/flåtestasjoner.

I styrehuset og ellers hvor lyset kan være til sjenanse for navigeringen, kan nødlyset være tilsluttet bryter som betjenes i styrehuset.

2. Nødbelysningen ved livbåt/flåtestasjon skal kunne belyse redningsredskapet under forberedelsene til sjøsetting. Sjøen hvor livbåter/flåter settes ut, skal også kunne belyses.
 3. Krav til nødlys:
 - Nødlys skal være sertifisert.
 - Nødlys skal være konstruert for å tåle vibrasjoner og andre miljøkrav iht. IEC 92–504 eller tilsvarende standard.
 - Nødlys skal ha kapslingsgrad (IP) som kreves for vedkommende brukssted, likevel ikke under IP 56 på åpent dekk.
 - De skal også være slik konstruert eller anordnet at kondens ikke oppstår.
 4. I tillegg til nødlys tilknyttet nødkraftkilden, skal det på steder nevnt i nr. 1 ovenfor anordnes egne eller kombinerte faste nødlys med innbygget batterikraftkilde. Følgende tilleggskrav gjelder for slike batterinødlys:
 - Batterikraftkilden skal stå under konstant lading, og den skal umiddelbart tre i funksjon hvis nødkraftkilden faller ut.
 - Nødlysene skal gi kontinuerlig belysning i minst en time ved den aktuelle temperaturgrense gitt av § 7.
 - De skal ikke ha lavere eksplosjonsbeskyttelse enn sone 2, jf. brannforskriften § 26.¹
 - De skal ha innbygget ladelikeretter med innbygget varsel for svikt i batteriets ladekrets eller spenning.
 - Nødlys skal på et lett synlig sted ha et skilt med følgende merking: batteriets idriftsettelsesdato, normal levetid for batteriet og type batteri som skal benyttes ved utskiftning.
 5. Batteridrevne transportable lamper skal være plassert lett tilgjengelig i kontrollrom, i plattformsjefens, boresjefens og teknisk sjefs kontorer og ved borers kontrollpanel. Disse lampene skal være av en type som står under konstant oppladning og være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlig område sone 1.
- ¹ Jf. forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger.

§ 13 nr. 2.3 første og annet punktum skal lyde:

Egen batterikraftkilde med kontinuerlig oppladning med kapasitet for 4 døgns kontinuerlig drift av reserve U-lys og lydsystemet slik nevnt i nr. 2.1 og 2.2. Omkopling av batterikraftkilden skal skje automatisk.

§ 13 ny nr. 5 skal lyde:

5. Utstyr som er nevnt i nr. 2.1 og 2.2 skal være sertifisert. Utstyr som nevnt i nr. 3 og 4 skal være typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket iht. skipsutstyrsforskriften.¹

¹ Jf. forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr.

§ 14 nr. 1.1 annet punktum skal lyde:

Mindre rom hvor avstand til utgang ikke overstiger 5 m fra noe sted i rommet, kan i visse tilfeller konstrueres med bare en utgang.

§ 14 nr. 1.4 skal lyde:

- 1.4. I prinsippet skal ledere være skråstilte. Hvor det av praktiske grunner er vanskelig å arrangere skråstilte ledere, kan vertikale ledere arrangeres opp til en høyde på 18 meter.

§ 14 nr. 2.3 første punktum skal lyde:

Dekslene for atkomstluker skal kunne betjenes fra begge sider og åpnes av en person.

§ 14 nr. 2.4 annet punktum skal lyde:

Dersom dette vanskelig lar seg arrangere på en praktisk måte, kan alternative arrangementer med tilsvarende sikkerhetsnivå benyttes.

§ 15 nr. 2 annet punktum skal lyde:

Dører i rømningsveier skal ha sentralbetjente terser.

§ 15 nr. 5 skal lyde:

5. Alle dører, korridorer og passasjer skal være slik konstruert at skadet person på båre kan passere, og slik at de tillater gjennomgang med påspente bærbare åndedrettsapparater.

§ 17 nr. 1.1 annet punktum skal lyde:

Dersom fast rekkverk av praktiske grunner ikke lar seg arrangere kan alternative arrangementer med tilsvarende sikkerhetsnivå benyttes.

§ 18 nr. 5 skal lyde:

5. Krav til ventilasjon i gassfarlige områder fastsettes av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 19 nr. 4 skal lyde:

4. Til belysning av tanker for olje og andre ildsfarlige væsker, samt rom hvor det føres spesielt ildsfarlig last eller av rom og tanker som ikke er gassfri, skal lampene som benyttes være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlige områder sone 1.¹

1 Jf. Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 20 skal lyde:

Bærbart elektrisk utstyr (lykter, VHF-utstyr og lignende) som skal brukes utenfor boligkvarteret, skal være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlige områder sone 1.¹

1 Jf. Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 21 nr. 1.2 og 1.3 skal lyde:

1.2. All kledning, isolasjon og eventuell innredning skal være laget av ubrennbare materialer. Overflatematerialer skal ha lav flammespredning.¹

1.3. De skal være utstyrt med alarm, egnet automatisk brannoppdagelsessystem samt to-veis kommunikasjonssystem, alle beregnet for tilkobling til innretningens tilsvarende modersystemer – eller på annen måte være utstyrt med tilfredsstillende arrangementer for deteksjon/varsling/kommunikasjon tilpasset hvert enkelt tilfelle.

1 Jf. forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger, kapittel IV.

§ 21 nr. 1.8 første punktum skal lyde:

Alt elektrisk utstyr skal være sertifisert for bruk i eksplosjonsfarlige områder sone 2.²

2 Jf. Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 21 nr. 1.8 tredje punktum oppheves.

§ 21 nr. 1.11 skal lyde:

1.11. Containere skal være forskriftsmessig festet slik at de kan tåle maksimal krengevinkel: se § 6 nr. 7.1 ovenfor.

§ 21 nr. 1.12 annet punktum skal lyde:

Hovedutgangen skal vende mot antatt sikreste rømningsvei, forholdene tatt i betraktning.

§ 22 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Dette skal være kontrollert og godkjent av MOU-klasseinstusjon eller på annen måte som bestemt av sokkelstatens myndighet.

§ 24 skal lyde:

§ 24. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 26 skal lyde:

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

Vedlegg II oppheves.

Vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III

Krav til faste batteridrevne nødlys som i henhold til § 7 skal installeres på innretninger som skal kunne operere i områder med temperaturer vesentlig lavere enn 0 °C.

1. I henhold til § 12 i forskrift av 4. september 1987 nr. 856 om bygging av flyttbare innretninger, skal flyttbare innretninger være utstyrt med nødlys. I henhold til denne forskrifts § 7 skal innretninger som skal kunne operere i områder med temperatur vesentlig lavere enn 0 °C, kunne dokumentere at utstyret kan operere sikkert under slike forhold.
2. I tillegg til internasjonale bestemmelser og krav til vanlige nødlys, skal nødlys til bruk i område med temperatur under –10 °C tilfredsstillende følgende krav:
 - 2.1 Nødlys som skal benyttes for operasjon i området hvor den månedlige middeltemperatur (se tillegg) kan bli ned til –10 °C, eller døgnlig middeltemperatur kan bli ned til –20 °C, skal (inkludert batteri og armatur) være prøvet og fungere for en omgivelsestemperatur fra –20 °C til +55 °C.
 - 2.2 Nødlys som skal benyttes for operasjoner i område med lavere temperatur enn hva som er nevnt i nr. 1

ovenfor, skal (inkludert batteri og armatur) være prøvet og fungere for en omgivelsestemperatur fra $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$ til $+55\text{ }^{\circ}\text{C}$.

- 2.3 For nødlys som skal benyttes for middeltemperatur under $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$, må spesielle vurderinger legges til grunn i hvert enkelt tilfelle.
- 2.4 Nødlys som skal benyttes i oppvarmet rom eller i temperaturområde ned til $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$, behøver ikke spesielt kuldetestes, forutsatt at tilfredsstillende kuldeegenskaper er dokumentert fra leverandør.

Overskriften «Bilaget til Vedlegg III» erstattes med «Tillegg til Vedlegg III».

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 497 2003

Forskrift om endring i forskrift om verne-, miljø- og sikkerhetstiltak på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 42 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 859 om verne-, miljø- og sikkerhetstiltak på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 3 – 6 oppheves.

§ 1 ny nr. 3 – 5 skal lyde:

3. *Sikkerhetsstyringssystem*: Alle systematiske tiltak som reder skal iverksette for å sikre at virksomheten planlegges, organiseres, utøves og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lover som nevnt i § 1 i forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.
4. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
- Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)
5. *Sertifisert*:
- a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstillende angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
- teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - administrasjonen i et land som har ratifisert Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)
- b) Vedrørende arbeidsutførelse: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
- anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretning som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 5 oppheves.

§ 6 nr. 4 oppheves.

§ 6a skal lyde:

§ 6a. Forbud mot bruk av asbest og andre helsefarlige stoffer

1. Det er ikke tillatt å ta i bruk materialer som inneholder asbest eller andre helsefarlige stoffer.
2. Asbestmaterialer eller andre helsefarlige materialer som trenger reparasjon, skal utskiftes med materialer som ikke er helsefarlige.

§ 8 ny nr. 1 skal lyde:

1. Sikkerhetsklarering av risikable arbeidsoppdrag.
 - 1.1. Det skal foretas en risikokartlegging og klassifisering av arbeidsoppgaver i forbindelse med rutinemessig vedlikehold og inspeksjoner om bord. Utførelse av varmt arbeid, vedlikeholdsarbeid i fareområder, inspeksjoner i tanker, søyler og pongtonger, er eksempler på arbeidsoppgaver som minimum betinger en arbeidstillatelse.
 - 1.2. For spesielle typer arbeidsoppgaver med risikopotensiale og som ikke er av rutinemessig art, skal det i hvert enkelt tilfelle utføres en risikoanalyse, sikker-jobb-analyse, for å kunne planlegge en mest mulig sikker arbeidsutførelse samt kartlegge nødvendige forholdsregler og sikkerhetstiltak. De ansatte som skal utføre arbeidsoppgavene, skal delta i utarbeidelsen av analysene.
 - 1.3. Det skal etableres rutiner og prosedyrer for utstedelse av arbeidstillatelser og bruk av sikker-jobb-analyser. Slike prosedyrer skal blant annet beskrive ansvarsforhold, plikter, forutsetninger og oppfølging.

§ 8 nåværende nr. 1 med tilhørende underpunkter blir ny nr. 2 med tilhørende underpunkter. Nr. 2.1 (nåværende nr. 1.1) siste punktum oppheves.

§ 8 nåværende nr. 2 og 3 med tilhørende underpunkter blir nye nr. 3 og 4 med tilhørende underpunkter.

§ 8 nr. 4.1 (nåværende nr. 3.1) skal lyde:

- 4.1. Før noen uten sertifisert åndedrettsbeskyttelse går inn i tank, trange, innesluttede rom, e.l. der det er mulighet for at det kan være gass eller for lite oksygen (surstoff), skal man ha forvissnet seg om at luften der inne er ufarlig ved at det foretas nødvendig kontroll.

§ 8 ny nr. 4.2 skal lyde:

- 4.2. For å kunne utføre denne kontrollen skal det være om bord minst:
 - 2 instrumenter for måling av hydrokarboner
 - 2 instrumenter for måling av aktuelle helsefarlige gasskonsentrasjoner inklusive hydrogensulfid
 - 2 instrumenter for måling av oksygeninnholdet i luften.Nevnte instrumenter skal være sertifisert og skal tilfredsstillende kravene til CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization) eller IEC (International Electrotechnical Commission). De som utfører målingene skal ha fått nødvendig opplæring i å kunne anvende instrumentene.

§ 8 nåværende nr. 3.2 og 3.3 blir nye nr. 4.3 og 4.4.

§ 8 nåværende nr. 3.4 til og med nr. 3.6 oppheves.

§ 8 nåværende nr. 3.7 blir ny nr. 4.5. Første punktum skal lyde:

Når det må arbeides i tank, rom, e.l. hvor det kan være fare for forgiftning eller mangel på oksygen, tillates dette kun under forutsetning av at sertifisert trykkluftsapparat eller friskluftsapparat benyttes.

§ 8 nåværende nr. 3.8 blir ny nr. 4.6. Siste punktum skal lyde:

Arbeidet skal overvåkes av minst to personer hvorav den ene utstyrt med trykkluftapparat og er spesielt trent i bruken av dette, og den andre er utstyrt med radiokommunikasjonsutstyr som er sertifisert til bruk i eksplosjonsfarlige områder, for raskest mulig å kunne varsle dersom noe uforutsett skulle inntreffe.

§ 8 nåværende nr. 4 med tilhørende underpunkter blir ny nr. 5 med tilhørende underpunkter.

§ 9 nr. 2.1 annet punktum skal lyde:

Før løfting av personer med arbeidsvinsj finner sted, skal arrangementet inspiseres av ansvarshavende og det skal utføres en sikker-jobb-analyse.

§ 9 nr. 2.3 skal lyde:

2.3. Det skal benyttes en spesiell sertifisert stålkurv eller annet like sikkert arrangement for løfting av personer med vinsj.

§ 9 nr. 3.1 skal lyde:

3.1. Bevegelige plattformer, stillinger o.l. skal betraktes som løfteinnretninger og skal sertifiseres av sakkyndig person i samsvar med forskrift nevnt under nr. 1.1. ovenfor.

§ 10 nr. 2 skal lyde:

2. Fører.

Truckførere skal være over 18 år og ha gjennomført opplæring i behandling og kjøring av den aktuelle trucktype.

§ 10 nr. 3.2 første kolon skal lyde:

Trucker som skal anvendes i eksplosjonsfarlig område, skal være spesielt sertifisert for dette og skal være utstyrt som følger:

§ 10 nr. 3.3 skal lyde:

3.3. I tillegg skal alle trucker være utstyrt med:

3.3.1. Effektiv for- og parkeringsbrems.

3.3.2. Horn og speil.

3.3.3. Minst ett 2 kg pulverapparat for brannslukking.

3.3.4. Førerplass skal være effektivt vernet mot fallende last.

§ 10 nr. 4.2 første punktum skal lyde:

Dette dekkfelt skal tåle truckens akseltrykk ved maksimal belastning.

§ 11 nr. 7 oppheves.

§ 12 nr. 4.1 skal lyde:

4.1. Alle rør, borekroner, reservedeler, stålplater og profiler, etc. skal lagres på en hensiktsmessig og forsvarlig måte og kunne sikres for å tåle en kregning som tilsvarer den maksimale kregnevinkel innretningen kan få ved den antatte skade som definert i stabilitetsforskriften.¹

1 Jf. forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger § 21.

§ 13 nr. 1.2 første punktum skal lyde:

Alt verneutstyr skal holdes i god stand til enhver tid, og skal oppbevares i egnet skap eller rom om bord.

§ 13 nr. 1.4 oppheves.

§ 13 nåværende nr. 1.5 blir ny nr. 1.4. Første punktum skal lyde:

Personlig verneutstyr som anskaffes skal være CE-merket.¹

§ 13 nr. 9 og 9.1 skal lyde:

9. Arbeidsflytevester og redningsdrakter.

9.1. Det skal benyttes arbeidsflytevester eller redningsdrakt når det arbeides på stilling eller ved usikret åpning mot sjøen.

§ 13 nr. 9.2 første punktum skal lyde:

Arbeidsflytevestene og redningsdraktene skal underkastes regelmessig kontroll etter anvisninger av fabrikanten.

§ 14 ny nr. 7 skal lyde:

7. Krav til redningsline gjelder ikke for ubemannede boretårn.

§ 16 skal lyde:

§ 16. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 17 skal lyde:

§ 17. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 498 2003**Forskrift om endring i forskrift om drikkevannsanlegg og drikkevannsforsyning på flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 42, § 52 og § 54a, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 860 om drikkevannsanlegg og drikkevannsforsyning på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 4 – 7 oppheves.

§ 1 ny nr. 4 skal lyde:

4. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
- Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)

§ 1 nr. 8 og 9 blir ny nr. 5 og 6.

§ 1 ny nr. 7 og 8 skal lyde:

7. *Hygienisk betryggende drikkevann*: Drikkevann som ikke inneholder komponenter som kan gi risiko for helseskade, verken på kort eller lang sikt.
8. *Sertifisert*:
- a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstillir angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - administrasjonen i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)
 - b) Vedrørende arbeidsutførelse: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Anvendelse

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystemer for flyttbare innretninger.

§ 4. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger.

§ 5 oppheves.

Kapittel III blir nytt kapittel II. Tittelen skal lyde:

Kapittel II. Krav til drikkevannet

Nåværende § 7 – § 10 blir nye § 6 – § 9 og skal lyde:

§ 6. Krav til mengde og kvalitet

Drikkevann skal være tilgjengelig i tilstrekkelig mengde, være hygienisk betryggende og dessuten være klart, uten lukt, smak og farge, og tilfredsstillende de til enhver tid gjeldende kvalitetskrav, fastsatt av Helsedepartementet eller den det bemyndiger.

§ 7. Drikkevann hentet fra land

1. For innretninger på norsk sokkel skal drikkevann som hentes fra land kun tas fra tappesteder tilknyttet vannverk som er offentlig godkjent og leverer vann i henhold til gjeldende kvalitetskrav.
2. Drikkevann som hentes fra land og leveres fra forsyningsfartøy, skal kloreres under overføring til innretningens lagertanker.

§ 8. Drikkevann fremstilt av sjøvann

1. Inntak av sjøvann for fremstilling av drikkevann skal ikke finne sted når det er grunn til å frykte at sjøvannet er særlig forurenset. Samtlige havneområder i alle verdensdeler betraktes som særlig forurenset.
2. Fra anlegg som produserer ferskvann ved destillasjon, tillates et maksimalt saltinnhold på 30 ppm, tilsvarende en spesifikk elektrisk ledningsevne på 6 m S/m ved 25 °C ved utløp fra evaporator. Fra anlegg som produserer ferskvann ved omvendt osmose, tillates maksimalt 200 ppm klorid og 130 ppm natrium, tilsvarende spesifikk elektrisk ledningsevne på 75 m S/m ved 25 °C ved utløpet fra osmoseanlegget.
3. Kjemikalier som ønskes benyttet til avsaltingsanlegg skal være sertifisert.

§ 9. Krav til videre vannbehandling

Alt drikkevann skal desinfiseres idet drikkevannet går til forbruk. Tilsetningsstoffer (behandlingskjemikalier) for drikkevann skal være sertifisert.

Nåværende § 12 blir ny § 10 og skal lyde:

§ 10. Kontroll av drikkevannet om bord

1. Det skal minst en gang i døgnet føres kontroll med at hele drikkevannsanlegget fungerer tilfredsstillende, og resultatet av kontrollen skal føres i en egen driftsjournal.
2. Dersom UV-lamper benyttes til desinfisering av drikkevannet, skal også kontroll med lampenes brukstid føres i journalen.
3. Reder skal kunne påse at minst en person om bord er faglig kvalifisert til å foreta ovennevnte kontroll av drikkevannet.

Kapittel II blir nytt kapittel III. Tittelen skal lyde:

Kapittel III. Krav til drikkevannsanlegg

Nåværende § 6 blir ny § 11 og skal lyde:

§ 11. Utstyr og utforming

1. Følgende krav gjelder for dimensjonering og design av drikkevannsanlegg:
 - a) det beregnes et forbruk på minst 200 liter drikkevann pr. person pr. døgn,
 - b) det skal alltid være en drikkevannsreserve tilsvarende minst 2 døgn forbruk,
 - c) det skal være minst 2 separate lagertanker for drikkevann,
 - d) det skal være atskilt fra andre væskesystemer om bord ved brutt forbindelse, doble tilbakeslagsventiler eller likeverdige løsninger,
 - e) det skal være beskyttet mot frost og varme, og tåle den drikkevannskvaliteten som systemet er designet for,
 - f) det skal inkludere et fast montert anlegg for klorering av drikkevann som leveres fra forsyningsfartøy. Klordoseringspunktet skal være plassert på tankenes påfyllingsrør eller resirkuleringsrør,
 - g) det skal være mulig å tilsette og innblande ekstra klor hvis vannanalyser viser at dette er nødvendig,
 - h) materialer som kommer i kontakt med drikkevann, skal ikke avgi stoffer til vannet i slike mengder at den kan bli helsefarlig eller uegnet som drikkevann. Beskyttelsesbelegg (malinger) skal være sertifisert,
 - i) det skal finnes prøvepunkter som gjør det mulig å spore vannkvalitetsforandringer gjennom systemet,
 - j) i utløpet for drikkevann fra eventuelt avsaltingsanlegg, skal det være et salinometer som gir alarm og bryter vannleveransen til drikkevannsanlegget ved for høyt saltinnhold,
 - k) hvor UV-anlegg brukes, skal UV-anlegget ha tilstrekkelig desinfiseringskapasitet ved maksimal vannforsyning. UV-anlegget skal også ha timeteller, intensimeter, signallamper for hvert UV-rør, samt magnetventil som stenger vannleveransen ved alarm eller strømbrytning,
 - l) hvor alkaliseringsanlegg brukes, skal det være mulighet for tilstrekkelig tilbakespyling av filteret, samt enkel tilgang til vedlikehold av filter og utskifting av filtermateriale, og

- m) varmtvann skal holde minst 65 °C ut fra berederen. Tilsetningsstoffer til eventuelt varmemedium skal være sertifisert.
2. Følgende krav gjelder for drikkevannstanker:
- de skal ikke ha felles vegg med andre tanker hvor oljeprodukter, flytende kjemikalier mv. føres,
 - dersom rør som ikke fører drikkevann, må føres gjennom drikkevannstank, skal de legges i åpen kanal,
 - de skal være forsynt med åpning for adkomst til inspeksjon og rengjøring. Åpningene skal ha tett mannlokk og være plassert slik at inspeksjon og rengjøring skal skje mens innretningen er i drift,
 - det skal anordnes dreneringsmuligheter slik at tankene lett lar seg tømme fullstendig,
 - peilerør og påfyllingsrør skal ha en høyde over dekk eller tanktopp på minst 300 mm og ha lokk. Lokket skal være fastgjort til røret med kjede slik at lokket ikke kan komme i berøring med dør/dekk eller tanktopp, og
 - de skal ha tilstrekkelig avluftning. Luftrørene skal være utformet slik at sjøvann ikke trenger inn. Åpningen skal være dekket med et finmasket nett av korrosjonsbestandig materiale.
3. Følgende krav gjelder for rør i drikkevannssystemer:
- dersom rør som fører drikkevann, må føres gjennom andre tanker, skal de legges i åpen kanal,
 - rørene skal tydelig merkes «Drikkevann/Potable Water» og males eller merkes med blå farge,
 - tappepunkt tilkoblet utenfor boligkvarteret skal sikres med tilbakeslagsventil eller likeverdig sikring, og
 - ved tilknytning til maskinell utrustning (eksempelvis vaskemaskiner), skal drikkevannssystemet være beskyttet mot tilbakesug/slag.
4. Sjøvannsinntak
- Ved fremstilling av drikkevann fra sjøvann skal det være minst to alternative sjøvannsinntak. Inntakene skal plasseres slik at mulighetene for påvirkning fra utslipp fra innretningen blir minst mulig, og man skal kunne nytte det inntak som til enhver tid er gunstigst i relasjon til strøm- og forurensningsforhold. Uttak fra sjøvannsledning for avsaltingsanlegg skal ha tilbakeslagsventil.
5. Bunkringsstasjon
- Bunkringsstasjon skal ha avstengingsventil. Mellom avstengingsventil og slangetilkobling skal det finnes vannprøvekran og spyleventil. Spyleventilen skal være lett tilgjengelig og ha hensiktsmessig utforming, samt ha diameter som tilsvarer kapasiteten på bunkringsrøret.
6. Måleutstyr
- Om bord skal det finnes laboratorieutstyr til å måle elektrisk ledningsevne (saltinnhold), pH-verdi og klorinnhold.

Nåværende § 11 blir ny § 12 og skal lyde:

§ 12. Rengjøring av tanker, pumper og rørsystemer

Tanker, pumper og rørsystemer for drikkevann skal til enhver tid holdes rene innvendig fram til alle tappesteder. Rengjøring og desinfisering av hele drikkevannsanlegget skal foretas før innretningen forlater byggeverkstedet, etter reparasjoner, og deretter minst en gang pr. år.

§ 13 og § 14 skal lyde:

§ 13. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenelige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 14. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelige borgerlige Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 499 2003

Forskrift om endring i forskrift om ballastsystemer på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 80, jf. delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 14. august 1991 nr. 4279. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 20. desember 1991 nr. 879 om ballastsystemer på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 1 skal lyde:

1. *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS)

§ 2 nr. 2 oppheves. Nåværende nr. 3 – 6 blir nye nr. 2 – 5.

§ 2 nåværende nr. 7 blir ny nr. 11.

§ 2 nåværende nr. 8 – 9 blir nye nr. 6 – 7.

§ 2 ny nr. 8 skal lyde:

8. *MOU-klasseinstitusjon*: Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tilleggsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjonene er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 2 nr. 10 – 11 blir nye nr. 9 – 10.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. *Rederens og plattformsjefens plikter*

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenelige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel IV overskriften skal lyde:

Kapittel IV. Generelle krav til ballastsystemet

§ 9 skal lyde:

§ 9. *Krav til enkeltkomponenter*

Ballastsystemets enkeltkomponenter skal med hensyn til styrke, funksjonsdyktighet og arbeidsutførelse minimum følge regelkravet fra MOU-klasseinstitusjon for de trykk, kapasiteter og belastninger mv. som fremkommer i denne forskrift.

§ 10 første punktum skal lyde:

Det skal være installert et kommunikasjonssystem mellom kontrollstasjon og rom hvorfra ballastpumper, -ventiler og annet utstyr nødvendig for driften av ballastsystemet kan styres lokalt, jf. krav i § 18.

§ 11 nr. 2 nytt annet og tredje punktum skal lyde:

For innretninger som må benytte nødkraft for å tilfredsstille dette krav, aksepteres det at hovedkraft igjen benyttes når det er oppnådd en vinkel som hovedkraftkilden kan operere under. Det skal da kunne dokumenteres at hovedkraftkilden kan restartes ved denne vinkelen etter å ha vært krenget i henhold til kravene ovenfor.

§ 11 nr. 2 nåværende annet punktum blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. Med en hvilken som helst pumpe ute av drift, skal ballastsystemet kunne bringe innretningen tilbake til opprett tilstand og styrkemessig akseptabel dypgående, etter skade i henhold til stabilitetsforskriften § 21.¹ Ved skade på rom der ballastpumper er installert forutsettes det at det er ballastpumpen(e) i dette rommet som er satt ut av drift. Tilhørende deler av ballastsystemet i det samme vannfylte rommet forutsettes også satt ut av drift, med unntak av komponenter som er konstruert for å tåle nedsenkning i vann og aktuelt trykk.
 - 1 Se forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

§ 11 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4. Første punktum skal lyde:

For halvt nedsenkbare innretninger, med innretningen på operasjonsdypgang, skal krav i nr. 2 og 3 kunne utføres uten å ta inn ytterligere ballast.

§ 12 nr. 2 oppheves. Nåværende nr. 3 blir ny nr. 2.

§ 12 nåværende nr. 4 blir ny nr. 3 og skal lyde:

3. Nødkraftkilden skal kunne betjene ballastsystemet på en slik måte at krav i § 11 nr. 3 og § 12 nr. 1 er tilfredsstillt.

§ 12 nr. 5 oppheves.

§ 15 overskriften skal lyde:

§ 15. Ballastkontroll

§ 15 nr. 1 første kolon skal lyde:

1. Ballastkontrollen skal være utstyrt med følgende betjenings- og indikatorsystemer:

§ 16 skal lyde:

§ 16. Plassering av ballastkontrollen

Plassering av ballastkontrollen skal være i kontinuerlig bemannet kontrollstasjon, hvor også kontroll for vanntette lukningsmidler¹ skal være installert.

- 1 Se tilsvarende krav om plassering i forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vanntett oppdeling og vanntette/værtette lukningsmidler på flytbare innretninger § 37.

§ 17 første punktum skal lyde:

Nødstoppp funksjonen skal kunne isolere eller koble ut kraftforsyningen til fjernbetjeningsystemene og til pumpene.

§ 19 nr. 1 skal lyde:

1. Fjernbetjenings- og indikatorsystemene skal være adskilt og fungere uavhengig av hverandre, eller ha tilstrekkelig redundans slik at en feil ved ett system ikke gjør driften av noe annet system usikker.

§ 19 nr. 2 siste punktum skal lyde:

Ballastventilsystemer som ikke feiler til lukket stilling ved tap av kontrollkraft/styrestrøm, aksepteres forutsatt at det kan dokumenteres at innretningens sikkerhet dermed ikke svekkes.

§ 20 nr. 1 bokstav a siste punktum oppheves.

§ 22 nr. 2 annet strekpunkt skal lyde:

- for halvt nedsenkbare innretninger, prosedyrer for ballastering fra forflytningstilstand til sikkerhetstilstand og fra operasjonstilstand til sikkerhetstilstand

§ 23 skal lyde:

§ 23. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 500 2003

Forskrift om endring i forskrift om installasjon og bruk av radioutstyr på flytbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42 og § 100, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 16. desember 1993 nr. 1200 om installasjon og bruk av radioutstyr på flytbare innretninger gjøres følgende endringer:

Fotnotene i forskriften omnummereres slik at de begynner på nr. 1 for hver nye paragraf.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

1. Forskriften gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.

2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2 nr. 2 og 3 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 4 – 13 blir nr. 2 – 11.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. *Rederens og plattformsjefens plikter*

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel III tittelen skal lyde:

Kapittel III. Dokumentasjon, besiktelse og sertifisering

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Dokumentasjon*

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bestemmer.¹ Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger.

¹ I henhold til gjeldende bistandsavtale er dette Telenor A/S.

§ 6 oppheves.

I § 7 nr. 1 skal det i tilknytning til tredje ord, «sertifisering», tilføyes følgende fotnote:

¹ I henhold til gjeldende bistandsavtale mellom Telenor A/S og Sjøfartsdirektoratet kan Telenor A/S foreta besiktelse og utstede sikkerhetssertifikat for radioinstallasjon på flyttbare innretninger.

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Enhver radiobesiktigelse¹ skal omfatte både det utstyr som er krevd i denne forskrift, og det radioutstyr som er krevd i følgende forskrifter:
 - a) Forskrift av 11. april 2003 nr. 492 om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger (§ 10).
 - b) Forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger (§ 14 nr. 2).
 - c) Forskrift av 13. januar 1986 nr. 31 om dekkskraner m.v på flyttbare innretninger (§ 5 nr. 11).

§ 9 nr. 3.2 annet punktum skal lyde:

Radiofyret skal tilfredsstillende ICAOs bestemmelser for operasjon og drift av «Non-Directional Radio Beacon (NDB)», samt Luftfartstilsynets bestemmelser og retningslinjer for bruk av NDB.

§ 9 fotnote nr. 2 skal lyde:

² Denne rekommendasjon er gjengitt i regler for passasjer og lasteskip m.v.

§ 10 nr. 3 første punktum skal lyde:

En av personene med sertifikat, som krevd i nr. 1, skal til enhver tid være hovedansvarlig for radiosikkerhetskommunikasjonen til og fra innretningen, og vakthold på alle relevante nød- og sikkerhetsfrekvenser i henhold til bestemmelsene i MODU-koden (jf. bestemmelsene i SOLAS 74/88 Kapittel IV, Regel 12).

§ 11 oppheves.

§ 13 skal lyde:

§ 13. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 501 2003**Forskrift om endring i forskrift om risikoanalyse for flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 3, § 4, § 9, § 9a, § 42, § 114 og § 117, jf. delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1, delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278 og delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 30. april 2003.

I

I forskrift av 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

1. Forskriften gjelder for flyttbare innretninger som skal registreres eller er registrert i norsk skipsregister.
2. Innretning som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2 nr. 3 oppheves. Nåværende nr. 4 – 8 blir nye nr. 3 – 7.

§ 2 nåværende nr. 9 oppheves.

§ 2 nåværende nr. 10 blir ny nr. 8 og skal lyde:

8. Anerkjent klasseinstitusjon:

Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9:

- Det Norske Veritas (DNV)
- Lloyd's Register of Shipping (LRS)
- Bureau Veritas (BV)
- Germansicher Lloyd (GL)
- American Bureau of Shipping (ABS)

§ 2 ny nr. 9 skal lyde:

9. MOU-klasseinstitusjon:

Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tillegsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjonene er:

- Det Norske Veritas (DNV)
- Lloyd's Register of Shipping (LRS)

Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.

§ 2 nåværende nr. 11 blir ny nr. 10.

§ 2 nåværende nr. 12 blir ny nr. 11. Begrepet «flyttbare innretninger» erstattes med «flyttbar innretning» i denne definisjonen.

§ 2 nåværende nr. 13 – 23 blir nye nr. 12 – 22.

§ 3, § 4 og § 5 skal lyde:

§ 3. Rederens og plattformsejers plikter

Reder og plattformsejer skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 5. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 6 oppheves.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Revisjon av risikoanalysen

1. Reder skal om nødvendig revidere risikoanalysen dersom dens forutsetninger er blitt endret som følge av

fysiske endringer ved innretningen, herunder ta hensyn til teknisk utvikling og ulykkserfaring.

Vesentlige endringer av arbeidsforhold og operasjonsforhold skal innarbeides i reders sikkerhetsstyringssystem med påfølgende korrigeringer av risikoanalysen.

Reder skal etablere kriterier for når risikoanalysen skal revideres.

2. Ved 5-årig periodisk besiktelse skal status for, eller eventuelt revidert risikoanalyse gjennomgå av reder og verne- og miljøutvalg.

Kapittel IV tittelen skal lyde:

Kapittel IV: Gjennomføring av risikoanalyser for flyttbare innretninger

§ 8 skal lyde:

§ 8. Kvalifikasjonskrav

Risikoanalyse skal utføres av en gruppe sammensatt av følgende:

- a) Personell som har teknisk/praktisk og operasjonell erfaring fra drift av innretningen.
- b) Personer som kan dokumentere kunnskap om, og har erfaring fra utførelse av risikoanalyse, samt har kunnskap om innretningens tekniske og operasjonelle systemer.
- c) Hovedverneombud.

§ 9 nytt siste ledd skal lyde:

For innretning som alt er i drift og for innretninger som registreres i norsk skipsregister etter at de er bygget, kreves ikke konsept- og konstruksjonsanalyser.

§ 11 nr. 1 skal lyde:

1. Risikoanalysen for flyttbare innretninger skal dokumentere at innretningen tilfredsstillende akseptkriterier som angitt i denne forskriften og akseptkriterier definert av reder, etter at nødvendige risikoreducerende tiltak er iverksatt.

Kapittel V oppheves.

Til § 21 nr. 1 bokstav a og b knyttes følgende fotnote til tittelen i hver av bokstavene som vist:

- a) SF 1. Rømmingsveier:¹
- b) SF 2. Midlertidig oppholdssted (TR):¹

¹ Jf. forskrift av 11. april 2003 nr. 492 om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger.

§ 21 nr. 1 bokstav b annet ledd skal lyde:

Der det kan dokumenteres en oppveidende evne til å foreta en hurtig nødforflytting av innretningen, f.eks. bort fra en utblåsning, brann på sjøen e.l., kan kortere tid for beskyttelse mot ulykkeslast mot midlertidig oppholdssted likevel beregnes.

§ 24 annet ledd første punktum oppheves. Annet ledd nr. 1 til 7 blir første ledd nr. 1 til 7.

§ 25 nr. 1 overskriften skal lyde:

1. Sikkerhetskritiske driftssystemer er blant annet:

§ 25 nr. 2 overskriften skal lyde:

2. Sikrings- og bekjempelsessystemer er blant annet:

§ 26 skal lyde:

§ 26. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

14. april Nr. 502 2003

Forskrift om opphevelse av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 14. april 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/187/EF). Kunngjort 30. april 2003.

§ 1. Opphevelse

Forskrift av 5. mars 2003 nr. 282 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

31. mars Nr. 503 2003**Instruks til Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren om tilsyn og kontroll i fjørfebesetninger.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 31. mars 2003. Jf. EØS-avtalens vedlegg I (direktiv 71/118/EØF og direktiv 92/116/EØF). Kunngjort 6. mai 2003.

§ 1. Formålet med denne instruksen er å sikre tilsyn og kontroll i fjørfebesetninger som leverer dyr til slakteri autorisert eller godkjent etter forskrift av 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av ferskt fjørfekjøtt.

§ 2. Instruksen gjelder tilsyn og kontroll med helseovervåking i fjørfebesetninger, jf. forskrift av 21. desember 2001 nr. 1595 om helseovervåking i fjørfebesetninger.

§ 3. I fjørfebesetninger som leverer dyr til slakteri med egenmelding, skal distriktsveterinæren føre tilsyn minimum to ganger i året.

I fjørfebesetninger hvor all ante mortem kontroll foregår på slakteri, skal distriktsveterinæren føre tilsyn minimum en gang i året.

§ 4. Ved tilsynsbesøket skal distriktsveterinæren minimum kontrollere at:

- 1) det foreligger en skriftlig avtale med veterinær om helseovervåking i besetningen i henhold til forskrift av 21. desember 2001 nr. 1595 om helseovervåking i fjørfebesetninger,
- 2) driftsregisteret føres i henhold til kravene i forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av fersk fjørfekjøtt § 57,
- 3) eier, dersom det benyttes legemidler i dyreholdet, gjennomfører prøvetaking av vann og/eller fôrvare for å kontrollere at tilbakeholdesestiden for stoffer med farmakologisk virkning overholdes.

Driftsregisteret skal gjennomgås spesielt for å avdekke eventuell sykdom som kan overføres til mennesker eller dyr, eller andre forhold som kan gjøre kjøttet uegnet til folkemat.

§ 5. Etter hvert tilsynsbesøk skal distriktsveterinæren utstede en rapport som sendes til produsenten, med kopi til tilsynsveterinæren på det slakteriet hvor produsenten normalt leverer dyr.

§ 6. Ved uregelmessigheter skal distriktsveterinæren umiddelbart rapportere til tilsynsveterinæren ved det slakteriet hvor produsenten normalt leverer dyr.

§ 7. Instruksen trer i kraft straks.

3. april Nr. 504 2003**Forskrift til rammeplan for allmennlærerutdanningen.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 6. mai 2003.

§ 1. Organisering og innhold

Allmennlærerutdanning er en fireårig yrkesutdanning (240 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 120 studiepoeng og en valgbar del på 120 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
kristendoms-, religions- og livssynskunnskap	20 studiepoeng
matematikk	30 studiepoeng
norsk	30 studiepoeng
grunnleggende lese-, skrive- og matematikkopplæring	10 studiepoeng
praksisopplæring som en integrert del av studieenheter	20 – 22 uker

Utdanningens valgbare del består av

valg mellom skolerelevante fag	120 studiepoeng*
--------------------------------	------------------

Avhengig av de fagvalg som er gjort i de tre første årene og universitetenes og høskolenes tilbud og opptaksreglement til masterstudiet, kan det fjerde året innpasses som en del av et masterstudium.

* Disse skal omfatte minst 60 studiepoeng i fag som tilsvarer fag i grunnskolen. Fagene kan være påbygging av fag i obligatorisk del eller nye fag med minst 30 studiepoengs omfang og skal omfatte fagdidaktikk og til vanlig praksisopplæring. Inntil 60 studiepoeng kan være andre skoler relevante studier av ulikt omfang. Institusjonen avgjør om studiene er relevante for arbeid i grunnskolen.

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høskolenes styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. *Praksisopplæring*

- a) Utdanningen må omfatte veiledet praksisopplæring i 20 – 22 uker som en integrert del av de ulike studieenheter. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
- b) Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4. *Skikkethetsvurdering*

Høgskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høskoleloven § 42b og forskrift gitt av departementet.

§ 5. *Eksamensbestemmelser*

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høskolen. I faget norsk skal studentene prøves i begge målformer.

§ 6. *Vitnemål*

Det utstedes et vitnemål for fireårig allmennlærerutdanning. Dette skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd. På vitnemålet skal det framgå at i fireårig allmennlærerutdanning inngår en treårig bachelorgrad.

§ 7. *Fritak fra eksamen eller prøve*

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for allmennlærerutdanning, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høskoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den obligatoriske delen, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet i allmennlærerutdanningen, inkludert fagdidaktikk.

Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den valgfrie delen, må enten være skolefag eller fag som har relevans for arbeid som lærer i grunnskolen, jf. § 1 og skal til vanlig omfatte fagdidaktikk. Dersom tidligere utdanning av fag tilsvarende grunnskolenes fag ikke omfatter fagdidaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget. Institusjonen kan også gi fritak for inntil 3 uker av samlet tid til praksisopplæring ved innpassing av tidligere studier og for studieenheter som blir tatt i utlandet.

Det kan gis fritak fra prøve i en av målformene i norsk for studenter som har samisk, kvensk, norsk tegnspråk eller et annet minoritetsspråk som morsmål og som ikke har vurdering i begge norske målformer fra videregående opplæring. Det samme gjelder for utenlandske studenter som ikke har videregående opplæring fra Norge. Fritaket føres på vitnemålet.

§ 8. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2003. For studenter som startet studiet før høsten 2003, gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.

10. april Nr. 505 2003

Forskrift om felles klagenemnd for opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høskoler gjennom samordna opptak.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 10. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høskoler § 38 nr. 2. Kunngjort 6. mai 2003.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder klager over enkeltvedtak i den nasjonale opptaksmodellen (NOM) for grunnutdanninger ved universiteter og høskoler som organiseres av Samordna opptak (SO).

Forskriften gjelder ikke vedtak om opptak på grunnlag av realkompetanse og vedtak om unntak fra krav om generell studiekompetanse, jf. § 37 nr. 2 og 3 i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høskoler. Forskriften gjelder heller ikke for klager på vurdering av spesielle opptakskrav som omfatter ferdigheter eller opptaksprøver etter nærmere regler fastsatt av institusjonen. Klager på slike vedtak behandles i samsvar med den klageordning som er etablert ved det enkelte lærested.

Departementet kan unnta enkeltstudier fra reglene i denne forskriften.

§ 2. Klagenemndas oppnevning og sammensetning

Klagenemnda oppnevnes av departementet.

Klagenemnda skal ha sju medlemmer og slik sammensetning:

- a) En leder og nestleder som skal fylle de lovbestemte krav til lagdommere.
- b) Tre medlemmer, hvorav en skal oppnevnes som nestleder, jf. kravet over, og deres varamedlemmer fra de institusjoner forskriften gjelder for.
- c) Ett medlem med personlig varamedlem fra forvaltningsområdet for videregående opplæring.
- d) To medlemmer og deres varamedlemmer foreslått av representative studentorganisasjoner.

Studentrepresentantene oppnevnes normalt for to år.

Sekretariatet for klagenemnda skal ligge i Samordna opptak.

§ 3. Klagenemndas avgjørelse

Klagenemnda er vedtaksfør når lederen eller nestlederen og minst fire andre medlemmer, herav en studentrepresentant, er til stede.

Klagenemndas vedtak kan ikke påklages.

§ 4. Iverksettelse

Forskriften skal gjelde fra og med opptak til studieåret 2003/04. Samtidig oppheves forskrift av 22. mars 1993 nr. 275 om oppretting av sentral klagenemnd for opptak til statlig høyskoleutdanning som har samordnet eller felles opptak.

11. april Nr. 506 2003**Forskrift om endring i forskrift om ankring-/posisjoneringssystemer på flyttbare innretninger.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 41 første ledd og § 41a, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 857 om ankring-/posisjoneringssystemer på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 oppheves. § 1 nr. 3 og 4 blir nye nr. 2 og nr. 3.

§ 1 nr. 5 – 9 oppheves.

§ 1 nye nr. 4, 5 og 6 skal lyde:

4. *Anerkjent klasseinstitusjon:* Klasseinstitusjon som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetsloven § 9. Følgende institusjoner er godkjent:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - American Bureau of Shipping (ABS).
5. *MOU-klasseinstitusjon:* Anerkjent klasseinstitusjon som det er inngått tillegsoverenskomst med om å utføre kontroll og besiktigelse mv. av flyttbare innretninger. Disse institusjoner er:
 - Det Norske Veritas (DNV)
 - Lloyd's register of Shipping (LRS).
 Etter anmodning kan Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle benytte andre anerkjente klasseinstitusjoner til å utføre kontrolloppgaver på flyttbare innretninger.
6. *Sertifisert:*
 - a) Vedrørende utstyr og materialer: Utstyr som tilfredsstiller angitte krav, eller materialer som er i henhold til anerkjent standard, og som er sertifisert, godkjent eller typegodkjent av:
 - teknisk kontrollorgan
 - akkreditert sertifiseringsorgan
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet, eller
 - administrasjonen i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS).
 - b) Vedrørende arbeidsutførelse: Personell som i henhold til regelkrav skal ha spesielle kvalifikasjoner for å utføre bestemte arbeidsoppgaver, og som er sertifisert av:
 - anerkjent klasseinstitusjon
 - akkreditert sertifiseringsorgan, eller
 - annen offentlig eller privat institusjon som anerkjennes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 2, 3 og 4 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.¹

- 1 Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet. Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 5 oppheves.

§ 6 nr. 2.1 skal lyde:

- 2.1. Ankervinsjen skal konstrueres slik at det ved en statisk belastning lik ankerkjettingens/ståltauets bruddstykke ikke oppstår en nominell spenning i konstruksjonen som overskrider 90% av materialets flytegrense.

§ 6 nr. 2.2 sjettede punktum skal lyde:

Nominell spenning i bremsesystemene (dvs. i alle komponenter som blir belastet under oppbremsing) skal ved disse belastninger ikke overskride 85% av materialets minste spesifiserte flytegrense, dog maksimum 80% av materialets bruddstykke.

§ 6 nr. 2.6 skal lyde:

- 2.6. Ankervinsjen med tilhørende komponenter skal være slik konstruert at man skal kunne slippe ut all kjetting/ståltau på en forsvarlig måte ved den ugunstigste krengevinkel som innretningen får etter skade i henhold til stabilitetsforskriften § 21.¹

- 1 Forskrift av 20. desember 1991 nr. 878 om stabilitet, vannrett oppdeling og vannrette/værtette lukningsmidler på flyttbare innretninger.

§ 6 nr. 2.9 og 2.10 skal lyde:

- 2.9. Ankervinsjen skal minst ha en trekraft som gjør det mulig etter oppankring å prøve ankersystemets holdekraft statisk opp til den maksimale belastning som kan forventes i henhold til beregninger eller som erfaringsmessig er nødvendig for å sikre ankerholdekraft under ekstreme værforhold, dog minimum 35–40% av ankerkjettingens/ståltauets bruddlast.
- 2.10. Ankervinsjer skal være sertifisert av MOU-klasseinstitusjon. Hver vinsj skal leveres med sertifikat som gir opplysninger om:
 - Ankerkjetting og/eller wiredimensjon og lengde som vinsjen er konstruert for.
 - Statisk bremseholdekrefter (første ståltaulag).
 - Bremskapasitet under utkjøring som er spesifisert i nr. 2.3 ovenfor. Maksimum utkjøringshastighet(er) som funksjon av strekk i ankerlinjen (bør gis i tabell eller kurveform).
 - Restbremsekraft (etter svikt i krafttilførselen).
 - Ankervinsjens maksimale trekraft (steilekraft).
 - Innkjøringskapasitet. Maksimum innkjøringshastighet(er) som funksjon av strekk i ankerlinjen (bør gis i tabell eller kurveform).

§ 6 nr. 3.3 første punktum skal lyde:

Kjetting-/ståltauoppere skal være sertifisert av MOU-klasseinstitusjon.

§ 6 nr. 4.1 skal lyde:

- 4.1. Den nominelle spenning i ledeskiven samt ledeskivens feste til skrog skal ikke overskride 80% av materialets minste spesifiserte flytespenning med ankerkjetting og/eller ståltau i ugunstigste retning belastes opp til bruddgrensen. Med ugunstigste retning menes ugunstigste innfallsvinkler i henhold til operasjonsmanualen $\pm 10^\circ$ i horisontal retning. Innfesting av ledeskiven skal være slik konstruert og dimensjonert at det ved eventuell overbelastning av ledeskiven ikke oppstår skrogskader.

§ 6 nr. 5.2 første punktum skal lyde:

For det valgte ankersystem skal det ved hjelp av standard beregninger kunne dokumenteres at dette vil gi en forsvarlig og sikker oppankring i de områder som innretningen skal operere i.

§ 6 nr. 5.2 fotnoten oppheves.

§ 6 nr. 5.4 skal lyde:

5.4. De beregningsmetoder og miljølaste som blir benyttet, samt resultatet av beregningene, skal fremgå i en forankringsanalyse.

§ 6 nr. 5.5 siste ledd skal lyde:

Disse sikkerhetsfaktorer er basert på en kvasistatisk beregningsmetode. For andre beregningsmetoder kan andres sikkerhetsfaktorer benyttes dersom det kan dokumenteres at de vil gi en likeverdig sikkerhet.

§ 6 nr. 5.5 fotnoten oppheves.

§ 6 nr. 5.6 skal lyde:

5.6. Thrusterassistert forankring og dynamisk posisjonering;

5.6.1. Thrusterassistert forankring

Thrusterne kan benyttes som hjelpemiddel til å redusere ankerlinjekreftene under ekstreme værforhold og da i henhold til følgende: 70% av netto thrusterkapasitet godskrives for innretninger med et enkelt manuelt fjernstyringssystem for thrusterne. For innretninger som i tillegg har et automatisk styrt thrustersystem for optimal bruk av thrusterne og som automatisk også kompenserer for eventuelle linebrudd, godskrives 100% av netto thrusterkapasitet. Manuelt fjernstyrt thrust godskrives ikke for innretninger som er stasjonert nær faste installasjoner.

5.6.2. Dynamisk posisjonering

Dersom innretningen skal holde posisjon kun ved å anvende thrusterne, skal det dynamiske posisjoneringssystemet tilfredsstillende MSC/Circ 645 «Guidelines for dynamic positioning» av juni 1994 eller tilsvarende standard. Valg av utstyrsklasse baseres på hvilke konsekvenser tap av posisjon vil gi de operasjoner innretningene skal utføre.

§ 6 nr. 5.8 siste punktum skal lyde:

Dette skal kunne dokumenteres ved beregninger.

§ 6 nr. 5.11 skal lyde:

5.11. Ankerkjetting/ståltau skal være sertifisert av MOU-klasseinstitusjon. Minimum akseptkriterier kan fastsettes av Sjøfartsdirektoratet. Tilleggskrav kan stilles for spesielt utmatningspåkjennte ankerlinjer og bruk av mer høyfaste materialer og lignende hvor klasseinstitusjonens krav ikke ansees fullt ut dekkende.

§ 6 nr. 5.12 siste punktum skal lyde:

Lavere korrosjonsbeskyttelse kan også benyttes i forbindelse med spesielle inspeksjonsprosedyrer om bord.

§ 6 nr. 6.2 oppheves.

§ 6 nr. 6.3 blir ny nr. 6.2. Første punktum skal lyde:

Ankrene skal styrkemessig prøves av MOU-klasseinstitusjon som for skipsankere, dog minst med en belastning tilsvarende 50% av bruddlasten til tilhørende ankerkjetting/ståltau.

§ 6 nr. 7.3 siste punktum skal lyde:

Sjøfartsdirektoratet kan i tillegg forlange at innretningen har utstyr for registrering av ankerlinebelastningen.

§ 7 skal lyde:

1. Når ankersystemet er nytt, skal det foretas en ankerprøve. Ved denne prøven skal følgende utføres:
 - 1.1. Funksjonsprøver uten belastning av alle ankerspill, kjetting-/ståltaustoppere og lignende
 - 1.2. Kalibrering av instrumenter. Trykkprøving av hydrauliske systemer.
 - 1.3. Utlegging av alle ankere under høyeste hastighet og strekk i ankerliner for prøving av vinsjens dynamiske og statiske bremskapasitet (jf. § 6 nr. 2.3).
 - 1.4. Prøving av nødutløsning av alle kjetting-/ståltaustoppere og bremser under belastning (jf. § 6 nr. 3.1).
 - 1.5. Kontrollert utfiring, stopping og utfiring av ankerkjetting/ståltau ved hjelp av lagret energi (jf. § 6 nr. 2.5).
 - 1.6. Kontroll av ankervinsjens maksimale trekraft.
 - 1.7. Kontroll av restbremskraft etter svikt i krafttilførselen (jf. § 6 nr. 2.4).
 - 1.8. Spenningsmålinger på ankerkjettingen hvor denne løper over kabelar og ledeskiver kan forlanges (jf. § 6 nr. 5.7).
 - 1.9. Funksjons- og redundansprøving av eventuelt thrusterassistert system og dynamisk posisjoneringssystem.
2. Ankerkjetting og ståltau med kabelar og ledeskiver skal i driftsfasen kontrolleres i samsvar med MOU-klasseinstitusjonens regler.
3. Hvert år skal ankervinsjene og ankerkjetting-/ståltaustopperne, thrusterne, instrumenter mv. kontrolleres, kalibreres og funksjonsprøves.
4. Ved ankerlinebrudd eller andre forhold som tilsier skjerpet kontroll kan Sjøfartsdirektoratet kreve at det skal utføres et bestemt inspeksjons- og prøveprogram.

§ 8 nr. 3 siste punktum skal lyde:

Det skal videre være et system for dokumentasjon av at driften skjer i samsvar med de forutsetninger som er lagt i denne forskrift og forankringsberegninger og posisjoneringsberegninger.

§ 8 nr. 6 første og annet punktum skal lyde:

I forbindelse med hver ankerhåndtering skal ankervinsj, kjetting-/ståltaustopper, ledeskiver, instrumentering o.l. kontrolleres og hele kjettingen/ståltauet visuelt inspiseres av ansvarshavende ved hver ankervinsj. Videre skal det sørges for en visuell inspeksjon av ankerbøyene eller chasernes fortøyinglinjer, sjakler og lignende.

§ 8 nr. 7 oppheves.

§ 8 nåværende nr. 8 – 11 blir nr. 7 – 10.

§ 8 nr. 11 fotnoten oppheves.

§ 9 og 10 skal lyde:

§ 9. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenelige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 10. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 507 2003

Forskrift om endring i forskrift om drift av flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 35, § 42, § 47, § 48, § 68 og § 69, jf. delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 4. september 1987 nr. 858 om drift av flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 skal lyde:

2. *Nødstasjon*: Møtested for personell med bestemte oppgaver i en nødssituasjon.

§ 1 nr. 3 oppheves. § 1 ny nr. 3 skal lyde:

3. *Mønstringsstasjon*: Møtested for entring av livbåter og redningsflåter.

§ 1 ny nr. 5 skal lyde:

5. *Sikkerhetsstyringssystem*: Alle systematiske tiltak som reder skal iverksette for å sikre at virksomheten planlegges, organiseres, utøves og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lover som nevnt i § 1 i forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. *Virkeområde*

1. Denne forskrift gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretning som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.
3. Ved operasjon utenfor norsk kontinentalsokkel kommer forskriften til anvendelse i den utstrekning dette ikke vil medføre overtredelse av kyststatens bestemmelser vedrørende selve boringen etter petroleumsforekomster.

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringsystemer for flyttbare innretninger.

§ 6 oppheves.

§ 7 skal lyde:

1. *Alarminstruks*
 - 1.1. Alarminstruks skal utferdiges og til enhver tid holdes à jour.
 - 1.2. Alarminstruksen skal for alle stillingskategorier angi alle særskilte oppgaver og skal særlig angi hvilken post hver enkelt av personellet skal innta og de verv han skal utføre, i den aktuelle nødsituasjon.
 - 1.3. Alarminstruksen og enhver endring av denne skal dateres og underskrives av ansvarshavende om bord.
 - 1.4. Alarminstruksen skal nærmere angi de forskjellige signaler som skal gis over generalalarmsystemet for å sammenkalle alt personell til deres nødstasjoner og mønstringsstasjoner.
 - 1.5. Alarminstruksen skal angi de plikter som påhviler hver enkelt av personellet for så vidt angår:
 - 1.5.1. Lukning av vanntette dører, branndører, ventilasjonssystemet, ventiler og tilsvarende åpninger på innretningen.
 - 1.5.2. Stopp av maskineriet.
 - 1.5.3. Utrustning av livbåter og andre redningsredskaper.
 - 1.5.4. Forsikring av at livbåter og andre redningsredskaper er klart til bruk.
 - 1.5.5. Utsetting av livbåter.
 - 1.5.6. Almennelig klargjøring av andre redningsredskap.
 - 1.5.7. Brannslukning.
 - 1.5.8. Nødsituasjoner på helikopterdekket.
 - 1.5.9. Sikkerhet for eventuelle besøkende som er om bord når en nødsituasjon oppstår.
 - 1.6. Alarminstruksen skal angi hvilke plikter som påhviler hver enkelt av personellet når en nødsituasjon oppstår.
 - 1.7. En alarminstruksplan som inneholder de viktigste deler av alarminstruksen, skal oppsettes på hensiktsmessige steder i boligkvarteret og på de viktigste arbeidssteder.
2. *Mønstring*

Mønstring til nødstasjonene og mønstringsstasjonene skal foretas minst en gang hver uke med mindre den aktuelle operasjon befinner seg i en kritisk fase.
3. *Øvelser*
 - 3.1. Det skal avholdes mest mulig realistiske øvelser minst en gang hver uke. Dersom operasjonen er i en slik kritisk fase at øvelser vil kunne medføre fare for innretningen eller operasjonen, kan øvelser utsettes, men ikke lengre enn at hele mannskapet får gjennomført en øvelse pr. arbeidsperiode.
 - 3.2. Øvelsene skal omfatte følgende:
 - 3.2.1. Virkemåte og bruk av redningsredskaper og sikkerhetsutstyr, samt instruksjon og øvelse i forhold til de forholdsregler som er beskrevet i håndboken for nødsituasjoner (beredskapsplanen).
 - 3.2.2. Start av motor i mann-overbord-båt, låring og sjøsetting og prøvekjøring når forholdene tillater dette.
 - 3.2.3. Start av nødgenerator og prøving med belastningsobjektene innslått. Belastningsprøven inkludert automatisk startanordning kan tilpasses innretningens drift, men den skal utføres så ofte det er mulig under øvelsene og minst en gang hver sjettemåned. Det skal foretas en simulert autostart minst en gang hver måned.
 - 3.2.4. Låring av minst en livbåt og sjøsetting og prøvekjøring når forholdene tillater dette. Det skal prøves forskjellige livbåter under påfølgende øvelser dersom forholdene tillater dette. For fritt-fall-livbåter skal øvelsen omfatte kontroll av viktige funksjoner.
 - 3.2.5. Fritt-fall-livbåter skal sjøsettes og prøvekjøres minst en gang hvert 5. år. I tillegg skal det årlig foretas minst en simulert utsetting av fritt-fall-livbåtene.
 - 3.2.6. Dersom hjelpefartøy er stasjonert ved innretningen, skal bruk av dette i nødsituasjoner inngå i øvelsene.
 - 3.3. Etter avsluttet øvelse skal alt utstyr som ble benyttet under øvelsen, undersøkes, rengjøres og nødvendig omladning eller utskifting foretas. Utstyret skal deretter settes på plass.
 - 3.4. Avholdelse av mønstring og øvelser skal innføres i journalen.

§ 8 nr. 1.1 nytt tredje strekpunkt skal lyde:

- Tap av oppdrift

§ 8 nr. 1.1 nåværende tredje og fjerde strekpunkt blir nye fjerde og femte strekpunkt.

§ 8 nr. 2 første kolon skal lyde:

2. Håndboken skal angi følgende forholdsregler for de forskjellige typer nødsituasjoner som nevnt i nr. 1 ovenfor, tilpasset forholdene når innretningen befinner seg på operasjonsdypgående, i posisjon, under forflytting, oppjekking mv.:

§ 8 nr. 2.3 skal lyde:

- 2.3. Forholdsregler som skal tas for å sikre arbeid som er i gang eller utstyr som er i bruk når en nødsituasjon oppstår.

§ 9 skal lyde:

1. Alle redningsredskaper og alt sikkerhetsutstyr skal holdes i forsvarlig god stand og være klart til bruk til enhver tid.
2. Det skal utføres vedlikehold i samsvar med et oppdatert vedlikeholdsprogram som ivaretar relevante forskriftskrav. Vedlikeholdsprogrammets innhold skal videre ta tilbørlig hensyn til internasjonale bestemmelser og utstyrsleverandørers anbefalinger.
3. Følgende utstyr og installasjon skal undersøkes og prøves av en kvalifisert person:
 - 3.1. Alarm- og interkommunikasjonssystem.
 - 3.2. Nødradioutstyr.
 - 3.3. Brannslukningsinstallasjoner og mobile apparater for brannslukning.
 - 3.4. Nødkraftsystemet.
4. Feil og mangler som avdekkes ved utstyret, skal bringes i orden eller nødvendig utskifting foretas.
5. Alt vedlikehold, enhver reparasjon, og enhver utskifting av redningsredskaper, sikkerhetsutstyr, og andre sikkerhetsinnretninger skal innføres i vedlikeholdsjournalen med angivelse av dato.

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. *Driftsinstruks, vedlikeholdsjournal for redningsredskaper og sikkerhetsutstyr mv. Rapportering av ulykker og avvik*

§ 10 nr. 3 første punktum skal lyde:

På enhver innretning skal det føres vedlikeholdsjournal.

§ 10 nr. 3.1.1 skal lyde:

- 3.1.1. Typer av utstyr, installasjoner, f.eks. alarm- og interkommunikasjonssystem, brannslukningsutstyr, redningsredskaper.

§ 10 ny nr. 5 skal lyde:

5. Avvik av vesentlig betydning for sikkerheten skal omgående rapporteres til Sjøfartsdirektoratet.

§ 11 første punktum skal lyde:

Plattformsjefen eller den kvalifiserte person som er utpekt av ham, skal pålegges ansvaret for opplæring av personell i virkemåte og bruk av alt rednings- og sikkerhetsutstyr om bord, herunder de forholdsregler som skal tas i de ulike situasjoner i henhold til håndboken, jf. § 8.

§ 11 siste punktum skal lyde:

For innretninger som benyttes til boligformål, foretar sikkerhetslederen ovennevnte funksjoner, jf. forskrift av 1. april 1996 nr. 319 om bemanning av flyttbare innretninger.

§ 13 nr. 2 annet punktum skal lyde:

For transport til og fra innretningen vises det til forskrift av 21. mai 1987 nr. 406 om transport på skip av spesielle eller farlige laster i bulk eller som pakket gods.

§ 14 annet og tredje punktum skal lyde:

Det ombordværende personell skal så vidt mulig oppholde seg på dekk, og de skal være iført sertifiserte redningsvester. Det nødvendige av utstyr for evakuering og redningsredskaper for øyeblikkelig å kunne fjerne det ombordværende personell skal være klar til bruk.

§ 15 nr. 4.1 og 4.2 skal lyde:

- 4.1. Personellnettet skal nøye undersøkes av plattformsjefen eller den kvalifiserte person fra ledelsen som er utpekt av ham. Personellnettet skal alltid holdes i god stand.
- 4.2. Personellnettet skal utstyres med sertifiserte redningsvester. Antall vester som sendes med skal være lik antall personer nettet er konstruert for.

§ 15 nr. 5 annet punktum skal lyde:

Hjelpesfartøyet mann-overbord-båt skal være klar til bruk.

§ 15 nr. 8 oppheves.

§ 15 nr. 9 blir ny nr. 8 og skal lyde:

8. Plattformsjefen eller den kvalifiserte person fra ledelsen som er utpekt av ham, skal lede overføringsoperasjonen.

§ 15 nåværende nr. 10 – 13 blir nr. 9 – 12.

§ 16 og § 17 skal lyde:

§ 16. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 17. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10, § 339 nr. 2 jf. § 48a og § 48b, såfremt ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 508 2003

Forskrift om endring i forskrift om helikopterdekk på flyttbare innretninger.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 41a og § 42, jf. delegeringsvedtak av 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak av 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak av 1. desember 1978 nr. 1, delegeringsvedtak av 25. mai 1984 nr. 1156, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 6. juni 1984 nr. 4278. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 22. desember 1993 nr. 1240 om helikopterdekk på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 2 skal lyde:

2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

§ 2 nr. 1 oppheves. Nåværende nr. 2 og 3 blir nye nr. 1 og 2.

§ 2 nr. 4 oppheves. Nåværende nr. 5 blir ny nr. 3.

§ 2 nr. 6 oppheves. Nåværende nr. 7 til 10 blir nye nr. 4 til 7.

§ 2 nr. 11 oppheves. Nåværende nr. 12 blir ny nr. 8.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Rederens og plattformsjefens plikter

Reder og plattformsjef skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.¹

¹ Se også forskrift av 2. mars 1999 nr. 394 om sikkerhetsstyringssystem for flyttbare innretninger.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel III overskriften skal lyde:

Kapittel III. Dokumentasjon

§ 5 skal lyde:

§ 5. Dokumentasjon

Reder skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. Dokumentasjonsinnholdet, omfang, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av:

- a) Sjøfartsdirektoratet når det gjelder forhold som styrke, adkomstveier, brannsløkking/brannsikring, tankanlegg, beredskap, bemanning og opplæring (§ 8, § 11, § 17, § 19, § 20, § 33, § 34, § 35, § 36, § 37, § 38, § 39, § 40 og § 41)

- b) Luftfartstilsynet når det gjelder flyoperative forhold (§ 7, § 9, § 10, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 18, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 29, § 30, § 31 og § 32).

§ 6 oppheves.

§ 7 siste ledd siste punktum skal lyde:

I tvilstilfeller skal turbulensforhold kunne dokumenteres ved prøve i vindtunnel eller simuleringsmodell.

§ 16 siste ledd skal lyde:

Sikkerhetsnettets ytterkant kan, når særlige konstruksjonsmessige hensyn krever det, rage inntil 25 cm over dekkets nivå. Det kan foretas utkragning i sikkerhetsnett for plassering av brannbekjempelsesutstyr/reserveadkomster i en bredde av inntil 3 meter fra helikopterdekkets ytterkant.

§ 20 skal lyde:

Helikopterdekket skal være tett omsluttet av en renne som tåler brennende drivstoff. Rennet og avløp fra denne skal dimensjoneres i forhold til beregnet største samtidig vannforbruk på dekket. Rennets tverrsnitt skal minst være 20x20 cm. Dreneringen skal fungere effektivt og lede direkte til sjø under de krengevinkler som helikoptere kan lande.

§ 21 annet ledd skal lyde:

Ekstra vindpølse skal installeres der hvor turbulens ved bestemte vindretninger kan påvirke den ordinære vindpølsens funksjoner. Vindpølsen må kunne belyses for nattflyging.

§ 22 nr. 5 bokstav b siste punktum skal lyde:

Når særlige flyoperative forhold krever det, kan referansesirkelens sentrum skyves inntil 0,1 D fra helikopterdekkets sentrum, langs 210° vinkelens midtlinje, mot dekkets ytterkant (fig. 7b).

§ 22 nr. 5 bokstav d siste punktum skal lyde:

Luftfartstilsynet kan tillate annen type merking dersom luftfartsforetagende kan dokumentere særlige behov.

§ 37 nr. 1 skal lyde:

1. Det skal være brannslukningssystem med skum på helikopterdekket. Systemet kan bestå av 3 stk. skumkanoner alternativt et grenrørsystem med dyser som effektivt leverer skum til hele helikopterdekket og til alle deler av helikopterets ytterflate. Skumkanonen skal være konstruert og plassert slik at de under bruk også kan dirigere vannstrålen direkte ned mot dekkets overflate.

§ 37 nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

3. Ved hver skumkanon skal det være et panel hvorfra nødvendige pumper og ventiler kan fjernbetjenes. Disse pumper og ventiler skal også kunne opereres manuelt (lokalt). I tillegg skal alle kanonene og nødvendige pumper kunne fjernbetjenes fra ett sted med god oversikt over helikopterdekket.
4. Skumslukningsanlegget skal kunne levere minimum 5,5 liter skumopløsning (vann + skumkonsentrat) pr. min. pr. m² av arealet i en sirkel med diameter «D» for det største helikopteret som helikopterdekket er dimensjonert for.
Skumslukningsanlegget skal levere skum innen 15 sek. etter at det er aktivert.
Når det benyttes skumkanoner skal hver skumkanon alene kunne levere min. 1500 l/min. Dersom en kanon alene ikke kan etterkomme kapasitetskravet for skumslukningsanlegget, skal det kunne benyttes 2 kanoner samtidig som samlet kan levere minst den mengde skumopløsning pr. min. som kreves.
Kanonene med pumper og ventiler skal da kunne fjernbetjenes fra et sentralt, beskyttet sted med god oversikt over helikopterdekket.
5. Skumbeholdervolumet (skumtank) skal beregnes på grunnlag av:
 - Minimum 10 minutters kontinuerlig drift av skumanlegget
 - Innblandingsprosent i henhold til leverandørens anbefaling eller større.Det skal benyttes skumkonsentrat av egnet type som er i samsvar med internasjonal anerkjent standard.

§ 37 nr. 8 annet ledd siste punktum skal lyde:

Trykket i brannledningene ved helikopterdekket skal ikke være mindre enn 7 bar.

§ 37 nr. 8 siste ledd skal lyde:

Brannledningene skal alltid være vannfylt og trykksatt fram til slokkeutstyret nevnt under denne paragraf.

§ 38 nr. 5 siste punktum skal lyde:

Spilltrauet skal ha effektiv drenering til sikkert sted.

§ 38 nr. 8 annet punktum skal lyde:

Korte fleksible tilkoplinger av olje- og brannbestandig materiale kan benyttes.

§ 38 nr. 9 skal lyde:

9. Elektrisk pumpesystem med tilbehør skal være i samsvar med gjeldende forskrifter om maritime elektriske anlegg, maritime installasjoner fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

§ 42 skal lyde:

§ 42. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

11. april Nr. 509 2003

Forskrift om endring i forskrift om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum.

Fastsatt av Finansdepartementet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. § 3 bokstav c annet ledd tredje punktum, § 5 åttende ledd, § 5a fjerde ledd og § 8 tredje ledd. Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd første punktum skal lyde:

Renteutgifter vedrørende lån som er opptatt for å finansiere driftsmidler som nevnt i petroleumsskatteloven § 3 bokstav b, og som er påløpt før driftsmidlene er tatt i ordinær bruk, kan regnes med i kostprisen med de begrensninger som følger av petroleumsskatteloven § 3 bokstavene h fjerde ledd og j.

§ 2 annet ledd annet og tredje punktum oppheves.

§ 13 første ledd skal lyde:

Når et driftsmiddel benyttes dels i sokkelvirksomhet og dels i annen virksomhet, skal driftsmidlets skattemessige verdi i forhold til fordelingsregelen i petroleumsskatteloven § 3 bokstav d fordeles mellom sokkeldistriktet og landdistriktet etter en fordelingsnøkkel som er egnet til å reflektere driftsmidlets bruksområde ved utløpet av inntektsåret.

§ 14 oppheves.

Kapittel VII overskriften skal lyde:

Kapittel VII. Om fastsettelse av rentesats i medhold av petroleumsskatteloven § 3 bokstav c annet ledd og § 5 sjettede ledd annet punktum

Ny § 16 skal lyde:

§ 16. Den normerte risikofrie renten skal for det enkelte inntektsår være gjennomsnittlig rente på statskasseveksler med 9 – 12 måneders løpetid, slik de publiseres av Norges Bank, beregnet på grunnlag av inntektsåret. Departementet beregner og kunngjør renten for det enkelte inntektsår i januar i året etter inntektsåret.

Rentesatsen etter petroleumsskatteloven § 3 bokstav c annet ledd første punktum og § 5 sjettede ledd annet punktum settes til renten i det foregående ledd tillagt 0,5 prosentpoeng, nedjustert med 28 prosent.

Renten skal avrundes til nærmeste tiendels prosentpoeng.

Nytt kapittel VIII skal lyde:

Kapittel VIII. Om overgangsbestemmelse ved første gangs realisasjon av driftsmidler omfattet av plan for utbygging og drift godkjent før 1. januar 1998

Ny § 17 skal lyde:

§ 17. For driftsmiddel som er omfattet av plan for utbygging og drift godkjent før 1. januar 1998 skal petroleumsskatteloven § 3 bokstav f annet ledd, § 3 bokstav f fjerde ledd og § 5 femte ledd ikke komme til anvendelse første gang driftsmidlet anses realisert etter nevnte bestemmelser etter 1. januar 1998.

Ved realisasjon av driftsmidler som nevnt i foregående ledd gjelder reglene slik de lød før lovendring av 27. mars 1998 nr. 18, herunder tidligere § 5 og § 6 i denne forskrift.

Nåværende kapittel VII blir nytt kapittel IX.

Nåværende § 16 blir ny § 18.

II. Overgangsbestemmelse om gjeldsrenter og andre finansielle utgifter til fremføring pr. 31. desember 2001

Gjeldsrenter og andre finansielle utgifter som nevnt i petroleumsskatteloven § 3 bokstav d annet ledd slik den lød før lovendringen av 15. juni 2001 nr. 39, og som ikke er fullt fordelt senest ved ligningen for inntektsåret 2001, skal fordeles med endelig virkning ved ligningen for inntektsåret 2002 etter reglene i petroleumsskatteloven § 3 bokstav d.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

11. april Nr. 510 2003

Kunngjøring av rentesats for inntektsåret 2002 til bruk ved fremføring av underskudd og overskytende friinntekt i henhold til forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum.

Fastsatt av Finansdepartementet 11. april 2003 med hjemmel i forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum § 16. Kunngjort 6. mai 2003.

For inntektsåret 2002 har Finansdepartementet beregnet rentesatsen etter forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum § 16 til 5,1 prosent.

11. april Nr. 511 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. april 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 § 9 og § 26, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

§ 9 nytt sjette ledd skal lyde:

Maksimalkvoten for trålerne oppheves 11. april.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. april Nr. 512 2003

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 11. april 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I direktiv 64/432/EØF (endret ved direktiv 90/423/EØF, direktiv 97/12/EF, direktiv 98/46/EF, direktiv 98/99/EF, direktiv 2000/20/EF, forordning (EF) nr. 535/2002, forordning (EF) nr. 1226/2002 og vedtak 2001/298/EF), direktiv 72/462/EØF (endret ved direktiv 89/227/EØF, direktiv 90/423/EØF, direktiv 91/69/EØF, direktiv 91/496/EØF og direktiv 91/688/EØF), vedtak 2000/330/EF (endret ved forordning (EF) nr. 535/2002), vedtak 2002/199/EF og ESA vedtak 74/94/COL. Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I direktiv 64/432/EØF (endret ved direktiv 90/423/EØF, direktiv 97/12/EF, direktiv 98/46/EF, direktiv 98/99/EF, direktiv 2000/20/EF, forordning (EF) nr. 535/2002, forordning (EF) nr. 1226/2002 og vedtak 2001/298/EF), direktiv 72/462/EØF (endret ved direktiv 89/227/EØF, direktiv 90/423/EØF, direktiv 91/69/EØF, direktiv 91/496/EØF og direktiv 91/688/EØF), vedtak 2000/330/EF (endret ved forordning (EF) nr. 535/2002), vedtak 2002/199/EF og ESA vedtak 74/94/COL.

Nytt kapittel IA skal lyde:

Kapittel IA. Laborrietester

§ 3a.

Følgende forordninger gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen for øvrig:

- Forordning (EF) nr. 535/2002 av 21. mars 2002 om endringer i vedlegg C til direktiv 64/432/EØF, og om endringer i vedtak 2000/330/EF
- Forordning (EF) nr. 1226/2002 av 8. juli 2002 om endring av vedlegg B til rådsdirektiv 64/432/EØF.

Følgende forordninger tilføyes forskriften:

Kommisjonsforordning (EF) nr. 535/2002 av 21. mars 2002 om endring av vedlegg C til rådsdirektiv 64/432/EØF, og om endring av vedtak 2000/330/EF

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet,¹ sist endret ved kommisjonsvedtak 2001/298/EF,² særlig artikkel 16 nr. 1 annet ledd, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) 11. oktober 1999 vedtok Vitenskapskomiteen for dyrs helse og velferd en rapport³ om endring av de tekniske vedleggene til direktiv 64/432/EØF for å ta hensyn til den vitenskapelige utviklingen vedrørende tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose.
- 2) Ifølge ovennevnte rapport bør prøvene for brucellose foretas i samsvar med Manual of standards for Diagnostic Tests and Vaccines, tredje utgave, 1996, fra Det internasjonale kontor for epizootier (OIE).
- 3) I august 2001 offentliggjorde OIE fjerde utgave, 2000, av denne håndboken som inneholder visse endringer i beskrivelsen av tester for brucellose.
- 4) Vedlegg C til direktiv 64/432/EØF bør derfor endres for å fastsette testingsmetoder som skal gjelde ved overvåking og handel innenfor Fellesskapet, og som så langt det er mulig gjenspeiler OIE-standardene, men også tar hensyn til rådene fra Vitenskapskomiteen og fra medlemsstatenes nasjonale referanselaboratorier som samarbeider innenfor rammen av Den europeiske unions nettverk av nasjonale referanselaboratorier for brucellose.
- 5) Kommisjonsvedtak 2000/330/EF av 18. april 2000 om godkjenning av tester for påvisning av antistoffer mot bovin brucellose innenfor rammen av rådsdirektiv 64/432/EØF⁴ bør endres tilsvarende.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste veterinærkomité –

1 EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64.

2 EFT L 102 av 12.4.2001, s. 63.

3 SANCO/B3/R10/1999.

4 EFT L 114 av 13.5.2000, s. 37.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg C til direktiv 64/432/EØF erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

I vedtak 2000/330/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 1 skal lyde:

«*Artikkel 1*

Komplementbindingstester, bufret brucella-antigentester og ELISA-tester som foretas i samsvar med bestemmelsene i vedlegg C til direktiv 64/432/EØF, godkjennes med henblikk på utstedelse av et sertifikat.»

2. Vedlegget oppheves.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 21. mars 2002.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG
«VEDLEGG C
BRUCELLOSE

1. IDENTIFIKASJON AV AGENS

Dersom det påvises organismer med brucellamorfologi i abortmateriale, vaginalutflod eller melk ved hjelp av modifisert syrefast eller immunspezifikk farging, er det overveiende sannsynlighet for brucellose, særlig dersom diagnosen støttes av serologiske tester.

Etter isolasjon bør mikroorganismer, arter og biovar identifiseres ved hjelp av lysering av bakterievirus og/eller oksydative stoffskifteundersøkelser, dyrkingskriterier og biokjemiske og serologiske kriterier.

Metodene og mediene som brukes, standardiseringen av disse og tolkingen av resultatene skal være i samsvar med OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, fjerde utgave, 2000, kapittel 2.3.1 (brucellose hos storfe), kapittel 2.4.2 (brucellose hos geit og sau) og kapittel 2.6.2 (brucellose hos svin).

2. IMMUNOLOGISKE TESTER

2.1. **Standarder**

2.1.1. *Brucella abortus*-biovar 1 Weybridge-stamme nr. 99 eller USDA-stamme 1119-3 skal brukes til framstilling av alle antigener som brukes i Rose Bengal-testen (RBT), serumagglutinasjonstesten (SAT), komplementbindingstesten (CFT) og melkeringstesten (MTR).

2.1.2. Standardreferanseserum for RBT, SAT, CFT og MRT er OIEs internasjonale standardreferanseserum (OIEISS) som tidligere ble kalt WHO annet internasjonale anti-*Brucella abortus*-serum (ISAbS).

2.1.3. Standardreferanseseraene for ELISA-testen er:

- OIEISS,
- OIEs svakt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP} SS),
- OIEs sterkt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP} SS),
- OIEs negative ELISA-standardserum (OIEELISA_N SS).

2.1.4. Ovennevnte standardsera er tilgjengelige fra Veterinary Laboratories Agency (VLA), Weybridge, Det forente kongerike.

2.1.5. OIEISS, OIEELISA_{WP} SS, OIEELISA_{SP} SS og OIEELISA_N SS er internasjonale primærstandarder som skal brukes til å etablere nasjonale sekundære referansestandarder («arbeidsstandarder») for hver prøve i de enkelte medlemsstatene.

2.2. **Enzymmerket antistofftest (ELISA) eller andre immunbindingstester for påvisning av bovin brucellose i serum eller melk**

2.2.1. *Materiale og reagenser*

Metoden som brukes og tolkingen av resultatene skal være godkjent i samsvar med prinsippene fastsatt i kapittel 1.1.3 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, fjerde utgave, 2000, og bør minst omfatte laboratorieundersøkelser og diagnostiske undersøkelser.

2.2.2. *Standardisering av testen*

2.2.2.1. Standardisering av testmetoden for individuelle serumprøver:

- a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:150¹ eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en positiv reaksjon,
- b) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:600 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:8 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en negativ reaksjon,
- c) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon.

2.2.2.2. Standardisering av testmetoden for blandede serumprøver:

- a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:150 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortyknet i negative sera med antallet prøver som inngår i blandingen, skal gi en positiv reaksjon,
- b) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon,
- c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som serumprøvene i blandingen er tatt fra.

2.2.2.3. Standardisering av testmetoden for blandede melke- eller myseprøver:

- a) en fortykning av OIEISS i forholdet 1:1000 eller en fortykning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:16 eller en fortykning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:125 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortyknet i forholdet 1:10 i negativ melk, skal gi en positiv reaksjon,
- b) OIEELISA_N SS i forholdet 1:10 i negativ melk skal alltid gi en negativ reaksjon,

- c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som melke- eller myseprøvene i blandingen er tatt fra.

2.2.3. *Vilkår for bruk av ELISA-test for diagnostisering av bovin brucellose*

2.2.3.1. Ved bruk av ovennevnte kalibreringsvilkår for ELISA-test på serumprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som RBT eller CFT, idet det tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen som testen brukes i.

2.2.3.2. Ved bruk av ovennevnte kalibreringsvilkår for ELISA-tester på blandede melkeprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som MRT, idet det ikke bare tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen, men også til de gjennomsnittlige og forventede ekstremer av husdyrholdssystemer.

2.2.3.3. Dersom ELISA-testen brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat i samsvar med artikkel 6 nr. 1, eller med henblikk på etablering og bevaring av en besetningsstatus i samsvar med vedlegg A del II nr. 10, skal serumprøvene blandes på en slik måte at prøvingsresultatene med sikkerhet kan spores tilbake til det enkelte dyr i blandingen. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkelt dyr.

2.2.3.4. ELISA-tester kan brukes på en melkeprøve tatt fra melk som er samlet inn fra en driftsenhet der minst 30 % av kuene er i laktasjon. Dersom denne metoden brukes, skal det treffes tiltak for å sikre at prøvene som tas ut for undersøkelse, med sikkerhet kan spores tilbake til enkelt dyrene som melken stammer fra. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkelt dyr.

2.3. **Komplementbindingstest (CFT)**

2.3.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) eller i en veronal bufferløsning. Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.

2.3.2. Seraene skal inaktiveres slik:

- serum fra storfe: 56–60 °C i 30–50 minutter,
- serum fra svin: 60 °C i 30–50 minutter.

2.3.3. For å oppnå en riktig reaksjon på testmetoden, bør det brukes en komplementærdose som er større enn det minimum som er nødvendig til fullstendig hemolyse.

2.3.4. Hver gang komplementbindingstesten utføres, skal disse kontrollene foretas:

- a) kontroll av serumets antikomplementære virkning,
- b) kontroll av antigenet,
- c) kontroll av de sensibiliserte røde blodlegemene,
- d) kontroll av komplementet,
- e) kontroll av følsomheten ved hjelp av et positivt serum når reaksjonen begynner,
- f) kontroll av reaksjonens spesifisitet ved hjelp av et negativt serum.

2.3.5. *Beregning av resultater*

OIEISS inneholder 1 000 internasjonale CFT-enheter (ICFTU) per ml. Dersom OIEISS prøves etter en gitt metode, angis resultatet som en titer (T_{OIEISS}). Testresultatet for prøveserumet angitt som titer (T_{PR}) skal uttrykkes i ICFTU per ml. For å regne om en titer til ICFTU kan faktoren (F) som kreves for å omregne titeren for et ukjent prøveserum (T_{PR}) som er prøvd etter denne metoden, til ICFTU, finnes ved formelen:

$$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$

og innholdet av internasjonale CFT-enheter per ml prøveserum (CFT_{PR}) finnes ved formelen:

$$\text{ICFTU}_{\text{PR}} = F \times T_{\text{PR}}$$

2.3.6. *Tolking av resultater*

Et serum som inneholder 20 ICFTU per ml eller mer, anses som positivt.

2.4. **Melkeringstest (MRT)**

2.4.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) farget med hematoxylin. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.

2.4.2. Antigenets følsomhet skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en fortykning av OIEISS i forholdet 1:500 i negativ melk og en negativ reaksjon med en fortykning i forholdet 1:1 000.

2.4.3. Ringtesten skal foretas på prøver som er representative for innholdet av hvert melkespann eller innholdet i hver samletank fra driftsenheten.

2.4.4. Melkeprøvene må ikke ha vært frosset, oppvarmet eller ristet kraftig.

2.4.5. Reaksjonen skal utføres ved hjelp av en av følgende metoder:

- på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 1 ml, som er tilsatt 0,03 ml eller 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,
- på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 2 ml, som er tilsatt 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,

- på en melkemengde på 8 ml, som er tilsatt 0,08 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene.
- 2.4.6. Blandingen av melk og antigener skal inkuberes ved 37 °C i 60 minutter sammen med positive og negative arbeidsstandarder. Inkubasjon i ytterligere 16–24 timer ved 4 °C øker testens følsomhet.
- 2.4.7. Tolking av resultatene:
- negativ reaksjon: melken er farget, fløten er avfarget,
 - positiv reaksjon:
 - melken og fløten er farget på samme måte, eller
 - melken er avfarget og fløten er farget.
- 2.5. **Rose Bengal-test (RBT)**
- 2.5.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i en bufret brucella-antigenløsning med en pH på 3,65 ± 0,05 farget med Rose Bengal-farge. Antigenet skal leveres klart til bruk og skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.5.2. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en serumfortynning i forholdet 1:45 og en negativ reaksjon med en fortynning i forholdet 1:55.
- 2.5.3. RBT-testen skal foretas slik:
- serum (20–30 µl) blandes med en tilsvarende mengde antigen på en hvit eller emaljert plate slik at det dannes en flate med en diameter på omtrent to cm. Blandingen vippes lett i fire minutter ved romtemperatur og avleses deretter ved god belysning for agglutinasjon,
 - en automatisert metode kan brukes, men den må ha minst samme følsomhet og være minst like nøyaktig som den manuelle metoden.
- 2.5.4. *Tolking av resultater*
Enhver synlig reaksjon anses som positiv, med mindre det er ekstraordinær tørking i kantene. Positive og negative arbeidsstandarder bør tas med i hver testserie.
- 2.6. **Serumagglutinasjonstest (SAT)**
- 2.6.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol). Formaldehyd må ikke brukes.
Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett.
Antigensuspensjon kan tilsettes EDTA til en endelig brukskonsentrasjon på 5 mM for å redusere antallet falskt positive testresultater. Antigensuspensjonens pH justeres deretter på nytt til 7,2.
- 2.6.2. OIEISS inneholder 1 000 internasjonale agglutinasjonsenheter.
- 2.6.3. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet enten gir 50 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:600 og 1:1 000 eller 75 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:500 og 1:750.
Det kan også være tilrådelig å sammenligne reaktiviteten til nye og tidligere antigenserier ved hjelp av et panel av definerte sera.
- 2.6.4. Testen foretas enten i reagensglass eller på mikroplater. Blandingen av antigen og serumfortynninger skal inkuberes i 16–24 timer ved 37 °C.
Minst tre fortynninger skal tilberedes for hvert serum. Fortynninger av serum under mistanke skal lages på en slik måte at reaksjonen ved positivitetsgrensen avleses i det midterste reagensglasset (eller den midterste fordypningen på mikroplater).
- 2.6.5. *Tolking av resultater*
Innholdet av brucella-agglutinasjon i et serum skal uttrykkes i IE per ml.
Et serum som inneholder 30 IE per ml eller mer, anses som positivt.
3. TILLEGGSPRØVER
- 3.1. **Brucellose-intradermaltest (BST)**
- 3.1.1. Vilkår for bruk av BST
- Brucellose-intradermaltesten skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.
 - Brucellose-intradermaltesten er en av de mest spesifikke testene for påvisning av brucellose hos uvaksinerte dyr, men diagnosen bør ikke stilles bare på grunnlag av positive intradermale reaksjoner.
 - Storfe som har reagert negativt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, og som reagerer positivt på BST, anses som infisert.
 - Storfe som har reagert positivt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, kan gjennomgå en BST-test som støtte for tolkingen av resultatene av de serologiske testene,

særlig dersom en kryssreaksjon med antistoffer mot andre bakterier ikke kan utelukkes i brucellosefrie eller offisielt brucellosefrie besetninger.

- 3.1.2. Testen skal foretas ved hjelp av et standardisert og definert brucellose-allergenpreparat som ikke inneholder glatt lipopolysakkarid-antigen (LPS), ettersom det kan framkalle uspesifikke betennelsesreaksjoner eller forstyrre senere serologiske tester.

Brucellin INRA er et slikt preparat som er framstilt av en ru *B.melitensis*-stamme. Framstillingskravene er beskrevet i del B2 i kapittel 2.4.2 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, fjerde utgave, 2000.

- 3.1.3. *Testingsmetode*

3.1.3.1. 0,1 ml brucellose-allergen injiseres intradermalt i halefolden, flanken eller siden av halsen.

3.1.3.2. Prøven avleses etter 48–72 timer.

3.1.3.3. Hudtykkelsen på injeksjonsstedet måles med skyvelær før injeksjonen og ved den påfølgende undersøkelsen.

3.1.3.4. Tolking av resultatene:

Sterke reaksjoner gjenkjennes lett ved lokal hevelse og indurasjon.

En hudtykkelse på 1,5 til 2 mm anses som en positiv reaksjon på BST.

- 3.2. **Kompetitiv ELISA-test (cELISA)**

3.2.1. *Vilkår for bruk av cELISA*

a) cELISA-testen skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.

b) cELISA-testen har vist seg å være mer spesifikk enn for eksempel den indirekte ELISA-testen og kan derfor brukes som støtte for tolkingen av resultatene av de serologiske testene.

3.2.2. *Testingsmetode*

Testen skal foretas i samsvar med bestemmelsene i kapittel 2.3.1 nr. 2 bokstav a) i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, fjerde utgave, 2000.

4. NASJONALE REFERANSELABORATORIER

4.1. **Oppgaver og ansvar**

De nasjonale referanselaboratoriene skal være ansvarlige for følgende:

- godkjenning av resultatene av valideringsundersøkelsene som dokumenterer at testmetoden som brukes i medlemsstaten, er pålitelig,
- fastsettelse av høyeste antall prøver som kan samles i ELISA-testsettene som brukes i medlemsstaten,
- kalibrering av de nasjonale sekundære referansestandardseraene («arbeidsstandarder») i forhold til det internasjonale primærstandardserumet nevnt i nr. 2.1,
- kvalitetskontroll av alle antigener og partier av ELISA-testsett som brukes i medlemsstaten,
- samarbeid innenfor Den europeiske unions nettverk av nasjonale referanselaboratorier for brucellose.

4.2. **Liste over nasjonale referanselaboratorier**

BELGIA

Centre d'etudes et de recherche vétérinaire et agrochimiques (CERVA/CODA)

Groeselenberg 99

B-1180 Bruxelles

DANMARK

Danish Veterinary Institute

Bulowsvej 27

DK-1790 Copenhagen

TYSKLAND

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)

Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose

Postfach 33 00 13

D-14191 Berlin

HELLAS

Veterinary Laboratory of Larissa

Department of Microbiology

6th km of National Road Larissa-Trikala

GR-4111 10 Larissa

SPANIA

Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

FRANKRIKE

Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex

IRLAND

Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Irland

ITALIA

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUXEMBOURG

State Laboratory for Veterinarian Medicine
54, avenue Gaston Diderich
BP 2081
L-1020 Luxembourg

NEDERLAND

Centraal Instituut DierziekteControle
CIDC-Lelystad
Houtribweg 39
PO Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederland

ØSTERRIKE

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Modling

PORTUGAL

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, n.º 701
P-1549-011 Lisboa

FINLAND

National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

SVERIGE

National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala

DET FORENTE KONGERIKE

- 1) FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
Veterinary Laboratories Agency
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

2) Immunodiagnostics Department
 Veterinary Sciences Division
 Stoney Road Stormont
 Belfast BT4 3SD
 United Kingdom»

- 1 Fortynninger som brukes til å skape flytende reagenser uttrykkes i dette vedlegg som for eksempel 1:150, som betyr en fortytning på 1 til 150.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) NR. 1226/2002 av 8. juli 2002 om endring av vedlegg B til rådsdirektiv 64/432/EØF

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
 under henvisning til rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet,¹ sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 535/2002,² særlig artikkel 16 nr. 1 andre ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) 11. oktober 1999 vedtok Vitenskapskomiteen for dyrs helse og velferd en rapport³ om endring av de tekniske vedleggene til rådsdirektiv 64/432/EØF for å ta hensyn til den vitenskapelige utvikling innen tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose.
- 2) Ifølge denne rapporten skal testene for tuberkulose utføres i samsvar med tredje utgave av Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines (1996-utgaven) fra Det internasjonale kontor for epizootier (OIE).
- 3) I august 2001 utga OIE fjerde utgave av denne håndboken (2000-utgaven), som inneholder visse endringer når det gjelder beskrivelsen av testene for tuberkulose.
- 4) I januar 2002 utga Det europeiske direktorat for legemiddelkvalitet fjerde utgave (2002-utgaven) av Den europeiske farmakopé, herunder monografiene 0535 og 0536 for rensset proteinderivat av aviært tuberkulin og bovint tuberkulin.
- 5) Det er derfor nødvendig å endre vedlegg B til direktiv 64/432/EØF slik at det fastsettes framgangsmåter for tester som gjelder med henblikk på overvåking og handel innenfor Fellesskapet, under hensyn til uttalelse fra Vitenskapskomiteen for veterinære spørsmål.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse –

1 EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64.

2 EFT L 80 av 23.3.2002, s. 22.

3 SANCO/B3/R10/1999.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg B til direktiv 64/432/EØF erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 8. juli 2002.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«*VEDLEGG B*

TUBERKULOSE

1. IDENTIFISERING AV AGENS

Forekomst av *Mycobacterium bovis* (*M. bovis*), agens for storfetuberkulose, i kliniske prøver og post mortem-prøver kan påvises ved undersøkelse av fargede utstrykspreparater eller immunoperoksidaseteknikker og bekreftes ved dyrking av organismen i primære isolasjonsmedier.

Patologisk materiale for bekreftelse av *M. bovis* bør tas fra unormale lymfeknuter og parenkymatøse organer som lunger, lever, milt osv. I tilfeller der dyret ikke har patologiske forandringer, bør det tas prøver fra retrofaryngeale lymfeknuter, bronkiale lymfeknuter, mediastinale lymfeknuter, supramammære lymfeknuter, kjevelymfeknuter og enkelte av mesenteriets lymfeknuter og leverens lymfeknuter med henblikk på undersøkelse og dyrking.

Identifisering av isolater kan vanligvis foretas ved å bestemme dyrkingsmessige og biokjemiske egenskaper. Polymerasekjedereaksjonen (PCR) kan også brukes til å oppdage *M. tuberculosis*-komplekset. DNA-analyseteknikker kan vise seg å være hurtigere og mer pålitelige enn biokjemiske metoder til å skille *M. bovis* fra andre medlemmer av *M. tuberculosis*-komplekset. Genetiske avtrykk gjør det mulig å skille mellom forskjellige stammer av *M. bovis* og vil gjøre det mulig å beskrive mønstre for opprinnelse, overføring og spredning av *M. bovis*.

De teknikker og medier som brukes, standardiseringen av dem og tolkingen av resultatene må være i samsvar med det som er angitt i kapittel 2.3.1 (bovin tuberkulose) i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines (fjerde utgave, 2000).

2. INTRADERMAL TUBERKULINTEST

Renset proteinderivat av tuberkulin som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2.1 skal brukes til å utføre offisiell intradermal tuberkulintest i samsvar med framgangsmåtene nevnt i nr. 2.2.

2.1. Standarder for tuberkulin (bovint og aviært)

2.1.1. Definisjon

Renset proteinderivat (PPD-tuberkulin, bovint eller aviært) er et preparat som framstilles av de varmebehandlede produktene av vekst og lysing av *Mycobacterium bovis* og *Mycobacterium avium* (etter hva som er aktuelt), som kan avsløre en forsinket overfølsomhet i et dyr som er sensibilisert overfor mikroorganismer av samme art.

2.1.2. Produksjon

Tuberkulinet lages av de vannløselige fraksjonene som tilberedes ved oppvarming i frittflytende damp og deretter filtrering av kulturer av *M. bovis* og *M. avium* (etter hva som er aktuelt) dyrket i et flytende syntetisk medium. Filtratets aktive fraksjon, som består hovedsakelig av protein, isoleres ved utfelling, vaskes og oppløses på nytt. Et antimikrobielt konserveringsmiddel som ikke forårsaker falske positive reaksjoner, som fenol, kan tilsettes. Det sterile sluttpreparatet, fritt for mykobakterier, fordeles aseptisk i sterile glassbeholdere sikret mot inngrep, som så lukkes for å hindre kontaminering. Preparatet kan frysetørkes.

2.1.3. Identifisering av produktet

Sprøyt inn flere graderte doser intrakutant på forskjellige steder i passende sensibiliserte albinomarsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g. Etter 24 – 28 timer framkommer reaksjoner i form av ødematøse hevelser med rødme av huden med eller uten nekrose i innsprøytingspunktene. Hvor store og alvorlige reaksjonene er, varierer med dosen. Usensibiliserte marsvin viser ingen reaksjoner på lignende innsprøytinger.

2.1.4. Tester

2.1.4.1. pH: pH-verdien er 6,5 – 7,5.

2.1.4.2. Fenol: Dersom preparatet som skal undersøkes, inneholder fenol, skal konsentrasjonen ikke være over 5 g/l.

2.1.4.3. Sensibiliserende virkning: Bruk en gruppe på tre marsvin som ikke er behandlet med noe materiale som vil forstyrre testen. Tre ganger med fem dagers mellomrom sprøytes en dose av preparatet som skal undersøkes, intrakutant inn i hvert marsvin med en dose tilsvarende 500 IE i 0,1 ml. 15 – 21 dager etter den tredje innsprøytingen sprøytes samme dose (500 IE) intrakutant inn i disse dyrene og i en kontrollgruppe med tre marsvin med samme vekt og som ikke tidligere har fått tuberkulininnsprøyting. 24 – 28 timer etter siste innsprøyting er reaksjonene hos de to gruppene ikke vesentlig forskjellige.

2.1.4.4. Giftighet: Bruk to marsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g og som ikke tidligere er behandlet med noe materiale som vil påvirke testen. Sprøyt intrakutant inn i hvert marsvin 0,5 ml av preparatet som skal undersøkes. Observer dyrene i sju dager. Ingen unormale virkninger forekommer i løpet av observasjonsperioden.

2.1.4.5. Sterilitet: Sterilitetsprøven bør utføres i samsvar med det som er fastsatt i monografien om vaksiner til veterinær bruk, fjerde utgave (2002), av Den europeiske farmakopé.

2.1.5. Styrke

Styrken av det rensede proteinderivatet (bovint og aviært) bestemmes ved å sammenligne reaksjonene som framkalles i sensibiliserte marsvin av intrakutan innsprøyting av en rekke fortyninger av preparatet som skal undersøkes, med dem som framkalles av kjente konsentrasjoner av et referansepreparat av rensed proteinderivat av tuberkulin (bovint eller eventuelt aviært) målt i internasjonale enheter.

For å prøve styrken, sensibiliseres minst ni albinomarsvin, som hvert veier 400 til 600 g, med dyp intramuskulær innsprøyting av 0,0001 mg våt masse av levende *M. bovis* av stammen AN5 oppslemmet i 0,5 ml av en løsning på 9 g/l med natriumklorid R for bovint tuberkulin, eller en passende dose inaktivt eller levende *M. avium* for aviært tuberkulin. Ikke mindre enn fire uker etter at marsvinene er sensibilisert, fjernes håret på flankene for å gi plass til minst fire innsprøytingssteder på hver side. Lag fortyninger av preparatet som skal undersøkes og av

referansepreparatet ved å bruke en isotonisk fosfatbufret saltløsning (pH mellom 6,5 og 7,5) som inneholder 0,005 g/l polysorbat 80 R. Det brukes minst tre doser av referansepreparatet og minst tre doser av preparatet som skal undersøkes. Dosene velges slik at skadene som oppstår, har en diameter på ikke mindre enn 8 mm og ikke mer enn 25 mm. Fortynningene fordeles vilkårlig på stedene ved å bruke latinsk kvadratmønster. Hver dose sprøytes inn intrakutant i et konstant volum på 0,1 eller 0,2 ml. Etter 24 – 28 timer måles skadenes diameter, og resultatet av prøven beregnes ved å bruke de vanlige statistiske metodene og forutsette at skadenes diameter er direkte proporsjonal med logaritmen av konsentrasjonen av tuberkulinene.

Prøven er ikke gyldig med mindre pålitelighetsgrensene ($P = 0,95$) er over 50 % og under 200 % av den beregnede styrken. Den beregnede styrken er over 66 % og under 150 % av den oppgitte styrken for bovint tuberkulin. Den beregnede styrken er over 75 % og under 133 % av den oppgitte styrken for aviært tuberkulin. Den oppgitte styrken er over 20 000 IE/ml for begge tuberkuliner (bovint og aviært).

2.1.6.

Lagring

Beskyttes mot lys, ved en temperatur på 5 ± 3 °C.

2.1.7.

Merking

Etiketten skal angi:

- styrken i internasjonale enheter per milliliter,
- navn på og mengde av tilsatte stoffer,
- for frysetørkede preparater:
 - navn på og volum av den rekonstituerende væsken som skal tilsettes,
 - at produktet bør brukes umiddelbart etter rekonstituering.

2.2.

Framgangsmåte ved testing

2.2.1.

Følgende tester er anerkjent som offisielle intradermale tuberkulintester:

- enkel intradermal test: denne testen krever en enkelt innsprøyting av bovint tuberkulin,
- intradermal sammenlignende test: denne testen krever en innsprøyting av bovint tuberkulin og en innsprøyting av aviært tuberkulin foretatt samtidig.

2.2.2.

Dosen med tuberkulin som sprøytes inn, skal være:

- ikke mindre enn 2000 IE bovint tuberkulin,
- ikke mindre enn 2000 IE aviært tuberkulin.

2.2.3.

Volumet av hver innsprøyting skal ikke overstige 0,2 ml.

2.2.4.

Tuberkulintester skal foretas ved at tuberkulin sprøytes inn i huden på halsen. Innsprøytingsstedene skal ligge i overgangen mellom halsens forreste og midterste tredel. Når både aviært og bovint tuberkulin sprøytes inn i samme dyr, skal innsprøytingsstedet for aviært tuberkulin ligge ca. 10 cm fra halskammen og innsprøytingsstedet for bovint tuberkulin ca. 12,5 cm lavere på en linje som er mer eller mindre parallell med skulderlinjen, eller stedene skal ligge på hver sin side av halsen. På unge dyr der det ikke er plass til å skille stedene tilstrekkelig på én side av halsen, skal en innsprøyting foretas på hver side av halsen på samme sted midt på halsens midterste tredel.

2.2.5.

Teknikken for tuberkulintestene og tolking av resultatene er som følger:

2.2.5.1.

Teknikk

Hårene skal fjernes på innsprøytingsstedet, og stedet skal renses. Innenfor hvert av de hårløse områdene skal en hudfold tas mellom pekefinger og tommelfinger og måles med krumpasser, og resultatet skal registreres. Tuberkulindosen skal så sprøytes inn med en metode som sikrer at tuberkulinet gis intrakutant. Det kan brukes en kort, steril kanyle med utvendig skråkant, påsatt en gradert sprøyte fylt med tuberkulin, som føres inn på skrå i hudens dypere liggende lag. Innsprøytingen er foretatt riktig dersom en liten erteaktig hevelse kan føles ved hvert innsprøytingssted. Hudfoldens tykkelse på hvert innsprøytingssted skal måles på nytt 72 timer (± 4 timer) etter innsprøytingen, og resultatet skal registreres.

2.2.5.2.

Tolking av reaksjonene

Reaksjonene tolkes ved kliniske observasjoner på grunnlag av økningen(e) i hudfoldens tykkelse som registreres ved hvert innsprøytingssted 72 timer etter innsprøytingen av tuberkulin(er).

- a) Negativ reaksjon: dersom hevelsen bare er begrenset og ikke har økt hudfoldens tykkelse med mer enn 2 mm, og det ikke er kliniske tegn som diffust eller utbredt ødem, eksudasjon, nekrose, smerte eller betennelse i lymfekarene i dette området eller i lymfekjertlene.
- b) Tvilsom reaksjon: dersom det ikke konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), og dersom hudfoldens tykkelse har økt med 2 – 4 mm.
- c) Positiv reaksjon: dersom det konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), eller dersom hudfoldens tykkelse på innsprøytingsstedet har økt med mer enn 4 mm.

2.2.5.3.

Offisielle intradermale tuberkulintester tolkes på følgende måte:

- 2.2.5.3.1. Enkel intrakutan tuberkulintest:
- positiv: positiv reaksjon på bovin tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav c),
 - tvilsom: tvilsom reaksjon som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav b),
 - negativ: negativ reaksjon bovin tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav a).
- Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intrakutane tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager.
- Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.
- Dyr som reagerer positivt på den enkle intradermale testen, kan underkastes en intradermal sammenlignende test dersom det foreligger mistanke om falsk positiv reaksjon eller forstyrrende reaksjon.
- 2.2.5.3.2. Intradermal sammenlignende tuberkulintest for å gi og fortsatt sikre besetninger status som offisielt fri for tuberkulose:
- positiv: en positiv reaksjon bovin tuberkulin der hevelsen er mer enn 4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, eller der det forekommer kliniske tegn,
 - tvilsom: en positiv eller tvilsom reaksjon bovin tuberkulin der hevelsen er 1 – 4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, og der det ikke forekommer kliniske tegn,
 - negativ: en negativ reaksjon bovin tuberkulin, eller en positiv eller tvilsom reaksjon bovin tuberkulin der hevelsen er mindre enn eller lik hevelsen ved en positiv eller tvilsom reaksjon på aviært tuberkulin og der det ikke under noen omstendighet forekommer kliniske tegn.
- Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager. Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.
- 2.2.5.3.3. En storfebesetnings status som offisielt fri for tuberkulose kan oppheves midlertidig, og dyrene fra besetningen skal ikke inngå i handelen innenfor Fellesskapet før statusen til følgende dyr er avklart:
- dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten,
 - dyr som har reagert positivt på den enkle intradermale tuberkulintesten, men som senere skal underkastes en intrakutan sammenlignende prøve,
 - dyr som gir usikkert resultat på den intradermale sammenlignende testen.
- 2.2.5.3.4. Dersom dyrene ifølge Fellesskapets regelverk skal underkastes en intrakutan test før de flyttes, skal testen tolkes slik at dyr som viser en økning i hudfoldens tykkelse på mer enn 2 mm eller kliniske tegn, ikke inngår i handelen innenfor Fellesskapet.
- 2.2.5.3.5. For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller i en region, kan medlemsstatene endre kriteriene for tolking av testen for å forbedre følsomheten, og betrakte alle usikre reaksjoner nevnt i nr. 2.2.5.3.1 bokstav b) og 2.2.5.3.2 bokstav b) som positive reaksjoner.
3. TILLEGGSTESTER
- For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller en region, kan medlemsstatene, i tillegg til tuberkulinprøven, tillate bruk av gamma-interferon-testen nevnt i kapittel 2.3.3 (bovin tuberkulose) i fjerde utgave (2000) av OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines.
4. OFFENTLIGE INSTITUTTER OG NASJONALE REFERANSELABORATORIER
- 4.1. **Oppgaver og ansvarsområder**
- De offentlige instituttene og referanselaboratoriene oppført i nr. 4.2 skal ha ansvar for den offisielle utprøvingen av tuberkuliner eller reagenser nevnt i nr. 2 og 3 i sine respektive stater for å sikre at disse tuberkulinene eller reagensene oppfyller standardene nevnt ovenfor.
- 4.2. **Liste over offentlige institutter og nasjonale referanselaboratorier**
- Tyskland
Paul-Ehrlich Institut (PEI), Bundesamt für Sera und Impfstoffe, D-23207 Langen;
Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin – Bereich Jena
– D-07743 Jena
 - Belgia
Institut scientifique de la santé publique – Louis Pasteur, rue Juliette Wytsman 14, B-1050
Brussel
 - Frankrike:
Laboratoire national des médicaments vétérinaires, Fougères
 - Storhertugdømmet Luxembourg
Leverandørstatens institutt
 - Italia
Istituto superiore di Sanità, Roma

- 6) Nederland:
Centraal Instituut voor Dierziekte Controle Lelystad (CIDC-Lelystad), Lelystad
- 7) Danmark
Danmarks Veterinærinstitut, Bülowsvej 27, DK-1790 København
- 8) Irland
Leverandørstatens institutt
- 9) Det forente kongerike
Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge
- 10) Hellas
Κεντρ ο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων , Νεαπολεως 25, 153 10 Αουα
- 11) Spania
Laboratorio de Sanidad y producción Animal de Granada
- 12) Portugal
Laboratório Nacional de Investigaçao Veterinária, Lisboa
- 13) Østerrike
Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen, Mödling
- 14) Finland
Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos – Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
- 15) Sverige
Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala.»

II

Endringene trer i kraft straks.

11. april Nr. 513 2003

Vedtak om fullmakter i henhold til bevilgningsreglementet.

Fastsatt av Finansdepartementet 11. april 2003 med hjemmel i instruks av 19. november 1959 nr. 2 om bevilgningsreglement § 4 andre ledd og § 11 tredje, fjerde og femte ledd, jf. delegeringsvedtak av 4. april 2003 nr. 433. Kunngjort 6. mai 2003.

1. Innledning

Bevilgningsreglementet inneholder en del bestemmelser som gir Kongen fullmakt til å fastsette unntak fra de hovedprinsippene reglementet bygger på. Det gjelder bl.a. fullmakt til å:

- nettoføre utgifter ved utskifting av utstyr, jf. bevilgningsreglementet § 4, annet ledd
- overskride driftsbevilgninger mot tilsvarende merinntekter, jf. bevilgningsreglementet § 11, tredje ledd
- omdisponere mellom driftsbevilgninger og fra driftsbevilgninger til investeringsbevilgninger, jf. bevilgningsreglementet § 11, fjerde ledd
- overskride driftsbevilgninger med inntil 5 pst. til investeringsformål mot tilsvarende innsparing i de tre neste budsjetterminene, jf. bevilgningsreglementet § 11, femte ledd.

Bestemmelsene er tatt inn i bevilgningsreglementet i tiden fra 1985. Siste endring skjedde ved Stortingets vedtak av 2. desember 2002 da bevilgningsreglementet § 11, femte ledd, ble endret slik at overskridelser til investeringsformål i en budsjettermin kan spares inn i løpet av de tre neste budsjetterminene. Tidligere måtte innsparingen skje i den først påfølgende budsjetterminen.

Ved ulike kongelige resolusjoner er det siden 1985 vedtatt at de nevnte unntakshjemlene skal benyttes og fastsatt de viktigste vilkårene for praktiseringen av unntakene. Finansdepartementet har gitt nærmere retningslinjer i diverse rundskriv, sist ved rundskriv R-19/1993 Regler om bruk av unntaksbestemmelser i bevilgningsreglementet og om statsbudsjettets spesifisering mv.

Ved kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433, ble det vedtatt at de tidligere resolusjonene oppheves fra det tidspunkt Finansdepartementet bestemmer, og erstattes av en ny felles resolusjon. Hovedformålet er å oppdatere de tidligere resolusjonene som følge av andre omlegginger i budsjettssystemet, bl.a. sammenslåing av enkelte utgiftsposter i statsbudsjettet fra og med 1998, og som følge av den nevnte endringen i bevilgningsreglementet § 11, femte ledd. En felles resolusjon gir samtidig et mer oversiktlig hjemmelsgrunnlag for bevilgningsreglementets unntaksbestemmelser.

Den kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433 gir Finansdepartementet fullmakt til å bemyndige departementene til å benytte unntaksbestemmelsene på visse vilkår. I foreliggende rundskriv gis departementene slik bemyndigelse, samtidig som det fastsettes nærmere retningslinjer for praktiseringen av fullmaktene. Punktene 2.1 – 2.4 gir bestemmelser for de enkelte fullmaktene, mens punktene 3 – 6 gir fellesbestemmelser for alle fullmaktene.

Rundskriv R-19/1993 oppheves med unntak av punkt 10 i skrevet som gir bestemmelser om statsbudsjettets inndeling i poster og underspesifikasjoner. Disse bestemmelsene vil for øvrig bli oppdatert i et eget rundskriv i løpet av første halvår 2003.

Det vises til punkt 6 som gir bestemmelser om ikrafttreden av de bestemmelsene.

2. Departementenes fullmakter til å benytte bevilgningsreglementets unntaksbestemmelser

2.1 Fullmakt til nettobudsjettering ved utskifting av utstyr

Hovedregelen i bevilgningsreglementet § 4, annet ledd, første setning, er at utgifter skal føres brutto i budsjett og bevilgningsregnskap. Samme paragraf, annet ledd, annen setning, gir imidlertid Kongen fullmakt til å fastsette regler som tillater nettobudsjettering ved utskifting av utstyr.

Med hjemmel i kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433 gis departementene fullmakt til å samtykke i nettoføring ved utskifting av utstyr på følgende vilkår:

- Inntekter fra salg av brukt utstyr kan nettoføres på post 01 Driftsutgifter og post 21 Spesielle driftsutgifter, med inntil 5 pst. av bevilgningen på den aktuelle posten.
- Salgsinntektene må skrive seg fra utskiftninger som er ledd i en rutinemessig fornyelsesprosess. I praksis vil dette gjelde inntekter fra salg av utstyr som er av en slik art at det ved anskaffelsen skal dekkes under post 01 Driftsutgifter. Inntekter fra salg av utstyr som etter sin art skal dekkes under post 45 Større anskaffelser og vedlikehold, må derimot bruttoføres på vanlig måte.
- Salgsinntektene skal føres til kreditt på underpost 01–21 og på underpost 21–21. Føringsen må gjøres slik at det er mulig å kontrollere at grensen på 5 pst. ikke overskrides.

Finansdepartementet gjør oppmerksom på at reglene om nettopostering er endret på to punkter:

- Etter at den tidligere post 01 Lønn og godtgjørelser, og post 11 Varer og tjenester, ble slått sammen til post 01 Driftsutgifter i 1998, har nettoposteringen under post 01 vært begrenset til 5 pst. av summen av utgiftene under underpostene 21 – 29. Grensen settes nå til 5 pst. av bevilgningen under post 01. Dette innebærer en utvidelse av fullmakten.
- Det har tidligere vært anledning til også å nettoføre under post 45 Større nyanskaffelser og vedlikehold, etter særskilt samtykke fra Finansdepartementet. Adgangen har vært lite brukt, og oppheves nå. Samtykker for 2003 som tidligere måtte være gitt av Finansdepartementet, blir imidlertid stående.

2.2 Fullmakt til å overskride driftsbevilgninger mot tilsvarende merinntekter

Hovedregelen i bevilgningsreglementet § 7, første setning, er at det ikke er adgang til å overskride et bevilget utgiftsbeløp. Bevilgningsreglementet § 11, tredje ledd, inneholder imidlertid et unntak ved at Kongen kan gi Finansdepartementet fullmakt til å bemyndige departementene og underordnede institusjoner til å overskride driftsutgiftene mot tilsvarende merinntekter.

Med hjemmel i kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433, gis departementene en fullmakt til å overskride driftsbevilgninger mot tilsvarende merinntekter på følgende vilkår:

- Postene 01 Driftsutgifter og 21 Spesielle driftsutgifter, kan overskrides med inntil 2 pst. av bevilgningen mot tilsvarende merinntekter. De aktuelle utgifts- og inntektspostene må høre under utgifts- og inntektskapitler som har gjensidig henvisning til hverandre.
- Merinntekt og merutgift må beregnes i forhold til den samlede bevilgningen på hver av postene. Overskridelsen må minimum dekkes av merinntekter som bokføres i samme budsjettermin.
- Merinntekten må være et resultat av økt aktivitet i forhold til budsjettforutsetningene for vedkommende år.
- Den inntektsbringende aktiviteten må ligge innenfor det som er virksomhetens mål, oppgaver og rammevilkår.
- Den inntektsfinansierte aktiviteten må ikke skape bindinger til å opprettholde et høyere aktivitetsnivå enn det som dekkes av utgiftsbevilgningen dersom merinntektene faller bort.

Departementene kan for den enkelte budsjettermin søke Finansdepartementet om spesielle fullmakter for enkelte driftsbevilgninger under postene 01 og 21 til å overskride utover 2 pst. av bevilgningen under de aktuelle postene mot tilsvarende merinntekt. Finansdepartementet vil etter en konkret vurdering kunne gi slike fullmakter begrenset til den budsjettermin bevilgningen er gitt for, og på de vilkår som er gitt under bokstavene b – e ovenfor, eventuelt også med tilleggsvilkår.

Dersom bokført merinntekt er større enn bokført merutgift i en budsjettermin, kan den overskytende merinntekten tas med ved beregning av overføring av ubrukte driftsbevilgninger i medhold av bevilgningsreglementets § 7. De samlede beløp som kan overføres, kan imidlertid ikke overskride 5 pst. av vedkommende driftsbevilgning.

I tilfeller der post 01 Driftsutgifter er under 50 mill. kroner, har det tidligere likevel vært adgang til å overskride posten med inntil 1 mill. kroner, dvs. med mer enn 2 pst. Vi gjør oppmerksom på at denne særregelen nå er tatt bort. Vedtak om overskridelser for 2003 som allerede måtte være gjort i henhold til særregelen, blir imidlertid stående.

2.3 Fullmakt til å omdisponere fra driftsbevilgninger til investeringsbevilgninger

Hovedregelen i bevilgningsreglementet § 7, første setning, er at det ikke er adgang til å omdisponere et bevilget utgiftsbeløp fra en post til en annen innenfor budsjetterminen. Bevilgningsreglementet § 11, fjerde ledd, inneholder imidlertid et unntak ved at Kongen kan gi Finansdepartementet fullmakt til å bemyndige departementene og underordnede institusjoner til å omdisponere mellom driftsbevilgninger og fra driftsbevilgninger til investeringsbevilgninger under samme kapittel.

Med hjemmel i kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433 gis departementene fullmakt til å omdisponere fra driftsbevilgninger til investeringsbevilgninger på følgende vilkår:

- a) Det kan omdisponeres inntil 5 pst. av bevilgningen under post 01 Driftsutgifter til post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, under samme kapittel.
- b) Omdisponeringen må ikke føre til økte utgifter ved at den binder opp framtidige drifts- og investeringsutgifter. Beløp som er omdisponert fra post 01 Driftsutgifter, kan tas med ved beregningen av overførbart beløp under post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold.
Fullmakten er uendret.

2.4 Fullmakt til å overskride driftsbevilgninger til investeringsformål mot tilsvarende innsparing i de tre følgende budsjetterminer

Som nevnt i punkt 2.2, er hovedregelen i bevilgningsreglementet § 7, første setning, at det ikke er adgang til å overskride et bevilget utgiftsbeløp. Etter bevilgningsreglementet § 11, femte ledd, kan imidlertid Kongen gi Finansdepartementet fullmakt til å bemyndige departementene og deres underordnede institusjoner til å overskride driftsbevilgninger til investeringsformål, mot tilsvarende innsparing i de tre følgende budsjetterminer.

Med hjemmel i kgl.res. av 4. april 2003 nr. 433, gis departementene fullmakt til å overskride driftsbevilgninger til investeringsformål på følgende vilkår:

- a) Postene 01 Driftsutgifter og 21 Spesielle driftsutgifter, kan overskrides med inntil 5 pst. til investeringsformål mot tilsvarende innsparing i løpet av de tre følgende budsjetterminer. Forsvarsdepartementet omfattes ikke av fullmakten.
- b) Innsparingen må utgjøre minst en tredjedel av overskridelsen i første påfølgende budsjettermin og minst to tredjedeler av samlet overskridelse ved utløpet av andre budsjettermin. Innsparingen må skje under de driftsposter som ble overskredet.
- c) Overskridelsen må gå til dekning av utstyrsanskaffelser eller bygningsmessige arbeider.
- d) Fullmakten kan benyttes sammen med fullmakten til å omdisponere inntil 5 pst. av bevilgningen under post 01 Driftsutgifter, til post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold. Dette innebærer at beløp det er gitt samtykke til å overskride post 01 med, kan omdisponeres til post 45 dersom utstyrsanskaffelsen eller de bygningsmessige arbeidene er så store at de bør posteres der og ikke under post 01. For post 21 foreligger ikke tilsvarende muligheter til omdisponering.

3. Departementenes bruk av fullmaktene. Delegering.

Departementene kan velge mellom å beholde bemyndigelsen etter fullmaktene selv eller delegerer den til sine underliggende virksomheter. I førstnevnte tilfelle må de underliggende virksomhetene søke departementet om samtykke til å foreta de aktuelle disposisjonene, mens de i sistnevnte tilfelle kan beslutte dem selv. Både i forbindelse med enkeltsamtykker eller delegering, kan departementene sette vilkår utover de som følger av dette rundskrivet.

I en del tilfeller kan det være aktuelt å delegerer fullmaktene til flere virksomheter som tildeles budsjettmidler fra samme budsjettpost. Finansdepartementet minner om at alle fullmakter som er omhandlet i dette rundskrivet knytter seg til budsjettposten som helhet. Departementene må derfor sørge for å etablere rutiner som gjør det mulig å holde virksomhetens samlede disposisjoner innenfor fullmaktens rammer.

Enkeltsamtykker eller delegeringsvedtak skal utformes skriftlig. Når et departement eller en virksomhet bruker myndigheten på eget kapittel, bør skriftlig samtykke gis fra den enheten som har ansvaret for den interne budsjettkontrollen i departementet.

4. Varigheten av fullmaktene

De generelle fullmaktene som Finansdepartementet har gitt departementene i dette rundskrivet, gjelder inntil de blir trukket tilbake.

Finansdepartementet forutsetter imidlertid at departementene heretter bare skal nytte de generelle fullmaktene til å fatte konkrete vedtak med virkning for en budsjettermin. Dette innebærer at departementenes fullmakter bare kan delegeres til underliggende virksomheter for en budsjettermin om gangen, fortrinnsvis i de årlige tildelingsbrevene. Videre må enkeltstående samtykker begrenses til vedkommende budsjettermin. Finansdepartementet legger til grunn at dette vil gi best oversikt over de fullmakter som gjelder til enhver tid. Videre vil dette være mest i samsvar med de regler som gjelder for bestillingsfullmakter, tilsagnsfullmakter og andre særlige budsjettfullmakter som Stortinget gir i egne romertallsvedtak. Slike fullmakter er normalt ettårige.

Rundskriv R-19/1993 ga departementene anledning til å delegerer sin generelle merinntektsfullmakt til sine underliggende virksomheter for inntil 5 år. Denne adgangen oppheves nå. Videre kunne Finansdepartementet etter samme rundskriv gi departementene særskilte merinntektsfullmakter for inntil 5 år. Også denne bestemmelsen oppheves. Flerårige fullmakter som allerede er gitt med virkning også for 2003, blir imidlertid stående ut inneværende år.

5. Kontroll

Departementene skal føre kontroll med at fullmaktene nyttes etter forutsetningene, og skal ta skriftlig forbehold om at samtykket ellers kan trekkes tilbake.

I forbindelse med forklaringene til det trykte statsregnskapet må departementene i tilknytning til bruk av fullmaktene, vise til hjemmelsgrunnlaget og påvise at de foretatte disposisjonene ligger innenfor fullmaktene. Forklaringene til statsregnskapet sendes Riksrevisjonen og Finansdepartementet.

6. Ikrafttredden

Bestemmelsene i dette rundskrivet trer i kraft fra 1. juni 2003. Samtidig oppheves rundskriv R-19/1993 Regler om bruk av unntaksbestemmelser i bevilgningsreglementet og om statsbudsjettets spesifisering mv., med unntak av punkt 10 i skrevet. Fra samme tidspunkt oppheves også følgende kongelige resolusjoner:

- a) Kgl.res. av 22. november 1985¹ om fullmakter i henhold til bevilgningsreglementet.
 - b) Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990¹ om endringer i statens budsjett- og organisasjonssystem. Delegering av fullmakter.
 - c) Kgl.res. av 20. september 1991¹ om fullmakt til å bemyndige andre departementer til å samtykke i overskridelser på grunn av merinntekt.
 - d) Kgl.res. av 25. oktober 1991¹ om fullmakt til å bemyndige andre departementer til å samtykke i overskridelse mot tilsvarende innsparing i neste budsjettermin.
- 1 Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

14. april Nr. 514 2003

Forskrift om rapportering og registrering av luftfartshindre (BSL E 2–1).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 14. april 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–22 og § 15–4, jf. forskrift av 11. mars 1994 nr. 202 om gjennomføringsbestemmelser til luftfartsloven og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 6. mai 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder enhver som eier eller som skal igangsette oppføring, endring, flytting eller riving av bygning, konstruksjon og anlegg som er å anse som luftfartshinder i medhold av § 3.

Forskriften har samme virkeområde som luftfartsloven jf. luftfartsloven § 1–1 og § 1–2, men er begrenset i samsvar med luftfartsloven § 7–22 til områder som ikke går inn under plan for landingsplass, jf. luftfartsloven § 7–12.

§ 2. Formål

(1) Formålet med denne forskrift er å redusere antall ulykker forårsaket av sammenstøt (kollisjoner) mellom luftfartøy og luftfartshinder ved å pålegge rapporteringsplikt for luftfartshindre til Nasjonalt register over luftfartshindre.

(2) Statens kartverk er registerfører for Nasjonalt register over luftfartshindre (NRL).

§ 3. Definisjoner

Luftfartshinder:

Med luftfartshinder utenfor tettbygd strøk forstås enhver bygning, konstruksjon eller anlegg, midlertidig eller permanent, med en høyde over bakken eller vannet på 15 meter eller mer, medregnet innfesting og forankringsordninger. Innenfor tettbygd strøk er den tilsvarende høyde 30 meter eller mer.

Midlertidig luftfartshinder:

Med midlertidig luftfartshinder forstås luftfartshinder som er tidsbegrenset til 6 uker eller mindre, eller som er på samme sted i 6 uker eller mindre.

§ 4. Rapporteringsplikt

(1) Den som eier eller den som skal oppføre, endre, flytte eller rive et luftfartshinder, skal før igangsetting rapportere opplysninger om luftfartshinderet på eget skjema til Statens kartverk, og er ansvarlig for at de rapporterte opplysninger er i samsvar med igangsettingstiltaket.

(2) Eksisterende luftfartshinder skal være innrapportert senest ett år etter dato for ikrafttredelse av denne forskrift.

(3) Midlertidige luftfartshindre på land og i indre farvann inntil grensen for basislinjen, enten de er flytende eller ført til sjøbunnen, er ikke rapporteringspliktige.

(4) Midlertidige luftfartshindre på norsk kontinentalsokkel eller i norsk territorialfarvann er rapporteringspliktige dersom de har en høyde over havflaten på 60 meter eller mer.

§ 5. Rapportens innhold

(1) Rapporten skal inneholde følgende opplysninger om luftfartshinderet:

- a. Beskrivelse av type konstruksjon (telemast, taubane, vindmølle, vanntårn osv.)
- b. Eventuelt navn på konstruksjonen.
- c. Luftfartshinderets høyde over bakken eller vannet.
- d. Høyde over havet på luftfartshinderets bakkenivå.

- e. Kartutsnitt hvor anlegget er avmerket og med angivelse av kartblad og målestokk. Kartets målestokk må være mellom 1:1000 og 1:50000.
 - f. Om konstruksjonen er eller vil bli merket eller belyst.
 - g. Eiers/tiltakshavers/ansvarlig søkers navn eller firmanavn og adresse samt eventuell telefon, telefaks og e-post.
 - h. Om hinderet eksisterer, er planlagt eller påbegynt.
- (2) I tillegg til ovenstående bør rapporten vedlegges luftfartshinderets koordinater med angivelse av koordinatsystem, og for linjeobjekter også liste over koordinater for knekkpunkter.

§ 6. Registreringsplikt

- (1) Registerfører skal uten ugrunnet opphold registrere rapporterte opplysninger om luftfartshinderet i NRL.
- (2) Straks Statens kartverk har mottatt rapport i samsvar med § 5, skal kvittering for mottatt rapport sendes tilbake til eier eller tiltakshaver.
- (3) Ved mottagelse av rapport om hinder med en høyde på 40 meter eller mer skal Statens kartverk straks sende kopi av rapporten til Luftfartstilsynet.

§ 7. Dispensasjon

- (1) Når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.
- (2) Kommuner med bystatus kan søke om dispensasjon fra høydekravet i henhold til definisjonen i § 3, for en nærmere definert del av kommunen som utgjør selve bykjernen. Hvis dispensasjon innvilges etter dette ledd, skal Statens kartverk kunngjøre dette i minst to aviser som er alminnelig lest på stedet.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift gjelder fra 1. mai 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 10. desember 1999 nr. 1293 om rapportering og registrering av luftfartshindre (BSL E 2– 3).

22. april Nr. 515 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 22. april 2003 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2002 nr. 1687 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 § 27. Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 18. desember 2002 nr. 1687 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 gjøres følgende endring:

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Fartøy som ikke er regulert med samlekvote kan fiske følgende tilleggskvoter av sei fra og med 22. april:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Tilleggskvote i tonn:</i>
15,00 – 20,99 m.s.l.	37,5
21,00 – 27,99 m.s.l.	50

II

Endringen trer i kraft straks.

30. april Nr. 516 2003

Forskrift om endring i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 30. april 2003 med hjemmel i lov av 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4a. Kunngjort 6. mai 2003.

I

I forskrift av 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd ny bokstav h skal lyde:

- h) praktisk kjøretrening på nærmere fastsatte områder ved obligatorisk opplæring for beltemotorsykkelførere. Områdene fastsettes av fylkesmannen etter forslag fra kommunene.

§ 7 siste ledd skal lyde:

Kommunene skal rapportere behandlingen av saker etter § 5 og § 6. Miljøverndepartementet fastsetter rapporteringsform. Rapporteringsplikten kan utvides til også å gjelde andre forhold vedrørende motorferdsel.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2003.

30. april Nr. 517 2003**Ikrafttredelse av lov av 30. april 2003 nr. 27 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og eltilsynsloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 30. april 2003 med hjemmel i lov av 30. april 2003 nr. 27 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og eltilsynsloven del V. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 6. mai 2003.

Lov av 30. april 2003 nr. 27 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (tilrettelegging for og oppfølging av sykmeldte mv.) og om endringer i folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven og eltilsynsloven trer i kraft straks.

30. april Nr. 518 2003**Delegering av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter lov om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 3.**

Fastsatt ved kgl.res. 30. april 2003 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 3. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 6. mai 2003.

Kongens myndighet etter lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 3 delegeres til Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 4/2003 s. 492 (i forskrift av 3. desember 2002 nr. 1868 om endring i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)).

Ved en inkurie ble ikke § 28–4 nr. 12.3.2 kunngjort. § 28–4 nr. 12.3.2 skal lyde:

12.3.2 *På andre drosjer skal lykten være koplet over egen bryter og sammenkoplet med kontrollampe som er godt synlig fra førerens plass og som viser når lykten lyser.*

Nr. 4/2003 s. 676 (i forskrift av 21. mars 2003 nr. 413 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)).

Hjemmelsfeltet første punktum skal lyde:

Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 52c, § 81 annet ledd og § 85 annet ledd.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2003-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	12	899	Forskrift nr. 620	2
2002	11	1380, 1381, 1383	Forskrift nr. 983	4
2002	14	1678-1735	Forskrift nr. 1139	3
2002	17	2244	Vedtak nr. 1385	1
2002	19	2453-2454	Forskrift nr. 1719	2
2002	19	2457	Forskrift nr. 1724	3
2002	19	2459	Forskrift nr. 1724	2
2003	3	381-382	Forskrift nr. 175	4
2003	4	492	Forskrift nr. 1868	6
2003	4	676	Forskrift nr. 413	6

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1500	kr 2130
	Avd. I og II	kr 1220	kr 2210	kr 3170

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no